

Miljørappor t nr. 1 – 2014

**Supplerande kartlegging av naturtypar
i Rogaland i 2011.**

**Av Geir Gaarder, John Bjarne Jordal, Helge Fjeldstad, Tom Hellik Hofton,
Torbjørn Høitomt, John Inge Johnsen og Jon Tellef Klepsland**

Fylkesmannen i Rogaland, miljøvernavdelinga

Framsidebilete:

Skog og ikkje minst ulike typar edellauvskog var prioritert under naturtypekartlegginga i Rogaland i 2011. Fleire lokalitetar av høg verdi vart funne, ikkje minst rundt Lovraffjorden i Suldal, der dette biletet er teke. Her er det kvalitetar knytt til både rik edellauvskog, gammal/kulturbetinga edellauvskog og fuktige edellauvskogar med regnskogskvalitetar. Biletet viser ei grov, tidlegare styva ask som står i fuktig, skogkledt rasmark. Foto: Geir Gaarder.

Miljørapporrt nr. 1 - 2014 Supplerande kartlegging av naturtypar i Rogaland i 2011.

Forfattarar: Geir Gaarder, John Bjarne Jordal, Helge Fjeldstad, Tom Hellik Hofton, Torbjørn Høitomt, John Inge Johnsen og Jon Tellef Klepsland	Rapportnr.: 1 - 2014 Internettversjon, pdf-format
Prosjektansvarleg: Audun Steinnes, Fylkesmannen i Rogaland	Dato: 15.12.2014
Finansieringskjelde: Direktoratet for naturforvaltning	Faggruppe: Geografisk område: Rogaland
Emneord: Biologisk mangfold, Prioriterte naturtypar, Planter, Kulturlandskap, Sopp, Myr, Mose, Skog, Lav	Arkivnummer: Tal sider: x ISSN: 0802-8427 ISBN: 978-82-90914-19-1 EAN: 9788290914191

Samandrag: Det er i 2011 utført supplerande kartlegging av prioriterte naturtypar i Rogaland etter ein fastsett, nasjonal metodikk. Det er lagt særleg vekt på registrering av boreonemoral (også kalla temperert) regnskog og edellauvskog, samt oseaniske skogtypar generelt. Følgjande kommunar er oppsøkt (med tal lokalitetar i parentes): Bjerkreim (6), Gjesdal (17), Hjelmeland (3), Lund (3), Sokndal (2), Sandnes (12), Suldal (73) og Tysvær (33). Det er skildra 149 naturtypelokalitetar frå hovudnaturtypane myr (2), rasmark, berg og kantkratt (2), kulturlandskap (50), ferskvatn/våtmark (5), fjell (1), skog (85) og havstrand (4), med bekkekløft/bergvegg (19), gammal fattig edellauvskog (12), gammal lauvskog (16), haustingsskog (23) og rik edellauvskog (23) som dei vanlegaste naturtypane. 31 lokalitetar fekk verdi A (svært viktig), 79 verdi B (viktig) og 39 verdi C (lokalt viktig). Det er under feltarbeidet gjort nærmere 200 funn av 58 nasjonale raudlisteartar, av desse er det 107 funn av lav (34 artar), 18 funn av mosar (8 artar), 50-100 funn av planter (3 artar) og 3 funn av sopp (3 artar). Materialet er presentert dels i rapportform, dels som database og kart. Lokalitetsinformasjon er tilgjengeleg på www.naturbase.no og [Temakart Rogaland](http://Temakart.Rogaland) og artsfunn på www.artskart.artsdatabanken.no.

Postadresse:
Postboks 59 Sentrum,
N-4001 Stavanger,
Noreg

Besøksadresse:
Statens Hus,
Lagårdsveien 44,
4010 Stavanger

Tlf : +47 51 56 87 00
Faks: +47 51 52 03 00
E-post: fmropost@fylkesmannen.no
www.fylkesmannen.no/rogaland

FØREORD

Det er i 2011 utført supplerande naturypekartlegging i Rogaland. Arbeidet er utført av Tom Hellik Hofton, Torbjørn Høitomt og Jon Tellef Klepsland fra Biofokus, Geir Gaarder og Helge Fjeldstad fra Miljøfaglig utredning, John Bjarne Jordal (frilans biolog) og John Inge Johnsen fra Fylkesmannen i Rogaland. Oppdragsgjevar har vore Fylkesmannen i Rogaland.

Etter at Noreg sluttet seg til Konvensjonen om biologisk mangfold i 1993 har Stortinget bestemt at alle norske kommunar skal gjennomføra ei kartlegging av viktige naturypar for å styrka vedtaksgrunnlaget i det lokale planarbeidet, jf. St. meld. nr. 58 (1996-97) og St. meld. nr. 42 (2000-2001). Dei kartleggingane som er utført tidlegare er ikkje heildekkande og har vekslande kvalitet.

Målet for kartlegginga i 2011 har i fyrste rekke vore å få gjennomført supplerande naturypekartlegging av ulike verdifulle skogsmiljø i fylket, med særleg vekt på einstilde kommunar i Ryfylke. I tillegg er diverse andre naturypar fanga opp der ein meir tilfeldig har kome borti slike. Arbeidet er samstundes ein del av ein større gjennomgang der målet er naturypekartleggingar med ein rimeleg god kvalitet i heile fylket innan 2011. Geografisk vart det i 2011 særleg prioritert å betra kunnskapsstatusen i delar av Gjesdal, Suldal og Tysvær kommunar, men også kommunane Bjerkreim, Hjelmeland, Lund, Sandnes og Sokndal har vorte oppsøkte og fått kartlagt einstilde lokalitetar.

Produkta av prosjektet er i tillegg til denne rapporten ein database som kan koplast mot kart. Dette innhaldet er lagt inn i Naturbase og tilgjengeleg på Internett for ei god stund sidan, m.a. i kartportalen Temakart Rogaland.

Per Kristian Austbø
ass. fylkesmiljøvernssjef

Audun Steinnes
seniorrådgjevar

INNHOLD

FØREORD	4
INNHOLD	5
SAMANDRAG	6
INNLEIING	13
BAKGRUNN.....	13
FORMÅLET MED RAPPORTEN.....	13
NOKRE OMGREP	13
METODAR OG MATERIALE	15
INNSAMLING AV INFORMASJON	15
ARTSBESTEMMING OG DOKUMENTASJON.....	15
VERDISETTING OG PRIORITERING	15
PRESENTASJON.....	16
FUNN AV RAUDLISTEARTAR.....	17
KARPLANTER	17
SOPP	17
MOSAR	17
LAV	18
TABELL-OVERSIKT	20
LOKALITETS-SKILDRINGAR.....	22
SULDAL	22
BJERKREIM	70
LUND	75
HJELMELAND	77
SOKNDAL	80
GJESDAL	81
SANDNES	96
TYSVÆR	105
VURDERING AV KUNNSKAPSGRUNNLAGET	130
GENERELT	130
GJESDAL	130
HJELMELAND	130
LUND	130
BJERKREIM	131
SANDNES	132
SOKNDAL	132
SULDAL	132
TYSVÆR	133
BILETE	134
KJELDER	149
SKRIFTLEGE KJELDER.....	149

SAMANDRAG

Bakgrunn og formål

Den generelle bakrunnen for rapporten er ei nasjonal satsing for å styrke det lokale nivået i forvaltninga av det biologiske mangfaldet. Det er eit ønske at den norske naturforvaltninga skal bli meir kunnskapsbasert, og at vedtaksgrunnlaget i kommunane skal bli betre.

Hovudformålet med prosjektet er å gje Fylkesmannen i Rogaland, kommunane og andre arealforvaltarar eit betra naturfagleg grunnlag for den framtidige bruken av naturen i Rogaland, slik at ein betre kan ta omsyn til det biologiske mangfaldet i all verksemd.

Metodikk

Metoden går i hovudsak ut på å identifisera område som er særleg verdifulle for det biologiske mangfaldet, fordi dei inneholder naturtypar og vegetasjon det er lite av eller som er i tilbakegang, fordi dei er levestader for særleg mange artar, eller for uvanlege eller kravfulle eller raudlista artar som har vanskeleg for å finna leveområde elles i landskapet. Kva naturtypar dette gjeld, er definert i ei handbok i kartlegging av biologisk mangfald (Direktoratet for naturforvaltning 2007). Identifisering av nye område er basert på feltarbeid, men også nokre kjende område (Naturbase) er undersøkte betre. For å få tak i eksisterande kunnskap er det brukt litteratur, Naturbase, Artskart og diverse andre databasar på Internett. Informasjonen er samanstilt og lokalitetane er prioritert etter metodane i DN-handboka. Dette omfattar mellom anna vektlegging av raudlisteartar og truga vegetasjonstypar. Informasjonen er presentert på kart, i database og i rapport. I metodikk-kapitlet er det og forklart korleis ein har bestemt og dokumentert artsmangfaldet på lokalitetane.

Raudlisteartar

Ei *raudliste* er ei liste over artar som i ulik grad er truga av menneskeleg verksemd. Det kan vera ulike fysiske inngrep i form av utbygging, det kan vera skogsdrift eller omleggingar i jordbruket, forureining, samling m.m. Slike artar kallast raudlisteartar. Kva artar dette gjeld er lista opp i ein nasjonal rapport (Kålås et al. 2010).

Det er under feltarbeidet registrert nærare 200 funn av 58 nasjonale raudlisteartar etter raudlista frå 2010, av desse er det 107 funn av lav (34 artar), 18 funn av mosar (8 artar), 50-100 funn av plantar (3 artar) og 3 funn av sopp (3 artar).

Lokalitetar

I tabell 1 er det lista opp 149 lokalitetar med naturtype og verdisetting som vart kartlagt i 2011. Lokalitetane er ordna kommunevis, med Suldal først, og deretter Bjerkreim, Lund, Hjelmeland, Sokndal, Gjesdal, Sandnes og til slutt Tysvær. Kartleggarane var som følgande (med tal undersøkte lokalitetar i parentes bak namnet); Helge Fjeldstad (7) frå Miljøfaglig Utredning, Geir Gaarder (73) frå Miljøfaglig Utredning, Tom Hellik Hofton (24) frå Biofokus, Torbjørn Høitomt (8) frå Biofokus, John Bjarne Jordal (27) (eige konsulenterselskap), Jon Inge Johnsen (24) frå Fylkesmannen i Rogaland og Jon Tellef Klepsland (12) frå Biofokus. Dette gjev i alt 175 lokalitetar, som følgje av at 26 av lokalitetane vart undersøkt av to personar i lag.

Tabell 1. Verdifulle naturtypelokalitetar undersøkt i 2011. Tabellen gjev ei oversikt over avgrensa og verdisette lokalitetar sorterte etter nummer. A=svært viktig, B=viktig, C=lokalt viktig. NaturbaseID er eit nummer som lokaliteten har fått i Naturbase (sjå www.naturbase.no). "Nr" er nummer som er brukt i denne rapporten. Registrantar: HF=Helge Fjeldstad, GGa=Geir Gaarder, THH=Tom Hellik Hofton, THø=Torbjørn Høitomt, JBJ=John Bjarne Jordal, JIJ=John Inge Johnsen, JTK=Jon Tellef Klepsland.

Nr	Naturbase-ID	Kommune	Navn	Naturtype	Verdi	Registrant
1	BN00082217	Suldal	Helland N	Viktig bekdedrag	B	THø
2	BN00082219	Suldal	Hamnafjell Ø	Rik edellauvskog	B	THø
3	BN00082220	Suldal	Hamnafjell	Nordvendte kystberg og blokkmark	A	THø
4	BN00082218	Suldal	Rødne, ytre	Viktig bekdedrag	B	THø
5	BN00082221	Suldal	Grytenuten N	Kalkrike område i fjellet	B	THø
6	BN00082222	Suldal	Berakvam Ø	Gammal lauvskog	B	THø
9	BN00082206	Suldal	Gjerdsvoll (Marvik)	Store gamle tre	C	JTK
10	BN00082207	Suldal	Solland Ø	Gammal barskog	C	JTK
11	BN00082208	Suldal	Sjurdflat Ø	Rik blandingsskog i låglandet	C	JTK
12	BN00082209	Suldal	Ersdalshaugen Ø	Rik blandingsskog i låglandet	B	JTK
13	BN00082210	Suldal	Tjøredalsvatnet Ø	Rik edellauvskog	B	JTK
14	BN00082211	Suldal	Finnvik SØ	Gammal barskog	C	JTK
15	BN00082212	Suldal	Finnvik Ø	Gammal barskog	C	JTK
16	BN00082213	Suldal	Finnalandssaga N	Bekkekløft og bergvegg	B	JTK
17	BN00082214	Suldal	Meland	Hagemark	A	JTK
18	BN00082215	Suldal	Barkåsen S	Rik blandingsskog i låglandet	B	JTK
19	BN00082132	Suldal	Sjøbuholsvågen	Strandeng og strandsump	C	GGa
20	BN00082133	Suldal	Medhus	Rik edellauvskog	C	GGa
21	BN00082134	Suldal	Kjølvik	Høstingsskog	A	GGa
22	BN00082135	Suldal	Rosseidtjørna vest	Rik edellauvskog	B	GGa
23	BN00082136	Suldal	Drengstig 1	Høstingsskog	B	GGa
24	BN00082137	Suldal	Drengstig 2	Store gamle tre	C	GGa

Nr	Naturbase-ID	Kommune	Navn	Naturtype	Verdi	Registrant
25	BN00082138	Suldal	Drengstig 3	Store gamle tre	C	GGa
26	BN00082139	Suldal	Andvika	Høstingsskog	B	GGa
27	BN00082140	Suldal	Andvikvatnbekken	Bekkekløft og bergvegg	C	GGa
28	BN00082142	Suldal	Ersdalen	Lauveng	B	GGa
29	BN00082141	Suldal	Ersdal øvre	Store gamle tre	C	GGa
30	BN00082143	Suldal	Andvikvatnet sør	Høstingsskog	B	GGa
31	BN00082144	Suldal	Åradalen	Rik sumpskog	B	GGa
32	BN00082145	Suldal	Saga - asketre	Store gamle tre	C	GGa
33	BN00082146	Suldal	Saga - strandeng	Brakvannsdelta	C	GGa
34	BN00082147	Suldal	Kalvehagan vest	Høstingsskog	A	GGa
35	BN00082148	Suldal	Slåttevatnet SV	Gammal lauvskog	B	GGa
36	BN00082152	Suldal	Landsnestjørna sør	Rik edellaувског	C	GGa
37	BN00082153	Suldal	Sørvika ved Fureneset	Høstingsskog	B	GGa
38	BN00082154	Suldal	Bergatjørna	Kystmyr	B	GGa
39	BN00082155	Suldal	Bergatjørna vest	Viktig bekdedrag	B	GGa
40	BN00003932	Suldal	Barkeland nord	Store gamle tre	B	GGa
41	BN00082149	Suldal	Trædheia	Rik edellaувског	A	GGa
42	BN00082150	Suldal	Tveitarå aust	Hagemark	A	GGa
43	BN00082151	Suldal	Tveitarå søraust	Rik edellaувског	B	GGa
44	BN00082160	Suldal	Lovranes	Høstingsskog	A	GGa
45	BN00082159	Suldal	Hamradalen 1	Rik edellaувског	C	GGa
46	BN00082158	Suldal	Hamradalen 2	Rik edellaувског	C	GGa
47	BN00082157	Suldal	Hamradalen 3	Store gamle tre	C	GGa
48	BN00082161	Suldal	Lovraeidet vest	Rik edellaувског	A	GGa
49	BN00082162	Suldal	Lovrafjorden aust 1	Høstingsskog	A	GGa
50	BN00082163	Suldal	Lovrafjorden aust 2	Høstingsskog	A	GGa
51	BN00082164	Suldal	Lovrafjorden: Klubben	Høstingsskog	A	GGa
52	BN00082101	Suldal	Hålandselva NØ for Kvelvane	Gammal fattig edellaувског	A	THH
53	BN00082102	Suldal	Hålandselva SV f Maribubekken	Gammal fattig edellaувског	A	THH
54	BN00082103	Suldal	Maribubekken	Gammal fattig edellaувског	A	THH
55	BN00082104	Suldal	Sørhusbekken nederst S f Tysse	Gammal fattig edellaувског	B	THH
56	BN00082105	Suldal	Tysse Ø	Gammal fattig edellaувског	B	THH
57	BN00082106	Suldal	Tysse V	Rik edellaувског	B	THH
58	BN00082107	Suldal	Bredvika	Hagemark	B	THH
59	BN00082108	Suldal	Eskevika	Rik edellaувског	A	THH
60	BN00082109	Suldal	Hamra	Hagemark	C	THH

Nr	Naturbase-ID	Kommune	Navn	Naturtype	Verdi	Registrant
61	BN00082110	Suldal	Hamra-Grava	Rik edellauvskog	B	THH
62	BN00082111	Suldal	Grava N	Rik edellauvskog	A	THH
63	BN00082112	Suldal	Skolten Ø	Gammal lauvskog	C	THH
64	BN00082113	Suldal	Skolten V	Gammal lauvskog	B	THH
65	BN00082114	Suldal	Åsarødma ytre NV	Rik edellauvskog	B	THH
66	BN00082115	Suldal	Lauvnes, Åsarødma ytre	Gammal fattig edellauvskog	C	THH
67	BN00082116	Suldal	Åsarødma ytre SV	Gammal fattig edellauvskog	B	THH
68	BN00082117	Suldal	Dalen SV for Åsarødma ytre	Rik edellauvskog	C	THH
69	BN00082118	Suldal	Haukadal Ø	Rik edellauvskog	C	THH
70	BN00082119	Suldal	Haukadal V	Gammal fattig edellauvskog	C	THH
71	BN00082120	Suldal	Nautadalsneset Ø	Gammal lauvskog	B	THH
72	BN00082121	Suldal	Nautadalsneset V	Gammal lauvskog	B	THH
73	BN00082122	Suldal	Rødne indre - Rødnejuvet	Gammal lauvskog	B	THH
74	BN00082123	Suldal	Rødnelia (Rødne indre-ytre)	Rik edellauvskog	C	THH
75	BN00082124	Suldal	Rødne ytre	Parklandskap	C	THH
76		Bjerkreim	Ørsdalsvatnet: Bjørnåna	Fossesprøytsone	B	JIJ, JBJ
77		Bjerkreim	Ørsdalsvatnet: Geitalii	Bekkekløft og bergvegg	B	JIJ, JBJ
78		Bjerkreim	Ørsdalsvatnet: under Geitalirinden	Bekkekløft og bergvegg	C	JIJ, JBJ
79		Bjerkreim	Ørsdalsvatnet: Brunesfjellet sør	Store gamle tre	A	JIJ, JBJ
80		Bjerkreim	Ørsdalsvatnet: Såta aust	Store gamle tre	B	JIJ, JBJ
81		Bjerkreim	Ørsdalsvatnet: Såta søraust	Store gamle tre	B	JIJ, JBJ
82	BN00082244	Lund	Hovsvatnet vest, Marigjelan	Bekkekløft og bergvegg	B	JIJ, JBJ
83	BN00082245	Lund	Hovsvatnet vest: Feda	Rik sumpskog	C	JIJ, JBJ
84	BN00082246	Lund	Skårdal	Rik edellauvskog	B	JIJ, JBJ
85	BN00082216	Hjelmeland	Kammen N	Gammal lauvskog	A	JTK
86	BN00082130	Hjelmeland	Steinslandsvatnet sør	Rik sumpskog	B	GGa, THØ
87	BN00082131	Hjelmeland	Kvamme	Høstingsskog	B	GGa, THØ
88	BN00082243	Sokndal	Grov ved Grøsfjellvatnet	Bekkekløft og bergvegg	A	JIJ, JBJ
89	BN00082205	Sokndal	Øvre Lauvås NØ	Gammal lauvskog	B	JTK
201	BN00082125	Gjesdal	Røyrdalen: Seljeråslia	Gammal lauvskog	B	GGa
202	BN00082198	Gjesdal	Gulltjørnfjell NV	Gammal lauvskog	C	HFj
203	BN00082199	Gjesdal	Gulltjørnfjell N	Gammal lauvskog	C	HFj
204	BN00082200	Gjesdal	Oltedalsvatnet aust	Gammal lauvskog	C	HFj
205	BN00082202	Gjesdal	Kammen nord	Høstingsskog	C	HFj
206	BN00082201	Gjesdal	Hegragjeljuvet	Høstingsskog	B	HFj
207	BN00082237	Gjesdal	Dirdal, vest for kyrkja	Bekkekløft og bergvegg	A	JIJ, JBJ

Nr	Naturbase-ID	Kommune	Navn	Naturtype	Verdi	Registrant
208	BN00082236	Gjesdal	Frøylandsbekken	Bekkekløft og bergvegg	B	JIJ, JBJ
209		Gjesdal	Oltedalsvatnet vest	Gammal fattig edellauvskog	B	JIJ, JBJ
210	BN00082233	Gjesdal	Kjervoll sørvest	Bekkekløft og bergvegg	B	JIJ, JBJ
211	BN00082234	Gjesdal	Dirdal: Dokkebekken	Bekkekløft og bergvegg	B	JIJ, JBJ
212	BN00082235	Gjesdal	Dirdal: Kjervoll sør	Bekkekløft og bergvegg	B	JIJ, JBJ
213	BN00082227	Gjesdal	Dirdal: ovanfor tunnelen	Bekkekløft og bergvegg	A	JIJ, JBJ
214		Gjesdal	Dirdal: Brekkebekken	Bekkekløft og bergvegg	B	JIJ, JBJ
215	BN00082241	Gjesdal	Dirdalsåna, utløpet	Rik sumpskog	B	JIJ, JBJ
216	BN00082242	Gjesdal	Dirdal: nordaustsida	Rik edellauvskog	A	JIJ, JBJ
217	BN00082240	Gjesdal	Oltedal: Ragsvatnet sør	Bekkekløft og bergvegg	B	JIJ, JBJ
301	BN00082127	Sandnes	Ramsvika	Kystfuruskog	A	GGa
302	BN00082128	Sandnes	Hammarsfjellet nordaust	Gammal lauvskog	B	GGa
303	BN00082129	Sandnes	Asbjørnstjørna aust	Gammal fattig edellauvskog	B	GGa
304	BN00082126	Sandnes	Sletta	Gammal lauvskog	A	GGa
305	BN00082203	Sandnes	Vomma aust	Gammal fattig edellauvskog	B	HFj
306	BN00082204	Sandnes	Dørmålsnuten nord	Gammal lauvskog	B	HFj
307	BN00082238	Sandnes	Kråno sør	Bekkekløft og bergvegg	C	JBJ
308	BN00082239	Sandnes	Høle: Selvik aust	Bekkekløft og bergvegg	B	JBJ
309	BN00082225	Sandnes	Høle: Nonsknuten vest	Bekkekløft og bergvegg	A	JBJ
310		Sandnes	Høle: Krusafjellet nordvest	Bekkekløft og bergvegg	B	JIJ, JBJ
311	BN00082248	Sandnes	Hommersåk: Vier nordvest	Strandeng og strandsump	B	JIJ, JBJ
312	BN00082249	Sandnes	Hommersåk: Vier leirstad	Bekkekløft og bergvegg	B	JIJ, JBJ
401	BN00082165	Tysvær	Gauk	Høstingsskog	B	GGa
402	BN00082166	Tysvær	Indre Kvam nord	Hagemark	B	GGa
403	BN00082173	Tysvær	Indre Kvam vest	Rik sumpskog	A	GGa
404	BN00082172	Tysvær	Indre Kvam sør 1	Store gamle tre	B	GGa
405	BN00082171	Tysvær	Indre Kvam sør 2	Store gamle tre	C	GGa
406	BN00082170	Tysvær	Indre Kvam sør 3	Store gamle tre	C	GGa
407	BN00082169	Tysvær	Indre Kvam sør 4	Store gamle tre	B	GGa
408	BN00082168	Tysvær	Indre Kvam sør 5	Store gamle tre	C	GGa
409	BN00082167	Tysvær	Indre Kvam sør 6	Store gamle tre	C	GGa
410	BN00082176	Tysvær	Elfarvik 1	Høstingsskog	A	GGa
411	BN00082177	Tysvær	Elfarvik 2	Høstingsskog	B	GGa
412	BN00082178	Tysvær	Elfarvik 3	Høstingsskog	B	GGa
413	BN00082179	Tysvær	Elfarvik 4	Store gamle trær	B	GGa
414	BN00082180	Tysvær	Elfarvik 5	Nordvendte kystberg og blokkmark	C	GGa

Nr	Naturbase-ID	Kommune	Navn	Naturtype	Verdi	Registrant
415	BN00082181	Tysvær	Vassenden 1	Høstingsskog	B	GGa
416	BN00082182	Tysvær	Vassenden 2	Høstingsskog	B	GGa
417	BN00082183	Tysvær	Vassenden 3	Høstingsskog	A	GGa
418	BN00082184	Tysvær	Vassenden 4	Naturbeitemark	B	GGa
419	BN00082190	Tysvær	Li 1	Hagemark	B	GGa
420	BN00082191	Tysvær	Li 2	Høstingsskog	B	GGa
421	BN00082189	Tysvær	Li 3	Høstingsskog	C	GGa
422	BN00082188	Tysvær	Li 4	Hagemark	B	GGa
423	BN00082187	Tysvær	Li 5	Høstingsskog	A	GGa
424	BN00082186	Tysvær	Li 6	Rik sumpskog	B	GGa
425	BN00082185	Tysvær	Bjelland aust	Rik edellauvskog	C	GGa
426	BN00082192	Tysvær	Ringstveitvatnet sør	Rikmyr	B	GGa
427	BN00082193	Tysvær	Ringstveit NA	Rik edellauvskog	B	GGa
428	BN00082194	Tysvær	Silgjerdselva	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	B	GGa
429	BN00082195	Tysvær	Nedstrand	Rik edellauvskog	A	GGa
430	BN00082196	Tysvær	Skorpevatnet nord 1	Kystfuruskog	B	GGa
431	BN00082197	Tysvær	Skorpevatnet nord 2	Kystfuruskog	A	GGa
432	BN00082174	Tysvær	Leirangsøyla	Poller	B	GGa
433	BN00082175	Tysvær	Leirongsåsen	Gammal fattig edellauvskog	B	GGa

I tabell 2 er det presentert eit statistisk oversyn over naturtypar og verdi for lokalitetar omtala i rapporten. Dei 149 naturtypelokalitetane er fordelt på hovudnaturtypane myr (2), berg/rasmark (2), fjell (1), kulturlandskap (50), ferskvatn/våtmark (5), skog (85) og kyst/havstrand (4). 31 lokalitetar fekk verdi A (svært viktig), 79 verdi B (viktig) og 39 verdi C (lokalt viktig).

Tabell 2. Statistikk for naturtypar og verdi for lokalitetar omtala i rapporten. A=svært viktig, B=viktig, C=lokalt viktig.

Hovudnaturtype	Kode	Naturtype	A	B	C	Sum
Myr	A05	Rikmyr		1		1
Myr		Kystmyr		1		1
Rasmark, berg og kantkratt	B04	Nordvendte kystberg og rasmark	1		1	2
Fjell	C1	Kalkrike område i fjellet		1		1
Kulturlandskap	D04	Naturbeitemark		1		1
Kulturlandskap	D05	Hagemark	2	4	1	7
Kulturlandskap	D12	Store gamle tre	1	6	10	17
Kulturlandskap	D13	Parkar og alléar			1	1
Kulturlandskap	D18	Haustingsskog	9	12	2	23
Kulturlandskap		Lauveng		1		1
Ferskvatn/våtmark	E05	Fossesprøytsone		1		1
Ferskvatn/våtmark		Kroksjør og meanderande vassdrag		1		1
Ferskvatn/våtmark	E06	Viktig bekdedrag		3		3
Skog	F01	Rik edellauvskog	6	9	8	23
Skog	F02	Gammal fattig edellauvskog	3	7	2	12
Skog	F06	Rik sumpskog	1	4	1	6
Skog	F07	Gammal lauvskog	2	10	4	16
Skog		Gammal barskog			3	3
Skog	F09	Bekkekløft og bergvegg	4	12	3	19
Skog	F12	Kystfuruskog	2	1		3
Skog	F13	Rik blandingsskog		2	1	3
Kyst og havstrand		Brakkvannsdelta			1	1
Kyst og havstrand		Strandeng og strandsump		1	1	2
Kyst og havstrand		Poll		1		1
SUM			31	79	39	149

INNLEIING

Bakgrunn

Bakgrunnen for rapporten er den same som for rapporten etter tilsvarende feltarbeid i 2006-2010 (, Gaarder et al. 2010, Jordal 2008, Jordal & Johnsen 2008, 2009, 2011) - eit ønske frå Fylkesmannen i Rogaland om supplerande undersøkingar av prioriterte naturtypar i Rogaland. Slike undersøkingar har foregått i dei fleste kommunane i fylket. Fleire datasett, og eit stort antall lokalitetar som har kome fram gjennom desse prosjekta held ikkje ein kvalitet som tilfredsstiller krava etter metoden slik han ligg føre i dag (DN 2007). Fylkesmannen ville for 2011 at det vart lagt særleg vekt på skogsmiljø; ”*Naturtypane som skal prioriterast i kartlegginga for skogmidlane er rik edellauvskog (F01), gammal fattig edellauvskog(F02), rik blandingskog i låglandet (F13), haustingsskog (D18) og boreonemoral lauvrik regnskog på sørvestlandet*”. I praksis var det særleg delar av Ryfylke som vart prioritert, men også lengst aust i fylket vart det gjort nokre undersøkingar. Følgjande kommunar vart oppsøkt; Bjerkreim, Gjesdal, Hjelmeland, Lund, Sandnes, Sokndal, Suldal og Tysvær.

Formålet med rapporten

Hovudformålet med prosjektet er å gje Fylkesmannen, kommunane og andre arealforvaltarar eit godt naturfagleg grunnlag for den framtidige bruken av naturen i Rogaland, slik at ein betre kan ta omsyn til det biologiske mangfaldet i all planlegging som har med areal å gjere..

Arbeidet har gått ut på å identifisera område som er særleg verdifulle for det biologiske mangfaldet, fordi dei er levestader for særleg mange artar, eller for uvanlege eller kravfulle artar som har vanskeleg for å finna leveområde elles i landskapet (jfr. metodikk-kapitlet).

Nokre omgrep

Beitemarkssopp: grasmarkstilknytta soppartar med liten toleranse for gjødsling og jordarbeiding, og med preferanse for langvarig hevd – dei har derfor tyngdepunkt i naturenger og naturbeitemarker.

Biologisk mangfold omfattar mangfold av

- naturtypar
- artar
- arvemateriale innanfor artane

Edellauvskog: skog med vesentlig innslag av dei varmekjære lauvtreslaga (alm, ask, lind, svartor, eik og hassel)

Indikatorart: ein art som på grunn av strenge miljøkrav er til stades berre på stader med spesielle kombinasjonar av miljøforhold. Slike artar kan dermed gje god informasjon om miljøkvalitetane der den lever. Ein god indikatorart er vanleg å treffa på når desse miljøkrava er tilfredsstilte. For å identifisera ein verdifull naturtype bør helst ha fleire indikatorartar.

Kontinuitet: i økologien brukar om relativt stabil tilgang på bestemte habitat, substrat eller kombinasjon av bestemte miljøforhold over lang tid (ofte fleire hundre til fleire tusen år). Det kan i kulturlandskapet t.d. dreia seg om gjentatt årleg forstyrring og fjerning av plantemasse i form av beiting, slått eller trakkpåverknad. I skog kan det t. d. dreia seg om kontinuerleg tilgang på daud ved av ulik dimensjon og nedbrytingsgrad, eller eit stabilt fuktig mikroklima som har vore uforandra lenge.

Naturbeitemark: gammal beitemark med låg jordarbeidingsgrad, låg gjødslingsintensitet og langvarig hevd; omgrepet er ei direkte oversetting av det svenske "naturbetesmark".

Nøkkelbiotop: ein biotop (levestad) som er viktig for mange artar, eller for spesialiserte artar med strenge miljøkrav som vert tilfredsstilt få andre stader i landskapet.

Oseanisk: som har å gjera med kysten og havet. Vert brukta om eit klima med mild vinter og kjøleg sommar, dvs. liten forskjell mellom sommar og vinter, og mykje og hyppig nedbør. Oseaniske planter og oseaniske vegetasjonstypar trivst best i eit slikt klima. Det motsette er kontinental.

Raudliste: liste over artar som i større eller mindre grad er truga, anten det er som følgje av menneskeleg verksemd og inngrep, naturleg påverknad, eller at arten er svært sjeldsynt (Kålås m. fl. 2010).

Raudlisteartar: artar som er oppførte på den norske raudlista.

Regnskog: Omgrepet er henta frå m.a. DellaSala (2011), som kombinerer 9 ulike klimadata for å få fram utbreiinga til slike skogar. I Noreg er regnskogsmiljø definert som skogar med ein relativt stabil og høg luftråme i vekstsesongen (Gaarder 2008), og Holien & Tønsberg (1996) sette eit krav til årsnedbør over 1200 mm og over 200 døgn med meir enn 0,1 mm nedbør for boreal regnskog. dvs for dei grandominerte skogane i Trøndelag. For dei lågareliggende boreonemorale (hemiboreale) lauvdominerte områda på Vestlandet er det truleg naudsynt med over 2000 mm i året for å kunne reknast som regnskog.

Signalart: Ein art som indikerer biologisk verdifulle naturmiljø = indikatorart for verdifulle naturmiljø.

METODAR OG MATERIALE

Metodikken følgjer i stor grad standard naturtypemetodikk, mao. den same som i 2006-2010 (Gaarder et al. 2010, Jordal 2008, Jordal & Johnsen 2008, 2009, 2010). For oversikta sin del tek ein opp att dei viktigaste punkta. Registreringsarbeid og rapportering, dvs. avgrensing, skildring og verdisetting, følgjer DN-handbok nr. 13, 2. utgåve på Internett (DN 2007).

Vilt- og fiskekartlegging inngår ikkje i metodeopplegget, heller ikkje kartlegging av marine område. Likevel er kunnskap om t.d. hakkespettar, våtmarksfugl mm. av og til nemnt under lokalitetsskildringane.

Innsamling av informasjon

Registreringsarbeid og rapportering, dvs. avgrensing, skildring og verdisetting, følgjer DN-handbok nr. 13, 2. utgåve på Internett (DN 2007). Metoden går i hovudsak ut på å identifisera område som er særleg verdifulle for det biologiske mangfaldet, fordi dei innehold naturtypar og vegetasjon det er lite av eller som er i tilbakegang, fordi dei er levestader for særleg mange artar, eller for uvanlege eller kravfulle artar som har vanskeleg for å finna leveområde elles i landskapet. Identifisering av nye område er basert på feltarbeid, men også nokre kjende område (Naturbase) er undersøkte betre. For å få tak i eksisterande kunnskap er det brukt litteratur, Naturbase og diverse andre databasar på Internett, samt kontakt med lokalkjende personar.

Artsbestemming og dokumentasjon

Artsbestemming av karplanter er gjort ved hjelp av Lid & Lid (2005), og norske namn følgjer også denne utgåva. Bestemming av lav er særleg gjort ved hjelp av Krog m. fl. (1994), Tønsberg & Holien (2006) og Smith et al. (2009). Mosar er bestemt særleg med hjelp av Hallingbäck m.fl. (2006, 2008) og Damsholt (2002). Bestemming av sopp er utført vha. Funga Nordica (Knudsen & Vesterholt 2008), Ryvarden & Gilbertson (1993, 1994), Hjortstam et al. (1973-1987), og fleire andre bøker. Mykje av artsbestemmingane er gjort i felt, men ein del artar er samla inn for nærmere bestemming vha. stereolupe og mikroskop. Dei fleste artsfunna er lagt ut på Artskart via våre eigne databasenodar kopla til Artskart (BAB-basen til BioFokus) eller direkte via Artsdatabanken (John Bjarne Jordal sine funn). Særleg interessante funn er sende til Botanisk museum i Oslo, Botanisk museum i Bergen eller Vitenskapsmuseet i Trondheim, der dei skal vera fritt tilgjengeleg for alle (jf. GBIF og Artskart). Vitskaplege navn følgjer dei publikasjonane vi har brukta i arbeidet.

Verdisetting og prioritering

Generelt

Ved verdisetting av naturmiljøet vert det i praksis gjort ei *innbyrdes rangering* av det biologiske mangfaldet. Det kan settast fram fleire påstandar som grunnlag for å verdisetta einskilde naturmiljø eller arter høgare enn andre, og dei to viktigaste er truleg:

- Naturmiljø og artar som er sjeldne, er viktigere å ta vare på enn dei som er vanlege
- Naturmiljø og artar som er i tilbakegang, er viktigare å ta vare på enn dei som har stabile førekomstar eller er i framgang.

Kriteriar og kategoriar

Ein viser her til verdisettingskriteria i DN (2007 på Internett). Kategoriene her er:

- A (svært viktig)
- B (viktig)
- C (lokalt viktig)

I denne rapporten er kriteria i DN (2007) for naturtypar og raudlisteartar innarbeidde. Kriteria gjev heilt klart rom for ein del skjøn. Generelle krav til A-lokalitetar er at lokalitetane er store og/eller velutvikla og/eller inneholder bestandar av raudlisteartar i kategori VU, EN og CR i raudlista (Kålås et al. 2010), evt. mange raudlisteartar eller viktige bestandar av sjeldne artar. For å koma i kategori B vert det ikkje stilt så strenge krav, men nokre definerte vilkår må vera oppfylte, og også B-lokalitetar er klart å anse som verdifulle område for biologisk mangfold som bør forvaltast deretter. Kriteria for C - "lokalt viktig" er ikkje presentert i handboka. Ein del lokalitetar som truleg ikkje tilfredsstiller kriteria for kategori B - viktig, er plasserte i kategori C - lokalt viktig.

Bruk av raudlisteartar/signalartar

Når dei ulike lokalitetane er skildra, er det av og til oppramsia mange artar som er funne på staden. Dette kan vera for å illustrera trekk ved t. d. vegetasjonen, og ikkje alle artsfunn er like viktige for å verdisettha lokaliteten. Nokre artar vert lagt særleg mykje vekt på i verdisettinga. Desse er:

- raudlisteartar
- signalartar og andre indikatorartar

Presentasjon

Raudlisteartar

Raudlisteartar er omtala i eit eige kapittel.

Områdeskildringar

Dei einskilde lokalitetane er omtala i eit avsnitt med faktaark for lokalitetar. Ein har her i store trekk følgt DN (2007) med nokre justeringar. Namna følgjer stort sett skrivemåten på M711-karta, eller på økonomisk kart. Truslar nemner ikkje berre dei som er aktuelle i dag, men dei som kan bli aktuelle seinare. T. d. er det for naturbitemark konsekvent ført opp attgroing som trussel. For dei fleste lokalitetar kan fysiske inngrep vera ein trussel før eller seinare. Sist i rapporten er det presentert bilete frå dei fleste lokalitetane, liste over litteratur og andre kjelder og vedlegg i form av artslistar for karplanter og kryptogamar frå einskildlokalitetar.

Kartavgrensing

Alle nummererte lokalitetar er digitalisert og shape-filene overlett til oppdragsgjevar. Kvaliteten på grensene kan variera noko, men vi har nyttat ein kombinasjon av flyfoto, topografiske kart samt bruk av veggpunktar og spor på handhalden GPS i felt, og ofte utført digitaliseringa alt same kveld, slik at ein har hatt turen og miljøa ferskt i minne. Kvaliteten på grensene avheng difor truleg ikkje så mykje av kartgrunnlaget, men meir av kor grundig ein har fått utført sjølve kartlegginga i felt, og der kan både avgrensa tid og vanskeleg terreng i mange tilfelle ha redusert kor nøyaktig grensene er sett.

FUNN AV RAUDLISTEARTAR

Med raudlisteartar (truga, omsynskrevjande og sjeldne artar) meinest her artar som er oppført på den nasjonale raudlista (Kålås et al. 2010), som nyttar følgjande raudlistekategoriar:

RE	regionalt utdøydd	VU	sårbar
CR	kritisk truga	NT	nær truga/omsynskrevjande
EN	sterkt truga	DD	kunnskapsmangel

Karplanter

I samband med feltarbeidet i 2011 vart det gjort ein handfull registreringar av barlind (VU), samt eit ikkje nærmare oppfelt tal funn av treslaga alm (NT) og ask (NT). Det vart i ein skilde tilfelle søkt etter andre raudlista karplanter. T.d. finst gamle funn av stortrollurt (EN) ved Nedstrand i Tysvær, men arten vart ikkje attfunnen i 2011 (funna var nokså grovt stadfesta, så ein kan ikkje heilt utelukke at arten framleis finst i området).

Sopp

I samband med feltarbeidet i 2011 vart det gjort tre funn av ulike raudlista soppartar, alle var vedbuande sopp knytt til gamle og/eller daude edellauvtre. Av desse er skrukkeøre (*Auricularia mesenterica*) og almekolsopp (*Hypoxylon vogesiacum*) ganske vanlege på gammal og daud alm og dels ask, medan eikedynejuke (*Perenniporia medulla-panis*) er ein sjeldsynt art som er knytt til gamle hole eiketre og daud ved av eik. Arten er særskilt sjeldsynt på Vestlandet, og her berre kjend frå nokre få lokaliteter i Suldal, ein plass i Forsand, og ein plass i Voss. Medan vedbuande sopp nok ikkje er særlig rikt på raudlisteartar i Rogaland generelt samanlikna med ein del andre delar av Noreg, er jordbuande sopp (særleg mykorrhizasopp knytt til edellauvrea hassel, lind og eik, og beitemarkssopp) kanskje den organismegruppa vi kunne ha funne fleist raudlisteartar i, men dette året vart det prioritert å gjera feltarbeidet på fôrsommaren, ei tid da dei aller fleste jordbuande sopp ikkje dannar fruktlegemar og difor er umogeleg å kartlegge.

Mosar

I samband med feltarbeidet i 2011 vart det truleg gjort 18 registreringar av 8 raudlista moseartar. Nokre av desse er sjeldne, sørleg-oseaniske artar som er særleg knytt til boreonemoral regnskog på Sørvestlandet, medan nokre andre helst veks i låglandsvassdrag i sørvest-Noreg. 7 av artane har status sårbar (VU) og berre ein status som nær truga (NT).

Særleg artsrikt er det i område der boreonemoral regnskog førekjem på baserik berggrunn. Ropeidhalvøya i Suldal er eit døme på dette og her blei det funne fleire både råme- og basekrevjande moseartar.

Butturnemose *Rhabdoweisia crenulata* (VU) er eit døme på ein av dei mest sjeldsynte regnskogsartane. Han er her til lands berre funnen i Rogaland og Hordaland og veks på berg i det mest nedbørrike delane av desse fylka, og er kjent frå under 15 lokalitetar i Noreg. Vi fann han på to nye lokalitetar, sjå figur 2 etter tabell 3. Det eine var inne i Dirdal i Gjesdal, noko som er ny sørgrense for arten (men den er funnen i Forsand ikkje så langt nordafor, så funnet var ikkje uventa i så måte). Det andre funnet var ute på Ropeidhalvøya i Suldal, som nok er ganske langt vest for arten til å vere i nordre delar av Ryfylke.

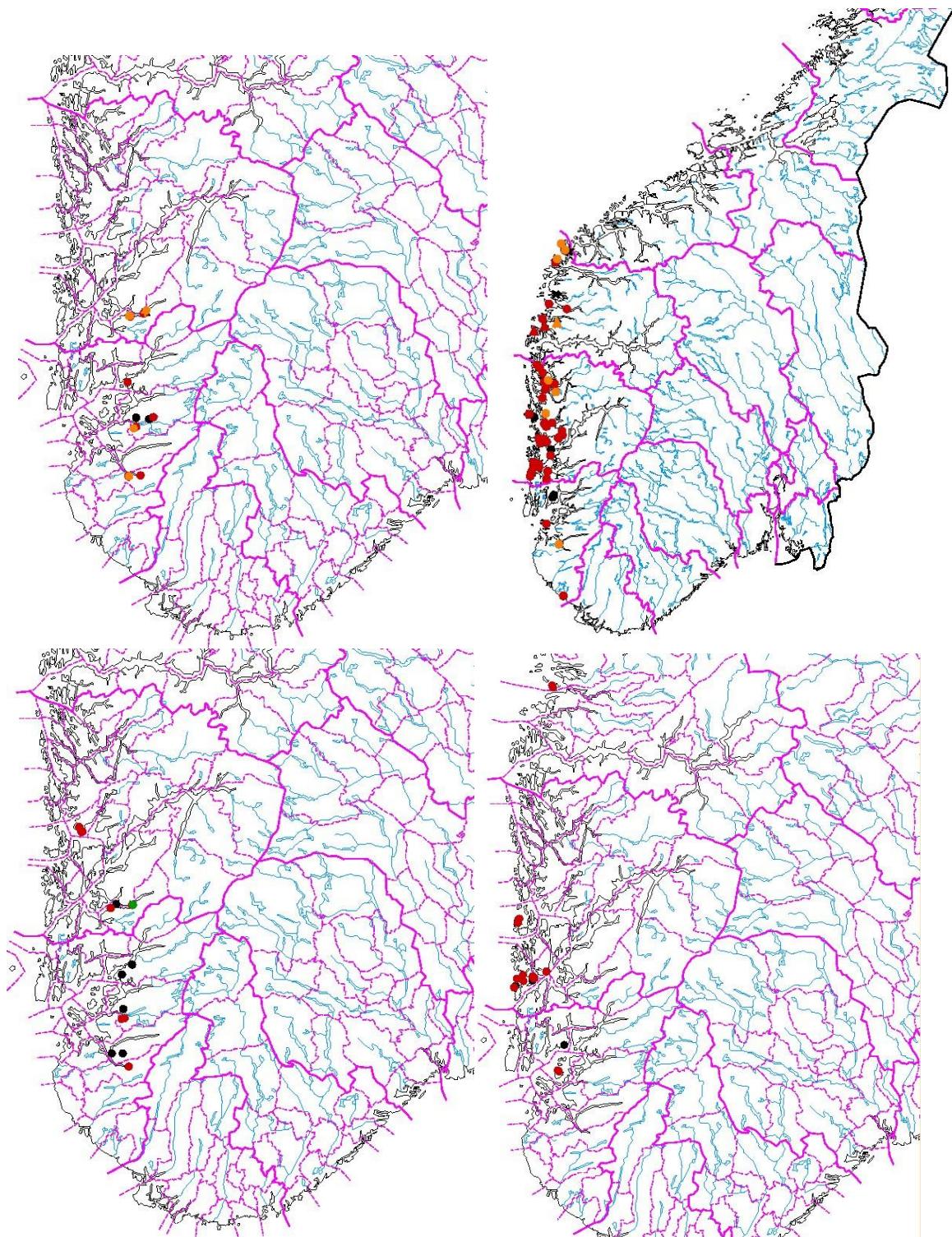
Lav

I samband med feltarbeidet i 2011 vart det gjort 108 registreringar av 34 raudlista lavartar, men nokre av desse er ikkje sikkert bestemt enda. Mange av desse er sjeldne, sørleg-oseaniske artar som er særleg knytt til boreonemoral regnskog på Sørvestlandet. 7 av artane har status sterkt truga (EN) på raudlista, 19 artar har status sårbar (VU) og 7 artar status nær truga (NT).

Grov sett kan dei fleste artane delast inn i fire hovudgrupper av miljø, med ei rekke artar tilhøyrande regnskogselementet, som har eit nasjonalt tyngdepunkt på Sørvestlandet (i første rekke Rogaland og Hordaland, men også vestlege delar av Vest-Agder og nokre distrikt på ytterkysten nord til Stad) (ikkje alle dei opplista artane tilhøyrer regnskogselementet):

1. Lungenever-samfunnet. Dette er til dels store bladlav og miljøet er best utvikla på gamle og grove styva edellauvtre, litt rike bergveggar og/eller osp, og da særleg i stabile, fuktige miljø. Kystblåfiltlav *Degelia atlantica*, ”praktblåfiltlav” *Degelia cyanoloma*, kastanjefiltlav *Fuscopannaria sampaiana*, kranshinnelav *Leptogium burgessii*, praktinnetlav *Leptogium cochleatum*, irsk hinnelav *Leptogium hibernicum*, kornfiltlav *Parmeliella testacea*, kystprikklav *Pseudocyphellaria norvegica* og skjelporelav *Sticta canariensis* høyrer alle til dette samfunnet og er samtidig ganske sterkt knytt til regnskogsmiljø. I tillegg kjem skorpefiltlav *Fuscopannaria ignobilis* som ein assosiert art med noko vidare utbreiing, m.a. med rike populasjoner også i Midt-Noreg og Nordland).
2. Skorpelav på gamle edellauvtre. Dette er ofte små artar som helst veks på skjerma plassar på nedre delar av stammene av grove og gamle edellauvtre. Artar som kan plasserast her er *Bacidia biatorina*, bleik kraterlav *Gyalecta flotowii*, *Gyalecta truncigena*, *Opegrapha ochrocheila*, *Opegrapha vermicellifera*, *Thelopsis rubella* og dels kystdoggnål *Sclerophora peronella*. Dette er ikkje regnskogslav, men dei har oftast ei kystbunden, noko suboseanisk utbreiing i Noreg.
3. Busk- og bladlav knytt til fuktige, sure til middels rike bergveggar og lauvtre med fattig bork. Her kjem det inn artar som kort trollskjegg *Bryorica bicolor*, piggtrollskjegg *Bryoria smithii*, kystkorall-lav *Bunodophoron melanocarpum*, praktlav *Cetrelia olivetorum*, eikelav *Flavoparmelia caperata*, grå buktkrinslav *Hypotrachyna laevigata*, hovudskoddslav *Menegazzia terebrata*, kystskoddslav *Menegazzia subsimilis*, liten praktkrinslav *Parmotrema chinense*, hårkrinslav *Parmotrema crinitum*, kyststry *Usnea fragilescens* og hornstry *Usnea cornuta*. Ikkje alle desse er truleg reine regnskogslav, men særleg kystkorall-lav, grå buktkrinslav, kystskoddslav, praktkrinslavane og strylavane veks helst i regnskogsmiljø i Noreg.
4. Regnskogstilknytta skorpelav på glatt lauvtrebork. Til denne gruppa høyrer raudflekklav *Arthonia cinnabarina*, kystschriftlav *Graphis elegans*, gul pærelav *Pyrenula occidentalis* og kystvortelav *Pertusaria multipuncta*, medan også *Pachyphiale carneola* og hasselrurlav *Thelotrema suecicum* er delvis assosierte artar.

For fleire av artane gav våre registreringar viktige supplement i kunnskapen om utbreiinga. Det som nok var mest interessant i så måte var at det for fleire av dei store bladlava i lungenever-samfunnet vart fylt opp nokre litt større hol i kjent utbreiing i nordre delar av Ryfylke. Dette gjeld særleg for irsk hinnelav, kystprikklav, kornfiltlav og skjelporelav; sjå figurar over nasjonal utbreiing under.

Figur 1. Nasjonale utbreiingskart for fire bladlav i lungenever-samfunnet, teken ut fra lavdatabasen (Botanisk museum i Oslo 2013). Øvst t.v. irsk hinnelav *Leptogium hibernicum*. Øvst t.h. kystprikklav *Pseudocyphellaria norvegica*. Nedst t.v. kornfiltlav *Parmeliella testacea*. Nedst t.h. skjelporelav *Sticta canariensis*. Tre av artane er rekna som sterkt truga i Noreg, medan kystprikklav har status sårbar. Irsk hinnelav er under vurdering som prioritert art etter naturmangfaldlova.

Tabell-oversikt

Tabell 3 viser funn av raudlisteartar Rogaland i 2011. Totalt vart det gjort 135 funn av 56 nasjonale raudlisteartar under feltarbeidet, samt ytterlegare 50-100 funn av to artar (ask og alm). Nokre av funna er ikkje sikkert bestemt enda.

Tabell 3. Oversikt over kva slags raudlisteartar vi fann i Rogaland i 2011. RL=kategori på raudlista (Kålås et al. 2010): CR=kritisk truga, EN=sterkt truga, VU=sårbar, NT=nær truga, DD=kunnskapsmangel. Vi tek etterhald for at nokre funn enno ikkje er kontrollert av andre fagfolk og difor kan vere feilbestemt (t.d. kan artar som hovudskoddelav Menegazzia terebrata og kystskoddelav M. subsimilis lett forvekslast). Alle funn er anten alt lagt ut på Artskart (www.artsdatabanken.no) via BAB (Biofokus sin GBIF-portal) eller musea sine eigne databasar, eller kjem til å verte lagt ut om ikkje lenge. I tillegg til artane lista opp nedanfor vart det også gjort mange funn av dei raudlista tresлага ask (NT) og alm (NT), samt at det innanfor fleire av lokalitetane tidlegare også tidlegare er gjort raudlistefunn, sjå omtaler under dei einskilde lokalitetane.

Norsk namn	Latinsk namn	Status	Lokalitetar
Rauflekklav	<i>Arthonia cinnabarinus</i>	VU	59
-	<i>Bacidia biatorina</i>	VU	18
Kort trollskjegg	<i>Bryoria bicolor</i>	NT	85, 88, 89
Pigg trollskjegg	<i>Bryoria smithii</i>	VU	89
Kystkorall-lav	<i>Bunodophoron melanocarpum</i>	NT	201, 202, 203, 213, 301, 302, 306, 308, 309, 430, 431
Praktlav	<i>Cetraria olivetorum</i>	VU	3
Kystblåfiltlav	<i>Degelia atlantica</i>	VU	427
”Praktblåfiltlav”	<i>Degelia cyanoloma</i>	VU	411, 413
Eikelav	<i>Flavoparmelia caperata</i>	NT	216
Skorpefiltlav	<i>Fuscopannaria ignobilis</i>	NT	34, 37, 44, 87
Kastanjefiltlav	<i>Fuscopannaria sampaiana</i>	VU	17, 41, 51, 431
Kystschriftlav	<i>Graphis elegans</i>	VU	216
Bleik kraterlav	<i>Gyalecta flotowii</i>	VU	17, 21, 23, 49, 51, 62, 401, 416, 417, 423
-	<i>Gyalecta truncigena</i>	VU	34, 62
Grå buktkrinslav	<i>Hypotrachyna laevigata</i>	EN	85, 301, 309
Kranshinnelav	<i>Leptogium burgessii</i>	VU	3, 17, 44, 417
Prakthinnelav	<i>Leptogium cochleatum</i>	EN	417, 423, 431
Irsk hinnelav	<i>Leptogium hibernicum</i>	EN	17
Kystskoddelav	<i>Menegazzia subsimilis</i>	EN	31, 52, 53, 54, 86
Hovudskoddelav	<i>Menegazzia terebrata</i>	VU	85, 88, 304, 309
Rotnål	<i>Microcalicium ahneri</i>	NT	55
-	<i>Opegrapha ochrocheila</i>	VU	62
-	<i>Opegrapha vermicellifera</i>	VU	62, 422, 423
-	<i>Pachyphiale carneola</i>	VU	18, 41, 79, 81, 87, 216, 401
Kornfiltlav	<i>Parmeliella testacea</i>	EN	41, 51
Liten praktkrinslav	<i>Parmotrema chinense</i>	VU	34, 52, 216, 402
Håkrinslav	<i>Parmotrema crinitum</i>	EN	303
Kystvortelav	<i>Pertusaria multipuncta</i>	VU	85
Kystprikklav	<i>Pseudocyphellaria norvegica</i>	VU	410, 417
Gul pærelav	<i>Pyrenula occidentalis</i>	NT	17, 302, 417
Kystdoggnål	<i>Scleropora peronella</i>	NT	24
Skjelporelav	<i>Sticta canariensis</i>	EN	429
-	<i>Thelopsis rubella</i>	VU	2, 17, 26, 37, 43, 44, 51, 57, 59, 79, 87,

Norsk namn	Latinsk namn	Status	Lokalitetar
			216, 415, 416, 417, 423, 429
Hasselurlav	<i>Thelotrema sueicum</i>	NT	217
Kyststry	<i>Usnea fragilescens</i>	VU	89
Stammesigd	<i>Dicranum viride</i>	VU	42, 415?
Flaummose	<i>Hyocomium armoricum</i>	VU	1, 4, 420, 423
Kløftgrimemose	<i>Herbertus aduncus</i>	VU	3, 16, 71, 73
Kystflokke	<i>Heterocladium wulfsbergii</i>	VU	77, 207
Vasshalemose	<i>Isothecium holtii</i>	VU	88
Kløfthinnemose	<i>Plagiochila exigua</i>	NT	207
Pigghinnemose	<i>Plagiochila spinulosa</i>	VU	304?, 306?
Butturnemose	<i>Rhabdoweisia crenulata</i>	VU	3, 207
Barlind	<i>Taxus baccata</i>	VU	6, 21, 22, 429, 430
Skrukkeøyre	<i>Auricularia mesenterica</i>	NT	62
Almekolsopp	<i>Hypoxylon vogesiacum</i>	NT	57
Eikedynekjuke	<i>Perenniporia medulla-panis</i>	VU	55
Sum: 56 artar	Kanskje 134 funn		

Figur 2. Nasjonal utbreiing
av butturnemose
Rhabdoweisia crenulata
(VU) i Noreg, teke ut frå
Artskart (Artsdatabanken
2012), der lokalitetane er
vist med fiolette prikker.

LOKALITETS-SKILDRINGAR

Lokalitetane er ordna alfabetisk først etter kommune, deretter lokalitetsnamn. Skildringa av kvar lokalitet er standardisert etter ein fast mal.

Følgjande forkortingar er nytta:

BG=belegg ved herbariet i Bergen

GGa=Geir Gaarder

HFj=Helge Fjeldstad

BJB=John Bjarne Jordal

JIJ=John Inge Johnsen

JTK=Jon Tellef Klepsland

NSD=Norsk soppdatabase

O=belegg ved herbariet i Oslo

THH=Tom Hellik Hofton

THØ=Torbjørn Høitomt

For lokalitetar som er registrerte frå før, er det vist til tidlegare lokalitetsnummer. "BN"+talsiffer viser til nummer i Naturbase på Internett (IID).

Sjå også kapitlet om raudlisteartar og kjeldelista.

Suldal

1 Suldal Helland N

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	E06
Utforming:	-
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, THØ

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/ Torbjørn Høitomt den 1.6.2011 i samband med oppdatering av naturtypekartet i Rogaland på oppdrag frå fylkesmannen.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg om lag ein kilometer nord for garden Helland på Ropeidhalvøya i Suldal kommune. Berggrunnen i området er noko baserik og består av mellom anna fyllitt og glimmerskifer.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga gjeld naturtypen viktig bekdedrag og omfattar ein kortare bekkestrekning frå ein gammal veg og ned mot sjøen. Bekken renn gjennom ein vid, ikkje særleg djup, men ganske markert dal. Bekken har ganske stort fall på den korte strekninga som er avgrensa. Skogen langs bekken er dominert av svartor saman med einskilde asketre. Sjølv om lokaliteten er tydeleg påverka av menneske frå gammalt, finst nok daud ved av svartor spreidd.

Vegetasjonen langsmed bekken er prega av eit velutvikla botnsjikt med mykje kalkmose *Cratoneuron filicinum*, teppekjeldemose *Philonotis fontana* og kystkransmose *Rhytidadelphus loreus*. I bekken finst mykje mattehutremose *Marsupella emarginata* og lurvbekkemose *Hygrohypnum luridum*.

Artsmangfold: Lokaliteten er avgrensa på bakgrunn av ein stor førekomst av den raudlista mosearten flaummose *Hyocomium armoricum* (VU). Arten er meir eller mindre heildekjkande langsmed bekken der straumen er sterk nok.

Bruk, tilstand og påverknad: Den halvopne skogen som pregar miljøet langsmed bekken har truleg tidlegare vore utsett for intensivt beite.

Skjøtsel og omsyn: Skogen langsmed bekken må ikkje hoggast, då mosen truleg krev stabilt fuktig lokalklima. Av same omsyn må ikkje vassføringsregimet i bekken endrast.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er teke med på grunn av ein stor førekomst av den raudlista mosearten flaummose. Avgrensinga er vurdert difor som viktig/svært viktig (B/A-verdi).

2 Suldal Hamnafjell Ø

Naturbase-nummer:	BN00003909
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, THØ

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/ Torbjørn Høitomt den 31.05.2011 i samband med oppdatering av naturtypekartet i Rogaland på oppdrag frå fylkesmannen.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg om lag to kilometer aust for Hamnafjell på Ropeidhalvøya i Suldal kommune og omfattar ei gammal nordvendt hamning som truleg høyrd til litt lenger aust. Berggrunnen i området er noko baserik og består av mellom anna fyllitt og glimmerskifer.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga gjeld naturtypen rik edellauvskog med utfominga alm-lindeskog. Lokaliteten omfattar eit større areal med eldre almetre som tidlegare har vore styva. Det er lengje sida denne aktiviteten blei avslutta og skogen står i dag fram som skog sjølv om det framleis er ganske ope. Det finst 20-30 styva almetre på lokaliteten. Dei fleste har ein diameter på 50-90 cm, men einskilde tre opp mot 110 cm finst. Nokre av trea er hole, medan nokre har gått over ende dei siste åra. Det kjem opp einskilde yngre almetre innimellan dei gamle. I nedre del av lokaliteten finst fleire grove lindetre, den største over ein meter i diameter og delvis innhol. Nokre grove svartortre står heilt ned mot sjøen og litt oppover langsmed ein bekk som renn gjennom lokaliteten. Feltvegetasjonen i lokaliteten er dominert av artar som mjødurt, gauksyre, vendelrot og fugletelg. I botnsjiktet finst mykje etasjemose og kystkransmose.

Artsmangfald: Kryptogamfloraen på dei gamle edellauvtre er ganske rik. *Thelopsis rubella* (VU), kystnever, rund porelav og stiftfiltlav blei påvist på fleire tre. Den totale dekkinga av lav er ikkje særleg høg då dei fuktige veksttilhøva gjer at mosedekninga er svært høg. Men det det blei ikkje påvist sjeldne eller uvanlege moseartar.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten er ei gammal hamnehage som truleg låg under ein av gardane på Rødne. Det har ikkje vore noko aktivitet på lokaliteten dei siste tiåra.

Skjøtsel og omsyn: Sidan det er lengje sida denne hamninga har vore i bruk, er det i dag ikkje aktuelt å føreslå å ta oppatt styvinga av dei gamle trea.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten inngår i ei større nordvendt liside med store naturkvalitetar knytt til oseaniteten i området.

Grunngeving av verdi: Samling med tidlegare styva edellauvtre i ei fuktig, nordvendt liside. Fleire av trea er ganske grove og har ein borkstruktur som gjer potensial for fleire raudlista kryptogamar enn den eine som blei påvist. Lokaliteten er vurdert som viktig (B-verdi).

3 Suldal Hamnafjell

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	B04 Nordvendte kystberg og blokkmark
Utfoming:	B0402 Sørlig, oseanisk moseutfoming
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, THØ

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/ Torbjørn Høitomt den 31.05.2011 i samband med oppdatering av naturtypekartet i Rogaland på oppdrag frå fylkesmannen.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten omfattar den bratte og nordvendte lisida nord for Hamnafjell heilt nordvest på Ropeidhalvøya i Suldal kommune. Berggrunnen i området er noko baserik bestående av mellom anna fyllitt og glimmerskifer.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga gjeld ein mosaikk med fleire naturtypenr. Dei typene som i høgst grad medverkar til verdien i denne avgrensinga er nordvendte kystberg og blokkmark med utfominga sørleg, oseanisk moseutfoming og naturtypen rik edellauvskog med utfominga alm-lindeskog. Gammal lauvskog og kystfuruskog inngår også i avgrensinga. Bratte nordvendte berg med varierande høgde finst frå rett nord frå toppen av Hamnafjell og ein snau kilometer austover. Berga ligg frå 100 til drygt 200 m.o.h. Under berga finst, særleg i vest, ein rikare skogtype med innslag av lind. Austover er det fattigare med mykje furu og bjørk, samt noko selje og rogn. Skogen er med unntak av nokre styva lauvtre ikkje særleg gammal. Feltsjiktet er for det meste dominert av vanlege og nøysame artar, med innslag av nokre meir krevjande artar i vest. Junkerbregne, skogsål, markjordbær, trollurt og hengjeaks finst vanleg her.

Artsmangfald: Lokaliteten har eit svært rikt mangfald av kryptogamar. Dette gjeld både artar knytt til bergvegger og store steinblokker, samt epifyttar. På berget langs den aust-vestgåande formasjonen finst kløftgrimemose *Herbertus aduncus* (NT) relativt vanleg. Særleg mykje finst i ein liten sprekkeladal om lag midt i lokaliteten. Butturnemose *Rhabdoweisia crenulata* (VU) blei òg funnen på ei lita fjellhylle i dei fuktige bergen. Av andre oseaniske mosar bør gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, purpmose *Pleurozia purpurea*, kystmose *Loeskeobryum brevirostre* og hårblankmose *Isopterygiopsis muelleriana* nemnast. sidan berggrunnen i området består av rike og lett forvitrelege bergartar, blei det òg påvist nokre kalkkrevjande mosar. Holeblygmose *Seligeria donniana* og bogeblygmose *Seligeria recurvata* som begge er sjeldne på Vestlandet finst begge spreidd i lokaliteten. Utvalet av lav er også stort. Den oseaniske laven kranshinnelav *Leptogium burgessii* (VU) blei påvist på eit grovt lindetre vest i lokaliteten, medan praktlav *Cetrelia olivetorum* (VU) blei påvist på ei bjørk om lag midt i lokaliteten. Andre meir vanlege artar i lungeneversamfunnet finst spreidd. Lavfloraen i området er ikkje veldig godt undersøkt, og det finst eit stort potensial for fleire raudlista artar i denne gruppa. Dei fuktige bergen i lokaliteten husar òg store bestand av hinnebregne.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen i lokaliteten er ikkje særleg gammal og det finst sparsamt med daud ved. Dei vestre delane av lokaliteten er òg utsatt for påverknad frå eit plantefelt med gran som ligg heilt inntil i nedkant.

Framande artar: Noko gran spreier seg inn i lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten bør bevarast mest mogleg urørd. Gran bør ikkje få spreie seg inn i lokaliteten. Det ville òg vere ein fordel om noko gran blei hogge i den vestlege delen, der grana i dag veks nesten heilt opp til bergveggen.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten inngår i ei større nordvendt liside med store naturkvalitetar knytt til oseaniteten i området.

Grunnjeving av verdi: Stor, velutvikla og variert nordvendt lokalitet med eit rikt utval av sjeldne og raudlista oseaniske kryptogamar. Lokaliteten blir derfor vurdert som svært viktig (A-verdi).

4 Suldal Rødne, ytre

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	E06 Viktig bekdedrag
Utföring:	-
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, THØ

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/ Torbjørn Høitomt den 31.05.2011 i samband med oppdatering av naturtypekartet i Rogaland på oppdrag frå fylkesmannen.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg nord på Ropeidhalvøya og omfattar eit mindre areal langs ein bekk og ein liten foss ved garden Ytre Rødne. Berggrunnen i området er noko baserik beståande av mellom anna fyllitt og glimmerskifer.

Naturtypar, utföringar og vegetasjonstypar: Avgrensinga gjeld naturtypen viktig bekdedrag og omfattar ein kortare bekkestrekning frå sjøen og opp til rett ovanfor ein liten foss rett aust for bygningane på garden. Frå fossen og ned mot sjøen renn bekken gjennom kulturlandskapet og berre ei smal kantsone med mykje svartor og ask finst langsmed bekken. Feltvegetasjonen er ikkje spesielt artsrik og består for det meste av like krevjande kulturartar og andre vanlege artar.

Artsmangfald: Lokaliteten er avgrensa på bakgrunn av ein god førekomst av den raudlista mosearten flaummose *Hyocomium armoricum* (VU). Arten veks mellom anna rett nedanfor fossen, samt eit par andre stader langsmed bekken ned mot sjøen.

Bruk, tilstand og påverknad: Det er ikkje drift på garden i dag, men nokre av bygningane truleg brukte som fritidsbustad. Det kan truleg på sikt føre til at det vil gro til langsmed bekken, men dette vil etter alt å døme ikkje ha noko å seie for førekomsten av flaummose.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten tas best vare på ved fri utvikling. Det må ikkje gjerast inngrep som endrar vassføringsregimet i bekken.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten inngår i ei større nordvendt liside med store naturkvalitetar knytt til oseaniteten i området.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten husar ein god førekomst av en sårbar oseansk moseart.

Avgrensinga representerer samstundes ein intakt og relativt lite påverka lågtliggjande bekk på rik berggrunn og er derfor vurdert som viktig (B-verdi).

5 Suldal Grytenuten N

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	C01 Kalkrike områder i fjellet
Utfoming:	C0104 Bergknaus og rasmark
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, THØ

Områdeskildring

Innleining: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/ Torbjørn Høitomt den 01.06.2011 i samband med oppdatering av naturtypekartet i Rogaland på oppdrag fra fylkesmannen.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg nordvest på Ropeidhalvøya og omfattar eit større område frå Grytenuten og nordvestover mot Blokketjørnsfjellet. Berggrunnen i området er noko baserik beståande av mellom anna fyllitt og glimmerskifer.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga gjeld ein mosaikk mellom kalkrike område i fjellet og nord vendte kystberg og blokker. Lokaliteten er fyrst og framst avgrensa på bakgrunn av ein spesiell moseflora med ein kombinasjon av oseaniske artar og kalkkrevjande og regionalt svært sjeldne artar. Avgrensinga ligg delvis over og delvis under skoggrensa og der det finst skog er det bjørk på relativt fattig mark som dominerer. Den rike berggrunnen som for ein stor del er dekka av lausmassar, men kjem til syne på oppstikkande ryggar og i skrentar.

Artsmangfald: Det er eit rikt mangfald av mosar og karplanter i dei kalkrike berga i lokaliteten. Dei mest interessante artane er truleg gullklokke mose *Encalypta ciliata*, bogeblygmose *Seligeria recurvata*, hinnetrollmose *Cyrtomnium hymenophylloides* og hettekimmose *Tetraphis pellucens*. I tillegg blei ei lang rekke meir vanlege men òg kalkkrevande artar påvist. Blandt desse er putevrimose *Totella tortuosa*, kammose *Ctenidium molluscum*, bergrotmose *Gymnostomum aeruginosum* og puteplanmose *Distichium capillaceum*. Det blei ikkje funne sterkt oseaniske artar på lokaliteten, men dei noko oseaniske artane dronningmose *Hookeria lucens* og heimose *Anastrepha orcadensis* blei påvist. Av karplanter blei grønbukne, raudsildre, junkerbregne og bergfrue funne.

Bruk, tilstand og påverknad: Det ligg nokre hytter inntil lokaliteten i nordvest.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten tas best vare på ved fri utvikling.

Grunngjeving av verdi: Kalkrikt område med førekommst av fleire krevjande og regionalt sjeldne moseartar. Det blei ikkje funne raudlisteartar og lokaliteten er vurdert førebels som viktig (B-verdi).

6 Suldal Berakvam Ø

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	F0703 Fuktig kystskskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	02.06.2011, THØ

Områdeskildring

Innleining: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/ Torbjørn Høitomt den 02.06-2011 i samband med oppdatering av naturtypekartet i Rogaland på oppdrag fra fylkesmannen. Raudlistekategoriar følger norsk raudliste for artar 2010.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg rett ovafor steinbrotet ved Berakvam, sørvest i Suldal kommune. Berggrunnen i området er noko baserik bestående av mellom anna fyllitt og glimmerskifer.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga gjeld ein mosaikk mellom naturtypane nord vendte kystberg og blokkmark og gammal lauvskog med utforminga fuktig kystskskog. Fuktig og nord vendt bratt liside som er dominert av bjørk med innslag av andre boreale treslag som rogn og selje spreidd. I tillegg finst noko hassel og einskilde tre av lind. Tre barlindtre (20-30 cm) står heilt inntil bergveggen. I busksjiktet finst krisettorn spreidd. Feltvegetasjonen er for det meste dominert av lite til middels basekrevjande, men til dels fukt krevjande art. Den noko meir krevjande arten junkerbregne finst spreidd.

Artsmangfald: Det blei påvist uvanlege oseaniske artar i lokaliteten. Hinnebregne, kystsksmose *Loeskebryum brevirostre*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma* og dronningmose *Hookeria lucens* er dei mest fukt krevjande. Vidare blei òg fleire basekrevjande men for det meste vidt utbreidde moseartar påvist. Barlind (VU) finst her og der, mest som veldig unge buskar. Det blei ikkje registrert oseaniske lavsammfunn.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten ligg rett ovafor det store steinbrotet ved Berakvam, men blir truleg ikkje påverka av dette.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten tas best vare på ved fri utvikling.

Grunngjeving av verdi: Ganske liten, men intakt lokalitet med førekost av fleire oseaniske om enn ikkje særleg sjeldne artar, gjer at verdien er set til viktig (B-verdi).

9 Suldal Gjerdsvoll (Marvik)

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D12 Store gamle tre
Utfoming:	D1202 Skjøtta/styva
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, JTK

Områdeskildring

Innleining: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypenr i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved Gjerdsvoll, Marvik i Suldal.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga gjeld seks styva/lauva asketre. Trea står opent til i ein bakke som vert nytta som beitemark. Bakken er sterkt gjødsla og vegetasjonen prega av nitrofile og innsådde fórvekstar.

Artsmangfald: Ingen spesielle artar er påvist, og potensialet for slike er og vurdert som lågt.

Bruk, tilstand og påverknad: Trea vert aktivt skjøtta/lauva. Trea er kortare kappa enn tilrådeleg.

Skjøtsel og omsyn: Styving med nokre års mellomrom kan halde fram. Ein bør unngå å gjødsle arealet.

Grunngjeving av verdi: Gamle styvingstre tilseier avgrensing som naturtypelokalitet, men relativt lite areal/få tre og mangel på funn av krevjande artar gir berre lokal verdi.

10 Suldal Solland Ø

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F08 Gammal barskog
Utfoming:	F0802 Gammal furuskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, JTK

Områdeskildring

Innleining: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypenr i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved Solland i Suldal, og har eksposisjon mot sør.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga omfattar eit lågareliggende areal med blandingsskog dominert av furu og hassel, men også bjørk, rogn, ask og lind. Noko av skogen står på ur og blokkmark, medan noko står på finare lausmassar. Skogen på finare lausmassar er betydeleg beitemodifisert (grasrikt feltsjikt), og tresjiktet er opna opp ved plukkhogst. Mindre areal har preg av lågurt-furuskog med m.a. kystgrisøre, gaukesyre og kystmaure.

Artsmangfald: På furu finst *Protoparmelia ochrococca* (oseanisk skorpelav). Spesielt krevjande eller sjeldsynte artar er ikkje påvist. Truleg potensial for nokre moderat krevjande jordbuande sopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Øvre del av lokaliteten har naturskogsstruktur med innslag av daud ved, medan nedre del har eit opent hagemarkspreng etter spreidd plukkhogst og aktiv beitebruk. Nedre del er inkludert fordi det også der er forholdsvis gamle tre og potensial for krevjande artar. Furua er opp mot 40-50 cm dbh.

Skjøtsel og omsyn: Ein bør unngå hogst. framleis beitebruk er truleg positivt.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten skil seg positivt ut ved stor treslagsvariasjon, relativt høg produktivitet og skogalder, og innslag av rikare feltsjikt. Lite areal og få påviste signalartar gjer at lokaliteten er vurdert som lokalt viktig.

11 Suldal Sjurdflat Ø

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F13 Rik blandingsskog i låglandet
Utfoming:	F1301 Boreonemoral blandingsskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, JTK

Områdeskildring

Innleining: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypenr i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg aust for Solland i Suldal, og har eksposisjon mot sørvest.
Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga omfattar eit lågareliggende areal med blandingsskog dominert av furu og hassel. Også bjørk, rogn, ask, selje og hegg inngår, samt sparsamt innslag av barlind, krossved og eføy. Avgrensinga omfattar noko blåbærskog, men mest småbregne- og lågurtskog.

Artsmangfald: Av meir krevjande vekstar finst junkerbregne, skogfiol, trollurt, skogsål og hengeaks. Nedst i lokaliteten er eit felt med kjeldeskogsmark med m.a. sumpmaure, kvitveis, enghumleblom, mjødurt, sumphaukeskjegg og myrtistel.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er halvgamal og moderat fleirsjikta. Furua er opp mot 40-50 cm dbh, bjørka inntil 40 cm dbh, medan edellauvtre i regelen er tynnstamma (sjeldan over 20 cm dbh). Sparsamt innslag av daudvedelement.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten bør avsettas til fri utvikling utan inngrep.

Grunngeving av verdi: Innslag av ganske sjeldne vegetasjonsutformingar (kjeldefuruskog og lågurtfuruskog), men lite areal og få påviste signalartar gjer at lokaliteten er vurdert som lokalt viktig.

12 Suldal Ersdalshaugen Ø

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F13 Rik blandingsskog i låglandet
Utforming:	F1302 Sørboreal blandingsskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, JTK

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypenr i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg like ovanfor fylkesvegen, på austsida av Ersdalshaugen i Suldal kommune. Lokaliteten har eksposisjon mot aust.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga omfattar ei sone med eldre furudominert blandingsskog. Lokaliteten er brattlendt og det er innslag av bergvegger. Treslagsblandinga er ganske stor med mykje bjørk og hassel, samt noko rogn, selje, osp, ask og alm. Vegetasjonen veksler mellom blåbærskog, småbregneskog, rikare fuktsig, og mindre parti med tørr lågurtskog. I fuktsig inngår blåknapp, kvitveis, ask, slirestorr og blåtopp. Tørrare stader finst innslag av vårmarihand, junkerbregne, teiebær og hengeaks.

Artsmangfald: Av moderat krevjande gamalskogsartar er det funne hornskinn (på furulåg). På bergvegger finst svakare signalartar som krusfellmose, bergpolstermose og pelssåtemose. Også innslag av basekrevjande planter som junkerbregne og vårmarihand.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er relativt gammal og fleirsjikta. Furua er opp mot 50-55 cm dbh og ca 150 år. Relativt grove daudvedelement av furu finst spreidd. Asketrea er derimot tynnstamma og temmelig ung. Eldst er eit fåtal almetre som ber preg av tidlegare styving/lauving.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten bør avsettas til fri utvikling utan inngrep.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er vurdert som viktig på grunn av ganske stort areal med gammalskogskvalitet, høg treslagsvariasjon, innslag av kontinuitetselement og funn av ein skilde krevjande artar fordelt på fleire økologiske grupper.

13 Suldal Tjøredalsvatnet Ø

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utforming:	F0103 Rikt hasselkratt
Verdi:	B (viktig)

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypenr i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg like nord for fylkesvegen, mellom Tjøredalsvatnet og Ørvabø i Suldal kommune. Lokaliteten har eksposisjon mot sør.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga omfattar ein lauvskogsbrem ned mot myr og eit lite tjern. Vegetasjonen veksler med både blåbær-, småbregne- og lågurtskog. Rikare utformingar dominerer. Treslagsblandinga er stor med både bjørk, hassel, ask, selje, rogn, osp, hegg og alm. På grunnlendte stader også noko furu og eik.

Artsmangfald: Påvist nokre krevjande planter som junkerbregne og skjelrot. Truleg potensial for ein skilde krevjande jordbuande sopp, spesielt under hassel.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen for det meste ikkje gammal og heller tynnstamma (sjeldan over 20-30 cm dbh). Likevel er det innslag av eik på 40 cm dbh og selje på 40-50(-60) cm dbh.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten bør avsettas til fri utvikling utan inngrep.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten er under noe tvil vurdert som viktig. Dette er på trass av relativt lav skogsalder gjort ut frå stor treslagsblanding, høg del hassel og førekommst av regionalt sjeldan art (skjelrot).

14 Suldal Finnvik SØ

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F08 Gammal barskog
Utfoming:	F0802 Gammal furuskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, JTK

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypenr i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg mellom Finnvikåsen og Finnaland i Suldal kommune.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga omfattar eit ganske flattliggjande skogparti omkring eit par småbekkar. Sentralt i avgrensinga er det rikare skogsmark som best karakteriserast som or-askeskog. Utanom ask og gråor finst der bjørk, hassel, rogn, svartor og hegg. I feltsjiktet inngår strutseveng, smørtelg, fugletelg og kvitveis. Arealet består elles av blåbær-furuskog med bjørk og einer.

Artsmangfald: Ingen spesielle artar påvist, men truleg potensial for moderat krevjande gammalskogsartar.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er relativt storvaksen, gammal og fleirsjikta. Furua er ofte 50 cm dbh, og det finst også furu på 70-80 cm dbh. Daudvedelement finst berre sparsamt.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten bør avsettas til fri utvikling utan inngrep.

Grunnjeving av verdi: Dei kombinerte tilhøva med forholdsvis høg skogsalder, storvaksen furu, småbekkar og parti med rikare or-askeskog gjer at lokaliteten er vurdert som i alle fall lokalt viktig.

15 Suldal Finnvik Ø

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F08 Gammal barskog
Utfoming:	F0802 Gammal furuskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, JTK

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypenr i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i den nordvendte fjordsida aust for Finnvik og nord for Fjetlandsnuten i Suldal kommune. Avgrensinga er omtrentleg sidan bare delar av lokaliteten er hastig synfare.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga gjeld eit større areal med forholdsvis gammal lauvblanda furuskog. Blåbærskog dominerer heile arealet med blåbær, fugletelg og smyle i feltsjiktet. Forutan furu er det mykje bjørk og noko rogn og osp. Einer dannar ofte busksjikt.

Artsmangfald: Berre gjort funn av nokre få suboseaniske artar med svak signalverdi, som t.d. fleinljåmose, kysttvibladmose og grynflyyelsslav. Men truleg potensial for nokre moderat krevjande gammalskogsartar.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er relativt storvaksen og gammal, og moderat til godt fleirsjikta. Furua er ofte 40-50 cm dbh og opp mot 150 år. Bjørk og osp er også ofte relativt storvaksen.

Daudvedelement av yngre aldersklassar opptrer spreidd til lokalt ganske vanleg. Eldre furulæger fåtalige.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten bør avsettas til fri utvikling utan inngrep.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten er därleg undersøkt og ingen spesielt krevjande artar er påvist. Men skogen har ein forholdsvis høg alder og ein struktur og produktivitet som gjer at han skal

kartleggast som naturtypelokalitet. På grunn av avgrensa dokumentasjon er han førebels vurdert som lokalt viktig.

16 Suldal Finnalandssaga N

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F09 Bekkekløft og bergvegg
Utfoming:	F0901 Bekkekløft
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, JTK

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypenr i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg knytt til ei bekkekløft i den nordvendte fjordsida aust for Finnvik og nord for Fjetlandsnuten i Suldal kommune.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga omfattar ei fjordsidegryte med eit par tronge bekkeskår. I øvre del er det kystfuruskog med røsslyng, blåbær og blokkebær i feltsjiktet. I nedre del er småbregneskog av bjørk, rogn og selje. Der er også innslag av ask, alm og lind.

Artsmangfald: Det er funne fleire oseaniske mosar knytt til midtre og øvre del av bekken, m.a. kløftegrimemose, purpermose, gullhårmose, pelssåtemose, fleinljåmose, småstylte og storstylte. Hinnebregne finst og. Kystnever og lungenever finst på eit par av dei gamle lauvningstrea.

Bruk, tilstand og påverknad: Furuskogen er moderat gammal, men ganske lågvaksen. Lauvskogen i nedre del er ganske tynnstamma og middelaldra, men det finst eit fåtal gamle og tidlegare styva/lauva edellauvtre.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten bør avsættast til fri utvikling utan inngrep.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er vurdert som viktig grunna relativt god førekommst av krevjande oseaniske moseartar.

17 Suldal Meland

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D05 Hagemark
Utfoming:	D0506 Askehage
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	02.06.2011, JTK

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypenr i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på Meland på vestsida av Jelsaheia i Suldal kommune.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga gjeld eit område med styvingstre på sørsida av garden. Dei fleste styvingstrea står ganske opent til på beitemark, men nokre står i slutta bjørkeskog. Nesten alle styvingstrea er ask, berre eit par er alm. Mange av dei er hole.

Artsmangfald: Fleire krevjande kryptogamar er funne på dei gamle styvingstrea. M.a. irsk hinnelav, kranshinnelav, kastanjefiltlav, *Thelopsis rubella*, *Gyalecta flotowii* og *Pyrenula occidentalis*. Men førekommstane er små. Tidlegare (1993) er det m.a. påvist *Thelopsis flaveola* og *Gyalecta truncigena*.

Bruk, tilstand og påverknad: Trea vart lauva for nokre få år sidan. Dei har truleg vore lauva fleire gonger tidlegare og. Dei fleste ser ut til å ha vore lauva riktig, men nokre er er kappa for langt ned på stammen, og syner tydelig svekka vitalitet. Det er også styva tre som står inni tettare bjørkeskog, noko som rås frå pga for dårlig tilgang til lys. Fleire asketre er og skadd av gnag frå hjortedyr eller husdyr.

Skjøtsel og omsyn: Styving med nokre års mellomrom (8-15år) kan halde fram. Ein bør unngå for høgt beitetrykk og bør heller ikkje tilføre gjødsel. Gamle styvingstre i slutta skog bør ikkje lauvast på ny. Eventuelt bør ein då gradvis gjere plassen meir lysopen ved å fjerne bjørk (over ein periode på fleire år).

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er vurdert som svært viktig pga forholdsvis høgt tal gamle asketre med førekommst av fleire krevjande og sjeldsynte epifyttar (om enn små bestand).

18 Suldal Borkåsen S

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F13 Rik blandingsskog i låglandet
Utfoming:	F1301 Boreonemoral blandingsskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	02.06.2011, JTK

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypar i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg vest for borkelandsvågen i Suldal kommune. Lokaliteten vender mot sør. Den grensar mot meir påverka/ymgre skog, plantefelt med gran og gjengrodd kulturmark utan spesielle naturkvalitetar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga omfattar eit areal med eldre blandingsskog. Sentralt (nedst) i området er det rikare kjeldeskogsmark på slak mark. Svartor dominerer tresjiktet der, og elles inngår bjørk, selje, rogn, hegg, hassel, ask, furu og litt eik. Vegetasjonen er rik og frodig, særskild i overgangen mot meir brattlendt skogsmark i nord, med m.a. ramslauk, trollurt, kvitveis, hengeveng og skogburkne. Ovanfor kjeldeskogsmarka er det fastare lågurtskog med ask, rogn, hassel og eik m.fl. M.a. inngår ormetelg, ramslauk (mykje), kratthumleblom, brunrot og tviskjeggveronica. Her er også noko eføy og vivendel. Ovanfor og nordvest for lågurtskogen er det blåbærfuruskog med eik og einer. Heile skogområdet har klare oseaniske trekk.

Artsmangfald: På gamle eiketre er det funne *Bacidia biatorina* og *Pachyphiale carneola*. På tre med rik bork i den frodigare oreskogen finst *Sticta limbata*, *Sticta fuliginosa* og *Degelia plumbea*.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er relativt gammal og strukturrik. Kjeldeskogen og den frodige lågurtskogen er sterkt fleirsjikta, og det er danna ein del daud ved. I øvre del finst eiketre på 60-80 cm dbh. Furuskogen er i aldersfase og om lag 150 år. Også der er det spreidde daudvedelement.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten bør avsettas til fri utvikling utan inngrep.

Grunnjeving av verdi: Stor naturvariasjon, relativt høg skogalder, høg produktivitet, høg dekning rike vegetasjonstypar, og funn av fleire kreyjande kryptogamar gjer at lokaliteten er vurdert som viktig.

19 Suldal Sjøbuholsvågen

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	G05 Strandeng og strandsump
Utfoming:	G0502 Hevdet med slått
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 05.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 31.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Reidar Haugan og John Jastrey samla litt lav i området 06.08.1996 (Nat.hist. mus. Oslo, Artskart 2012), men dette var mest truleg i nærliggande skogsmiljø og ikkje innanfor avgrensa lokalitet.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten omfattar indre delar av Sjøbuholsvågen, som ligg nord for Tveitasjøen og er ein liten fjordarm på vestsida av Sandsfjorden. Lokaliteten går raskt over i svaberg og skog på nordsida av bukta, medan det er meir gradvis overgang til kunstmarkseng på sørsida og fastmarkskogsmark i vest. Bukta verkar ganske grunn.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det kan være noko vass-strand ute i bukta som vert blottlagt ved fjøre sjø, og då helst utan særleg vegetasjon, men det var middels høg vasstand under kartlegginga, så dette let seg ikkje sjekke. Ovanfor er det i vest og sør smale belte med saltenger eller kanskje helst brakkvassenger, i fyrste rekkje øvre brakkvasseng og i overgang mot fuktenger/våtenger (intermediære) utan særleg påverknad av salt ovanfor. Inst i bukta er det nok noko attgroing som kan føre til at det der vert fjøresoneskogsmark på sikt.

Artsmangfald: Det står litt svartor inst i bukta, medan det er ganske ope på sørsida. Det vart ikkje funne så mykje strandengartar her, men i det minste sparsamt med strandkryp, fjøresevaks, fjøresaulauk og saltsiv. I fuktenga på oversida veks m.a. hanekam, myrhatt, gulldusk og sløke.

Bruk, tilstand og påverknad: Det har truleg vore heilt ope her tidlegare, men det er no ung lauvskog på innsida av bukta. På sørsida står bare eit einsleg tre. Stranda ser ut til å ha vore litt steinsett før.

Engene her ser ikkje ut til å bli slått eller beita lenger, men det er truleg ikkje lenge sidan det tok slutt.

Det har nok vore ein del gjødsla og pløgd eng, dvs kunstmarkseng, men ned mot stranda ikkje meir enn at det er innslag av naturengplanter og sumpplanter der no.

Framande artar: Ingen sett på lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det viktigaste er å unngå alle former for fysiske inngrep her, som nedbygging med hytter, naust og veger. Det ville derimot vore positivt om ein ekstensiv hevd vert teken opp att, kanskje helst med litt husdyrbeite for å halde engene opne, men ikkje så mykje at det vert større trakkskader på marka.

Heilsakleg landskap: Det er generelt därleg med strandengmiljø på sørvestlandet, og det gjeld også så absolutt indre delar av Ryfylke, der det vesle som har vore oftast er øydelagd av nedbygging.

Naturtypen er difor sjeldsynt i dette landskapet.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er liten og ikkje særleg artsrik, men har likevel klare trekk som er typiske for naturtypen. Verdien vert difor sett til lokalt viktig - C.

20 Suldal Medhus

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0107 Or-askeskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 05.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 31.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på Medhus, vel 1 km nordvest for Tveitasjøen. Den ligg på vestsida av hovudvegen, opp i den til dels bratte austvendte lisida. Ein bekk renn gjennom lokaliteten. Det er mykje noko skifrig stein i lia, men ingen bergvegger av særleg storleik. Det er truleg innslag av litt svakt rike bergartar her.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har edellauvskog av frisk type, men ikkje særleg rik. Kanskje kan ein rekne det som ein svakt utvikla lågurtskog av varmekjær utforming, til dels svak lågurtskog i godt drenerte parti (det hadde vore ein del nedbør når lokaliteten vart undersøkt, slik at lia kanskje verka noko fuktigare enn ho normalt er).

Artsmangfald: Ask (NT) er dominerande treslag. Elles finst m.a. einskilde buskar av kristtorn og ei og anna furu. Feltsjiktet var därleg utvikla, og det var mykje blottlagt stein og mineraljord.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er ganske ung, ikkje meir enn i eldre optimalfase. Det var ingen spor etter tidlegare styving her. Elles verka ikkje lokaliteten særleg påverka av inngrep i nyare tid.

Framande artar: Ingen sett på lokaliteten, men gran er planta i nærleiken.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er nok berre å la skogen få stå i fred for inngrep, inkludert alle typar hogst. Skulle framande treslag kome inn, er det derimot viktig å fjerne dei så snart som råd.

Heilsakleg landskap: Det finst ein del rik edellauvskog dominert av ask i Suldal kommune, men ikkje så mykje ute på denne halvøya.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er liten og ganske artsfattig, men tross alt ein edellauvskog.

Verdien vert difor sett til lokalt viktig - C.

21 Suldal Kjølvik

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utfoming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustingsskog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 31.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ganske sentralt på Ropeidhalvøya, i den bratte lia under Vardhei, vest for Kjølvik. Her er det litt rasmark og ein del bergflåg som stadvis har grunnlendt vegetasjon og stadvis er blottlagt. Eit par plassar er det innslag av blokkmark. Ein mindre bekk kjem ned i sør, men elles er det mykje vassig som fører til eit generelt fuktig jordsmonn i lia. Berggrunnen

verkar litt skifrig, men ikkje særleg kalkrik. Den grensar mot dyrka mark og plantefelt med gran i nedkant og plantefelt i nord, samt berghamrar i vest og litt gradvis mot fattigare skog i sør.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Dette har nok opphavleg vore ein edellauvskog med svak høgstaudevegetasjon, men mykje beite over lang tid kombinert med styving av edellauvtrear fører til at det no verkar mest naturleg å føre den opp som haustingsskog, sjølv om det også er litt kvalitetar knytt til rik edellauvskog her. Bergveggene verkar stort sett fattige til intermediære, men lokalt vart det også funne skifrig, noko kalkrik berggrunn.

Artsmangfald: Ask (NT) er det viktigaste treslaget. Elles er det noko svartor, samt sparsamt med alm (NT) i øvre delar (20-30 tre) og ein handfull lindetre, samt noko hassel og bjørk og spreidde tre av selje. Hassel finst spreidd og i sør vart det også funne så vidt barlind (VU) (ein handfull tre). Også furu vart funne sparsamt. Feltsjiktet er dominert av beitetolerante gras, men det er også dårleg innslag av edellauvskogsartar som junkerbregne. Nokre få høgstaudeartar som kratthumleblom, krattmjølke og stormesle. Lokalt funn av grønburkne på steinblokkar og litt meir spreidd med svartburkne. Kristtorn vart funne sparsamt i sørlege del. Det var direkte dårleg med lungenever-samfunn på lauvtrear, og berre litt rund porelav vart funne i nord på berg samtidig med blåfiltlav på tre, medan det i sør var sparsamt med grynfiltlav og grynporelav. Det var heller ikkje mykje skorpelav her, men i det minste vart det gjort eit funn av bleik kraterlav (VU) på alm i sørvest. Av mosar krusfellmose på steinblokkar. Det er nok potensial for noko meir kravfulle artar knytt til gamle edellauvtre her.

Bruk, tilstand og påverknad: Området ber preg av tidlegare langvarig hevd med beite og kanskje også noko slått. I tillegg har edellauvtrear vore styva, og det står nokre ti-tals gamle og grove styvingstre av ask i nordlege delar av lia, samt nokre grove styvingstre av både alm, ask og lind i sørlege del. Fleire av desse trea er innhole. Til dels kraftige hasselkratt i sør. Området ber no preg av å ha fått ligge i fred i nokre ti-år (i det minste som styvingskog) og gror att med yngre lauvskog medan styvingstrea nok gradvis kjem til å gå ut.

Framande artar: Ingen observert innanfor lokaliteten, men det er planta gran nær inntil, særleg i sør.

Skjøtsel og omsyn: Det klart beste for naturverdiane er vurdert å vere ein forsiktig oppattaking av hevden, med ekstensivt beite og styving av nokre av dei gamle trea, samt av mange unge til middelaldrande tre, både av ask og alm. Det kan også vere naudsynt med noko hogst av andre artar lauvtre her, for å få eit meir halvope landskap. Om ein ikkje tek opp att styvinga, vil det klart beste vere å la området få ligge heilt i ro, utan nokon form for inngrep. Berre fjerning av framande artar i og inntil lokaliteten er då ønskjeleg.

Heilstakleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm. Det er ikkje så mykje av dette på Ropeidhalvøya, og avgrensa lokalitet er ein av dei klart største her.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten er ganske stor og har ein brukbar førekommst av edellauvtre, inkludert fleire gamle og grove styvingstre. Den er likevel nestan overraskande artsfattig, sjølv om nokre kravfulle og raudlista artar er funne. Storleiken og tal på grove styvingstre gjer likevel at lokaliteten samla sett får verdien svært viktig - A.

22 Suldal Rosseidtjørna vest

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 31.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i nordre del av dalen som deler Ropeidhalvøya i to, på sørvestsida av Rosseidtjørna. Den omfattar ei sør austvendt li, stadvis ganske bratt med berghamrar og i nedre delar nokså slak med innslag av litt grove steinblokker. Berggrunnen verkar ganske fattig. Lokaliteten er avgrensa av eit plantefelt med gran i sør, mot bekk og plantefelt med gran i aust og noko meir gradvis mot fattigare skog på andre kantar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten vert vurdert å vere ei noko svak utforming av alm-lindeskog, med mest svak lågurtskog. Bergveggene verkar å vere mest intermediære.

Artsmangfald: Viktige treslag er ikkje minst bjørk. I tillegg er det litt edellauvtre her, med sparsamt med ask (NT), litt eik og hassel, samt eit ti-tals lindetre. Det finst også to tre av barlind (VU) her.

Feltsjiktet er ikkje særleg rikt, men junkerbregne vart funne. På bergvegger vart hestespreng og svartburkne funne. Det var dårleg med spesielle lav på trea. På berg vaks krusfellmose.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i aldersfase til eldre optimalfase, og det er sparsamt med daudt trevirke eller biologisk gamle tre (nokre av lindetrea kan vere gamle, sjølv om dei ikkje er så grove). I tillegg ei låg, men ganske grov eik (kanskje over 80 cm i diameter). Det er heller ikkje innslag av styvingstre her. Barlindene var 5-6 meter høge og ikkje særleg grove.

Framande artar: Ingen observert innanfor lokaliteten, men det er planta gran nær inntil på austsida.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er stort sett å la lokaliteten få stå i fred, inkludert for alle former av skogsdrift. Ekstensivt husdyrbeite kan vere positivt. Derimot bør ein snarast råd fjerne plantefelt med gran inntil, både for å hindre utskygging av dei varmekjære trea, og for å unngå at dei framande artane vert spreidd.

Heilskapleg landskap: Rik edellauvskog finst hist og her i dette landskapet, m.a. fleire stader lenger sørover i denne lisida.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor eller artsrik, men trass alt er eit par raudlisteartar funne, inkludert ein sårbar art. Verdien vert difor sett til viktig - B.

23 Suldal Drengstig 1

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utfoming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 01.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg heilt nordaust på Ropeidhalvøya, oppe i lia ovafor graden Drengstig, og litt vest for nordre tunellmunning til fylkesveg 46. Dette er ei ganske bratt nordaustvendt li, men med lite rasmark eller bergvegger. Lokaliteten er avgrensa ut frå førekomsten av gamle styvingstre.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen er for ein stor del svak lågurtskog, men i overgang mot rikare lågurtskog og dels høgstaudeskog.

Artsmangfold: Det er mest boreale treslag her, med bjørk, rogn og furu. I tillegg er det sparsamt med edellauvtre, inkludert ask (NT) og alm (NT). Feltsjiktet verkar ikkje særleg rikt. Berre litt junkerbregne vart funne. På eit almetre vart det funne bleik kraterlav (VU) og det er potensial for fleire kravfulle artar knytte til gamle styvingstre her.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er gjennomgående i aldersfase, dels også berre sein optimalfase, med lite daudt trevirke og gamle tre. Unntaket er nokre spreidde styvingstre (i alt vart 2 asker og ei alm sett) innanfor lokaliteten, som er grove og dels innhole.

Framande artar: Det er planta gran nær inntil og dels innanfor lokaliteten i nord.

Skjøtsel og omsyn: Truleg er det beste for naturverdiane her å la lokaliteten stort sett få ligge i ro, med unnatak av at all grana bør fjernast så snart som råd, då fleire av dei gamle asketrea står i fare for å bli utskugga. Trea er nok for gamle til at ein kan ta opp att styvinga på dei, men det hadde vore ønskjeleg om ein fann nokre unge og middelaldrande trea av ask og alm i lia som ein tok opp styving av.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm. Det er ikkje så mykje av dette på Ropeidhalvøya, med den finst m.a. nokre i denne lia.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor, men inneheld trass alt fleire gamle og grove styvingstre og ein truga art vart funne på desse. Verdien vert difor sett til viktig - B.

24 Suldal Drengstig 2

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D12 Store gamle tre
Utfoming:	D1202 Skjøtta/styva
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 01.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg heilt nordaust på Ropeidhalvøya, oppe i lia ovafor graden Drengstig, og litt vest for nordre tunellmunning til fylkesveg 46. Dette er ei ganske bratt li vendt mot nordaust, men med lite rasmrk eller bergvegger. Lokaliteten er avgrensa til eit gamalt styvingstre.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen er blåbærskog til svak lågurtskog her.

Artsmangfald: Lokaliteten omfattar berre eit asketre (NT) og miljøet rett inntil det. Rundt står det mest furuskog med sparsamt innslag av boreale lauvtre. På asketreet vart det m.a. funne noko kystdoggnål (NT).

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er gjennomgående i aldersfase, dels også berre sein optimalfase, med lite daudt trevirke og gamle tre. Det aktuelle asketreet er middels grov og har eit langstrekta, ope holrom på sørssida. Treet har ikkje vore styva på ei tid.

Framande artar: Ingen observert nær inntil, men det er planta gran andre stader i lia.

Skjøtsel og omsyn: Truleg er det beste for naturverdiane her å la lokaliteten stort sett få ligge i ro. Treet er nok for gamalt til at ein kan ta opp att styvinga på det, men det hadde vore ønskjeleg om ein fann nokre unge og middelaldrande trea av ask og alm i lia som ein tok opp styving av.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm. Det er ikkje så mykje av dette på Ropeidhalvøya, med den finst m.a. nokre i denne lia.

Grunnngjeving av verdi: Sjølv om ein raudlisteart er funne på styvingstreet (som også er raudlista), får lokaliteten under litt tvil berre verdi lokalt viktig - C, sidan det ikkje er tale om meir ein eit tre.

25 Suldal Drengstig 3

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D12 Store gamle tre
Utforming:	D1202 Skjøtta/styva
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 01.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg heilt nordaust på Ropeidhalvøya, oppe i lia ovafor graden Drengstig, og litt vest for nordre tunellmunning til fylkesveg 46. Dette er ei ganske bratt li vendt mot nordaust, men med lite rasmrk eller bergvegger. Lokaliteten er avgrensa til eit gamalt styvingstre.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen er svak lågurt- til svak høgstaudeskog her.

Artsmangfald: Lokaliteten omfattar berre eit asketre (NT) og miljøet rett inntil det. Det er ganske ope rundt treet, men lenger unna står det blandingsskog med furu og boreale lauvtre. Ingen spesielle artar vart funne på treet.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er gjennomgående i aldersfase, dels også berre sein optimalfase, med lite daudt trevirke og gamle tre. Det aktuelle asketreet er ganske grovt. Treet har ikkje vore styva på ei tid.

Framande artar: Ingen observert nær inntil, men det er planta gran andre stader i lia.

Skjøtsel og omsyn: Truleg er det beste for naturverdiane her å la lokaliteten stort sett få ligge i ro. Treet er nok for gamalt til at ein kan ta opp att styvinga på det, men det hadde vore ønskjeleg om ein fann nokre unge og middelaldrande trea av ask og alm i lia som ein tok opp styving av.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm. Det er ikkje så mykje av dette på Ropeidhalvøya, med den finst m.a. nokre i denne lia.

Grunnngjeving av verdi: Siden det berre er tale om eit tre og hittil utan funn av spesielt sjeldsynte eller raudlista artar på treet, får det berre verdien lokalt viktig - C.

26 Suldal Andvika

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	B (viktig)

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 01.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordaustlege del av Ropeidhalvøya, i den veglause lia på sørsida av Vindafjorden, vel 1 km vest for Drengstig. Den ligg tilknytt eit nedlagt lite bruk, i ei lita bukt. Ein liten bekk renn ned gjennom vestre del av lokaliteten, samt at det er nokre bergvegger med skogkledd rasmekker i den nordvestvendte lia. Lokaliteten er avgrensa av bergveggene i aust, går nesten ned til sjøen i nord, mot fattigare skog i sør og mot dei gamle bygningane og attgroande kulturmark i vest.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Til dels er det ein del svak lågurtmark her, men delar har også preg av gammal eng.

Artsmangfald: Det er litt ask (NT) og hassel på lokaliteten, saman med boreale treslag som selje, hegg og bjørk og ei lind ved huset i vest. Feltsjiktet er ikkje spesielt rikt, og ingen kravfulle artar vart funne. Det vart leita noko etter lav på dei gamle lauvtreea, og *Thelopsis rubella* (VU) samt kystnever og grynpfiltlav vart funne på styva ask. I tillegg var det noko rund porelav og grynporelav på ei grov selje nær husa.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i til dels ung optimalfase her, men då med innslag av gamle tre frå den gongen dette var eit veldrive kulturlandskap. Nærare 10 tidlegare styva asketre vart registrert, der eit par var innhole og eit par som var falle ned. Truleg er det nokre ti-år sidan hevden tok slutt her.

Framande artar: Det er planta gran i nærlieken.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane ville vore om ein fekk attende den tradisjonelle bruken av området med styving av asketre, kombinert med beite eller slått av marka. I tillegg er det ønskjeleg å få rydda vekk ein god del av dei andre, unge lauvtreea, slik at landskapet vart mykje meir ope.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm. Det er ikkje så mykje av dette på Ropeidhalvøya, med den finst m.a. nokre i denne lia.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje så stor, men har innslag av gamle styvingstre som også er vekseplass for kravfulle artar, m.a. ein sårbar art. Verdien vert difor sett til viktig - B.

27 Suldal Andvikvatnbekken

Naturbase-nummer: (NY)

Naturtype: F09 Bekkekløft og bergvegg

Utforming: F0901 Bekkekløft

Verdi: C (lokalt viktig)

Undersøkt/kjelder: 01.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 01.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordaustlege del av Ropeidhalvøya, i den veglause lia på sørsida av Vindafjorden, rundt 2 km vest for Drengstig. Den ligg langs Andvikvatnbekken, eit lite vassdrag som kjem frå Andvikvatnet oppe i lisida. Lokaliteten er avgrensa til eit kløftforma parti langs bekken, som startar ved ein liten foss og har litt bergvegger på austsida.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen er dels ganske frodig med nokre høgstaudepreg, men mykje er nok også å rekne som småbregnemark. Bergveggene verkar intermediære.

Artsmangfald: Viktigaste treslag er bjørk. Elles finst ei lind. Sjølv om feltsjiktet stadvis er frodig, vart det ikkje funne spesielle artar der, men litt loppestorr og nokre høgstaudar som mjødurt og vendelrot vitnar om litt betre berggrunn. Også hinnebregne førekjem. Det vart leita noko etter fuktkrevjande mosar og lav, og i det minste vart klubbemose funne, ein ganske sjeldsynt art, samt litt gullhårmose og kysturnemose.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er for det meste i optimalfase, utan særleg gamle tre. Det låg att restar av ei gammal røyrgate (bygd i tre) langs bekken, som vitnar om at den tidlegare har vore nytta til kraftproduksjon, men helst var inntaket i nedkant av avgrensa lokalitet.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane vil vere å la lokaliteten få ligge i fred, inkludert for alle former av skogsdrift og vasskraftutnytting.

Heilskapleg landskap: Det finst små kløfter hist og her i dette landskapet, med potensial for fuktkrevjande artar, og når ein kjem litt lenger vest i fjordlia er det kjent fleire kravfulle og til dels raudlista slike moseartar. Miljøet her kan likevel berre i avgrensa grad seiast å vere ein del av dette elementet (kløfta er lita og meir avgrensa potensial for slike artar).

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ganske liten og hittil utan funn av raudlisteartar, sjølv om ein ganske sjeldsynt og noko kravfull moseart vart funne. Fleire typiske element for bekkeløfter finst, og samla sett får lokaliteten verdi lokalt viktig - C.

28 Suldal Ersdal øvre

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D17 Lauveng
Utfoming:	D1701 Frisk, frodig lauveng med edellauvtre i nemoral-sørboreal sone
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 01.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordaustlege del av Ropeidhalvøya, i den veglause lia på sørssida av Vindafjorden, eit par km vest for Drengstig. Den omfattar øvre delar av eit bruk som truleg er nedlagt heilt nyleg. Bruket ligg i ein liten dal og det er ein del rasmarksprega eng innanfor lokaliteten, samt ein liten bekk i dalbotnen. Lokaliteten er avgrensa av fråvær av styvingstre på alle kantar (dvs mykje mot utmarksområde).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er for det meste gamal kulturmarkseng av fuktig og fattig type i kantonene, medan dei nedre/sentrale deler av engene nok er meir av kunstmarkstype. Til dels er det truleg litt svakt lågurtprega eng i austre del.

Artsmangfald: Det står spreidd med ask og eit par lindetre på lokaliteten, dessutan litt oppslag av boreale lauvtre som selje. Engene er ikkje særleg artsrike. Det vart ikkje registrert spesielt sjeldsynte artar på styvingstrea. Litt gullhårmose vitnar om fuktige miljø.

Bruk, tilstand og påverknad: Engene ber enno lite preg av attgroing og må ha vore beita og kanskje også slått inntil for berre eit par år sidan. Også styvingstrea har vore styva dei siste ti åra. Dette er likevel alle ganske unge til middelaldrande tre, og ingen grove styvingstre vart registrert, men eit par av dei er innhole. I alt vart det sett eit 30-tals styva asketre her og ei og anna lind.

Framande artar: Ingen observert, unnateke nokre gamle frukttrær tilknytt bustaden.

Skjøtsel og omsyn: Det hadde vore sterkt ønskjeleg om ein fekk teke opp at hevden her. Særleg er det viktig med beite og/eller slått som held landskapet ope. I tillegg jamnleg styving av asketrea, og gjerne etablering av enno fleire styvingstre.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar og dels lauvenger med gamle styvingstre av ask og alm. Det er ikkje så mykje av dette på Ropeidhalvøya, med den finst m.a. nokre i denne lia.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er middels stor. Det vart ikkje funne spesielt sjeldsynte eller raudlista artar på engene eller styvingstrea (bortsett frå ask), og styvingstrea er ikkje særleg grove eller gamle. Det er likevel spesielt å finne eit framleis ope kulturlandskap med spreidde styvingstre som har vore styva inntil nyleg. Verdien vert difor sett til viktig - B.

29 Suldal Ersdal øvre

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D12 Store gamle tre
Utfoming:	D1202 Skjøtta/styva
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 01.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg heilt nordaust på Ropeidhalvøya, eit par kilometer vest for Drengstig. Lokaliteten ligg i ei nordvendt gryte, i den vestvendte lia og miljøet er prega av skogkledd blokkmark.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det blokkrike terrenget gjer det vanskeleg å vurdere jordsmonnet, men truleg er det svak lågurtmark eller storbregneskog her.

Artsmangfald: Lokaliteten omfattar berre eit almetre (NT) og miljøet rett inntil det. Det er lite andre tre nær inntil, medan det rundt står mest boreale treslag som bjørk og rogn. Det vart ikkje funne spesielle artar på treet.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i optimalfase, med lite daudt trevirke og gamle tre. Det aktuelle almetreet er ganske grovt. Treet har ikkje vore styva på ei tid. Det går ein sti litt unna treet.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er nok berre å la treet stå i fred og det same gjeld skogen rundt. Ein kunne kanskje ha teke opp at styvinga av treet, men det er usikkert om det vil tolle det. då er det betre å vurdera styving av nokre yngre edellauvtre lenger ned i lia.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm. Det er ikkje så mykje av dette på Ropeidhalvøya, med den finst m.a. nokre i denne lia.

Grunnjeving av verdi: Sidan det berre er eit tre, og hittil utan funn av spesielle artar på treet, får det berre verdien lokalt viktig - C.

30 Suldal Andvikvatnet sør

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 01.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg heilt nordaust på Ropeidhalvøya, eit par kilometer sørvest for Drengstig. Lokaliteten ligg i ei sørvestvendt bratt li, nedst i Slåttedalen på søraustsida av Andvikvatnet. Det er innslag av noko skogkledd rasmrk her. Bekken som renn gjennom dalen går like sørvest for lokalitetten.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje av miljøet har preg av småbregneskog i overgang mot svak høgstaudeskog/storbregneskog.

Artsmangfald: Her finst både edellauvtre som ei handfull almetre (NT), hassel og eit par lindetre, dessutan boreale lauvtre som rogn, selje og bjørk. Feltsjiktet er ikkje spesielt rikt, der mest kravfulle artar var junkerbregne og brunrot. Det vart ikkje funne spesielle lavartar på dei gamle lauvrea, berre vanlege artar som kystvrenge, vanleg blåfiltlav og grynfiltlav.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i aldersfase. Det finst daudt trevirke, men ikkje så mykje og då mest ferskt. Almetrea er grove og ber preg av tidlegare lauving.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er nok berre å la lokaliteten stå i fred og det same gjeld skogen rundt. Ein kunne kanskje ha teke opp at styvinga av nokre almetre, men det er usikkert om det vil tolle det.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm. Det er ikkje så mykje av dette på Ropeidhalvøya, med den finst m.a. nokre i denne lia.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor, men inneheld nokre kvaliteter, inkludert eit par grove og gamle styvingstre. Den får difor ein svak verdi som viktig - B.

31 Suldal Åradalen

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F06 Rik sumpskog
Utforming:	F0601 Rik sumpskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	02.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 02.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i Åradalen mellom Slåttavatnet og riksveg 517, nokre kilometer sørvest for Lovrafjorden. Den omfattar noko lauvskog på vestsida av lokalvegen her, langsmed ein bekk som munnar ut i Åadalstjørna. Lokaliteten ligg på lausmassar og er avgrensa av vegen i søraust, av kulturenger i nord, fattigare skog (og dels kulturmark) i nordvest og av myra inntil tjørnet i sør.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Området er prega av tidlegare slått/beite, men har preg av høgstaudemark og dels lågurtmark på mykje av arealet, samt at det ned mot vatnet nok er mest flaumskogsmark.

Artsmangfald: Svartor er vanlegaste treslag. Elles er det litt ask (NT) her, samt m.a. hassel i den vestlege lia. Feltsjiktet er frodig, men utan funn av særleg kraftfulle artar. Det vart leita noko etter fuktkrevjande lav på lauvtrea, og på svartor vart truleg kystsoddslav (EN) funne. Elles grynfiltlav på styva ask.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er ganske ung, i optimalfase med lite daudt trevirke og gamle eller seintveksande tre. Unnataket er eitt styvingstre av ask langs bekken. Desse har ikkje vore styva på nokre år. Innmarka inntil lokaliteten ber preg av attgroing.

Framande artar: Eit par epletre i kantsona mot vest.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er nok stort sett berre å la lokaliteten få ligge i fred. Særleg fysiske inngrep og hogst av svartor eller ask er negativt.

Heilskapleg landskap: Frodige oreskogar finst hist og her i dette distriktet, men dekker sjeldan store areal og er ikkje særleg vanlege.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er liten og ikkje spesielt artsrik. Det er likevel fuktig og frodig her, flaummarks kog er sjeldsynt i distriktet og ein truga lavart vart funnen. Verdien vert difor sett til viktig - B.

32 Suldal Saga - asketre

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D12 Store gamle tre
Utfoming:	D1202 Skjøtta/styva
Verdi:	C (lokalt viktig)

Undersøkt/kjelder: 02.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 02.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg heilt inst i Økstrafjorden, innafor Krossvikane, der elva frå Slåttevatnet renner ut i sjøen. Den omfattar berre eit tre, som står på ei skrånande hylle i ein liten bergveg på austsida av dalen. Det står heilt i kanten mot den gamle kulturmarka, medan det er skog på austsida.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen er litt vanskeleg å vurdera, men kan kanskje reknast som småbregneskog.

Artsmangfald: Lokaliteten omfattar berre eit asketre (NT) og miljøet rett inntil det. Det vart ikkje funne spesielle artar på treet.

Bruk, tilstand og påverknad: Treet har ikkje vore styva på ei tid. Det er ganske grovt, men utan store, synlege holrom.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er nok berre å la treet stå i fred og det same gjeld skogen ovanfor. Ein kunne kanskje ha teke opp at styvinga av treet, men det er usikkert om det vil tolke det. Derimot er det viktig å halde landskapet like ope som før mot vest. I tillegg kan ein gjerne vurdera å ta opp att styvinga på andre, yngre asketre i distriktet.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm. I dette landskapet rundt Økstrafjorden er det noko meir sparsamt med det, men dei finst fleire plassar også her, m.a. like nordvest for avgrensa lokalitet.

Grunngjeving av verdi: Det er berre eit tre og det er hittil ikkje funne spesielt sjeldsynte eller høgt raudlista artar på det. Verdien vert difor sett til lokalt viktig - C.

33 Suldal Saga - strandeng

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	G07 Brakkvassdelta
Utfoming:	-
Verdi:	C (lokalt viktig)

Undersøkt/kjelder: 02.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 06.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 02.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg heilt inst i Økstrafjorden, innafor Krossvikane, der elva frå Slåttevatnet renner ut i sjøen. Den omfattar det vesle deltaet som elva har bygd opp her, og vert litt gradvis avgrensa mot djupare vatn ut mot sjøen sør og mot fastmarkseng utan planter som tolererer salt i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er mest brakkvassenger her, med tendensar til grusforstrand rundt sjølve elveutløpet.

Artsmangfald: Ingen spesielt sjeldsynte artar vart funne, berre nokre av dei vanlegaste strandengartane, som strandkryp, fjøresevaks og myrsaulauk. På beitemarkane innanfor veks m.a. litt markfrytle, hårsveve, tiriltunge, lækjeveronika, tepperot og finnskjegg i kantsoner.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten ber preg av å ha vore del av slått- og beitemark tidlegare og har ein svært gradvis overgang mot fastmarksenger utan saltpåverknad. Både namnet og formen på ein del steinar ute i elva vitnar samtidig om at det her har stått eit byggverk før - dvs helst ei sag. Nokre andre spor etter den er ikkje lenger synlege no. Engene verkar elles litt gjødsla, men ikkje så mykje og ber ikkje preg av attgroing.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er stort sett å la lokaliteten få ligge i fred, men beite av husdyr her hadde vore ein fordel for å kunne halde landskapet ope.

Heilskapleg landskap: Det er generelt dårlig med strandengmiljø på sørvestlandet, og det gjeld også så absolutt indre delar av Ryfylke, der det vesle som har vore oftast er øydelagd av nedbygging.

Naturtypen er difor sjeldsynt i dette landskapet.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er liten og ikkje særleg artsrik, men det er trass alt snakk om eit delta som er ganske intakt. Verdien er difor ganske klart lokalt viktig - C, og kanskje skulle den vore sett enno litt høgare.

34 Suldal Kalvehagan vest

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	02.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 02.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg heilt inst i Økstrafjorden, innafor Krossvikane, litt opp i dalføret opp mot Slåttevatnet. Den er lokalisert til nedre delar av den til dels bratte sørvestvendte lisida. Her er det innslag av både bergvegger, små knausar og skogkledd rasmark. Lokaliteten går ned til kanten av kulturmarka i aust, er avgrensa litt gradvis mot fattigare lauvskog i sør og vest, samt dels mot plantefelt med gran i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Varmekjær lauvskog pregar lokaliteten. Mest svak lågurtskog, men det er også ein del svakare lågurtmark her, samt overgang mot høgstauteskog nedst i lia. Bergveggene verkar fattige til intermediære.

Artsmangfald: Varmekjære treslag som ask (NT) og lind samt litt alm (NT) og eik dominerer i tresjiktet. I tillegg m.a. osp, bjørk og selje. Feltsjiktet er ikkje særleg rikt. Derimot er det eit brukbart utvikla lungenever-samfunn her, særleg på gamle tre og på berg. Dette omfattar m.a. skorpefiltlav (NT) på eit par tre, *Gyalecta truncigena* (VU) og truleg liten praktkrinslav (VU), i tillegg til meir utbreidde artar som kystnever, skrubbenever, grynfiltlav, vanleg blåfiltlav, muslinglav, grynporelav, buktporelav og rund porelav. Av mosar ganske mykje galleteppemose og litt krusfellmose på berg. Svoveljuke på eik.

Bruk, tilstand og påverknad: Dette har nok vore ein del av kulturmarka i området før, med både beite og lauving av edellauvtre. Skogen er i aldersfase, med innslag av ganske grove og til dels gamle edellauvtre, av m.a. lind og alm og dels innhole eiketre (som nærmar seg 2 meter i omkrins). Fleire ber spor etter tidlegare styving. Området vert ikkje beita lenger av husdyr.

Framande artar: Det står eit plantefelt med gran nær inntil, og ei sjølvsådd gran vart sett innanfor lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la lokaliteten stort sett få stå i fred for alle typar inngrep. Berre fjerning av eventuelle framande artar som kjem inn bør utførast. Det er truleg ein fordel med ei klar kantsone mot dyrka mark, med ein brå overgang frå gamle edellauvtre og til open eng. Veks det opp ung lauvkraft i kanten bør det med andre ord fjernast før det blir fleire meter høgt.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm, dels også rike edellauvskogar. Dei beste områda ligg nok litt lenger nordaust i kommunen, medan det er mindre og ikkje så artsrike førekommstar i dette distriktet.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor, men den er ganske artsrik og den har innslag av ein del ganske gamle tre. Av særleg interesse er ein brukbart utvikla lavflora, inkludert fleire kravfulle, raudlista og dels truga artar. Ut frå dette får den samla sett ein svak verdi som svært viktig - A.

35 Suldal Slåttevatnet SV

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	F0703 Fuktig kystskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	02.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 02.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg innafor Økstrafjorden, på sørvestsida av Slåttevatnet. Den nokså bratte lia ned mot vatnet vender her frå søraust mot nordaust i eit småkupert og litt berglendt terrenget med innslag av ein del skogkledd blokkmark. Lokaliteten er avgrensa av vatnet i aust og truleg fattigare skog i vest, medan det er noko meir påverka skog i sør og plantefelt med gran i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen er ikkje særleg rik, men det er både noko blåbærskog, helst også småbregneskog og helst mest svak lågurtskog. Bergveggene verkar ganske fattige.

Artsmangfold: Dominerande treslag er kanskje selje. I tillegg artar som bjørk og furu og varmekjære treslag som hassel, ask (NT), alm (NT) og lind. Ingen spesielle artar vart funne på marka, men på bergvegger krusfellmose, svartburkne og putevrimose. Derimot er det mykje lav på trea, og luftråmen verkar høg her. Stammene kan vere dekte av lav frå lungenever-samfunnet, med artar som lungenever, skrubbenever, sølvnever (ein del), buktporelav, grynporelav, grynfiltlav, rund porelav, kystårenever og muslinglav. Også litt strylav på trea. Galleteppemose på berg. Ingen raudlisteartar vart funne, men særleg blant fuktrevjande lav er det eit potensial for slike.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er for det meste i aldersfase. Daudt trevirke finst, men ikkje så mykje. Diverre har mykje middelaldrande alm vorte drepne av hjortebeite for nokre år sidan.

Framande artar: Det står eit plantefelt med gran heilt inntil i nord og det er også planta gran på sørsida, medan det hittil ikkje er funne granplanter innanfor lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la lokaliteten stort sett få stå i fred for alle typar inngrep. Berre fjerning av eventuelle framande artar som kjem inn bør utførast.

Heilskapleg landskap: Det finst spreidd med fuktige lauvskogar med innslag av fuktrevjande lav og mosar i distriket, men for det meste er dette eit element knytt til varmekjære treslag, og det er hittil funne få lokalitetar med artsrike slike samfunn på boreale lauvtre.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er ikkje spesielt stor og det er hittil påvist få raudlisteartar her. Den har likevel frodige lavsamfunn typiske for regnskogsmiljø og potensial for raudlisteartar. Verdien vert difor sett til viktig - B.

36 Suldal Landsnestjørna sør

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	03.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 03.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ovom Landsnes, på nordsida av Erfjorden. Ein liten dal strekk seg her mot nordaust. Den nye vegen på nordsida av Erfjorden går gjennom dalen, der det i den bratte sør austvendte lisida står noko varmekjære lauvskog på rasmark. Lokaliteten grensar til bekken i botnen av kløfta i sør aust, mot fattigare skog på toppen av berget i nordvest og mot meir påverka, dels uthoggen skog i sør og nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen er ikkje særleg rik, og den grove blokkmarka gjer det noko vanskeleg å vurdera den. Truleg er det mest svak lågurtskog, med overgangar mot småbregne- og blåbærskog

Artsmangfald: Viktige treslag i lia er ask (NT), noko lind og eik, i tillegg til innslag av svartor langs bekken og litt boreale treslag som selje, rogn, furu og bjørk oppe i lia. Så vidt myks i feltsjiktet.

Lungenever-samfunnet noko utvikla med artar som buktporelav, rund porelav, skrubbenever og grynfiltlav, dels på berg og dels på lauvtre.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er for det meste i tidleg aldersfase. Det er mangel på spesielt grove og gamle tre og det er lite spor etter lauving her. Noko av skogen er hoggen langs elva for ikkje så lenge sidan og ein skogsveg har påverka kantsoner i nord, medan den nye bilvegen i praksis truleg har hatt lite å seie for lokaliteten.

Framande artar: Gran er planta i nærleiken, m.a. på sør austsida av bilvegen, og også så vidt sekundærspreiing innanfor lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la lokaliteten stort sett få stå i fred for alle typar inngrep. Berre fjerning av eventuelle framande artar som kjem inn bør utførast.

Heilskapleg landskap: Det finst ein del rik edellauvskog i Suldal, men ikkje særleg mykje i den sørlege delen, dvs distriktet rundt denne lokaliteten. Her er det mest småflekkar, som heller ikkje så ofte er særleg artsrike.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor, men ganske intakt. Likevel vart ingen spesielt sjeldsynte eller kravfulle artar funne og lokaliteten verkar noko for fattig til å ha stort potensial for slike. Verdien vert difor under litt tvil berre sett til lokalt viktig - C.

37 Suldal Sørvika ved Fureneset

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	Roger Halvorsen 29.06.1986, 03.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 03.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Roger Halvorsen undersøkte ganske sikkert same lokalitet 29.06.1986 (herb. Nat.hist. mus. Oslo, Artskart 2012).

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av ytre delar av Økstrafjorden, inne i Sørvika like nord for Fureneset. Her er det ei frodig vestvendt li med ein del skogkledd blokkmark, nokre bergvegger og fuktsig. Lokaliteten er avgrensa mot kulturmark, inkludert hyttetomter i vest, mot berghammaren i aust og stort sett mot fattigare skog i sør (der dels gammal kulturmark) og ein bekk i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er ein del frodig og fuktig skog her, med mykje varmekjær høgstaudemark (dvs alm-lindeskog og or-askeskog), men også innslag av svak til klar lågurtskog. Også bergveggene verkar intermediære til svakt kalkrike.

Artsmangfald: Ask (NT) er truleg viktigaste treslag, men også svartor, alm (NT) (få tre) og lind er det litt av. Også selje og bjørk finst. Feltsjiktet er stadvis frodig med artar som ramslauk, skogsvingel og litt myks. Elles brunrot og mogeleg rustjerneblom. Roger Halvorsen fann i tillegg i 1986 artar som junkerbregne, raggetelg, lundkarse og skogstorr truleg innanfor same lokalitet. På trea finst det litt av lungenever-samfunnet, inkludert artar som skorpefiltlav (NT) på ein 5-6 tre og noko kystnever. Eit par funn av vanleg blåfiltlav, litt lungenever, ein del buktporelav og rund porelav. I tillegg veks det også einskilde skorpelav typiske for gamle edellauvtre på tidlegare styva asketre, der m.a. *Thelopsis rubella* (VU) vart funne på eit par tre. Vanleg rurlav vart funne på hassel.

Bruk, tilstand og påverknad: Dette er del av eit tidlegare nokså intensivt utnytta kulturlandskap, sjølv om terrenget er kronglete. Det står framleis ein del halvgrove og gamle tidlegare styva asketre her (kanskje eit 30-tals eksemplar, der fleire er innhole). Også ei ganske grov tidlegare styva alm. Skogen ber no preg av å ikkje ha vore særleg nyttig på ei tid og vert gradvis tettare på grunn av oppslag av unge lauvtre, og fordi dei gamle styringstrea ikkje har vore lauva på fleire ti-år. Det har nyleg vore hogge litt ved i kantsona i nordvest. Elles er det restar av gamle gjerde her og sikkert fleire eldre kulturspor.

Framande artar: Gran er planta inntil i nordvest.

Skjøtsel og omsyn: Det hadde nok vore ein klar fordel om ein fekk opp att tradisjonell hevd med styring av edellauvtres og fjerning av ung lauvoppslag. I tillegg er det viktig å vera varsam med inngrep i kantonene, m.a. ikkje hogge ned gamle edellauvtre eller plante inn framande buskar og tre.

Heilsakleg landskap: Det finst ein del rik edellauvskog i Suldal, men ikkje særleg mykje i den sørlege delen, dvs distriktet rundt denne lokaliteten. Her er det mest fattige småflekkar, der denne lokaliteten skil seg ut som noko av det klart rikaste.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje så stor, men den er ganske frodig og artsrik og med førekomenst av fleire kravfulle og dels raudlista artar. Den har difor ein klar verdi som viktig - B.

38 Suldal Bergatjørna

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	A08 Kystmyr
Utföring:	A0803 Jordvassmyr
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	03.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 03.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av ytre delar av Økstrafjorden, ute på halvøya aust for borkeland. Terrenget er her ganske flatt til litt småkupert og myrlendt. Avgrensa lokalitet omfattar eit lite vatn og nokre småputtar, samt ein del myr som ligg rundt desse. Lokaliteten er for det meste ganske skarpt avgrensa mot fastmarkskog på alle kantar, men stadvis litt gradvis som følgje av innslag av flaumskog/sumpskog. Det er også litt usikker grense mot sør, der eit nytt myrområde kjem i direkte kontakt med lokaliteten.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Myrane er både av fastmatte- og mjukmatte-/lausbotntype, men mest av den fyrste. Det er mykje fattigmyr, men også ein del intermediær myr her. Rikare myrtypar vart ikkje sett. Vatna er helst næringsfattige og humusrike, og har berre mindre parti med langskots- eller flytebladvegetasjon.

Artsmangfald: Det vart ikkje sett spesielle planter ute i vatnet, berre vanlege artar som nøkkeroser. På myrane ein del flaskestorr, brunrot og litt mjølkerot. I tillegg vart eit par eksemplar av krikkand skremt opp frå det, og ein bør rekne med at einskilde par av våtmarksfugl hekkar her. I kantonene svartor og furu, samt osp med grynfiltlav på berghamarar. Dvergperlemose på svartor.

Bruk, tilstand og påverknad: Myra og tjørna er ganske intakte. Utosen i nordaust har truleg vore senka, m.a. som følgje av vegbygginga der, men ikkje mykje. Det er også lite grøfting andre stader innanfor lokaliteten. Samtidig verkar ikkje den viktigaste innlauptsbekken frå vest særleg ureina (i det minste ikkje no). Det er dels intakt, eldre naturskog rundt, særleg på vestsida, men også ein del uthoggen skog i aust, samt innslag av plantefelt med gran i nærleiken.

Framande artar: Gran er planta inntil nokre stader.

Skjøtsel og omsyn: Naturverdiane vert best teke vare på ved å la lokaliteten få ligge heilt i fred for menneskelege aktivitetar.

Heilsakleg landskap: Det er lite våtmarksmiljø og små innsjøar i distriktet, og dette er nok ein av dei større og ganske varierte.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten må reknast som middels stor og noko variert. Sjølv om ingen spesielt sjeldsynte eller truga artar hittil er funne, er det godt muleg at slike kan opptre her. Verdien vert difor sett til viktig - B.

39 Suldal Bergatjørna vest

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	E06 Viktig bekdedrag
Utföring:	-

Verdi: B (viktig)
Undersøkt/kjelder: 03.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 03.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av ytre delar av Økstrafjorden, ute på halvøya aust for borkeland. Ein bekk renn her ned gjennom det småkuperte, knausete terrenget mot Bergatjørna. I nedre delar renn den roleg, litt meanderande, medan den i øvre deler går i små stryk og delar seg mellom steinblokker. Inntil er det der fleire berghamarar på opp til eit par meters høgde.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Bekken ser ut til å vere ein normalt, kanskje litt klar småbekk, som går over grus med roleg fart i nedre delar, medan den renn raskt over berg og grov Stein i øvre delar. Inntil er det skog av varierande rikdom, dels overgang mot intermediær til svakt rik kjeldeskog og rik lågurtskog, men også fattigare småbregne- og blåbærskog.

Artsmangfald: I tresjiktet veks det ein del ask (NT) og litt svartor langs bekken, samt furu og boreale lauvtre som bjørk. Feltsjiktet er ikkje særleg rikt, mest kravfulle artar som vart funne var sumphaukeskjegg og sanikkel. Det vart leita noko etter fuktkrevjande lav og mosar på lauvtres, og m.a. dvergperlemose og grynfiltlav vart funne sparsamt og på steinblokker saman med storstylte. Bekken verkar godt eigna for kravfulle sørvestlege mosar knytt til denne typen vassdrag (t.d. flaummos), men det vart fånyttes søkt etter slike. Det er likevel ikkje usannsynleg at nokre slike finst her. Det same gjeld fuktkrevjande artar på lauvtres.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er ikkje særleg gammal, mest i eldre optimalfase, og det er lite daudt trevirke her. Bekken verkar ikkje påverka av fysiske inngrep eller endringar i vassføringa og verkar ganske rein. Det var noko grønske eller nitrofile artar inntil den som indikerer omfattande næringstilsig.

Framande artar: Gran er planta inntil nokre stader i nedre delar og var også sekundærspredt. Også platanlønn vart funne.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la bekken og miljøet inntil å ligge mest mogeleg i fred. Særleg vassureining og hogst av den naturlege skogen inntil er negativt. Planta gran bør ein derimot få fjerna.

Heilskapleg landskap: Det finst fleire små vassdrag i nærleiken som kan ha potensial for kravfulle artar, og t.d. er flaummos funne tidlegare på Jelsa.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje så stor, men det er ikkje så vanleg å finne slike såpass intakte og samtidig frodige små vassdrag i distriktet. Ein og annan kravfull art er funne og det er potensial for fleire.

40 Suldal Borkeland nord

Naturbase-nummer: (NY)
Naturtype: D12 Store gamle tre
Utforming: D1205 Hul eik
Verdi: B (viktig)
Undersøkt/kjelder: 03.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 03.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av ytre delar av Økstrafjorden, ute på halvøya nordaust for borkeland. Den er avgrensa til eit eiketre som står i eit litt småkupert terrenn litt nedanfor veggen rundt fjorden.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Eika står i blåbærskog.

Artsmangfald: Det vart ikkje funne spesielle artar på eller inntil eika, men det er potensial for slike.

Bruk, tilstand og påverknad: Eika er ikkje særleg høg, men verkar ganske gammal og har samtidig eit ganske stort holrom (dels med raudmol ved basis), og er på anslagsvis vel 80 cm i diameter. Diverre har furuskogen rundt vorte snauhoggen for nokre år sidan.

Framande artar: Det er planta ung gran i området rundt eika.

Skjøtsel og omsyn: Det er viktig at treet får stå i fred utan inngrep. Samtidig er det sterkt ønskjeleg at skogen som veks opp rundt vert ganske lysopen. Det vil difor vere naudsynt å fjerna all planta gran

inntil i ein omkrins på minst 20 meter rundt treet, helst enno noko breiare. Også den naturlege furuskogen som då truleg kjem opp må ein følgje med, slik at den ikkje vert for tett.

Heilskapleg landskap: Gamle og grove edellauvtre, inkludert eik finst fleire stader i regionen, men det er ser ut til å være lite gamal eik i dette distriktet.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er avgrensa til eit gammalt tre, men sidan dette er nokså grovt og samtidig innholt får det likevel verdien viktig - B. Det er grunn til å merke seg at treet oppfyller vilkåra som utvald naturtype, men sidan det står i skogsmark har skogbruket sjølv forplikta seg til å ta vare på det.

41 Suldal Trædheia

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	04.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 04.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg innafor Økstrafjorden, i dalføret opp frå Økstra mot nord og på austsida av Trædheia. Her er det ein ganske bratt og berglendt søraustvendt liside med innslag av noko steinblokker og skogkledd rasmrk. Lokaliteten er avgrensa mot berghamrar og fattigare skog i nordvest, mot hogstflate i nord, mot kulturmark og plantefelt med gran og ein dåm i søraust og mot plantefelt med gran og opphør av rik skog i sør.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Nokre parti har høgstaudepreg, men det er mest lågurtskog her, ein del svak lågurtskog men også ein del rik lågurtskog. Bergveggene verkar for det meste fattige, berre i avgrensa grad intermediære.

Artsmangfald: Viktige treslag er ask (NT), noko hassel og lind (mest i øvre delar), samt boreale tre som selje, rogn, furu og bjørk. Feltsjiktet er ikkje spesielt rikt, men det er innslag av litt kravfulle artar som skogsvingel, myske, brunrot og så vidt junkerbregne. Lungenever-samfunnet er middels artsrik, med m.a. mykje lungenever. Av særleg interesse er likevel funn av artane kastanjelav (VU) og kornfiltlav (EN) på bergvegger. I tillegg artar som sølvnever, kystnever, skrubbenever, grynfiltlav, vanleg blåfiltlav, puteglye (på hassel) og muslinglav. Av skorpelav vart truleg *Pachyphiale carneola* (VU) funne fleire stader på hassel. Av mosar funn av krusfellmose, samt litt galleteppemose.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i aldersfase og det er innslag av litt grove, eldre tre her, men ikkje element som innhole tre eller grov sprekkebork. Det er også sparsamt med daudt trevirke, men det var ikkje spor etter styving. Ei innhol ask i nedre delar. Restar av eit piggtrådgjerde (som no mest står som ei felle for folk og dyr) i nordre del vitnar om noko meir bruk av området før.

Framande artar: Det står til dels tett granskog heilt inntil på nedsida.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la lokaliteten stort sett få stå i fred for alle typar inngrep. Berre fjerning av alle framande tre, særleg gran, i og inntil lokaliteten er det ønskjeleg vert gjort så snart som råd.

Heilskapleg landskap: Det finst ein del rik edellauvskog i Suldal, men ikkje særleg mykje i den sørlege delen, dvs distriktet rundt denne lokaliteten. Her er det mest fattige småflekkar, der denne lokaliteten skil noko ut som ein av dei rikare.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten kan reknast som middels stor. Den er ikkje særleg artsrik, men har innslag av fleire kravfulle og dels truga artar. Lokaliteten får difor verdien svært viktig - A.

42 Suldal Tveitarå aust

Naturbase-nummer:	BN00003931
Naturtype:	D05 Hagemark
Utfoming:	D0503 Eikehage
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	09.08.1997, Gaarder & Haugan (1998), 04.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 04.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Lokaliteten er tidlegare lagt inn i Naturbase av John Bjarne Jordal, med grunnlag i Gaarder & Haugan (1998) sine nøkkelmetopundersøkingar for Suldal kommune (Naturbasenr. BN00003931 - Tveitarå), utført 09.08.1997 av Geir Gaarder og Reidar Haugan. Skildringa er no oppdatert og avgrensinga litt justert.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av Økstrafjorden, ut mot fjorden nedanfor gardsbruket Tveitarå. Det er her eit kupert terrenget med mykje berghamrar og grunnlendte søkk og flater. Lokaliteten er avgrensa av fylkesvegen i søraust, mot beitemark i sørvest og mot berghamrar i nordvest, samt meir gradvis og utydeleg mot berghamrar i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen er ganske fattig, og det er mykje svak lågurtmark og blåbærmark her. Også bergveggene verkar for det meste fattige.

Artsmangfald: Eik er dominerande treslag. I tillegg finst m.a. einskilde tre av lind, furu, bjørk og selje. Det vart ikkje funne spesielle artar i feltsjiktet, men tidlegare er det notert artar som brunrot, krossved, skogvikke og svartburkne. På lauvtre og truleg dels berg er det tidlegare funne fleire kravfulle lavartar her, som vanleg blåfiltlav *Degelia plumbea*, puslelav *Leprocaulon microscopicum*, prakthinnelav *Leptogium cochleatum* (EN), blyhinnelav *Leptogium cyanescens*, lungenever *Lobaria pulmonaria*, skrubbenever *Lobaria scrobiculata*, kystnever *Lobaria virens*, lodnevrenge *Nephroma resupinatum*, kystvrenge *Nephroma laevigatum*, grynvrenge *Nephroma parile*, muslinglav *Normandina pulchella*, grynporelav *Sticta limbata*, buktporelav *Sticta sylvatica* og vanleg rurlav *Thelotrema lepadinum*. Av særleg interesse i 2011 var eit funn av stammesigd (NT) på lind, medan krusfellmose også er funne tidlegare. Også eikemusling er funne tidlegare og vart attfunne på ein låg i 2011. I vegkanten vart artar som kransmynte, vanleg nattfiol og lundgrønaks.

Bruk, tilstand og påverknad: Truleg ei gammal hagemark der berre delar vert nytta til husdyrbeite no (i vest) og resten har preg av gammal, fattig edellauvskog. Mange av edellauvrea er ganske grove og gamle, og einskilde eiketre er også innhole (anslaget er på ca 5 ganske grove og hole tre). Eit gjerde i vest dannar no grense mellom skog på utmark og beita hagemarkskog. Ei kraftline går gjennom lokaliteten og har m.a. ført til at ei og anna grov og gammal eik er hoggen ned. Vegen opp til Tveitarå går også opp gjennom sørlege del av lokaliteten, utan å påverka verdiane her i særleg grad.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Framhald i sauebeitet er truleg berre positivt. Det kan også være ønskjeleg å rydde vekk unge lauvtre hist og her, men dette er ikkje høgt prioritert. Kraftlinja og rydding av denne er heilt klart til alvorleg skade for naturmiljøet, og tiltak for å redusera skadeomfanget burde ha vore sett i verk. Gamle styvingstre bør få stå til de fell ned av seg sjølve, då dei er viktige substrat for mange sjeldsynte artar. Det er ønskjeleg med nydanning av styvingstre.

Heilskapleg landskap: Gammal eikeskog finst hist og her i distriktet, men er ikkje særleg vanleg. Dette er truleg ein av dei beste i denne delen av Suldal kommune.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor, men har førekost av fleire grove og gamle eiketre, dels også innhole tre. I tillegg er eit par raudlisteartar funne, inkludert ein sterkt truga art. Lokaliteten fekk verdi svært viktig - A av Jordal, og det er ikkje funne grunnlag for å endre dette.

43 Suldal Tveitarå søraust

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utföring:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	04.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 04.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av Økstrafjorden, ut mot fjorden nedanfor gardsbruket Tveitarå. Bekken som renn forbi garden dannar der ei lita kløft ned mot fylkesvegen. Bekken går over fjell og grov stein i kraftige stryk, med berghamarar inntil. Miljøet verkar ganske kalkfattig.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er vanskeleg å vurdera vegetasjonen langs bekken, men det er innslag av artar knytt til høgstaude- og lågurtskog. I tillegg er bergveggene ganske kalkfattige. Bekken ser ut til å ha ein del variasjon i vassføringa, og det var ikkje nokon velutvikla mosematter i den.

Artsmangfald: Det står m.a. litt lind og ask (NT) inntil bekken, samt selje. På eit asketre vart truleg *Thelopsis rubella* (VU) funne. På berg krusfellmose og galleteppemose. Litt lungenever-samfunn på tre med grynpfiltlav, buktporelav og rund porelav.

Bruk, tilstand og påverknad: Bekken og skogen langs den ber preg av å ligge litt inneklemt mellom vegar og kulturlandskap. Det er beitemark i nordvest, samt gammal ferdselsveg og kulturmark i vest og sør. Den nye fylkesvegen dannar austgrense, medan ei kraftlinegate skjer seg gjennom austlege del av lokaliteten.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la lokaliteten stort sett få stå i fred for alle typar inngrep. Berre fjerning av alle framande treslag som gran bør gjerast om det skulle førekome.

Heilskapleg landskap: Det kuperte terrenget fører til at det finst fleire område med kombinasjonen av gammal/rik edellauvskog og små vassdrag. Dette er likevel ikkje vanleg og miljøa er ofte truga av ulike typar inngrep.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ganske liten, ikkje særleg artsrik og noko prega av ulike former for inngrep. Det er likevel att nokre kvalitetar her og ein sårbar art finst. Verdien vert difor viktig - B.

44 Suldal Lovrane

Naturbase-nummer:	BN00003913
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	05.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 05.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Lokaliteten, saman med ytterlegare ein del areal lenger sør langs Lovrafjorden og ut på Lovranestangen i nord, er tidlegare kartlagt som ein rik edellauvskog i Naturbase (kalt "v/Lovrafjorden" - BN00003913), men utan nærmere skildring eller kjelder. Denne vert no skifta ut med den nye lokaliteten her (det er også meir edellauvskog sør i fjordlia, men denne må undersøkjast særskilt).

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av Lovrafjorden, sørvest for Sand i Suldal. Han omfattar mykje av den til dels bratte aust og søraustvendte fjordlia rundt det nedlagte gardsbruket Lovrane. Berre parti med open innmark rundt garden er ikkje inkludert. Elles er avgrensinga mot fattigare skog i nord, noko fattigare skog i sør (men der også dels vanskeleg tilgjengelege parti), samt meir gradvis mot fattigare skog i vest. Det er innslag av ein del berghamarar, særleg i sørlege del. Lokalt finst skogkledd rasmark, men ikkje mykje, og det er heller ikkje så mykje vass-sig i lia (berre nokre små).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Nordre del av området har mest preg av svak lågurtskog til noko rikare lågurtmark og innslag av meir fuktig storbregneskog. I sør er det stadvis noko frodigare med meir rik lågurtskog og høgstaudeskog. Alt har varmekjært preg (dvs alm-lindeskog o.l.).

Bergveggene verkar for det meste fattige til intermediære.

Artsmangfald: Viktige varmekjære treslag er særleg ask (NT), men det finst også både alm (NT), lind, svartror og eik her, særleg i sørlege del, samt noko hassel. I tillegg boreale treslag som selje, bjørk og rogn. Feltsjiktet er ikkje særleg rikt i nord, men lundgrønaks vart funne. Det er rikare i sør, der også artar som skogsvingel, myske, junkerbregne og vårmarihand vart registrert. I tillegg artar som trollurt, vårkål, skogsvinerot og maigull. Lungenever-samfunnet er ikkje svært rikt, men med eit brukbart arts mangfald, som også omfattar sparsam førekomst av raudlisteartar som skorpefiltlav (NT - funne både i nord og sør) og kranshinnelav (VU - berre funne ein stad i sør). Elles meir vanlege artar som buktporelav, rund porelav, grynfiltlav, kystnever, blyhinnelav sparsamt i sør. Det er potensial for litt krevjande skorpelav på dei gamle edellauvorea, og eit par funn av *Thelopsis rubella* (VU) vart gjort på ask og eit par funn av vanleg rurlav. Av mosar funn av krusfellmose og galleteppemose. Ein varslande dvergspett i øvre delar av lia i sør.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen ber preg av tidlegare utnytting, med nokre ti-tals gamle og grove styvingstre, særleg av ask, men også av alm, dei grøvste i sør (opp til ca 80 cm i diameter). Dei er ikkje svært grove og få har holrom. Landskapet har vore meir ope tidlegare, og særleg nord for og i nærområdet til gardsbruket er det no mykje skog i optimalfase, helst kome opp på tidlegare heilt ope eller glissent skogkledd mark. Det er lite daudt trevirke i skogen.

Framande artar: Ingen observert, noko som er uvanleg for ei slik lang skogsli.

Skjøtsel og omsyn: Truleg er det mest realistiske no berre å la heile området få ligge i fred, utan inngrep av noko slag, berre fjerning av det som kunne dukke opp av innførte artar. Om det er interesse for det, så vil det likevel vere positivt om ein tek opp at styvinga på nokre edellauvtre og held landskapet ope til halvope rundt dei, primært i nærområdet til gardsbruket.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm, dels også rike edellauvskogar. Lovrafjorden er truleg eit av kjerneområda, og avgrensa lokalitet er ein viktig del av dette.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ganske stor og har førekomst av ein del gamle og grove styvingstre. I tillegg er det ein del ganske rik edellauvskog her, samt ikkje minst at det er gjort fleire

funn av raudlisteartar og potensial for enno fleire slike. Verdien er difor vurdert å vera ein ganske klar svært viktig - A.

45 Suldal Hamradalen 1

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	05.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 05.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg sørvest for Lovrafjorden og Sand i Suldal. Det er ein liten lokalitet som ligg i den sørvestvendte lia under Fuglanuten, opp i ein liten dal som går nordover frå Grava. Det gjeld ei bratt li inn mot ein låg berghammer som er avgrensa av uthoggen skog i dalbotnen og granplanting mot sør og fattigare skog i nord og aust.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har for det meste noko svakt utvikla høgstaudeskog av varmekjær type, i overgang mot lågurtskog.

Artsmangfald: Av treslag finst det her m.a. litt ask (NT). I feltsjiktet veks det noko av typiske edellauvskogsartar som skogsvingel og junkerbregne, samt skogsvinerot og firblad. Skogen er for ung til å ha særleg potensial for kravfulle lav.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er for det meste i eldre optimalfase, og det er mangel på biologisk gamle tre og daudt trevirke. Det er planta noko gran i dalføret, men det er hittil ikkje funne planter innanfor lokaliteten. Ein traktorveg går i dalbotnen, men påverkar ikkje lokaliteten direkte.

Framande artar: Ingen observert innanfor lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det beste er nok berre å la heile området få ligge i fred, utan inngrep av noko slag, berre fjerning av det som kunne dukke opp av innførte artar.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustringsskogar med gamle styvingstre av ask og alm, dels også rike edellauvskogar. Lovrafjorden er truleg eit av kjerneområda, men avgrensa lokalitet kan ikkje seiast å vera anna enn ein nokså marginal del av dette.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten er ganske liten og ikkje spesielt artsrik eller med særskilt kravfulle artar. Verdien vert difor berre sett til lokalt viktig - C.

46 Suldal Hamradalen 2

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	05.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 05.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg sørvest for Lovrafjorden og Sand i Suldal. Det er ein liten lokalitet som ligg i den sørvestvendte lia under Fuglanuten, opp i ein liten dal som går nordover frå Grava. Det gjeld ei skogkledd rasmark som er avgrensa av ein traktorveg i dalbotna, plantefelt med gran mot sør og fattigare skog i nord og aust.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har for det meste noko svakt utvikla høgstaudeskog av varmekjær type, i overgang mot lågurtskog.

Artsmangfald: Av treslag finst det her m.a. litt ask (NT) samt ei grov, tidlegare styva alm (NT). I feltsjiktet veks det noko av typiske edellauvskogsartar som skogsvingel og junkerbregne. Skogen er stort sett for ung til å ha særleg potensial for kravfulle lav.

Bruk, tilstand og påverknad: Ei ganske grov, tidlegare styva alm står i lokaliteten. Elles er skogen for det meste i eldre optimalfase, og det er mangel på biologisk gamle tre og daudt trevirke. Det er planta noko gran i dalføret, men det er hittil ikkje funne planter innanfor lokaliteten. Ein traktorveg går i dalbotnen, men påverkar ikkje lokaliteten direkte.

Framande artar: Ingen observert innanfor lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det beste er nok berre å la heile området få ligge i fred, utan inngrep av noko slag, berre fjerning av det som kunne dukke opp av innførte artar.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm, dels også rike edellauvskogar. Lovrafjorden er truleg eit av kjerneområda, men avgrensa lokalitet kan ikkje seiast å vera anna enn ein nokså marginal del av dette.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ganske liten og ikkje spesielt artsrik eller med særskilt kravfulle artar. Verdien vert difor berre sett til lokalt viktig - C.

47 Suldal Hamradalen 3

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D12 Store gamle tre
Utfoming:	D1202 Skjøtta/styva
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	05.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 05.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg sørvest for Lovrafjorden og Sand i Suldal. Den er avgrensa til eit styvingstre i den sørvestvendte lia under Fuglanuten, opp i ein liten dal som går nordover frå Grava. Treet står på ei lita flate.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er litt frisk vegetasjon rundt treet, som samtidig verkar noko kulturpåverka. Kanskje svak, noko fuktig lågurtmark.

Artsmangfald: Dette er ei ask (NT) og det vart ikkje funne spesielle artar på treet.

Bruk, tilstand og påverknad: Treet er delvis innholt og verkar noko svekka. Det er middels grovt.

Framande artar: Ingen observert på eller nær lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la treet stå i fred, samt halde det ope rundt det.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm, dels også rike edellauvskogar. Lovrafjorden er truleg eit av kjerneområda, men avgrensa lokalitet kan ikkje seiast å vera anna enn ein nokså marginal del av dette.

Grunngjeving av verdi: Siden ingen spesielle artar vart funne på treet får den berre verdien lokalt viktig - C.

48 Suldal Lovraeidet vest

Naturbase-nummer:	BN00003911
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	Leif Ryvarden, 05.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 05.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Berre mindre parti nær Lovraeidet vart undersøkt i felt, medan areal lengst sør og nordover i fjordlia vart sjekka med kikkert frå andre sida av fjorden. I tillegg har Leif Ryvarden lett etter vedbuande sopp i dette området, og samla fleire artar (herb. Nat.hist. mus. Oslo, Artskart 2012). Nordre del av lokaliteten, saman med ytterlegare areal lenger nord langs Lovrafjorden og ut på Lovranestangen, er tidlegare kartlagt som ein rik edellauvskog i Naturbase (kalla "v/Lovrafjorden" - BN00003913), men utan nærmare skildring eller kjelder. Denne vert no skifta ut med nye lokalitetar (det er også meir edellauvskog lenger nord i fjordlia, men denne må undersøkjast særskilt).

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av Lovraeidet, både sør og nord for dette, sørvest for Sand i Suldal. Her er det ei bratt og til dels tungt tilgjengeleg fjordli med mykje berghamarar, ein del rasmrk, men også ein del rik lauvskog. Berggrunnen verkar litt variabel, men kan nok vere intermediær til svakt kalkrik fleire stader. Den grensar til fylkesveg 517 i søraust og fjorden i nordaust, medan det er usikker grense mot fattigare skog på andre kantar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Innanfor undersøkt del av lia er det frodig, mykje høgstaudepregata (av varmekjær utforming) skog, men også innslag av meir lågurtpregata mark. Bergveggene er til dels av intermediær type. Ein del av skogen er raspåverka (steinsprang mv).

Artsmangfald: Viktige varmekjære treslag er særleg ask (NT), men det finst også både alm (NT), svartor, eik og lind her. I tillegg boreale treslag som selje, bjørk og rogn og på bergryggane i nord også furu. Feltsjiktet er stadvis ganske rikt, med artar som tannrot, vårmarihand og mellomtrollurt, samt elles skogsvingel, skogstorr, lundgrønaks, junkerbregne, myske, bergflette, skogsvinerot, strutseveng og krattmjølke. Lungenever-samfunnet verkar svakt utvikla, då det berre vart gjort nokre funn av artar som vanleg blåfiltlav, buktporelav, rund porelav, grynfiltlav og kystnever. Leif Ryvarden samla i området i 1998 borksopp og kjuker som orejkjuke, gulkorteskinn, tobakkbroddsopp, kvaevoksskinn, *Hyphoderma roseocremeum*, *Tomentellopsis echinospora*, *Botrybadisidium laeve*, *Gloeocystidiellum luridum* og rustkjuke herifrå, men ingen raudlisteartar. Det er likevel opplagt potensial for å finne meir i denne lia, både av karplanter, lav og andre organismegrupper.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er for det meste i eldre optimalfase innanfor sørlege delar av lokaliteten, men også med innslag av litt eldre tre. Det er likevel lite grove og gamle tre her, og dårleg med styvingstre.

Framande artar: Eit avgrensa plantefelt med gran ligg ute i området.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er ganske sikkert å berre la lokaliteten få ligge heilt i fred, utan inngrep av noko slag.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm, dels også rike edellauvskogar. Lovrafjorden er truleg eit av kjerneområda, og avgrensa lokalitet er ein viktig del av dette.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten er ganske stor og stadvis rik, men det er dårleg med gammal skog og hittil er ingen høgt raudlista eller spesielt kravfulle artar funne her. Verdien vert difor berre sett til viktig - B, men det er slett ikkje umogeleg at betre undersøkingar gjev grunnlag for høgare verdi.

49 Suldal Lovrafjorden aust 1

Naturbase-nummer:	BN00003911
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utfoming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	Gaarder & Haugan (1997), 05.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiring: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 05.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Lokaliteten har tidlegare vore registrert i Naturbase, men då som mindre del av eit stort område som dekker mykje av austsida av Lovrafjorden (Lokalitet BN00003911 Lovraeidet NØ), med grunnlag i kartlegging utført av Gaarder & Haugan (1997). Dette var ei grov kartlegging og partia i sørlege halvdel av området bør no erstattast av m.a. denne nye lokaliteten.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av Lovrafjorden, litt nord for Lovraeidet. Den omfattar ei bratt vest- til nordvestvendt li med mykje skogkledd rasmrk. Dels er det små innslag av bergvegger i nord og aust, samt lokalt litt meir finkorna substrat. Ein mindre bekk kjem ned i nordre del og det er generelt fuktig i heile lia. Berggrunnen verkar middels rik.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er mykje varmekjær høgstaudeskog her (ør-askeskog), samt små innslag av varmekjær kjeldeskog i nedre delar. Bergveggene verkar intermediære, men ligg samtidig skuggefullt.

Artsmangfald: Viktige varmekjære treslag er særleg ask (NT), men det finst også ein del alm (NT) og så vidt lind i øvre delar. Elles er det ein del gråor og litt bjørk. Feltsjiktet er ikkje spesielt rik, men det vart funne artar som skogsvingel, myske og junkerbregne, samt mykje skogstjerneblom. Det vart søkt noko etter lav på trea, men truleg er det for skuggefullt for dei fleste artane i lungenever-samfunnet. Det vart berre funne litt av kystnever, rund porelav og buktporelav. På gammal alm vart bleik kraterlav (VU) funne, og det er potensial for fleire sjeldsynte og truga skorpelav på dei gamle edellauvturea.

Bruk, tilstand og påverknad: Dette er ein gammal haustingsskog der det framleis står att ein del grove og gamle styvingstre av ask og alm. I alt er det nok minst 10-15 eksemplar her. Trea ber preg av å ikkje ha vore styva på fleire ti-år og byrjar å få for store kroner, der einskilde alt har gått overende som følgje av dette. Samtidig har det kome opp halvgammal annan lauvskog. Der det tidlegare truleg har vore ganske ope, er det no ein nokså tett, slutta skog. Nedst mot sjøen kan det lokalt ha vore slått så vidt før, men elles har det nok mest gått husdyr og beita her, noko det også er slutt på no. Riksvegen med utfyllingar og skjeringar har øydelagt noko av lokaliteten.

Framande artar: Ei platanlønn vart sett.

Skjøtsel og omsyn: Det hadde vore fint om ein kunne få teke opp att styvinga av edellauvtre, men dei gamle trea har vore utan skjøtsel i for lang tid til at ein bør starte med dei. Då er det betre å velje ut yngre, mindre tre. I tillegg burde det i parti ha vore rydda vekk noko anna skog, for å opne meir opp rundt styvingstrea. Fysiske inngrep, inkludert alle former for dumping av lausmassar frå vegen ovanfor, eller auka bredde på skjeringar og fyllingar er svært skadeleg.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm, dels også rike edellauvskogar. Lovrafjorden er truleg eit av kjerneområda, og avgrensa lokalitet er ein viktig del av dette.

Grunngeining av verdi: Lokaliteten er middels stor, men med innslag av frodig edellauvskogsvegetasjon og ikkje minst ein del grove og gamle styvingstre, samtidig som den ligg i ei fjordli med mykje slike tre. Det vart også funne ein sårbar art her, og det er potensial for fleire. Verdien var tidlegare sett til viktig - B for heile lia, men det verkar klart at den skal ha verdien svært viktig - A, også delområde som dette.

50 Suldal Lovrafjorden aust 2

Naturbase-nummer:	BN00003911
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	Gaarder & Haugan (1997), 05.06.2011, GGA

Områdeskildring

Innleiring: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 05.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Lokaliteten har tidlegare vore registrert i Naturbase, men då som mindre del av eit stort område som dekker mykje av austsida av Lovrafjorden (Lokalitet BN00003911 Lovraeidet NØ), med grunnlag i kartlegging utført av Gaarder & Haugan (1997). Dette var ei grov kartlegging og partia i sørlege halvdel av området bør no erstattast av m.a. denne nye lokaliteten. NB! Denne lokaliteten vart ikkje oppsøkt på nytt i felt i 2011, berre studert på avstand frå riksvegen med kikkert.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av Lovrafjorden, noko nord for Lovraeidet. Den omfattar ei bratt vest- til nordvestvendt li med skogkledd rasmark. Dels er det innslag av bergvegger i sør og aust. Heile lia er generelt fuktig. Berggrunnen verkar middels rik.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er mest varmekjær høgstauteskog her, truleg med tendensar til varmekjær kjeldeskog i nedre delar. Bergveggene er helst ganske fattige.

Artsmangfold: Viktige varmekjære treslag er særleg ask (NT), men det finst også innslag av alm (NT). Elles er det truleg ein del gråor og innslag av selje.

Bruk, tilstand og påverknad: Dette er ein gammal haustingsskog der det framleis står att fleire grove og gamle styvingstre. I alt er det nokre ti-tals eksemplar her. Trea ber preg av å ikkje ha vore styva på fleire ti-år og byrjar å få for store kroner. Samtidig har det kome opp halvgammal anna lauvskog. Der det tidlegare truleg har vore ganske ope, er det no ein nokså tett, slutta skog.. Elles har det nok mest gått husdyr og beita her, noko det også er slutt på no.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det hadde vore fint om ein kunne få teke opp att styvinga av edellauvtre, men dei gamle trea har vore utan skjøtsel i for lang tid til at ein bør starte med dei. Då er det betre å velje ut yngre, mindre tre. I tillegg burde det i parti ha vore rydda vekk noko anna skog, for å opne meir opp rundt styvingstrea. Fysiske inngrep, inkludert alle former for dumping av lausmassar frå vegen ovanfor er svært skadeleg.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm, dels også rike edellauvskogar. Lovrafjorden er truleg eit av kjerneområda, og avgrensa lokalitet er ein viktig del av dette.

Grunngeining av verdi: Lokaliteten er middels stor, men med innslag av grove og gamle styvingstre, samtidig som den ligg i ei fjordli med mykje slike tre. Verdien var tidlegare sett til viktig - B for heile lia, men heile lia er av vesentleg høgare verdi, og som del av dette får også denne lokaliteten verdien svært viktig - A. Lokaliteten burde ha vore meir grundig kartlagt i felt.

51 Suldal Lovrafjorden: Klubben

Naturbase-nummer:	BN00003911
Naturtype:	D18 Haustingsskog

Utföring:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	Gaarder & Haugan (1997), 05.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 07.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 05.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Lokaliteten har tidlegare vore registrert i Naturbase, men då som mindre del av eit stort område som dekker mykje av austsida av Lovrafjorden (Lokalitet BN00003911 Lovraeidet NØ), med grunnlag i kartlegging utført av Gaarder & Haugan (1997). Dette var ei grov kartlegging og partia i sørlege halvdel av området bør no erstattast av m.a. denne nye lokaliteten.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av Lovrafjorden, litt nord for Lovraeidet. Den omfattar ei bratt vest- til sørvestvendt li med mykje skogkledd rasmrk. Dels er det innslag av høge bergvegger i nord, samt lokalt litt meir finkorna substrat. Nokre vassig dukkar opp i nedre delar av lia. Berggrunnen verkar middels rik. Nokre små bekker har skapt grunne smådalar. Lokaliteten grensar til sjøen i vest, noko fattigare skog og berghamrar i nord, kantsoner mot riksvegen i aust og også noko fattigare skog i sør.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er mykje varmekjær høgstauteskog her, samt litt innslag av varmekjær kjeldeskog i nedre delar. I nord er det overgang mot lågurtskog og open rasmrk. Bergveggene verkar intermediære, men ligg for det meste skuggefullt.

Artsmangfald: Viktige varmekjære treslag er særleg ask (NT), men det finst også nko alm (NT), samt er innslag av lind. Elles er det litt svartor, gråor og selje. Feltsjiktet er i parti rikt, med artar som slakkstorr, samt junkerbregne, skogsvingel, kjempesvingel, tannrot, vårmarihand. I tillegg skogsvinerot, brunrot og stornesle. Det vart søkt noko etter lav på trea, men truleg er det for skuggefullt for dei fleste artane i lungenever-samfunnet. Av særleg interesse var førekomst av kastanjelav (VU) på ask og berg, samt kornfiltlav (EN) på berg. Elles artar som kystnever, lungenever, sòlvnever, buktporelav, rund porelav, grynfiltlav, vanleg blåfiltlav, kystårenever samt hinnelav. På gamle styvingstre vart det gjort fleire funn av kravfulle skorpelav, som bleik kraterlav (VU) (god førekomst - kraterlav sett på eit ti-tals tre) og *Thelopsis rubella* (VU), og det er potensial for fleire sjeldsynte og truga skorpelav på dei gamle edellauvtrea. Vanleg rurlav vart også funne. I tillegg var det noko krevjande mosar her, som skjerfmose, galleteppemose, krusfellmose og kystband, samt at soppene prydhette vart funne på ein lauvtrelåg.

Bruk, tilstand og påverknad: Dette er ein gammal haustingsskog der det framleis står att mange til dels svært grove og gamle styvingstre (fleire sikkert over 1,5 meter i diameter). I alt er det nok mange ti-tals eksemplar her, kanskje over 100, inkludert eit par ti-tals grove tre av alm. Trea ber preg av å ikkje ha vore styva på fleire ti-år og byrjar å få for store kroner, der einskilde alt har gått over ende som følgje av dette. Samtidig har det kome opp halvgammal anna lauvskog. Der det tidlegare truleg har vore ganske ope, er det no ein nokså tett, slutta skog. Elles har det nok mest gått husdyr og beita her, noko det også er slutt på no. Riksvegen har nok øydelagt noko av lokaliteten i øvre delar i si tid.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det hadde vore fint om ein kunne få teke opp att styvinga av edellauvtre, men dei gamle trea har vore utan skjøtsel i for lang tid til at ein bør starte med dei. Då er det betre å velje ut yngre, mindre tre. I tillegg burde det i parti ha vore rydda vekk noko anna skog, for å opne meir opp rundt styvingstrea. Fysiske inngrep, inkludert alle former for dumping av lausmassar frå vegen ovanfor, eller auka bredde på skjeringar og fyllingar er svært skadeleg.

Heilskapleg landskap: Suldal kommune og områda rundt Vindafjorden er eit viktig område for haustingsskogar med gamle styvingstre av ask og alm, dels også rike edellauvskogar. Lovrafjorden er truleg eit av kjerneområda, og avgrensa lokalitet er ein svært viktig del av dette.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er middels stor, men med innslag av frodig edellauvskogsvegetasjon og ikkje minst mykje grove og gamle styvingstre, samtidig som den ligg i ei fjordli med enno fleire slike tre. Det vart også funne fleire kravfulle og raudlista artar her, og det er potensial for enno fleire. Verdien var tidlegare sett til viktig - B for heile lia, men det verkar klart at den skal ha verdien svært viktig - A, både isolert sett og som delområde av heile lia.

52 Suldal Hålandselva NØ for Kvelvane

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F02 Gammal fattig edellauvskog
Utföring:	F0203 Svartorskog

Verdi: B (viktig)
Undersøkt/kjelder: 02.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiting: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 2.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg langs nedre del av Hålandselva, og består av skogen på begge sider av elva, med mest areal på nordsida. Dels er det berre ein smal brem mot planta granskog bak, dels breiare skogbelte.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Nokså fattig, fuktig svartordominert lauvskog dekkjer området, dels svartorsumpskog, dels noko ”tørrare” og iblanda bjørk og noko ask, dessutan einkilde gran. Våt svartorsumpskog står langs eit fuktdrag ut frå ei lita myr. I sør er skogen rikare; dels rik sumpskog, dels fragment av svartor-askeskog. Elva har grave ut skogen i elvesvingane, og det er mykje grus- og steinøyrer langsmed elveløpet. Noko gran har falle ut i elva.

Skogen i sør er nokså gammal, med dels grove svartor og hegg, spinklare og yngre ask. Lenger oppe er skogen noko yngre, mest middelaldrande og med tre av moderate dimensjonar.

Artsmangfald: Artsmangfaldet er ikkje særskilt rikt, men det inngår nokre typiske oseaniske (regnskogs)lavar på trea, særleg i sør. Her finst orelav (*Hypotrichyna revoluta*), kystskoddslav (*Menegazzia subsimilis*) sparsamt på ask, og liten praktkrinslav (*Parmotrema chinense*).

Vifternykesopp (*Plicatura crispa*) veks på daudt trevirke.

Bruk, tilstand og påverknad: Liten innafor området, men nokre store steinhaugar lagt opp i elvekanten – kan vere byrjing av flaumsikringstiltak.

Framande artar: Noko vanleg gran har spreidd seg inn i området.

Skjøtsel og omsyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil vere optimalt for best mulig bevaring av naturverdiane.

Grunngjeving av verdi: Området har ei i stor grad intakt og dels brei kantsone med eldre svartordominert skog, og her er visse (men ikkje særskilt store) kvalitetar knytt til fuktig, lågtliggande oseanisk lauvskog (boreonemoral regnskog) med to truga artar. Verdien settast til B (viktig).

53 Suldal Hålandselva SV f Maribubekken

Naturbase-nummer: (NY)
Naturtype: F02 Gammal fattig edellauvskog
Utfoming: F0203 Svartorskog
Verdi: B (viktig)
Undersøkt/kjelder: 02.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiting: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 2.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg langs nedre del av Hålandselva, nedanfor utløpet av Maribubekken, og består av ei smal kantsone med skog på sørsida av elva, mest avgrensa mot planta granskog bak.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Fattig svartordominert skog med innslag av noko bjørk, rogn, ask, dels flaumpåverka. Skogen er middelaldrande til halvgammal, og manglar verkeleg gamle tre og grove dimensjonar.

Artsmangfald: Artsmangfaldet er jamt over fattig, men på nokre tre veks den oseaniske regnskogslaven kystskoddslav (*Menegazzia subsimilis*).

Bruk, tilstand og påverknad: Liten innafor området. Ein traktorveg går oppe på elvebredden litt oppover.

Framande artar: Ikkje innafor lokaliteten, men stort felt med planta granskog på baksida.

Skjøtsel og omsyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil vere optimalt for best mulig bevaring av naturverdiane.

Grunngjeving av verdi: Smal kantsone med svartor som i seg sjølv ikkje har særskilte naturverdiar, men førekommst av EN-arten kystskoddslav gjer at lokaliteten får verdi viktig (verdi B).

54 Suldal Maribubekken

Naturbase-nummer: (NY)
Naturtype: F02 Gammal fattig edellauvskog
Utfoming: F0203 Svartorskog
Verdi: A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder: 02.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 2.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg langs nedste strekk av Maribubekken, frå vegen nedover til utløpet i Hålandselva, og består av kantsona med skog. På sørssida er det planta granskog nesten heilt nedtil bekken, medan det på nordsida er eit noko breiare lauvskogsbelte.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Nokså fattig svartorskog, dels steinete flaumpåverka skog, dels (på nordsida) noko sumpskog. Skogen står dels på øyrene i det steinete bekkeløpet og på ei lita øy, dels på nordsida, samt einskilde tre på sørssida, mot den planta granskogen. Svartorskogen er halvgamal, med spreidde nokså gamle tre. Bekken renn raskt, og løpet er steinete.

Artsmangfald: På trea finst dels rikelig førekomst av den oseaniske regnskogslaven kystkoddslav (*Menegazzia subsimilis*).

Bruk, tilstand og påverknad: Liten innafor området.

Framande artar: Stort felt med planta granskog på sørssida.

Skjøtsel og omsyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil vere optimalt for best mulig bevaring av naturverdiane.

Grunngjeving av verdi: Nokså gamal, fuktig svartorskog med god førekomst av EN-arten kystkoddslav gjer at lokaliteten får verdi særskilt (verdi A).

55 Suldal Sørhusbekken nedst S f Tysse

Naturbase-nummer: BN00070636, BN00070635

Naturtype: F02 Gammal fattig edellauvskog

Utforming: F0201 Eikeskog

Verdi: B (viktig)

Undersøkt/kjelder: 02.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 2.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog, inkluderer to gamle eiketre tidlegare kartlagt som naturtypepunkt BN00070636 og BN00070635, verdisett til A (Naturbase 2012).

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i kulturlandskapet ved Tysse, langsmed Sørhusbekken ned mot utløpet i Tyssefjorden, og består av skogen langs bekken, øvst også ein rygg med skog på nordsida av bekken. Området grensar til beitemark, veg og bygningar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Langs bekken er det nokså grovsteina fattig til intermediær skog med mykje eik og hassel, samt nokre få ask. Trea er for det meste middelaldrande, men det finst også grøvre tre, med éi svær hol ei, og nokre få gamle askestuvor. På ryggen i nord er det hagemarksskog med 5 store eiketre som er styva, 2 mindre nystyva ask, og éin svær lindestuv.

Artsmangfald: Av interessante artar finst den sjeldsynte eikedynejuke (*Perenniporia medulla-panis*) inni den svære hole eika nedst. Elles finst eit sparsamt utvalg av lavartar typiske for gamle lauvtre: vinflekklav (*Arthonia vinosa*), raudhovudnål (*Calicium salicinum*), kystårenever (*Peltigera collina*), grynporelav (*Sticta limbata*). Leif Appelgren skal ha funne rotnål (*Microcalicium ahlneri*) i den eine hole eika i 2010.

Bruk, tilstand og påverknad: Delar av området er nytta til beite (ryggen i nord), her er det også aktiv styving.

Skjøtsel og omsyn: Lauvskogen langs bekken bør ha fri utvikling (ingen inngrep), men dei gamle askestuvane bør framleis styvast. På ryggen i nord bør også trea styvast, her er det også positivt med beite.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten har fuktig lauvskog med innslag av gammal, hol eik, som har den sjeldsynte soppen eikedynejuke, og her er også hagemarksskog, grove, gamle eik, ask og lind. Verdien er sett til viktig (verdi B).

56 Suldal Tysse Ø

Naturbase-nummer: (NY)

Naturtype: F02 Gammal fattig edellauvskog

Utforming: F0201 Eikeskog

Verdi: B (viktig)

Undersøkt/kjelder: 02.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 2.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog. Inkluderer ca 25 gamle eiketre tidlegare kartlagt som naturtypepunkt, verdisett til A og B (Naturbase 2012).

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i lia ovanfor kulturlandskapet ved Tysse, og består av ein sørvestvendt rygg/skråning med eikeskog. Mot aust grensar lokaliteten mot yngre bjørk-eik-hasselkog (gjengrodd beiteskog) med spreidde større eiketre.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Nokså fattig lågurt-blåbær-eikeskog, som dels har preg av hagemarksskog. Her er mange grove, gamle eiketre, mange har vorte styva for lenge sidan. Vanleg dimensjon ligg omkring 50-70 cm, men nokre er opptil 100-110 cm. Nokså mange av desse eiketrea er hole. Det finst og litt daud ved i form av gadd, nedfalne grove greiner og eit par eikelæger.

Artsmangfald: Det vart ikkje funne særskilt interessante artar, men her er potensial for nokre slike. Lavfloraen er nokså fattig, med vinflekklav (*Arthonia vinosa*) og raudhovudnål (*Calicium salicinum*) som einaste litt interessante påviste lavartar, av mosar finst m.a. ryemose (*Antritrichia curtipendula*), vengemose (*Douinia ovata*) og krypsilkmose (*Homalothecium sericeum*). Dei nokså vanlege råtesoppane svoveljuke (*Laetiporus sulphureus*) og eikelærssopp (*Stereum gausapatum*) veks i hhv. hol eik og på daude eikegreiner. Smørkjukje (*Skeletocutis vulgaris*) vart også funne (nokså vanleg).

Bruk, tilstand og påverknad: Innanfor lokaliteten liten påverknad, men kanskje noko beita av sau.

Skjøtsel og omsyn: Truleg vil fri utvikling (ingen inngrep) vere best, men noko beite er neppe skadeleg men truleg heller ikkje positivt. Styving er heller ikkje naudsynt.

Grunngjeving av verdi: Her er stor konsentrasjon av gamle, hole eiketre, og sjølv om det ikkje er funne sjeldsynte artar (enno) er vurdert området å ha høg verdi. Inntil vidare settast verdien til viktig (verdi B), på grensa til A.

57 Suldal Tysse V

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utforming:	-
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	02.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 2.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved Tysse, mellom vegen og fjordbotnen, og består av ei slak sør-sørvestvendt skråning avgrensa mot veg i nord og aust, og mot fattigare, grovsteina skog med mykje bjørk i vest.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Hovuddelen av området har intermediær lauvskog, med ask, bjørk, hassel, alm etc. Her finst fleire gamle askestuvar. Denne skogen er steinete, særleg ned mot sjøen med mykje grove steinblokker som bryt opp skogen. I søraust er også eit felt med glisnare hagemarksskog teken med, med gamle askestuvar og yngre styva asketre, nokre almostuvar, og nokre gamle, kraftige, dels hole epletre.

Artsmangfald: På gamal ask, alm og epletre er lavfloraen nokså rik, med middels godt utvikla lungeneversamfunn: sølvnever (*Lobaria amplissima*), kystnever (*L. virens*), grynpfiltrlav (*Pannaria conoplea*), kystårenever (*Peltigera collina*), grynporelav (*Sticta limbata*), buktporelav (*S. sylvatica*), dessutan skorpelaven *Thelopsis rubella*. På askegadd finst almekolsopp (*Hypoxylon vogesiacum*).

Bruk, tilstand og påverknad: Der sauen kjem til blir marka beita. Trea blir styva.

Skjøtsel og omsyn: Det bør ikkje gjerast inngrep i skogen. Styving bør fortsetta som i dag. Sauebeite bør fortsette på beitemarka/hagemarksskogen, men det bør ikkje leggast til rette for auka beite inn i skogen.

Grunngjeving av verdi: Blandingslauvskog med spreidde gamle tre, gamle styvingstre, og hagemarksskog med både gamle og yngre aske- og almostuvar, samt ein middels rik lavflora på dei gamle trea, gjer at lokaliteten er vurdert som viktig (verdi B).

58 Suldal Breidvika

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D05 Hagemark
Utforming:	-
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	03.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleining: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 3.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på søraustsida av Lovravatnet, og består av det gamle kulturlandskapet mellom vatnet og Rv13 på oversida, samt eit lite felt på oppsida av Rv13.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Området er eit gammalt kulturlandskap med to gamle gardar, der den søre er busett medan den nordre er forfalte gamle hus. Ein fin rundtømmerbygning står i nordkanten av kulturmarka. Området er i bruk som sauebeite. Her er mosaikk av beitemark (sauebeite), beiteskog, spreidde enkelttre og små tettare skogparti. Langs bekken som renn midt gjennom området er det rik og frodig skog med mest ask. nedst, på flata mot vatnet, er det svartor langs bekken. Opp mot vegen er det meir bjørk.

Asketrea er mest halvgamle, men det finst også nokre gamle og grove. Dei fleste er styva, men det finst også nokre grove, ikkje-styva ask. Av eik finst fleire grove, men ikkje hole, eksemplar. Fleire kraftige epletre inngår også. Engane er hovudsakeleg frisk fattigeng, dels godt avbeita.

Artsmangfald: Lavfloraen på trea vart undersøkt, men verkar nokså fattig. Sparsamt inngår nokså vanlege artar i lungeneversamfunnet, som flishinnelav (*Leptogium lichenoides*), kystårenever (*Peltigera collina*), grynporelav (*Sticta limbata*) (på ei ask). Floraen på beitemarka verkar å bestå av vanlege engplanter.

Bruk, tilstand og påverknad: Området nyttar til sauebeite.

Skjøtsel og omsyn: Dagens forvaltning verkar god. Styring av asketrea og sauebeite bør halda fram som nå. Gjødsling og jordarbeiding bør unngåast.

Grunngjeving av verdi: Dette er eit heilskapleg, velhalde og variert kulturlandskap som er lite prega av nyare inngrep, med dels fine gamle bygningar og gjerder, og med fine element både av open beitemark, glissen beiteskog, spreidde enkelttre og tettare skogholt, og med gamle og grove tre av ask og eik. Biomangfaldkvalitetane knytt til både gamle lauvtre og beitemarka er vurdert som moderate. Området er vurdert som viktig (verdi B).

59 Suldal Eskevika

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utforming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	03.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleining: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 3.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av midtre del av Lovravatnet, og består av den nedste delen av dei søraust- til austvendte hellingane opp frå vatnet, med skog og (i nord) noko haustingsskog rundt den gamle plassen Eskevika. Området er avgrensa mot fattigare, bjørkedominert skog høgare opp i lia og mot sør.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Storparten av området har rik edellauvskog i form av alm-lindeskog med mykje ask, hassel, hegg, osp, bjørk, sparsamt alm, einskilde eik og svartor. Grov, gammal lind (styva) finst i blokkmark. Fleire små kjeldesig og bekdedrag fell nedover, og på slakare mark ned mot vatnet er det fuktig og frodig skog med mykje svartor og ask – or-askeskog, ask-hassel-skog og nedst mot vatnet ein smal brem med svartorstrandskog/-sumpskog. Takrøyrbelte langs vatnet. Skogen er variert og med god aldersspreiing, inkludert innslag av halvgamle og dels nokså grove ask og svartor, partivis finst også ganske mykje daud ved. Nokre få askestuvar finst og. Omkring den gamle plassen Eskevika er det haustingsskog. Ned mot vatnet står mange nokså gamle, middelsdimensjonerte (20-40 cm) askestuvar. Innunder ein sørvendt berghammer nord for bekken er det her både middelsgrov og fleire kraftige, gamle askestuvar og litt alm og grove epletre. Her er også noko open beitemark.

Artsmangfald: Floraen er relativt artsrik, med mange typiske edellauvskogsartar – som lundgrønak, hengeaks, krossved, vivendel, junkerbregne, vårmarihand, brunrot, langs bekken i nord sverdlilje. Lungeneversamfunnet finst på mange lauvtre, men verkar ikkje å vere særskilt artsrikt. Påvist blei vanleg blåfiltlav (*Degelia plumbea*), flishinnelav (*Leptogium lichenoides*), grynporelav (*Pannaria conoplea*), kystårenever (*Peltigera collina*), grynporelav (*Sticta limbata*). Av skorpelav er det berre teke stikkprøver, men vanleg rurlav (*Thelotrema lepadinum*) er ganske vanleg, *Thelopsis rubella* finst på fleire tre, og på daud ask vart også den sjeldsynte *Arthonia cinnabarina* funnen (tidlegare i Rogaland berre sett ein gong på Rennesøy). Ganske mykje daud ved i ulike nedbrytningsstadier gjev

ein relativt variert vedssoppfunga, men bortsett frå den nokså sjeldsynte tettknorteskinn (*Hyphodontia nespori*) (på låg av hassel) (tidlegare på Vestlandet berre funnen i Voss 1951) vart det berre påvist vanlege artar som flatkjuke (*Ganoderma applanatum*), smørkjuke (*Sidera vulgaris*), silkekjuke (*Trametes versicolor*).

Bruk, tilstand og påverknad: Ved Eskevika er det sauebeite, elles er området lite påverka i nyare tid.
Framande artar: Eit ca 100m² stort felt med parkslirekne finst langs bekken lengst nord. Det vart observert nokre få etablerte småplanter utafor hovudbestandet.

Skjøtsel og omsyn: Storparten av skogen bør ha fri utvikling (ingen inngrep). I haustingsskogen omkring Eskevika bør styving av lauvtre oppretthaldast, her bør også sauebeite halda fram. Bestandet med parkslirekne bør snarast fjernast.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten har godt utvikla rik edellauvskog med varierte skogsfunn, rik vegetasjon, og også ganske gammal skog, med dels mykje daud ved og innslag av ganske mange nokså gamle og grove tre, mellom anna askestuvar (i nord). Artsmangfaldet er interessant og relativt rikt, men utan at det er påvist verkeleg sjeldsynte/spesielle artar. Lokaliteten er vurdert (under noko tvil) som særskilt viktig (verdi A).

60 Suldal Hamra

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D05 Hagemark
Utfoming:	D0506 Askehage
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	03.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 3.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg rett sør for huset på den gamle garden Hamra, og består av ein stuvingshage/beitehage.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er ein liten hagemark/stuvingshage som etter å ha vore gjengrodd nyleg er rydda/restaurert. Her står ca 10 middels grove ask som alle er nyleg styva. Trea er kraftig styva, og kanskje noko for kraftig (store deler av greinene er fjerna, og svært lite lauvmasse er igjen). Sau går på beite innafor lokaliteten.

Artsmangfald: Dårleg undersøkt. Det kan vere potensial for interessante lav.

Bruk, tilstand og påverknad: Trea er nyleg styva, og områdets er nytta som sauebeite. Styving har vore hard, og det er lite lauvmasse att. Den raske og brå opninga av skogen kan ha hatt negativ verknad på arts mangfaldet. Restaurering bør gjerast gradvis for at artane som finst på trea gradvis skal kunna venne seg til meir lys.

Framande artar: Fleire spisslønn-tuntrar finst ved huset (utanfor lokaliteten).

Skjøtsel og omsyn: Trea bør ikkje styvast på relativt lang tid. Sauebeitet bør vere forsiktig, og ein bør vere oppmerksam på evt. borkgnag på stammane. Kanskje burde heile eller ein del av området vore avskjerma mot beite.

Grunngjeving av verdi: Dette er ein ganske liten nyrestaurert beitehage/stuvingshage, med gamle, fine askestuvar. Stuvininga har nok vore noko for sterk. Verdien settast til lokalt viktig (verdi C).

61 Suldal Hamra-Grava

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	03.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 3.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg mellom gardane Hamra og Grava, på oppsida av gardsvegen og opp til fylkesveg 517, og består av ei nokså bratt aust- til søraustvendt helling med lauvskog, i sør ein stuvingshage ved Hamra, og i nord ein liten stuvingshage sørvest på Grava-garden nord for fylkesvegen.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Rik edellauvskog (alm-lindeskog) med ask, hassel, litt alm, hegg, bjørk, selje. Marka er mange stader steinete. Skogen har mest relativt unge til middelaldrande tre, men det inngår også fleire gamle og grove styvingstre av ask og alm. Nokre er svært grove (opptil 120 cm dbh). Truleg har mykje av lia vore meir open haustingsskog som i dag har grodd igjen.

Den opne beitemarka i sør og nord er tatt med fordi det her finst fleire grove gamle askestuvar. Fleire av desse er daude pga. gnag frå villsau (grunneigar opplyser om at villsauen er glad i å gnage bork av ask).

Artsmangfald: Ikkje særleg godt undersøkt i 2011, men lungeneversamfunnet moderat utvikla på dei gamle trea; stiftglye (*Collema subflaccidum*), flishinnelav (*Leptogium lichenoides*), grynfiltlav (*Pannaria conoplea*), buktporelav (*Sticta sylvatica*). I 1993 fann Tor Tønsberg også kystnever (*Lobaria virens*) og *Gyalectea flotowii* (Artskart 2012). Feltsjiktet er rikt og frodig, med mange typiske karplanter for vegetasjonstypen.

Bruk, tilstand og påverknad: Beitemarka nytta av villsau. Desse er ifølgje grunneigar glad i å gnage bork av asketrea, noko dei gamle askestuvane ved Grava ber preg av.

Skjøtsel og omsyn: Den tette skogen bør tynnast noko, særleg i parti med tett oppslag av lauvkratt, med føremål å skapa ein halvopen skog (det er viktig at skogen ikkje blir for open). Forsiktig stuving av dei gamle trea og ny stuving av yngre tre bør vurderast. Ein bør vere forsiktig med å la villsau beite

i område med ask- og almestuvar fordi dyra lett kan skade trea og artane som veks på trea.

Grunngjeving av verdi: Nokså lite område, men med rik edellauvskog og innslag av dels særer grove alm- og askestuvar, er vurdert derfor som viktig (verdi B).

62 Suldal Grava N

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utforming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	03.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 3.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg bak garden Grava, og består av den bratte søraustvendte lisida mellom flatene med kulturmark i dalbotnen og skrinnare fattigare og slakare skog på toppen av lia.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: "Rik edellauvskog (alm-lindeskog) med stor treslagsblanding, mykje ask og mindre innslag av alm, lind (blokkmark), hassel, bjørk, selje, hegg, i øvre del ganske mykje osp. Skogen er middelaldrande til gammal. Opp i lia er det mest yngre og middelaldrande tre, med spreidde gamle og grove ikkje-styva eksemplar, medan det i nedkant er samlingar av gamle og dels kraftige styvingstre (flest ask, men også alm og éi svær "blekksprutlind" på blokkmark). Desse står dels inne i skogen, dels på framleis nokså open beiteskog i kanten mot open kulturmark. daudt trevirke er nokså vanleg, og det finst også gamle, grove, sterkt nedbrotne ask- og almelæger (sikkert nedfalne styvingstre) og høgstubbar av slike.

Artsmangfold: Karplantefloraen er relativt rik, med mange typiske edellauvskogsartar (men sjeldsynte/spesielle ikkje påvist), mellom anna skjelrot, junkerbregne, skogsvingel, trollbær, myske, brunrot, trollurt, kratthumleblom, skogsvinerot. Lavfloraen på dei gamle lauvtrear er rik og interessant. Lungeneversamfunnet er moderat utvikla, med flishinnelav (*Leptogium lichenoides*), grynpfiltlav (*Pannaria conoplea*), kystårenever (*Peltigera collina*), og grynporelav (*Sticta limbata*).

Skorpelavfloraen er rik, med fleire sjeldsynte artar: bleik kraterlav (*Gyalecta fлотowii*), *Gyalecta truncigena*, *Opegrapha vermicellifera*, *O. ochrocheila*. På grov ask/almelåg veks skrukkeøyre (*Auricularia mesenterica*).

Bruk, tilstand og påverknad: Lite påverka i nyare tid.

Skjøtsel og omsyn: Forsiktig styving bør takast opp att, og det bør ryddast noko rundt styvingstrea nedst i lia (fjerne oppslag av tett lauvkratt). Brattlia bør ha fri utvikling (ingen inngrep).

Grunngjeving av verdi: Godt utvikla rik edellauvskog med gamle tre, daudt trevirke og relativt mange gamle styvingstre av ask, alm og lind, og med relativt rik lavflora, m.a. 4 truga lavartar. Lokaliteten er vurdert som svært viktig (verdi A).

63 Suldal Skolten Ø

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utforming:	F0703 Fuktig kystskskog
Verdi:	C (lokalt viktig)

Undersøkt/kjelder: 31.05.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 31.5.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i den bratte austhellinga av Skolten, og består av lisida med lauvskog mellom vegen i aust og skrinnare berglendt bjørk-furu-skog mot nord, sør og vest.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lia har brattlendt lauvskog med blanding av bjørk og osp, og på litt rikare felt hassel. Skogen er fattig til intermediær; svak lågurt, småbregne- og blåbærskog. I grunne søkk er det bratt blokkmark. Skogen er middelaldrande, og gamle tre manglar. Nedst mot vegen er det rikare lauvskog, dominert av relativt ung bjørk, men med innslag av halvgrov hassel og fleire eldre askestuvar. Dette har tidlegare vore meir open skog som nå er gjengrodd.

Artsmangfold: Området har tydelig humid lokalklima, og med tjukt mosedekke på både trestammar og berg. Her finst mykje av meir eller mindre vanlege (sub)oseaniske mosar som heimose (*Anastrepta orcadensis*), storstylte (*Bazzania trilobata*), pelssåtemose (*Campylopus atrovirens*), fleinljåmose (*Dicranodontium denudatum*), bergljåmose (*D. uncinatum*), samt plankskortemose (*Cynodontium*

jenneri). Lavfloraen er relativt fattig, med grynpfiltlav (*Pannaria conoplea*) som einaste påviste art i lungeneversamfunnet.

Bruk, tilstand og påverknad: Liten i nyare tid.

Skjøtsel og omsyn: Lauvskogslia bør ha fri utvikling (ingen inngrep). I nedre del bør oppslag av unge lauvtre (særskilt bjørk) ryddast ganske kraftig, for å opne opp rundt gamle askestuvar og hassel.

Grunngeving av verdi: Humid, mest fattig lauvskog med visse kvaliteter knytt til fuktrevjande artar, nedst innslag av eldre askestuvar (men gjengrodd). Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (verdi C).

64 Suldal Skolten V

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	.
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, THH

Områdeskildring

Innleining: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 31.5.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg vest for Skolten, og består av ei bratt austvendt skråning med lauvskog avgrensa mot fattigare skog dominert av bjørk og furu på alle kantar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det meste av skogen i lia er rik og intermediær lauvskog, med mest bjørk og selje, noko rogn, osp, mykje hassel, sparsamt ask og lind.

Vegetasjonstypen er for det meste fuktig lågurtskog. I dalsøkket nedst er det svartorsumpskog.

Skogen er dominert av halvgamle tre av moderate dimensjonar, men det finst også gamle og grove tre, særskilt av selje. Nokre seljer er særskilt grove, mosegrodde individ.

Artsmangfold: Karplantefloraen er typisk for rik lauvskog, med m.a. junkerbregne, sanikkel, hengeaks, brunrot, myske, trollurt, etc. På lauvarea er lungeneversamfunnet relativt frodig, men ikkje særskilt artsrikt, med kystnever (*Lobaria virens*), skrubbenever (*L. scrobiculata*), grynpfiltlav (*Pannaria conoplea*), kystårenever (*Peltigera collina*), rundporelav (*Sticta fuliginosa*), buktporelav (*S. sylvatica*). Nokre mosegrodde seljer er heilt kledd med buktporelav. På rike berg veks krusfellmose (*Neckera crispa*).

Bruk, tilstand og påverknad: Området er upåverka av nyare inngrep.

Skjøtsel og omsyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil vere optimalt for best mulig bevaring av naturverdiane.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten har middels kvalitetar knytt til relativt rik, eldre, fuktig lauvskog med både boreale og edle lauvtre, og med baserike berg, men utan at området skil seg ut som særskilt verdifullt, og lokaliteten er vurdert som viktig (verdi B).

65 Suldal Åsarødna ytre NV

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, THH

Områdeskildring

Innleining: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 31.5.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordvestsida av kulturmarka på ytre Åsarødna, og består av ei nokså smal, bratt austvendt liside mellom kulturmarka og fjorden i nedkant og fattigare skog i overkant.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Rik til intermediær lauvskog dekkjer lia, med blanding av ask, selje, bjørk, hassel, noko lind, etc. Vegetasjonstypen er for det meste lågurtskog. Skogen er mest middelaldrande, men grov selje, gamle og grove lindestuvar og askestuvar, finst fleire stader. Størst konsentrasjon av slike er i sør, i kanten av kulturmarka.

Artsmangfold: Dei gamle lauvarea har moderat utvikla lungeneversamfunn, med sølvnever (*Lobaria amplissima*), kystnever (*L. virens*), rundporelav (*Sticta fuliginosa*), buktporelav (*S. sylvatica*), etc. Kruvfellmose (*Neckera crispa*) veks på ask.

Bruk, tilstand og påverknad: Området nyttas som beiteområde for geit, elles er nyare påverknad liten.

Skjøtsel og omsyn: Aske- og lindestyvane bør styvast med jamne mellomrom.

Grunngjeving av verdi: Dette er eldre, fuktig, middels rik lauvskog som har viktige kvaliteter særskilt knytt til dei gamle seljetrea, aske- og lindestuvar, men det er ikkje påvist særskilt store naturverdiar, og verdien settast til viktig (verdi B).

66 Suldal Lauvnes, Åsarødna ytre

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F02 Gammal fattig edellauvskog
Utfoming:	F0201 Eikeskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 31.5.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av kulturmarka på ytre Åsarødna, og består av eit småkupert terreng med lauvskog.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje av området har slutta beiteskog dominert av eik (fleire styva), samt bjørk, osp og spreidd lind, i kanten av kulturmarka gamle epletre.

Vegetasjonstypen er mest fattig. Skogen er mest av middels alder og dimensjon, men det finst også grove lind og eik. Mange fuktige, små berg vender mot aust og nord. Ut mot den opne kulturmarka er det fleire grove lind og styva epletre.

Artsmangfald: På lauvtrea veks sparsamt utvikla lungeneversamfunn: kystnever (*Lobaria virens*), skrubbenever (*L. scrobiculata*), liten lindelav (*Parmelina pastillifera*), rundporelav (*Sticta fuliginosa*). Her er også orelav (*Hypotrachyna revoluta*). Sjeldsynte artar er ikkje påvist, og arts Mangfaldet er ikkje rikt.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er beiteskog, under feltarbeidet var det geiter i området. Ei lita kraftline går gjennom skogen sør-nord. Einskilde eiketre er nyleg hogge.

Skjøtsel og omsyn: Dagens beitebruk bør fortsetta. Med jamne mellomrom bør trea styvast.

Grunngjeving av verdi: Området har eldre beiteskog med kvaliteter knytt til relativt grove og gamle eik, lind og epletre, men det er ikkje påvist særskilt store naturverdiar her. Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (verdi C).

67 Suldal Åsarødna ytre SV

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F02 Gammal fattig edellauvskog
Utfoming:	F0201 Eikeskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 31.5.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg rett sørvest for ytre Åsarødna, og består av ei nokså bratt austvendt helling opp frå kulturlandskapet.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Området har fattig-intermediær til (nedre del) nokså rik edellauvskog, med mest eik i øvre del, meir ask, hassel ogeinskilde alm nedst. Skogen er dominert av yngre – middelaldrande tre, med spreidde eldre og grøvre tre av eik, ask og alm. Truleg har lia vore ganske open beiteskog tidlegare. I kanten ned mot kulturmarka på ytre Åsarødna står nokre grove, gamle aske- og almetstuvar. Her er det også hogge eit lite felt inn i lia.

Artsmangfald: På gamle ask- og almetre veks lungeneversamfunnet relativt sparsamt utvikla, med m.a. flishinnelav (*Leptogium lichenoides*), kystnever (*Lobaria virens*), buktporelav (*Sticta sylvatica*). På ei svær hol askestuv finst kveilmose (*Pterogonium gracile*).

Bruk, tilstand og påverknad: Området nytta som geitebeite, og dyra brukar sikkert også skogen. Nedst er det hogge et lite felt. Ein gamal veg går på skrå opp lia mellom ytre Åsarødna og dalen.

Skjøtsel og omsyn: Skogen bør opnast noko opp (tynning av unge lauvtre). Styving av ask og alm bør oppretthaldast. Beite kan halde fram, men er ikkje naudsynt.

Grunngjeving av verdi: Eldre edellauvskog som er gjengrodd beiteskog, med innslag av nokre halvgamle eiketre og nedst fleire grove aske- og almetstuvar som er interessante (og verdiane er særleg

knytt til desse trea), men naturverdiane er ikkje særskilt store, og området er vurdert som viktig (verdi B).

68 Suldal Dalen SV for Åsarødna ytre

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	-
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 31.5.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vest- og nordsida av den gamle plassen dalen sør for ytre Åsarødna, og består av ein brem med lauvskog omkring kulturlandskapet.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Skogen er eldre, til dels rik edellauvskog med ask, hassel, bjørk, etc. Fleire nokså grove, gamle askestuvar, og noko rike hasselkratt og gamle epletre.

Artsmangfald: På lauvtrea veks lungeneversamfunnet spreidd og sparsamt utvikla, med m.a.

grynfiltlav (*Pannaria conoplea*), kystårenever (*Peltigera collina*), buktporelav (*Sticta sylvatica*). Den nokså vanlege trådkjølmose (*Zygodon rupestris*) finst også på stammene.

Bruk, tilstand og påverknad: Området beita noko av sau og/eller geit.

Skjøtsel og omsyn: Askestyvane bør forsiktig styvast, elles bør skogen få fri utvikling (ingen inngrep). Beite er indifferent mht. naturverdiane og kan halde fram.

Grunngjeving av verdi: Smal sone med eldre edellauvskog og innslag av grove, gamle askestuvar og rike hasselkratt, men kvalitetane er ikkje særskilt store, og lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (verdi C).

69 Suldal Haukadals Ø

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	-
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 1.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av bukta Haukadals Ø, ned mot Vindafjorden nedanfor Rosseid, og består av ei nordvestvendt helling med lauvskog, avgrensa av fjorden i nedkant og vegen til Finnvik på oversida.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Meir eller mindre rik lauvskog og edellauvskog dominerer, i form av lågurtskog, men det er også fattigare felt. Treslagsvariasjonen er god, men det er eik og bjørk som dominerer (hhv. i aust og vest). Fleire fuktige søkk og bekdedrag fell ned lia, og langs desse er det rik vegetasjon med store bregner, høgstaudar og urter. Kalkrike bergvegger og svære kalkbergsteinblokker finst fleire stader. Ned mot fjorden ligg ei lita open eng/beite (ikkje med i lokaliteten). Skogen er mest middelaldrande, men det finst mykje grov hegg (opptil 60 cm dbh), grov selje, halvgrove ask, medan eik og bjørk er av meir moderat alder og dimensjon. Det er relativt lite daudt trevirke.

Artsmangfald: Det er ikkje påvist spesielle/sjeldne artar i området, men både karplante- og mosefloraen er variert og artsrik, først og fremst i dei rike fuktsøkka og på kalkberg. Lavfloraen er relativt ordinær.

Bruk, tilstand og påverknad: Liten, men delar av området beita (trueleg av sau).

Skjøtsel og omsyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil vere optimalt for naturverdiane, men beite er indifferent.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av ei rekje naturtypelokaliteter i den store, relativt urørde 6 km lange fjordsida mellom Rosseid og Hamnafjell.

Grunngjeving av verdi: Nokså rik, fuktig lauvskog og edellauvskog, med kvaliteter særleg knytt til rike fuktdrag og til kalkberg, medan kvalitetar knytt til gammalskog og særskilt fuktige miljø er dårleg utvikla. Området er vurdert som lokalt viktig (verdi C).

70 Suldal Haukadal V

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F02 Gammal fattig edellauvskog
Utfoming:	F0203 Svartorskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleining: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 1.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ned mot Vindafjorden på vestsida av bukta Haukadal ved Rosseid, og består av to små søkk rundt ein liten kolle.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Fattig, bregnerik, fuktig svartorskog står i dei to forseinkningane. Skogen er middelaldrande, med tre av moderate dimensjonar. I vasskanten er det middels rike strandberg. Truleg har området tidlegare blitt nytta til beite.

Artsmangfald: Det er ikkje påvist spesielle/sjeldne artar i området, men orelav (*Hypotrachyna revoluta*) er ganske vanleg, og på sikt kan skogen ha potensial for meir krevjande lav.

Bruk, tilstand og påverknad: Liten i nyare tid.

Skjøtsel og omsyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil vere optimalt for best mulig bevaring av naturverdiane.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av ei rekke naturtypelokaliteter i den store, relativt urørde 6 km lange fjordsida mellom Rosseid og Hamnafjell.

Grunngjeving av verdi: Dette er eit lite felt med svartorskog som er fattig og ikkje spesielt gammal, men skogen er fuktig og har på sikt potensial for fuktkrevjande artar knytt til svartor, lokaliteten er vurdert derfor som lokalt viktig (verdi C).

71 Suldal Nautadalsneset Ø

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	F0703 Fuktig kystskog
Verdi:	B (viktig)

Undersøkt/kjelder: 01.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleining: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 1.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg aust for Nautadalsneset litt vest for Rosseid, og består av ei nokså bratt nordaustvendt kløft frå fjorden opp til ca 160 moh., avgrensa av tørrare skogtypar på sidene.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Kløfta er berglendt og nokså bratt, men skogdekt.

Skogen er bjørkedominert med sparsamt innslag av rogn og osp, medan det i øvre del kjem inn meir osp og furu. I botnen av kløfta er det fuktig, frodig småbregneskog, medan det er mest blåbærskog på sidene. Kløfta har mykje små bergvegger og steinblokker, som er meir eller mindre baserike.

Skogen er stort sett middelaldrande og gamle/grove tre manglar, men i øvre del er skogen eldre og her finst halvgamle osp, bjørk og furu, og også noko daudt trevirke i form av gadd og læger.

Artsmangfald: Kløfta er stabilt fuktig, med gode forhold for fuktkrevjande artar. Hinnebregne er nokså vanleg på berg. Mosefloraen er rik og variert, med mange oseaniske artar – mykje kløftgrimemose (*Herbertus aduncus*), heimose (*Anastrepta orcadensis*), bergljåmose (*Dicranodontium uncinatum*), kystturnemose (*Rhabdoweisia crispata*), prakttvebladmose (*Scapania ornithopodioides*), samt meir vanlege artar som småstylte (*Bazzania tricrenata*), storstylte (*B. trilobata*), fleinljåmose (*Dicranodontium denudatum*), og rikbergssmosar som krusfellmose (*Neckera crispa*) og kammoser (*Ctenidium molluscum*). På trea finst m.a. grynløyelsslav (*Megalaria pulvrea*), grynfiltlav (*Pannaria conoplea*), og på fleire eldre ospetre stor ospeildkjukje (*Phellinus populicola*).

Bruk, tilstand og påverknad: Liten i nyare tid.

Skjøtsel og omsyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil vere optimalt for best mulig bevaring av naturverdiane.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av ei rekke naturtypelokaliteter i den store, relativt urørde 6 km lange fjordsida mellom Rosseid og Hamnafjell.

Grunngjeving av verdi: Kløfta har godt utvikla fuktig kystskog, med gode forhold for fuktkrevjande og dels sjeldsynte artar, og er vurdert som viktig (verdi B).

72 Suldal Nautadalsneset V

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	F0703 Fuktig kystskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleining: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 1.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av Nautadalsneset aust for Rødne, og består av eit større, bratt, nordvest- til nordvendt lisideparti frå fjorden opp til vel 200 moh.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: I bakkant øvst er det lange nordvestvendte bergskrentar med glissen skog, medan det lenger nedover er noko slakare, småkupert terreng med slutta lauvskog. Det er mest bjørk, men også noko svartor og osp, spreidd rogn og furu, medan edellauvtre er få (nokre få mindre asketre, ein svær almestuv, ein svær askestuv). Fuktige, intermediære vegetasjonstypar dominerer, med mykje småbregneskog, med flekkvis rikare vegetasjon (lågurthellingar og fuktsøkk). Bergveggene og steinblokkene er base-/kalkrike. Skogen er halvgammal, med dominans av middelaldrande tre, men også med nokre relativt grove og gamle osp og bjørk, og med spreidd gadd og læger.

Artsmangfald: Området har variert artsmangfald, men det er ikkje påvist spesielle/sjeldne artar (sjølv om slike kan vere til stades). Av karplanter finst artar knytt til rik skog som junkerbregne, trollurt og skogsvinerot, i berg grønburkne. Det er bra potensial for mosar på kalkberg, men dette er dårlig undersøkt (påvist er holeblygmose *Seligeria donniana*). Av lav er det funne nokre typiske artar for fuktig kystskog, som kattefotlav (*Arthonia leucopellaea*), brun dråpelav (*Cliostomum griffithii*), gammalgranlav (*Lecanactis abietina*), muslinglav (*Normandina pulchella*), vanleg rurlav (*Thelotrema lepadinum*), kystårenever (*Peltigera collina*).

Bruk, tilstand og påverknad: Liten i nyare tid.

Skjøtsel og omsyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil vere optimalt for best mulig bevaring av naturverdiane.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av ei rekke naturtypelokaliteter i den store, relativt urørde 6 km lange fjordsida mellom Rosseid og Hamnfjell.

Grunngjeving av verdi: Større område med variert, fuktig, eldre lauvskog og med brukbart potensial for interessante artar, men utan at området har særskilt store naturkvaliteter. Verdien settast til viktig (verdi B).

73 Suldal Rødne indre - Rødnejuvet

Naturbase-nummer:	BN00003909
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	F0703 Fuktig kystskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleining: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 1.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog. Lokaliteten ligg i austre del av tidlegare kartlagt naturtypelokalitet BN00003909 Rødne (unøyaktig avgrensa og mangelfullt beskriven).

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i den bratte lia sør-søraust for Rødne, på sørsida av Vindafjorden, og består av ein nordvendt bekkedal/kløft frå utløpet i fjorden opp til ca 300 moh, og nordvestvendt liskog aust for denne.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Storparten av området har fuktig, fattig til intermediær bjørkedominert skog (ofte grasdominert) med noko svartor og sparsamt rogn og osp. Nokre stader er svartor vanleg og lokalt dominerande, særleg i og ved eit fuktig, litt rikare søkk aust i lia. Lia er bratt, med mykje bergvegger og steinblokker. Bekken fell bratt, med steinete bekkeløp og småfossar. I øvre del dannar bekken ei bratt, trong og berglendt bekkekloft (Rødnejuvet), med bergskrent på austsida, brattlendt bjørkeskog på vestsida, og mykje grove steinblokker langs bekken. Nedst renn bekken nede i eit dalsøkk mellom dei to gardane på indre Rødne, her er det blandingsskog med svartor og ask. Her står m.a. eit svært ”lik” av ein gammal askestuv opp på austsida. Skogen i lia er mest middelaldrande, og gamle og grove tre manglar, stort sett. Svartor-bjørkeskogen aust i lia er eldre; her står mykje grov og gammal svartor og bjørk, og det er også noko gadd og læger.

Artsmangfald: Artsmangfaldet er dårlig dokumentert pga. kraftig regnvær, men har truleg gode forhold for fuktkrevjande artar. Oppe i den trønne kløfta veks kløftgrimemose (*Herbertus aduncus*) sparsamt på steinblokker, saman med meir vanlege mosar som heimose (*Anastrepta orcadensis*), fleinljåmose (*Dicranodontium denudatum*), etc. Det er potensial for interessante mosar særleg på berg og steinblokker, men også i bekkeløpet (særleg nedst). På rikborklauvtre (rogn, ask, osp) finst lungeneversamfunnet sparsamt utvikla, med m.a. dvergfiltrlav (*Parmeliella parvula*).

Bruk, tilstand og påverknad: Liten i nyare tid.

Skjøtsel og omsyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil vere optimalt for best mulig bevaring av naturverdiane.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av ei rekke naturtypelokaliteter i den store, relativt urørde 6 km lange fjordsida mellom Rosseid og Hamnafjell.

Grunngjeving av verdi: Større område med naturkvaliteter knytt til (svært) fuktig lauvskog og bekkekloft over eit relativt stort høgdespenn, og også med innslag av gammal svartor-bjørkeskog, og med bra potensial for fuktkrevjande artar av mosar og (dels) lav. Lokaliteten er vurdert som viktig (verdi B).

74 Suldal Rødnelia (Rødne indre-ytre)

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 1.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg nedst i lia mellom indre og ytre Rødne, og består av ei nordvendt, nokså bratt liside med edellauvskog frå fjorden opp til bratte berghamarar i bakkant.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: I lia står intermediær, dels steinete, edellauvskog (vegetasjonstype alm-lindeskog) med mykje ask, nokre få lindebre og sparsamt andre treslag. Skogen er for det meste ung til middelaldrande, men asketre opptil 50-60 cm dbh finst fleire stader.

Styvingstre er ikkje observert. Ein gammal veg/hesteveg går gjennom området.

Artsmangfald: Artsmangfaldet verkar ikkje særskilt rikt, men beskytta topografi og posisjonen lågt ned mot fjorden gir eit visst potensial for fuktkrevjande og varmekjære artar. Bergflette er observert.

Bruk, tilstand og påverknad: Liten i nyare tid.

Skjøtsel og omsyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil vere optimalt for best mulig bevaring av naturverdiane.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av ei rekke naturtypelokaliteter i den store, relativt urørde 6 km lange fjordsida mellom Rosseid og Hamnafjell.

Grunngjeving av verdi: Området har avgrensa naturverdiar i dag, men det er lågtliggende askedominert edellauvskog i topografisk gunstig posisjon, og er vurdert derfor som lokalt viktig (verdi C).

75 Suldal Rødne ytre

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D13 Parklandskap
Utfoming:	D1303 Alléer
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, THH

Områdeskildring

Innleiing: Kartlagt av Tom H. Hofton (BioFokus) 1.6.2011 i samband med naturtypekartlegging av edellauvskog.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg rett aust for garden ytre Rødne, og består av ein lauvtreallé langs den gamle vegen mellom ytre og indre Rødne.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Alléen har 5 gamle, relativt grove tre av spisslønn (40-50 cm dbh) og éi stor bøk (80 cm dbh).

Artsmangfald: Dårleg dokumentert pga. tungt regnvær og mørkt. På lauvtreallé veks lungeneversamfunnet, m.a. med buktporelav (*Sticta sylvatica*) og flishinnelav (*Leptogium lichenoides*).

Bruk, tilstand og påverknad: Marka truleg nyttta til beite.

Skjøtsel og omsyn: Trea bør få stå til dei døyr av seg sjølve. Fordi det er framande treslag bør dei ikkje erstattast av nye.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av ei rekke naturtypelokalitetar i den store, relativt urørde 6 km lange fjordsida mellom Rosseid og Hamnafjell.

Grunngjeving av verdi: Alléen består av framande treslag for Vestlandet, og området tas derfor inn som naturtypelokalitet under tvil, men dei gamle rikborkslauvtrea er godt egna som substrat for m.a. lungeneversamfunnet (sjølv om det ikkje er påvist sjeldsynte artar). Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (verdi C).

Bjerkreim

76 Bjerkreim Ørsdalsvatnet: Bjørnåna

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 419 031
Naturtype:	E05 fossesprøytsone
Utfoming:	E0501 moserik utforming
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	26.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	26.05.2011

Områdeskildring

Innleining: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 26.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg der Bjørnåna renn ut i Ørsdalsvatnet (nokre km nordaust for Lauperak), her er det ein nordvestvendt foss i eit relativt bratt lauvskogslandskap. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt godt. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen E05 fossesprøytsone, moserik utforming, og har oseaniske moseartar i vegetasjonen på marka, og på berg og stein. Elles er det gras- og urterik vegetasjon i fosseenga. Av tre og buskar vaks her berre einer.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. blåklokke. Av mosar vart det funne fleire oseaniske artar, m.a. gullhårmose *Bretelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, trøssåtemose *Campylopus flexuosus*, purpurmose *Pleurozia purpurea*, kystbinnemose *Polytrichastrum formosum* og praktvibladmose *Scapania ornithopodioides*.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten verka lite påverka.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og tilplanting med tre bør unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier. Fossesprøytsoner utgjer små areal, men er viktige kryptogamlokalitetar i denne regionen.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er ei velutvikla fossesprøytsone med nokre oseaniske moseartar.

77 Bjerkreim Ørsdalsvatnet: Geitalii

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 434 039
Naturtype:	F09 bekkekloft og bergvegg
Utfoming:	F0902 bergvegg
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	26.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	26.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 26.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Ørsdalsvatnet rundt fem km nordaust for Lauperak, i ei nordvestvendt li. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særslig god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseansk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen bekkekløft og bergvegg, utforminga bergvegg, fordi han har oseanske artar særleg på berg og stein, men er generelt ein type skog. Det er mykje mosegroddstein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, einer, hegg, rogn og trollhegg.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. blåklokke, brunrot, kranskonvall, skogfiol og svartburkne. Av lav vart det funne skjoldsaltlav *Stereocaulon vesuvianum*. Av mosar vart det funne m.a. bergpolstermose *Amphidium mougeotii*, skortejuvmose *Anoectangium aestivum*, raudmesigmose *Blindia acuta*, gullhårmose *Bretelia chrysocoma*, skruevrangmose *Bryum capillare*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, trøsåtemose *Campylopus flexuosus*, kostsåtemose *Campylopus fragilis*, planskortemose *Cynodontium jenneri*, vengemose *Douinia ovata*, kystlommemose *Fissidens dubius*, trådfiske *Heterocladium heteropterum*, kystfiske *Heterocladium wulfsbergii* (VU), kragesleivmose *Jungermannia gracillima*, kysttornemose *Mnium hornum*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, flatfellmose *Neckera complanata*, krusfellmose *Neckera crispa*, pururmose *Pleurozia purpurea*, svanenikke *Pohlia elongata*, kystbinnemose *Polytrichastrum formosum*, skimmermose

Pseudotaxiphyllum elegans, kollegråmose *Racomitrium affine*, svagråmose *Racomitrium macounii*, setergråmose *Racomitrium sudeticum*, kystturnemose *Rhabdoweisia crispata*, bergurnemose *Rhabdoweisia fugax*, kysttvibladmose *Scapania gracilis*, fjordtvibladmose *Scapania nemorea*, heitorvmose *Sphagnum strictum*, taglmose *Sphenolobopsis pearsonii*, firtannmose *Tetraphis pellucida*, strandsvamose *Trichostomum brachydontium* og steingullhette *Ulota hutchinsiae*. Mellom desse er det mange oseanske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst synes lokaliteten å vera lite påverka, bortsett frå litt beiting.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uheldig for dei sjeldne oseanske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseanske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han inneheld eit regnskogsmiljø med fleire kravfulle, oseanske artar av mosar, mellom desse ein raudlisteart i kategori sårbar.

78 Bjerkreim Ørsdalsvatnet: under Geitalirinden

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 426 036
Naturtype:	F09 bekkekløft og bergvegg
Utfoming:	F0902 bergvegg
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	26.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	26.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 26.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Ørsdalsvatnet rundt firefem km nordaust for Lauperak, i ei nordvestvendt li på nordsida av fjellet Geitalirinden. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særslig god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no).

Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseansk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen bekkekløft og bergvegg, utforminga bergvegg, fordi han har oseanske artar særleg på berg og stein, men er generelt

ein type skog. Det er mykje mosegrodde stein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast alm (NT), bjørk, lind og rogn.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. blåklokke og skogfiol. Av mosar vart det funne m.a. bergpolstermose *Amphidium mougeotii*, kystsotmose *Andreaea alpina*, skortejuvmose *Anoectangium aestivum*, storstylte *Bazzania trilobata*, raudmesigmose *Blindia acuta*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, skruevrangmose *Bryum capillare*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, stivlommemose *Fissidens osmundoides*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, grusmose *Oligotrichum hercynicum*, kalkvårmose *Pellia endiviifolia*, grannkjeldemose *Philonotis tomentella* og putevrimose *Tortella tortuosa*. Mellom desse er det nokre oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten er truleg lite påverka i nyare tid, med unntak av utmarksbeiting.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uehdig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han inneheld eit fuktig miljø med fleire oseaniske artar av mosar. Det er usikkert om lokaliteten tilfredsstiller kriteria til verdi B, m.a. fordi artsutvalet ikkje er særleg rikt.

79 Bjerkreim Ørsdalsvatnet: Brunesfjellet sør

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 368 016
Naturtype:	D12 store, gamle tre
Utfoming:	D1207 eik
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	26.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	26.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 26.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordsida av Ørsdalsvatnet vest for Lauperak og nokre kilometer søraust for Berland, i ei sørvendt li ned mot vatnet. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av amfibolitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen store, gamle tre, og er ei større samling av gamle vintereiker der nokre er innhole og dei fleste er gamle og nokså tjukke, opp til 3,40 meter i stammeomkrets. 14 tre tilfredsstilte kriteria for registrering i handlingsplanen for gamle og innhole eiker, og vart registrerte. Trear står i rasmark som er berre delvis vegetasjondekt med gras, urter og bregner. Av tre og buskar utanom eik kan nemnast bjørk, einer, furu, lind, osp, rogn og trollhegg.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. bråtestorr og tågebær. Av lav på eik vart det notert kvitringnål *Calicium glaucellum*, fløyelsglye *Collema furfuraceum*, stiftglye *Collema subflaccidum*, *Lepraria incana*, muslinglav *Normandina pulchella*, grynkorkje *Ochrolechia androgyna*, *Pachyphiale carneola* (VU), grynfiltlav *Pannaria conoplea*, stiftfiltlav *Parmeliella triptophylla*, *Pertusaria albescens*, bitterlav *Pertusaria amara*, eikevortelav *Pertusaria flava*, putevortelav *Pertusaria pertusa* og *Thelopsis rubella* (VU). Av mosar på eik vart det funne m.a. ryemose *Antitrichia curtipendula*, skruevrangmose *Bryum capillare*, nöttemose *Diphyscium foliosum*, hjelmlærremose *Frullania dilatata*, skjørblærremose *Frullania fragilifolia*, kystband *Metzgeria conjugata*, vrengefellmose *Neckera pumila*, kystbustehette *Orthotrichum lyellii*, sigdnervemose *Paraleucobryum longifolium*, kveilmose *Pterogonium gracile*, bleiktujamose *Thuidium delicatulum* og trådkjølmose *Zygodon rupestris*. Mellom desse er det mange oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Fleire av eikene har vore styva for lenge sidan. Det vart og observert styva lind ved elva. Det vart ikkje observert teikn til hogst i nyare tid.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av relativt få og spreidde område med store gamle eiker i Rogaland, og ligg dessutan i eit område med kravfulle oseaniske epifyttartar.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi A (viktig) fordi han inneheld ein uvanleg konsentrasjon av grov og dels innhol eik til å vera i Rogaland, og på desse veks også to raudlista lavartar i kategori sårbar. Det er potensiale for at fleire oseaniske raudlisteartar finst eller kan vandra inn frå områda rundt.

80 Bjerkreim Ørsdalsvatnet: Såta aust

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LK 337 995
Naturtype:	D12 store, gamle tre
Utfoming:	D1207 eik
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	26.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	26.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 26.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordsida av Ørsdalsvatnet nær vestenden, rundt tre km aust for Odlandshølen, i ei søraustvendt li ned mot vatnet. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av anortositt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av morene- og rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen store, gamle tre, med grov vintereik, og består av berre eitt tre med stammeomkrets 3,2 meter som vart registrert både som naturtype og objekt i handlingsplanen for gamle og hole eiker. Vegetasjonen på marka er dominert av mosar, gras, urter og bregner.

Artsmangfald: Av lav på eika vart det notert muslinglav *Normandina pulchella*. Av mosar på eika vart det funne m.a. ryemose *Antitrichia curtipendula*, filtvrangmose *Bryum pallescens*, kostsåtemose *Campylopus fragilis*, skjørblæremose *Frullania fragilifolia*, kystbustehette *Orthotrichum lyellii*, sigdnervemose *Paraleucobryum longifolium* og trådkjølmose *Zygodon rupestris*. Nokre av desse er oseaniske/suboseaniske.

Bruk, tilstand og påverknad: Det er truleg drive hogst og beiting i området, men kulturpåverknaden er liten i dag.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av relativt få og spreidde område med store gamle eiker i Rogaland.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han inneheld ei stor eik.

81 Bjerkreim Ørsdalsvatnet: Såta søraust

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LK 332 994
Naturtype:	D12 store, gamle tre
Utfoming:	D1207 eik
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	26.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	26.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 25.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordsida av Ørsdalsvatnet nær vestenden, rundt tre km aust for Odlandshølen, i ei søraustvendt li noko opp frå vatnet. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av anortositt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av morene- og rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen store, gamle tre, med ein del eldre vintereik. Berre eitt tre tilfredsstilte kriteria for registrering i handlingsplanen for gamle og innhole eiker, og vart registrert. Ialt vart det observert vel 20 tre med ein stammediameter stort sett under 50-60 cm. Vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar utanom eik kan nemnast alm (NT), bjørk, einer, osp og rogn.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. blåklokke, bråtestorr og skogfiol. Av lav vart det funne gullnål *Chaenotheca furfuracea*, orelav *Hypotrichyna revoluta*, muslinglav *Normandina pulchella*, *Pachyphiale carneola* (VU) og skjelnever *Peltigera praetextata*. Av mosar vart det funne m.a. kystsotmose *Andreaea alpina*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, kostsåtemose *Campylopus fragilis*, kystbinnemose *Polytrichastrum formosum* og trådkjølmose *Zygodon rupestris*. Mellom desse er det fleire oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Det meste av eikene og trea elles er såpass unge at det er rimeleg å tru at det har vore drive hogst tidlegare.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Eikene bør ikkje hoggast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av relativt få og spreidde område med eldre eiketre i Rogaland.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han inneheld ein regionalt viktig bestand av eldre eik som også huser ein raudlista lavart. Desse trea vert meir verdifulle for epifyttar mm. dersom dei får stå og veksa seg større i framtida.

Lund

82 Lund Hovsvatnet vest, Marigjelan

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LK 509 848
Naturtype:	F09 bekkekløft og bergvegg
Utfoming:	F0902 bergvegg
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	31.05.2011

Områdeskildring

Innleiring: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 31.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten består av berg og rasmarker i lauvskog, og Marigjelan som er ei bekkekløft som går sørover opp mot fjellet frå vestenden av Hovsvatnet ved Feda lengst aust i Drangsdalen. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt godt. Berggrunnen består av amfibolitt og glimmergneis (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen bekkekløft og bergvegg og har oseaniske moseartar på berg og stein. Det er mykje mosegrodde stein og vegetasjonen på marka er avvekslande dominert av mosar, gras, urter (delvis høgstauder) og bregner. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, einer, hegg, rogn og selje.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. kystraggtelg (underarten borrheli, DD på raudlista), bergmjølke, hinnebregne, kranskonvall, krattmjølke, markjordbær, rosenrot, skogfiol, skogrøyrkvein, stjernesildre, tågebær og vivendel. Av mosar vart det funne m.a. bergpolstermose *Amphidium mougeotii*, heimose *Anastrepta orcadensis*, skortejuvmose *Anoectangium aestivum*, storstylte *Bazzania trilobata*, raudmesigmose *Blindia acuta*, gullhårmose *Bretelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, trøsåtemose *Campylopus flexuosus*, bergkrokodillemose *Conocephalum salebrosum*, bergskortemose *Cynodontium polycarpon*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, bergljåmose *Dicranodontium uncinatum*, vengemose *Douinia ovata*, stivlommemose *Fissidens osmundooides*, trådfloke *Heterocladium heteropterum*, skuggehusmose *Hylocomiastrum umbratum*, glansperlemose *Lejeunea cavifolia*, kysttornemose *Mnium hornum*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, krusfellmose *Neckera crispa*, sigdnervemose *Paraleucobryum longifolium*, svanenikke *Pohlia elongata*, kystbinne mose *Polytrichastrum formosum*, skimmermose *Pseudotaxiphyllum elegans*, setergråmose *Racomitrium sudeticum*, kystturnemose *Rhabdoweisia crispata*, kysttvibladmose *Scapania gracilis* og fjordtvibladmose *Scapania nemorea*. Mellom desse er det mange oseaniske eller suboseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett fra spor etter vedhogst synest lokaliteten å vera lite påverka. Bygging og tunneldrift i samband med jernbanen har sett spor som etter kvart vert mindre synlege.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uehdig for dei oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske og suboseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han har eit visst utval av oseaniske artar knytt særleg til bergvegger, men ligg for langt inne i landet til å ha potensiale for dei mest kravfulle og raudlista artane.

83 Lund Hovsvatnet vest: Feda

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LK 509 848
Naturtype:	F06 rik sumpskog
Utfoming:	
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	31.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 31.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved utløpet av Drangsdalselva i Hovsvatnet ved Feda. Berre den delen av sumpskogen som ligg på sørsida av elva er inkludert, sidan nordsida av elva ligg i Drangsdalen naturreservat (VV00000828) og dermed kjem inn under eit anna forvaltningsregime. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av amfibolitt og glimmergneis (www.ngu.no). Lausmassane består av elvetransportert materiale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utfomingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen F06 rik sumpskog, med vegetasjon av bregner, høgstauder og gras. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, einer, hegg, rogn, svartor og trollhegg.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. broddtelg, krossved, raud jonsokblom, skogbjørnebær og vivendel. Av lav vart det funne orelav *Hypotrichyna revoluta*. Av mosar vart det funne m.a. kysttornemose *Mnium hornum* og kystbinnemose *Polytrichastrum formosum*.

Bruk, tilstand og påverknad: Det er spor etter vedhogst, elles har vegbygging påverka lokaliteten. Området har truleg vore beita, men det var ikkje merke etter beiting ved besøket.

Framande artar: Det vart observert gran. Spreiing av gran er i ferd med å verta eit problem i fleire naturtypar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst bør også unngåast i sumpskog. Framande artar bør ikkje få spreia seg, men fjernast.

Heilskapleg landskap: Sumpskogar førekjem relativt sjeldan til spreidd i denne delen av Rogaland.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er ein mindre og relativt artsfattig sumpskog.

84 Lund Skårdal

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LK 543 921
Naturtype:	F01 rik edellauvskog
Utfoming:	
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	31.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 31.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg like sør for Rusdalsvatnet nord i Lund kommune, i ei vestvendt liside med lauvskog, berg og rasmarker. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av amfibolitt og glimmergneis (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen F01 rik edellauvskog, men har og innslag av einskilde styva edellauvtre. Rasmarkene er delvis vegetasjonslause, delvis avvekslende dominert av gras, lågurtvegetasjon, men med litt høgstauder og bregner. Av tre og buskar kan nemnast alm (NT), ask (NT), bjørk, hassel, hegg, lind og osp.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. bergmjølke, blåklokke, breiflangre, brunrot, fingerstorr, hengejaks, knollerteknapp, kratthumleblom, krattmjølke, krossved, lundrapp, markjordbær, rosenrot, skogfiol, skogsål, skogsvinerot, skogsvingel, stankstorkenebb, svartburkne, vivendel og vårmarihand. Av lav vart det funne skjelglye *Collema flaccidum*, stiftglye *Collema subflaccidum*, flishinnelav *Leptogium lichenoides*, kystvrenge *Nephroma laevigatum*, brun skriblelav *Opegrapha rufescens* og stiftfiltlav *Parmeliella triptophylla*. Av mosar vart det funne m.a. fjellpolstermose *Amphidium lapponicum*, kalkkraggmose *Anomodon viticulosus*, skruevrangmose *Bryum capillare*, filtvrangmose *Bryum pallescens*, kammoset *Ctenidium molluscum*, nöttemose *Diphyscium foliosum*, kystlommemose *Fissidens dubius*, storbergrotmose *Gymnostomum aeruginosum*, trådfloke *Heterocladium heteropterum*, glansmose *Homalia trichomanoides*, skåreblankmose *Isopterygiopsis pulchella*, flatfellmose *Neckera complanata*, krusfellmose *Neckera crispa*, teppekjeldemose *Philonotis fontana*, skeijammemose *Plagiothecium cavifolium*, galleteppemose *Porella arboris-vitae*, buttgråmose *Racomitrium aciculare*, særbuflatmose *Radula lindbergiana*, kystturnemose *Rhabdoweisia crispata*, bekkelundmose *Sciuro-hypnum plumosum*, ospelundmose *Sciuro-hypnum populeum*, revemose *Thamnobryum alopecurum*, putevrimose *Tortella tortuosa* og trådkjølmose *Zygodon rupestris*. Mellom desse er det fleire suboseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst og styving av alm og ask i tidlegare tider synest lokaliteten å vera lite påverka.

Framande artar: Det vart observert gran. Spreiing av gran er i ferd med å verta eit problem i fleire naturtypar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst bør også unngåast. Framande artar bør ikkje få spreia seg, men fjernast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire spreidde edellauvskogsprega lauvskogsområde som også har vore nytta som haustingsskog (med styvingstre) i indre del av Rogaland.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er ein mindre og middels artsrik edellauvskog.

Hjelmeland

85 Hjelmeland Kammen N

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utforming:	F0703 Fuktig kystsentrisk
Verdi:	A (svært viktig)

Undersøkt/kjelder: 15.07.2011, JTK

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i nordvendt fjordside like nord for Kammen og vest for Svadbergsfjellet i Hjelmeland kommune. Avgrensinga er usikker (svært omtrentleg) mot vest.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga gjeld eit område med eldre blåbærskog og småbregneskog dominert av bjørk. Det er også mykje furu og rogn. Nedanfor avgrensinga er det yngre or-askeskog. Det er stor topografisk variasjon innanfor lokaliteten med både slake parti og talrike bergvegger og tronge bekkejuv.

Artsmangfald: Fleire krevjande oseaniske artar er funne på bergvegger og eldre tre. M.a. grå buktkrinslav (stor førekommst), hovudskoddslav, skrukkelav, kort trollskjegg, *Arthonia arthonioides* og *Pertusaria multipuncta*.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er forholdsvis gammal og fleirsjikta. Bjørkeskogen har ein naturleg open struktur som gir grunnlag for krevjande kryptogamar. Lokaliteten grensar i sør til ei ganske nybygd driftsveg og ei mindre hogstflate.

Skjøtsel og omsyn: Lokaliteten bør avsettas til fri utvikling utan inngrep.

Grunngjeving av verdi: Grunna stor førekommst av grå buktkrinslav, samt funn av fleire andre krevjande kryptogamar og velutvikla naturskogsstruktur er vurdert lokaliteten som klart viktig, helst svært viktig.

86 Hjelmeland	Steinslandsvatnet sør
Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F06 Rik sumpskog
Utfoming:	F0604 Varmekjær kjeldelauvskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	30.05.2011, GGa, THØ

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 05.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 30.05.2011, saman med Torbjørn Høitomt. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Steinslandsvatnet søraust for Hjelmeland. Den ligg så vidt litt opp frå vatnet, på et slakt parti i den nordvendte lisida. Nokre bekkesig kjem her ut av lia og fører til eit fuktig miljø. Den ligg på ei eigedomsgrense, med hovuddelen på vestsida av denne. Lokaliteten er avgrensa mot noko tørrare skog i aust, vest og sør (der skogkledd blokkmark) og mot beitemark i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Skogen er ikkje særleg rik, meir av intermediær type. Den er nokså tydeleg kjeldepåverka og har i tillegg eit varmekjært preg.

Artsmangfald: I tresjiktet veks svartor. Feltsjiktet inneheld artar som maigull. Det vart ikkje funne spesielle mosar her, men på nokre av trea veks det litt skoddelav på ein handfull tre, mest truleg kystskoddelav (EN). Elles funn av *Dicranodontium uncinatum* på steinblokk.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i sein optimalfase på vestsida av gjerdet med sparsamt med daudt trevirke. På austsida er det derimot ung optimalfase på trea. Det kan ha vore heilt ope tidlegare på austsida av gjerdet, medan dette er meir usikkert på vestsida. Det går sau og beitar i området, utan at dette ser ut til å påverke denne kjeldeskogen i særleg grad.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Framhald i bruken som beiteland utgjer truleg ikkje noko trugsmål, så sant det då ikkje vert omfattande trakkskader i marka. Det er elles viktig å la all svartora få stå og døy i fred, utan nokon form for hogst. Også grøfting på og inntil lokaliteten vil øydeleggje verdiane.

Heilskapleg landskap: Det er funne fleire fuktige oreskogar med kravfulle artar rundt Steinslandsvatnet, særleg ved Hjelmen på nordvestsida.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er lite og ikkje særleg artsrik. Førekommst av ein sårbar art fører likevel til at verdien vert sett til viktig - B.

87 Hjelmeland	Kvamme
Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utfoming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	30.05.2011, GGa, THØ

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 05.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 30.05.2011, saman med Torbjørn Høitomt. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordaustsida av Steinslandsvatnet aust for Hjelmeland. Den ligg oppe i lia under Valafjellet og er avgrensa av til dels høge berghamar i nordaust og aust. Det er også innslag av nokre mindre bergvegger og steinblokker innanfor lokaliteten. I vestre del renn ein liten bekk. Elles er det grense mot fattigare og dels tilplanta skog i vest og meir ope beitemark i sør.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lia har eit middels frodig preg, truleg mest svak lågurtmark og litt høgstaudemark, i overgang mot fattigare typar, samt tendensar til kjeldeskog nær bekken. Feltsjiktet er prega av husdyrbeite og skogen er framleis ganske open.

Artsmangfald: Det er mest ask (NT) i tresjiktet, men også noko svartor. Feltsjiktet er ikkje særleg rikt, men i øvre delar vart myske funne, samt nokre funn av junkerbregne og funn av bergflette og bergasal i berghammaren. Det vart søkt etter lav i lungenever-samfunnet på dei styva asketrea. Det vart registrert skorpefiltlav (NT) på minst 3 tre, samt meir vanlege artar som grynpfiltlav (ganske vanleg), kystvrente, muslinglav, buktporelav, grynporelav, vanleg blåfiltlav (eit tre). Det var ikkje så mykje skorpelav på dei, men i det minste vart det gjort funn av *Thelopsis rubella* (VU) på ei par tre. Kanskje også *Pachyphiale carneola* (VU) på einskilde tre.

Bruk, tilstand og påverknad: I alt vart det observert 20-30 styvingstre av ask her. Dei fleste er berre middels grove (men i øvre delar noko grøvre), og holrom vart sett i nokre få. Trea ber generelt ikkje preg av å ha vorte styva på nokre ti-år. Det er elles litt middelaldrande lauvoppslag innanfor lokaliteten. Det ser ikkje ut til å vere beite her no lengre, men det er nok meir nyleg har teke slutt.

Framande artar: Det er planta gran nær inntil lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Naturverdiane er på sikt avhengig både av at ein tek opp att styvinga av asketrea og helst også ryddar vekk noko anna oppslag av tre, samt får attende husdyrbeitet. Alt oppslag av framande artar i og inntil lokaliteten bør fjernast. Askesjuken kan likevel føre til at styvingstrea stryk med og då kan lokaliteten i løpet av få år vere utan særleg naturverdi.

Heilskapleg landskap: Hjelmeland er ein av dei viktigaste kommunane i Noreg for styva ask (kanskje den aller viktigaste), med eit stor tal sjeldsynte og truga artar (særleg av lav) som er knytt til trea. Dei viktigaste førekostane ligg litt lenger sør i kommunen, men denne lokaliteten er likevel å rekne som ein del av dette elementet.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er ikkje så stor og heller ikkje særleg artsrik, men det er tross alt funne eit par kravfulle og raudlista artar her. Den har difor ein klar verdi som viktig - B.

Sokndal

88 Sokndal Grov ved Grøsfjellvatnet

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LK 414 843
Naturtype:	F09 bekkekloft og bergvegg, D11 småbiotopar (bergknausar)
Utfoming:	F0902 bergvegg
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	31.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	31.05.2011

Områdeskildring

Innleiring: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 31.05.2011, samt Norsk lavdatabase med diverse lavfunn av Leif Ryvarden 17.07.1967.

Naturgrunnlag og stad: Grov ligg ved sørrenden av Grøsfjellvatnet, lengst nord i Sokndal kommune. Lokaliteten ligg like nord og aust for garden, som er fråflytt. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt godt. Berggrunnen består av monzonitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten kan delvis førast til naturtypen bekkekloft og bergvegg, utforminga bergvegg, fordi han har oseaniske artar særleg på berg og stein, men er generelt ein type skog. Det er også innslag av D11 småbiotopar med små bergknausar og småberg i open beite- og slåttemark i attgroing nærmere tunet. Det er mykje mosegrodde stein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast alm (NT), bjørk, einer, hegg, lind, osp, rogn og selje.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. geittelg, skogfiol og stankstorkenebb. Av lav vart det funne kort trollskjegg *Bryoria bicolor* (NT), groptagg *Cetraria aculeata*, skoddela *Menegazzia terebrata* (VU), fingernever *Peltigera polydactylon*, skjelnever *Peltigera praetextata*, skrukkelav *Platismatia norvegica* og rund porelav *Sticta fuliginosa*. Den 17.07.1967 fann Leif Ryvarden i dette området dessutan gullprikklav *Pseudocyphellaria crocata* (VU), piggtrollskjegg *Bryoria smithii* (VU), buktporelav *Sticta sylvatica* og ein del andre artar, men det er uvisst nøyaktig kvar (Norsk lavdatabase). Av mosar vart det funne m.a. heimose *Anastrepta orcadensis*, storsporesomose

Andreaea megistospora, ryemose *Antitrichia curtipendula*, kystsentrumskjeggmose *Barbilophozia atlantica*, tannflak *Calypogeia fissa*, plankskoremose *Cynodontium jenneri*, bergskoremose *Cynodontium polycarpon*, småkoremose *Cynodontium tenellum*, vengemose *Douinia ovata*, renneknausing *Grimmia ramondii*, heiflette *Hypnum jutlandicum*, vasshalemose *Isothecium holtii* (VU), grannkrekmose *Lepidozia pearsonii*, raudflik *Lophozia sudetica*, kysttornemose *Mnium hornum*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, kystbustehette *Orthotrichum lyellii*, klojamnemose *Plagiothecium curvifolium*, flakjamnemose *Plagiothecium denticulatum*, pløsjamnemose *Plagiothecium succulentum*,

svanenikke *Pohlia elongata*, kystbinnemose *Polytrichastrum formosum*, galleteppemose *Porella arboris-vitae*, almeteppemose *Porella platyphylla*, skimmermose *Pseudotaxiphyllum elegans*, buttgråmose *Racomitrium aciculare*, kollegråmose *Racomitrium affine*, setergråmose *Racomitrium sudeticum*, kysturnemose *Rhabdoweisia crispata*, kystsivbladmose *Scapania gracilis*, bekkelundmose *Sciuro-hypnum plumosum* og trådkjølmose *Zygodon rupestris*. Mellom desse er det mange oseaniske eller suboseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Planting av gran har endra naturtypane, og kan ha gjort miljøet uleveleg for einskilde artar som gullprikklav. Slått, beiting og vedhogst har det truleg vore lite av i seinare tid, da området verka fråflytta.

Framande artar: Planting og truleg naturleg spreieing av gran har påverka området vesentleg.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uheldig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast. Framande artar bør ikkje få spreia seg, men fjernast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngejving av verdi: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) fordi han har eit fuktig og vintermildt miljø som tydelegvis tilfredsstiller fleire (berg- og steinlevande) raudlisteartar i dag, og dessutan er enda fleire slike artar funne tidlegare. I tillegg finst mange andre kravfulle oseaniske artar som ikkje står på raudlista.

89 Sokndal Øvre Lauvås NØ

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	F0703 Fuktig kystskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	30.05.2011, JTK

Områdeskildring

Innleiing: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i samband med supplerande kartlegging av naturtypar i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg like nordaust for garden Øvre Lauvås, søraust for Hauge i Sokndal. Den har ein nordleg eksposisjon. Berggrunnen er av anortositt, gabbro og gneis.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Avgrensinga omfattar eldre lauvskog dominert av bjørk. Terrenget er småkupert med rikt innslag av større og mindre bergvegger. Skogen har ein open struktur, dels grunna forholdsvis høg alder, dels grunna aktiv beitebruk. Utanom bjørk finst noko rogn, eik og hassel. Vegetasjonen er fattig og vekslar mellom blåbærskog og beitemodifisert grasdominert skog med m.a. smyle, gulaks og blåtopp.

Artsmangfold: På bergvegger finst relativt gode førekomstar av krevjande (sub)oseaniske lavartar som kort trollskjegg, piggtrollskjegg og kyststry.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen vert nytta av beitedyr (framfor alt sau). Det er ikkje tatt ut nemnande trevirke på lang tid. Skogen har relativt høg alder og er moderat til sterkt fleirsjikta.

Skjøtsel og omsyn: Hogst bør ikkje skje. framleis beitebruk er truleg positivt.

Grunngejving av verdi: På grunnlag av relativt høg skogalder, velutvikla skogstruktur, høgt innslag av bergvegger og førekomst av fleire krevjande oseaniske lavartar er vurdert lokaliteten som viktig.

Gjesdal

201 Gjesdal Røyrdalen: Seljeråslia

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	F0703 Fuktig kystskog
Verdi:	B (viktig)

Undersøkt/kjelder: 28.05.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 05.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 28.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Den utgjer austlege del av tidlegare naturtypelokalitet

Røyrdalen (BN00037825), der austgrensa til denne nå bør trekkast minst 100 meter vest for denne nye lokaliteten.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i Røyrdalen, et par kilometer vest for Dirdal, på sørsida av riksveg 45. Den omfattar ei til dels ganske bratt nordvendt liside, med innslag av små ryggar og søkk og ein del berghamrar. I parti er det skogkledd rasmark, til dels grov blokkmark i vest. Lokaliteten er avgrensa mot ope terregn med uthoggen skog (dels knytt til kraftline) i nedkant, mot annan naturtypelokalitet (Stølsvassbekken?), mot høge bergvegger i sør og mot meir ope terregn i vest.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Miljøet er ganske fattig, med ein del fuktig blåbærmark, men også innslag av noko rikare bregnerek skog og overgangar mot høgstaudeskog. Bergveggene verkar gjennomgåande fattige.

Artsmangfald: Bjørk er dominerande treslag her. I tillegg finst litt rogn og selje. Feltsjiktet verkar ikkje særleg rikt, men det er innslag av litt hinnebregne på bergvegger. Mest interessant er lavfloraen. Denne er ikke så rik som langs Stølsvassbekken på austsida, men m.a. veks det sparsamt med kystkorall-lav (NT) på bergveggene her. Lungenever-samfunnet var dårleg utvikla og berre lungenever vart så vidt funne i vest. Elles funn av *Arthonia arthonidioides* på bjørk i aust, samt vanleg rurlav. Av mosar litt purpurmose og praktvibladmose på berghamrar i øvre delar.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i sein optimalfase til tidleg aldersfase. Trea verkar ikkje spesielt grove og gamle og det er sparsamt med daudt trevirke. Det går ein sti opp gjennom lia i vestre del.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er heilt klart å la lokaliteten få ligge i ro, utan inngrep av noko slag. Særleg flatehogst, fysiske inngrep og hogst er negativt.

Heilskapleg landskap: Fuktige kystsogar med fuktrevjande artar finn ein spreidd i dette landskapet, men lisidene rett aust for den avgrensa lokaliteten og vidare innover Dirdalen er nok blant dei beste i distriktet.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er middels stor og ganske godt arondert og intakt, men ikke særleg artsrik. Den ligg nær inntil ein lokalitet av større verdi og saman med funn av fleire fuktrevjande og dels raudlista artar tilseier dette ein verdi som viktig - B.

202 Gjesdal Gulltjørnfjell NV

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utforming:	F0703 Fuktig kystsog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	27.05.2011, HFj

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Helge Fjeldstad 13.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 27.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Oltedalsvatnet omlag 9 km nordaust for Ålgård. Den omfattar ei ganske bratt nordvendt liside, med innslag av nokre berghamrar og fjellhyller. Delvis er det skogkledd rasmark og grov blokkmark i nord. Lokaliteten er avgrensa mot vegen i vest, ope skoglaus mark i sør og meir ordinær påverka bjørkeskog i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Miljøet er ganske fattig, med ein del fuktig blåbærmark. Bergveggene verkar gjennomgåande fattige.

Artsmangfald: Bjørk er dominerande treslag her. I tillegg finst litt rogn. Feltsjiktet verkar ikkje særleg rikt, men det er innslag av litt hinnebregne på bergvegger. På bergvegger blei det funne sparsamt med kystkorall-lav (NT). Lungenever-samfunnet var dårleg utvikla. Av mosar blei det funne spreidd med purpurmose, gullhårmose samt raudmuslingmose, meir ordinære artar som fleinljåmose og heimose veks og i lokalitetten.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i tidleg optimalfase. Trea er ikkje spesielt grove og gamle og det er sparsamt med daudt trevirke.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er heilt klart å la lokaliteten få ligge i ro, utan inngrep av noko slag. Særleg flatehogst, fysiske inngrep og hogst er negativt. *Heilskapleg landskap:* Fuktige kystsogar med fuktrevjande artar finn ein spreidd i dette landskapet.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er relativt liten, men ikke særleg artsrik. Funn av raudlistearten kystkoralllav (NT) samt fuktrevjande mosar gjer at den får verdi som lokalt viktig - C.

203 Gjesdal Gulltjørnfjell N

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	F0703 Fuktig kystskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	27.05.2011, HFj

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Helge Fjeldstad 13.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 27.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Oltedalsvatnet omlag 9 km nordaust for Ålgård. Den omfattar ei ganske bratt nordvendt liside med skogkledd rasmark/ grov blokkmark. Lokaliteten er avgrensa mot glissen bjørkeskog i sør og meir ordinær beitepåverka bjørkeskog i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Miljøet er ganske fattig, med ein del fuktig blåbærmark. Bergvegger og blokker verkar gjennomgåande fattige.

Artsmangfold: Bjørk er dominerande treslag her. I tillegg finst litt rogn. Feltsjiktet verkar ikkje særleg rikt med artar som blåbær, smyle og bjørnnakam. På steinblokker blei det funne sparsamt med kystkorall-lav (NT). Lungenever-samfunnet var dårlig utvikla. Av mosar blei det funne spreidd med purpurnose, fleinljåmose og raudmuslingmose.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i sein optimalfase. Trea er ikkje spesielt grove og gamle og det er sparsamt med daudt trevirke.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er heilt klart å la lokaliteten få ligge i ro, utan inngrep av noko slag. Særleg flatehogst, fysiske inngrep og hogst er negativt.

Heilskapleg landskap: Fuktige kystskogar med fuktrevjande artar finn ein spreidd i dette landskapet.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er middels stor, men ikkje særleg artsrik. Funn av raudlistearten kystkoralllav (NT) samt fuktrevjande mosar gjer at den får verdi som lokalt viktig - C.

204 Gjesdal Oltedalsvatnet aust

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	F0701 Gammalt ospeholt
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	27.05.2011, HFj

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Helge Fjeldstad 13.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 27.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av Oltedalsvatnet omlag 10 km nordaust for Ålgård. Den omfattar ein nordvestvendt bekkedal med skogdekka ur og blokkmark. Ein bekk renn gjennom lokaliteten. Lokaliteten er uklart avgrensa mot vanleg bjørkeskog på alle kantar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Miljøet lokalt ved bekkene er noko rikare med lågurtpreg på feltsjiktet. Marka blir fattigare utafor bekkedalen. Ospeskogen er grov med ein fleire lægre som ligg spreidd delvis over bekkene.

Artsmangfold: Osp er dominerande treslag her. I tillegg finst bjørk. Feltsjiktet har innslag av markjordbær og hengeveng. Elles ein del vanleg blåbærmark. Lungenever-samfunnet var dårlig utvikla. Av lav blei det funne grynfiltlav og stiftfiltlav på osp. Av mosar blei det funne spreidd med raudmuslingmose på blokker.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i tidlig optimalfase/aldersfase. Mange av trea er grove og gamle og det er rikeleg med daud ved .

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er heilt klart å la lokaliteten få ligge i ro, utan inngrep av noko slag. Særleg flatehogst, fysiske inngrep og hogst er negativt.

Heilskapleg landskap: Ospeholt finnes truleg spreidd i dette landskapet

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er liten og ikkje særleg artsrik, men har stor førekomst av daud ved. Dette gir potensiale for vedbuande sopp. Funn av lav og fuktrevjande mosar gjer at den får verdi som lokalt viktig - C.

205 Gjesdal Kammen nord

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	28.05.2011, HFj

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Helge Fjeldstad 13.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 28.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved austsida av Ragsvatnet vel 18 km nordaust for Ålgård. Den omfattar ein vestvendt rasmarkli med rasmark, skogkledd, blokkmark og bergknausar.

Berggrunnen verkar ganske fattig. Lokaliteten er avgrensa av fattigare blokkrik bjørkeskog i vest og fjell i aust.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er helst fattig, men på knausane i overkant finst svak lågurtmark i småvakse hasselkratt. Svakt innslag av høgstaudeartar finst men grovt substrat i grunnen gjer lokaliteten ganske tørr.

Artsmangfald: I området veks ei rekke større tidlegare styva lindetre i tillegg er det mykje ask (NT). På bergknausane i overkant veks noko hassel. I tillegg boreale treslag som bjørk og rogn. Feltsjiktet er ikkje særleg rikt, men sparsamt funn av vårmarihand og skogsvinerot. På gamle styvingstre av ask og lind ble de registrert artar som blåfiltlav, kystnever, stiftfiltlav, muslinglav og lungenever.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er hovudsakleg i yngre optimalfase. I denne står det spreidd med gamle styvingstre av lind, medan gamle styvingstra av ask og yngre ask særleg er knytt til kantar av rasmarka særleg i nordre del av lokaliteten. Skogen er påverka av ras som kjem ned lia.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å ta opp att styvinga av dei gamle styvingstrea.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Høgsfjorden har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein del av dette.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er liten og ikkje særleg artsrik, men har førekommst av styvingstre av ask (NT) og lind. Sidan lokaliteten ikkje lenger vert skjøtta får den verdi som lokalt viktig - C.

206 Gjesdal Hegragjeljuvet

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	28.05.2011, HFj

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Helge Fjeldstad 13.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 28.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i Frafjorddalen mellom Frafjord og Høgsfjorden. Den omfattar ein sørsvendt rasvitje under Hegragjeljuvet. Berggrunnen verkar ganske fattig. Lokaliteten er avgrensa av dyrka mark i sør og ur og berg i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er fattig med skogkledd ur- og blokkmark. Nokre stader går det opne rasfuruar gjennom skogen. Dei tidlegare styva edellauvrea veks spreidd gjennom heile lokaliteten.

Artsmangfald: I området veks truleg over 50 grove tidlegare styva lindetre. En god del grove ask (NT) og eik finst og i området. Ein av eikene (ca 100cm i diameter i brysthøgde) var innhol (UTM32N 344027 6526209), medan ei var svært grov omlag 150cm i diameter i brysthøgde (UTM32N 344013 6526185). I tillegg veks det her boreale treslag som gråor, bjørk og sele. Feltsjiktet er fattig. På eik og lind veks det artar som skubbenever, lungenever og kystnever.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er hovudsakleg i eldre optimalfase. I denne står det spreidd med gamle styvingstre av lind, og noe ask. Skogen er påverka av ras.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å ta opp att styvinga av dei gamle styvingstrea.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Høgsfjorden har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein del av dette.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten er stor men ikkje særleg artsrik, men har store førekommst av styvingstre av ask (NT) og lind. Her er også grov og hol eik. Sidan lokaliteten ikkje lenger vert skjøtta får den verdi som viktig - B.

207 Gjesdal Dirdal, vest for kyrkja

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 374 243
Naturtype:	F09 bekkekløft og bergvegg
Utföring:	F0902 bergvegg
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	25.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	25.05.2011

Områdeskildring

Innleiring: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på Norsk lavdatabase og eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 25.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i ei fuktig, nordaustvendt lauvskogsli med bekkedalar og små og større bergvegger og steinblokker, vest for kyrkja i Dirdal nær sørrenden av Høgsfjorden.

Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oceanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utföringar og vegetasjonstypar: Lokaliteten kan truleg best førast til naturtypen bekkekløft og bergvegg, utföringa bergvegg, fordi han har oceaniske artar særleg på berg og stein, men er generelt ein type skog. Typen er og i slekt med B04 nordvendte kystberg og blokkmark og med F0703 fuktig kystskskog. Det er mykje mosegrodd stein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast ask (NT), bjørk, einer, hassel, hegg, osp, rogn, selje og trollhegg. Bjørk er dominerande treslag, men det er også ein del rogn og selje.

Artsmangfold: I dette området er det tidlegare funn m.a. skoddela Menegazzia terebrata (VU) (W of Dirdal church, Norsk lavdatabase) Av planteartar i 2011 kan nemnast m.a. fingerstorr, geittelg, hengejaks, hinnebregne, kjøttnype, kranskonvall, lundrapp, markjordbær, skogfiol, skogrøyrkvein, stankstorkenebb, tågebær og vivendel. Av lav vart det funne Arthonia arthonioides, kystpute Cladonia subcervicornis, brisklav Loxospora elatina, lodnelav Racodium rupestre og vanleg rurlav Thelotrema lepadinum. Av mosar vart det funne m.a. bergpolstermose Amphidium mougeotii, heimose Anastrepta orcadensis, nervesotmose Andreaea rothii, skortejuvmose Anoectangium aestivum, småstylte

Bazzania tricrenata, storstylte Bazzania trilobata, gullhårmose Breutelia chrysocoma, tannflak Calypogeia fissia, pelssåtemose Campylopus atriorens, trøsåtemose Campylopus flexuosus, kammoser Ctenidium molluscum, planskortemose Cynodontium jenneri, fleinljåmose Dicranodontium denudatum, bergljåmose Dicranodontium uncinatum, vengemose Douinia ovata, stivlommemose

Fissidens osmundoides, renneknausing Grimmia ramondii, stridfauskmoser Herzogiella striatella,

trädfloke Heterocladium heteropterum, kystfloke Heterocladium wulfsbergii (VU), dronningsmose

Hookeria lucens, skuggehusemose Hylocomiastrum umbratum, heiflette Hypnum jutlandicum,

sprikemoldmose Kindbergia praelonga, kysttornemose Mnium hornum, raudmuslingmose Mylia taylorii, larvemose Nowellia curvifolia, sigdnervemose Paraleucobryum longifolium, kløfthinnemose

Plagiochila exigua (NT), småhinnemose Plagiochila punctata, klojamnemose Plagiothecium curvifolium, flakjamnemose Plagiothecium denticulatum, svanenikke Pohlia elongata, kystbinnemose

Polytrichastrum formosum, buttgråmose Racomitrium aciculare, setergråmose Racomitrium sudeticum, butturnemose Rhabdoweisia crenulata (VU), kystturnemose Rhabdoweisia crispata,

kysttvibladmose Scapania gracilis, fjordtvibladmose Scapania nemorea, bekkelundmose Sciuro-

hypnum plumosum, taglmose Sphenolobopsis pearsonii, firtannmose Tetraphis pellucida, stihoggatt Tritomaria exsectiformis, snutegullhette Ulota drummondii og steingullhetten Ulota hutchinsiae.

Mellan desse er det mange oceaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst synes lokaliteten å vera lite påverka.

Framande artar: Det vart observert platanlønn. Spreiing av denne arten er i ferd med å verta eit problem i mange naturtypar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uheldig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) fordi han inneheld eit regnskogsmiljø med fleire kravfulle, oseaniske artar av mosar, lav og karplanter, mellom desse tre raudlista moseartar. Det er potensiale for at fleire oseaniske raudlisteartar finst eller kan vandra inn frå områda rundt.

208 Gjesdal Dirdal: Frøylandsbekken

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 381 232
Naturtype:	F09 bekkekloft og bergvegg
Utfoming:	F0902 bergvegg
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	25.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	25.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 25.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten består av ein bekkedal (Frøylandsbekken) og nærliggjande område i ei fuktig, nordaustvendt lauvskogsli med små og større bergvegger og steinblokker, og ligg sør for kyrkja i Dirdal 2-3 km frå sørrenden av Høgsfjorden. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen bekkekloft og bergvegg, utforminga bergvegg, fordi han har oseaniske artar særleg på berg og stein, men er generelt ein type skog. Det er mykje mosegrodd stein og vegetasjonen på marka er avvekslande dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, einer, rogn og selje.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. dei oseaniske artane geittelg (DD) og hinnebregne. Av lav vart det funne sitronlav *Arthrorhaphis citrinella*, orelav *Hypotrichyna revoluta*, grynkorkje *Ochrolechia androgyna*, lodnelav *Racodium rupestre* og skjoldsaltlav *Stereocaulon vesuvianum*. Av mosar vart det funne m.a. rugledraugmose *Anastrophyllum assimile*, tråddraugmose *Anastrophyllum minutum*, kystsotmose *Andreaea alpina*, kystskjeggmose *Barbilophozia atlantica*, storstylte *Bazzania trilobata*, gullhårmose *Bretutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, trøsåtemose *Campylopus flexuosus*, kammose *Ctenidium molluscum*, planskortemose *Cynodontium jenneri*, halsbyllskortemose *Cynodontium strumiferum*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, bergljåmose *Dicranodontium uncinatum*, vengemose *Douinia ovata*, heiflette *Hypnum jutlandicum*, kystfingermose *Kurzia trichoclados*, grannkrekmose *Lepidozia pearsonii*, raudflik *Lophozia sudetica*, kysttornemose *Mnium hornum*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, sveltskolvmose *Odontoschisma sphagni*, klojamnemose *Plagiothecium curvifolium*, pløsjamnemose *Plagiothecium succulentum*, purpurmose *Pleurozia purpurea*, kystbinnemose *Polytrichastrum formosum*, svagråmose *Racomitrium macounii*, setergråmose *Racomitrium sudeticum*, kystturnemose *Rhabdoweisia crispata*, kysttvibladmose *Scapania gracilis*, fjordtvibladmose *Scapania nemorea*, taglmose *Sphenolobopsis pearsonii*, firtannmose *Tetraphis pellucida*, stihoggatt *Tritomaria exsectiformis*, snutegullhette *Ulota drummondii* og piggknoppgullhette *Ulota phyllantha*. Mellom desse er det mange oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst synes lokaliteten å vera lite påverka.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uheldig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han inneheld eit regnskogsmiljø med fleire kravfulle, oseaniske artar av særleg mosar. Det er potensiale for at oseaniske raudlisteartar finst eller kan vandra inn frå områda rundt.

209 Gjesdal: Oltedalsvatnet vest

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 264 230
Naturtype:	F02 gammal fattig edellauvskog
Utfoming:	
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	01.06.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 01.06.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten er eit sør austvendt skogområde på vestsida av Oltedalsvatnet ved Oltedal. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av augegneis og granitt, i ei sone med overgang mot granodioritt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er ein regionalt sett eldre eikeskog som iallfall kan utvikla seg til F02 gammal fattig edellauvskog. Vegetasjonen på marka er avvekslande dominert av mosar, blåbærlyng, gras og bregner. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, einer, hassel, osp, rogn og trollhegg.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. vivendel. Av lav vart det på eik notert muslinglav *Normandina pulchella*, grynkorkje *Ochrolechia androgyna* og skjelnever *Peltigera praetextata*. Av mosar vart det funne m.a. ryemose *Antrichia curtipendula*, trøsåtemose *Campylopus flexuosus*, kystbustehette *Orthotrichum lyellii*, sigdnervemose *Paraleucobryum longifolium*, klojamnemose *Plagiothecium curvifolium* og trådkjølmose *Zygodon rupestris*, dei fleste av desse på eik.

Bruk, tilstand og påverknad: Det er spor etter hogst, elles er lokaliteten påverka av vegen.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Om ein unngår hogst vil denne lokaliteten kunne utvikla seg til eit verdifullt miljø tilknytt gammal eik.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire spreidde fattige eikeskogar i denne delen av Rogaland, og er dessutan del av eit fuktig, lav- og moserikt område med oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i denne regionen.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han kanskje ikkje kan reknast som gammal fattig edellauvskog enda, men vil etterkvar kunne få gammalskogskvalitetar om han ikkje vert hogd.

210 Gjesdal Dirdal: Kjervoll sørvest

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 385 229
Naturtype:	F09 bekkekloft og bergvegg
Utfoming:	F0902 bergvegg
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	27.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	27.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 27.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sør sida av Dirdal rundt tre km oppe i dalen, i ei fuktig, nordaustvendt lauvskogsli med bekkedalar og små og større bergvegger og steinblokker. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen bekkekloft og bergvegg, utforminga bergvegg, fordi han har oseaniske artar særleg på berg og stein, men er generelt

ein type skog. Det er mykje mosegrodde stein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, einer, hegg, rogn og selje.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. blåklokke, hengjeaks, hinnebregne, raggtelg, rosenrot, skogfiol, skogrøyrkvein og tågebær. Av lav vart det funne *Arthonia arthonioides*, kattefotlav *Arthonia leucopellaea*, *Fuscidea gothoburgensis*, brisklav *Loxospora elatina*, skålfilterlav *Protopannaria pezizoides*, lodnelav *Racodium rupestre* og vanleg rurlav *Thelotrema lepadinum*. Av mosar vart det funne m.a. fjellpolstermose *Amphidium lapponicum*, heimose *Anastrepta orcadensis*, rugledraugmose *Anastrophyllo assimile*, tråddraugmose *Anastrophyllo minutum*, skortejuvmose *Anoectangium aestivum*, kystskeggmose *Barbilophozia atlantica*, småstylte *Bazzania tricrenata*, storstylte *Bazzania trilobata*, rødmesigmose *Blindia acuta*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, flokepistremose *Cephaloziella divaricata*, kammose *Ctenidium molluscum*, plankskortemose *Cynodontium jenneri*, bergskortemose *Cynodontium polycarpon*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, bergljåmose *Dicranodontium uncinatum*, nöttemose *Diphyscium foliosum*, vengemose *Douinia ovata*, kystlommemose *Fissidens dubius*, stivlommemose *Fissidens osmundooides*, hjelmlæremose *Frullania dilatata*, renneknausing *Grimmia ramondii*, trådfiske *Heterocladium heteropterum*, dronningmose *Hookeria lucens*, skuggehusmose *Hylocomiastrum umbratum*, grannflette *Hypnum andoi*, heiflette *Hypnum jutlandicum*, skårebblankmose *Isopterygiopsis pulchella*, glansperlemose *Lejeunea cavifolia*, grannkrekmose *Lepidozia pearsonii*, kysttornemose *Mnium hornum*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, krusfellmose *Neckera crispa*, larvemose *Nowellia curvifolia*, fakkelbustehette *Orthotrichum anomalum*, sigdnervemose *Paraleucobryum longifolium*, klojamnemose *Plagiothecium curvifolium*, pløsjamnemose *Plagiothecium succulentum*, purpurmose *Pleurozia purpurea*, kystbinnemose *Polytrichastrum formosum*, skimmermose *Pseudotaxiphyllum elegans*, buttgråmose *Racomitrium aciculare*, setergråmose *Racomitrium sudeticum*, kystturnemose *Rhabdoweisia crispata*, kysttvibladmose *Scapania gracilis*, fjordtvibladmose *Scapania nemorea*, prakttvibladmose *Scapania ornithopodiooides*, bekkelundmose *Sciuro-hypnum plumosum*, taglmose *Sphenolobopsis pearsonii*, firtannmose *Tetraphis pellucida*, hettekimmose *Tetradontium brownianum*, bleiktujamose *Thuidium delicatulum*, stihoggtann *Tritomaria exsectiformis* og snutegullhette *Ulota drummondii*. Mellom desse er det mange oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst synes lokaliteten å vera lite påverka.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar. Hogst er uheldig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han inneheld eit regnskogsmiljø med fleire kravfulle, oseaniske artar. Det er potensiale for at oseaniske raudlisteartar finst eller kan vandra inn frå områda rundt.

211 Gjesdal Dirdal: Dokkebekken

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 391 223
Naturtype:	F09 bekkekloft og bergvegg
Utfoming:	F0902 bergvegg
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	27.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	27.05.2011

Områdeskildring

Innleiting: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 27.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Dirdal rundt fire km oppe i dalen, i ei fuktig, nordaustvendt lauvskogsli med bekkedalar og små og større bergvegger og steinblokker. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særslig god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen bekkekloft og bergvegg, utforminga bergvegg, fordi han har oseaniske artar særleg på berg og stein, men er generelt

ein type skog. Det er mykje mosegrodde stein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. hinnebregne, markjordbær og trollurt. Av lav vart det funne *Arthonia arthonioides* og kattefotlav *Arthonia leucopellaea*. Av mosar vart det funne m.a. heimose *Anastrepta orcadensis*, tråddraugmose *Anastrophyllum minutum*, storkulemose *Bartramia halleriana*, storstylte *Bazzania trilobata*, piggtrådmose *Blepharostoma trichophyllum*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, planskortemose *Cynodontium jenneri*, småskortemose *Cynodontium tenellum*, raspljåmose *Dicranodontium asperulum*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, bergljåmose *Dicranodontium uncinatum*, nøttemose *Diphyscium foliosum*, vengemose *Douinia ovata*, skjørblæremose *Frullania fragilifolia*, stridfauskmoser *Herzogiella striatella*, skuggehusmose *Hylocomiastrum umbratum*, heiflette *Hypnum jutlandicum*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, larvemose *Nowellia curvifolia*, sigdnervemose *Paraleucobryum longifolium*, purpurmose *Pleurozia purpurea*, svagråmose *Racomitrium macounii*, kystturnemose *Rhabdoweisia crispata*, fingersaftmose *Riccardia palmata*, kysttvibladmose *Scapania gracilis*, tungetvibladmose *Scapania lingulata*, broddtvibladmose *Scapania mucronata*, sagtvibladmose *Scapania umbrosa* og kysthoggtann *Tritomaria exsecta*. Mellom desse er det mange oseaniske artar.
Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst synes lokaliteten å vera lite påverka.
Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er ueheldig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han inneheld eit fuktig skogsmiljø med mange oseaniske artar.

212 Gjesdal Dirdal: Kjervoll sør

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 392 220
Naturtype:	F09 bekkekloft og bergvegg
Utfoming:	F0901 bekkekloft
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	27.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	27.05.2011

Områdeskildring

Innleining: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 27.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Dirdal vel fire km oppe i dalen, i ei fuktig, nordaustvendt bekkekloft med små og større bergvegger og steinblokker. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av auggneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen bekkekloft og bergvegg, utforminga bekkekloft, og har oseaniske artar særleg på berg og stein, men er generelt ein type skog. Det er mykje mosegrodde stein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, lind og osp.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. hinnebregne. Av lav vart det funne orelav *Hypotrachyna revoluta*. Av mosar vart det funne m.a. skortejuvmose *Anoectangium aestivum*, storstylte *Bazzania trilobata*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, purpurmose *Pleurozia purpurea* og prakttvibladmose *Scapania ornithopodioides*. Dei fleste av desse er oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst synes lokaliteten å vera lite påverka.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er ueheldig for dei oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han inneheld eit fuktig skogsmiljø med fleire oseaniske artar.

213 Gjesdal Dirdal: ovanfor tunnelen

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 365 252
Naturtype:	F09 bekkekløft og bergvegg
Utforming:	F0902 bergvegg
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	28.05.2011, JJJ & JBJ
Siste feltsjekk:	28.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 28.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Dirdal sør for tunnelopninga rett vest for dalmunningen og utløpet av Dirdalselva, i ei fuktig, nordaustvendt lauvskogsli med små og større bergvegger og steinblokker. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særslig god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen bekkekløft og bergvegg, utforminga bergvegg, fordi han har oseaniske artar særleg på berg og stein, men er generelt ein type skog. Sidan det er ein del eldre tre, er også utforminga F0703 fuktig kystskog (av gammal lauvskog) eit aktuelt alternativ, men dei fleste interessante artane veks på berg. Det er mykje mosegrodd stein og vegetasjonen på marka er avvekslande dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast ask (NT), bjørk, hassel, hegg, lind, osp, rogn, selje og svartor.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. bergmjølke, hengjeaks, hinnebregne, kranskonvall, markjordbær, skogrøyrkvein, stankstorkenebb, tågebær og vivendel. Av lav vart det funne *Arthonia arthonioides*, kattefotlav *Arthonia leucopellaea*, kystkoralllav *Bunodophoron melanocarpum* (NT), kystpute *Cladonia subcervicornis*, gammalgranlav *Lecanactis abietina*, stiftfiltlav *Parmeliella triptophylla*, skjelnever *Peltigera praetextata* og vanleg rurlav *Thelotrema lepadinum*. Av mosar vart det funne m.a. bergpolstermose *Amphidium mougeotii*, heimose *Anastrepta orcadensis*, rugledraugmose *Anastrophyllum assimile*, tråddraugmose *Anastrophyllum minutum*, kystsotmose *Andreaea alpina*, skortejuvmose *Anoectangium aestivum*, storkulemose *Bartramia halleriana*, småstylte *Bazzania tricrenata*, storstylte *Bazzania trilobata*, piggtrådmose *Blepharostoma trichophyllum*, gullhårmose *Bretelia chrysocoma*, raudfotmose *Bryoerythrophyllum recurvirostrum*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, trøsåtemose *Campylopus flexuosus*, kammos *Ctenidium molluscum*, bergskortemose *Cynodontium polycarpon*, halsbyllskortemose *Cynodontium strumiferum*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, bergljåmose *Dicranodontium uncinatum*, vengemose *Douinia ovata*, kystlommemose *Fissidens dubius*, stivlommemose *Fissidens osmundoides*, hjelmlblæremose *Frullania dilatata*, skjørblæremose *Frullania fragilifolia*, renneknausing *Grimmia ramondii*, trådfloke *Heterocladium heteropterum*, evjebekkemose *Hygrohypnum eugyrium*, heiflette *Hypnum jutlandicum*, glansperlemose *Lejeunea cavifolia*, kystmose *Loeskeobryum brevirostre*, kysttornemose *Mnium hornum*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, krusfellmose *Neckera crispa*, vrengefellmose *Neckera pumila*, teppekjeldemose *Philonotis fontana*, småhinnemose *Plagiochila punctata*, klojamnemose *Plagiothecium curvifolium*, flakjamnemose *Plagiothecium denticulatum*, pløsjammemose *Plagiothecium succulentum*, purpurmose *Pleurozia purpurea*, kystbinnemose *Polytrichastrum formosum*, buttgråmose *Racomitrium aciculare*, setergråmose *Racomitrium sudeticum*, særbuflatmose *Radula lindenbergiana*, kystturnemose *Rhabdoweisia crispata*, fingersaftmose *Riccardia palmata*, kysttvibladmose *Scapania gracilis*, fjordtvibladmose *Scapania nemorea*, bekkelundmose *Sciuro-hypnum plumosum*, taglmose *Sphenolobopsis pearsonii*, firtannmose *Tetraphis pellucida*, bleiktujamose *Thuidium delicatulum*, steingullhette *Ulota hutchinsiae*, askkjølmose *Zygodon conoideus* og trådkjølmose *Zygodon rupestris*. Mellom desse er det mange oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst og nokre asketre som har vore styva ein gong, synest lokaliteten å vera lite påverka i nyare tid. Det går ein sti opp mot fjellet, somme stader oppmura.

Framande artar: Det vart observert platanlønn. Spreiing av platanlønn er i ferd med å verta eit problem i mange naturtypar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uheldig for dei oseaniske artane, og bør også unngåast. Framande artar bør ikkje få spreia seg, men fjernast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngejving av verdi: Lokaliteten får under tvil verdi A (svært viktig) fordi han inneholder eit velutvikla regnskogsmiljø med mange kravfulle, oseaniske artar av mosar, lav og karplanter, mellom desse ein raudlista lavart i kategori nær truga. Det er potensiale for at fleire oseaniske raudlisteartar finst eller kan vandra inn frå områda rundt.

214 Gjesdal Dirdal: Brekkebekken

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 416 209
Naturtype:	F09 bekkekløft og bergvegg
Utforming:	F0901 bekkekløft
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	28.05.2011, JJJ & JBJ
Siste feltsjekk:	28.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 28.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Dirdal rundt seks-sju km oppe i dalen, og er ei fuktig, nordaustvendt bekkekløft med små og større bergvegger, og noko rasmark. I botnen av kløfta renn ei blokkrik elv, som gjer fleire svingar i lokaliteten. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen bekkekløft og bergvegg, utforma bekkekløft, og har oseaniske artar særleg på berg og stein, men er generelt ein type skog. Vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, einer og rogn.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. blåklokke, hengjeaks, hinnebregne, markjordbær, skogfiol og vivendel. Av lav vart det funne skjoldsaltlav *Stereocaulon vesuvianum*. Av mosar vart det funne m.a. bergpolstermose *Amphidium mougeotii*, fettmose *Aneura pinguis*, skortejuvmose *Anoectangium aestivum*, storstylet *Bazzania trilobata*, raudmesigmose *Blindia acuta*, gullhårmose *Bretelia chrysocoma*, vinvrangmose *Bryum pallens*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, saglommemose *Fissidens adianthoides*, kystlommemose *Fissidens dubius*, stivlommemose *Fissidens osmundoides*, heiflette *Hypnum jutlandicum*, kystsornemose *Mnium hornum*, teppekjeldemose *Philonotis fontana*, purpermose *Pleurozia purpurea*, svagråmose *Racomitrium macounii* og setergråmose *Racomitrium sudeticum*. Mellom desse er det fleire oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Spor etter vedhogst, truleg litt beiting, iallefall tidlegare. Vatnet som elva kjem frå (Brekkestølvatnet) er regulert, og vassføringa påverka.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst i kløfta er uheldig for dei oseaniske artane, og bør også unngåast. Det er ønskjeleg med minstevassføring som opprettheld fukttihøva i kløfta.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngejving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han inneholder eit fuktig miljø med fleire oseaniske artar, og potensiale for at fleire slike artar kan finnast eller innvandra.

215 Gjesdal Dirdalsåna, utløpet

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 375 254
Naturtype:	F06 rik sumpskog
Utfoming:	
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	30.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	30.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 30.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved utløpet av Dirdalsåna nedst i Dirdalen, og inst i Høgsfjorden. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særslig godt. Lausmassane består av elvetransportert materiale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen F06 rik sumpskog (dominert av svartor), med ein vegetasjon der gras og høgstauder er viktige. Av tre og buskar kan nemnast ask (NT), hegg, lind, rogn og svartor.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. fjærseaulauk, geittelg, kjøtttype, kranskronvall, kratthumleblom, krattmjølke, krossved, raud jonsokblom, skogbjørnebær, stankstorkenebb og tangmelde. Av lav vart det funne bleiktjafs *Evernia prunastri*, sannsynleg kystorelav *Hypotrachyna afrorevoluta*, og orelav *Hypotrachyna revoluta*. Av mosar vart det funne m.a. sprikemoldmose *Kindbergia praelonga*, kystmose *Loeskeobryum brevirostre*, kysttornemose *Mnium hornum* og snutegullhette *Ulota drummondii*.

Bruk, tilstand og påverknad: Det var spor etter hogst. Lokaliteten har truleg vore beita, men viste ikkje teikn til beiting ved besøket. Det er gjort fysiske inngrep, m.a. industri og parkeringsplass i kanten av lokaliteten, og dumpa noko avfall.

Framande artar: Det vart observert platanlønn og rukkerose. Spreiing av desse artane er i ferd med å verta eit problem i mange naturtypar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Sumpskog bør helst ikkje hoggast. Framande artar bør ikkje få spreia seg, men fjernast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er eit av relativt få delvis intakte elveutløp med sumpskog-miljø i distriktet.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er ein middels stor sumpskogslokalitet ved eit elvedelta.

216 Gjesdal Dirdal: nordaustsida

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 376 255 - 387 237
Naturtype:	F01 rik edellauvskog D18 haustingsskog
Utfoming:	
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	30.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	30.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på Norsk lavdatabase og eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 30.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten er ei bratt, sørvestvendt lauvskogsli med ein del rasmarker og berghamarar i nedre del av Dirdalen. Vi har berre undersøkt eit område under Steinknuten ved LL 383 241. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særslig godt. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypane F01 rik edellauvskog og stadvise også D18 haustingsskog, siden det er ein del edellauvtre, og mange av desse har vore styva. Lokaliteten inneholder også eit utval grove eiker som tilfredsstiller kriteria i handlingsplanen for grov og hol eik. Det er mykje berg, mosegrodde steinar og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, høgstauder og bregner. Det finst og litt lågurtvegetasjon. Av tre og buskar kan nemnast alm (NT), ask (NT), bjørk, einer, hassel, hegg, lind, osp, rogn, svartor, trollhegg og vintereik.

Artsmangfald: Tidlegare er det i dette området (på austsida av dalen, eller aust for kyrkja) funne m.a. kort trollskjegg *Bryoria bicolor* (NT), sprikeskjegg *Bryoria nadvornikiana* (NT), piggtrollskjegg *Bryoria smithii* (VU), kastanjefiltlav *Fuscopannaria sampaiana* (VU), kranshinnelav *Leptogium burgessii* (VU), irsk hinnelav *Leptogium hibernicum* (EN, på styva ask), hodeskoddelav *Menegazzia terebrata* (VU) og *Thelopsis rubella* (VU) (Norsk lavdatabase). Av planteartar i 2011 kan nemnast m.a. blåklokke, breiflangre, broddtelg, brunrot, bråtestorr, fingerstorr, hengjeaks, knollerteknapp, krossved, liljekonvall, lundrapp, sauesvingel, skogfiol, skogrøyrkvein, skogsalsalat, skogsvinerot, skogsvingel, stankstorkenebb, svartburkne, tågebær, vivendel og vårmarihand. Av lav i 2011 vart det funne eikelav *Flavoparmelia caperata* (NT), kystsentriftlav *Graphis elegans* (VU), kystnever *Lobaria virens*, muslinglav *Normandina pulchella*, grynkorkje *Ochrolechia androgyna*, brun skriblelav *Opegrapha rufescens*, *Pachyphiale carneola* (VU), grynfiltlav *Pannaria conoplea*, stiftfiltlav *Parmeliella triptophylla*, liten praktkrinslav *Parmotrema chinense* (VU), kystgrønnever *Peltigera britannica*, skjelnever *Peltigera praetextata*, *Pertusaria albescens*, rund porelav *Sticta fuliginosa*, buktporelav *Sticta sylvatica*, *Thelopsis rubella* (VU) og vanleg rurlav *Thelotrema lepadinum*. Av mosar i 2011 vart det funne m.a. ryemose *Antitrichia curtipendula*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, trøsåtemose *Campylopus flexuosus*, kammos *Ctenidium molluscum*, planskortemose *Cynodontium jenneri*, kystlommemose *Fissidens dubius*, hjelmlæremose *Frullania dilatata*, skjørblæremose *Frullania fragilifolia*, renneknausing *Grimmia ramondii*, blåmose *Leucobryum glaucum*, kystmose *Loeskeobryum brevirostre*, kystband *Metzgeria conjugata*, kysttornemose *Mnium hornum*, flatfellmose *Neckera complanata*, krusfellmose *Neckera crispa*, vrengefellmose *Neckera pumila*, faksbustehette *Orthotrichum rupestre*, tønnebustehette *Orthotrichum striatum*, sigdnervemose *Paraleucobryum longifolium*, kystbinnemose *Polytrichastrum formosum*, galleteppemose *Porella arboris-vitae*, reipmose *Pterigynandrum filiforme*, kveilmose *Pterogonium gracile*, setergråmose *Racomitrium sudeticum*, kysttvibladmose *Scapania gracilis*, bekkelundmose *Sciuro-hypnum plumosum*, bleiktujamose *Thuidium delicatulum*, strandsvamose *Trichostomum brachydontium*, steingullhette *Ulota hutchinsiae* og trådkjølmose *Zygodon rupestris*. Mellom desse er det mange oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Her har vore drive styving av ask og alm i tidlegare tider, det same gjeld vedhogst og beiting. I nyare tid synest påverknaden å vera minimal.

Framande artar: Det vart observert gran. Spreiing av gran er i ferd med å verta eit problem i fleire naturtypar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uheldig, og bør også unngåast. Framande artar bør ikkje få spreia seg, men fjernast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire spreidde edellauvskogsprega lauvskogsområde som også har vore nytta som haustingsskog i indre del av Rogaland, og er dessutan del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i denne regionen.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) fordi det er ein edellauvskog og haustingsskog med mange kravfulle oseaniske artar og mange raudlisteartar, dels i høg kategori.

217 Gjesdal Oltedal: Ragsvatnet sør

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 331 248
Naturtype:	F09 bekkekløft og bergvegg
Utfoming:	F0902 bergvegg
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	30.05.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	30.05.2011

Områdeskildring

Innleiring: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 30.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i ei fuktig, nordaustvendt lauvskogsli med ein nordvendt bekkeladal og små og større bergvegger og steinblokker, på sørsida av Ragsvatnet ved Høgsfjorden. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særstak god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen bekkekløft og bergvegg, utforminga bekkekløft, fordi han har oseaniske artar særleg på berg og stein, men er generelt ein type skog. Det er mykje mosegroddstein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast ask (NT), bjørk, hassel, hegg, lind, osp, rogn og selje.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. blåklokke, hengjeaks, hinnebregne, kjøttnype, kranskonvall, markjordbær, raggetelg, skogfiol, stjernesildre og tågebær. Av lav vart det funne *Thelotrema macrosporum* (EN, xx ikkje stadfesta) og hasselurlav *Thelotrema suecicum* (NT). Av mosar vart det funne m.a. heimose *Anastrepta orcadensis*, kystsotmose *Andreaea alpina*, fettmose *Aneura pinguis*, skortejuvmose *Anoectangium aestivum*, småstylte *Bazzania tricrenata*, storstylte *Bazzania trilobata*, raudmesigmose *Blindia acuta*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, kammose *Ctenidium molluscum*, planskortemose *Cynodontium jenneri*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, bergljåmose *Dicranodontium uncinatum*, vengemose *Douinia ovata*, kystlommemose *Fissidens dubius*, stivlommemose *Fissidens osmundoides*, renneknausing *Grimmia ramondii*, trådfloke *Heterocladium heteropterum*, dronningmose *Hookeria lucens*, heiflette *Hypnum jutlandicum*, grannkrekmose *Lepidozia pearsonii*, kysttornemose *Mnium hornum*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, purpurmose *Pleurozia purpurea*, svanenikke *Pohlia elongata*, kystturnemose *Rhabdoweisia crispata*, sumpsaftmose *Riccardia chamedryfolia*, kysttvibladmose *Scapania gracilis*, fjordtvibladmose *Scapania nemorea* og taglmose *Sphenolobopsis pearsonii*. Mellom desse er det mange oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst synest lokaliteten å vera lite påverka.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uehledig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han inneheld eit velutvikla regnskogsmiljø med fleire kravfulle, oseaniske artar, mellom desse ein par raudlisteartar.

Sandnes

301 Sandnes Ramsvika

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F12 Kystfuruskog
Utforming:	-
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	29.05.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 05.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 29.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordsida av Hammarsfjellet, vel 5 km aust for Hommarsåk. Den ligg ganske skjerma til i ein liten nordvendt dal som ender i ei lita bukt. Terrenget er noko kupert med innslag av ein del bergvegger (nokre meter høge) og små kløfter. Berggrunnen verkar for det meste kalkfattig. Lokaliteten er generelt litt gradvis avgrensa mot tørrare skog på alle kantar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Dette er ein fuktig kystfuruskog av sørleg, temperert regnskogsutforming. Vegetasjonen er for ein stor del nokså fattig, av fuktig blåbærtyp, men med overgang mot litt rikare småbregnemark. Bergveggene er fuktige og fattige til svakt intermediære.

Artsmangfald: Furu er truleg vanlegaste treslag. I tillegg finst noko lauvtre, mest bjørk, men også så vidt rogn, selje, eik og hassel. Karplantefloraen er ikkje særleg rik, men det veks litt hinnebregne her.

Fuktkrevjande mosar og lav er vanlege. M.a. er det ein del gullhårmose, raudmuslingmose og storstylte, samt også noko purpurmose og sparsamt med småhinnemose. Av lav er særleg sparsam førekomst av kystkoralllav (NT- fleire funn) og grå buktkrinslav (EN - ein sparsam førekomst) av interesse. I tillegg sparsamt med gammalskogsartar som strylav i kyststry-gruppa, gammalgranolav og kattefotlav på m.a. furu, samt vanleg rurlav på lauvtre.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i aldersfase, med sparsamt med daudt trevirke, men utan spesielt gamle tre eller grove dimensjoner. Elles var det ingen fysiske inngrep på eller intil lokaliteten.

Framande artar: Ingen vart observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er heilt klart å la lokaliteten få ligge i ro, utan inngrep av noko slag. Særleg flatehogst, fysiske inngrep og innføring av framande bartre er negative, men sjølv forsiktig gjennomhogst av t.d. ved er negativt.

Heilskapleg landskap: Fuktige skogsmiljø dominert av furu finst spreidd i landskapet, der dette ser ut til å vere ein av dei vestlegaste som hittil er dokumentert rett på sørssida av Høgsfjorden.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ganske liten og ikkje spesielt artsrik. Den inneheld likevel fleire kravfulle og eit par raudlista artar. Verdien verkar ut frå dette til å være klart viktig - B, og sidan ein sterkt truga art veks her får han også verdien svært viktig - A.

302 Sandnes Hammarsfjellet nordaust

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utfoming:	F0703 Fuktig kystskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	29.05.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 05.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 29.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordaustsida av Hammarsfjellet, vel 6 km aust for Hommarsåk. Den ligg i eit småkupert terrenget, delvis skjerma av nokre berghamar mot sørvest og ein lågare rygg mot sør, medan den er meir eksponert mot Høgsfjorden i nordaust. Det er ganske klare grenser mot tørrare og dels fattigare skog i sør og vest, litt meir gradvis i aust og nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Dette er ein nokså fuktig kystfuruskog/kystlauvskog av sørleg, temperert regnskogsutforming. Vegetasjonen er for ein stor del nokså fattig, av fuktig blåbær- og svak lågurtttype. Bergveggene er fuktige og for det meste fattige.

Artsmangfold: Furu og bjørk er dominante treslag. I tillegg finst sparsamt med eik og hassel.

Karplantefloraen er ikkje særleg rik, men det veks litt hinnebregne her. I tillegg nokre fuktkrevjande mosar og lav. M.a. er det noko pelssåtemose og storstylte her. I tillegg vart det gjort eit par funn av småhinnemose på bergvegger, samt av dvergperlemose på nokre bjørkestammar. Lokaliteten er ikkje særleg rik på lav, men kystkorall-lav (NT) veks sparsamt på berg og på lauvtre vart det funne vanleg rurlav og gul pærrelav (NT).

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i eldre optimalfase, med lite daudt trevirke, og lokaliteten ber noko preg av å ligge i kantsona mot attgroande kystlyngheiareal ned mot sjøen. Elles var det ingen fysiske inngrep på eller intil lokaliteten.

Framande artar: Ingen vart observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er heilt klart å la lokaliteten få ligge i ro, utan inngrep av noko slag. Særleg flatehogst, fysiske inngrep og innføring av framande bartre er negative, men sjølv forsiktig gjennomhogst av t.d. ved er negativt.

Heilskapleg landskap: Fuktige skogsmiljø dominert av furu med regnskogscharakter finst spreidd i landskapet, m.a. fleire plassar på sørvestsida av Høgsfjorden.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ganske liten, ikkje særleg artsrik og noko prega av at skogen ikkje er særleg gammal. Fleire kravfulle, fuktkrevjande artar er likevel funne og det er potensial for enno fleire slike her. Verdien vert difor sett til viktig - B.

303 Sandnes Asbjørnstjørna aust

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F02 Gammal fattig edellauvskog
Utfoming:	F0201 Eikeskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	29.05.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 05.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 29.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av Hammarsfjellet, rundt 5 km aust for Hommarsåk. Den ligg i eit stadvist blokkrikt terreng (særleg vestre del av lokaliteten) på nordaustsida av Asbjørnstjørna, under ein stor fjellhammar. Mykje er skogkledd rasmek og det er også innslag av meir open ur i lokaliteten. Avgrensinga er mot eit uthoggen parti i vest, dels mot noko planta gran i sørvest, mot ein fjellrygg i søraust, og meir fattig eksponert skog i aust. I nord er grensa mot fjellsida.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Skogen er stort sett fattig, for det meste av blåbærtypen.

Artsmangfald: Furu og eik er dominerande treslag. I tillegg finst noko boreale lauvtre, særleg bjørk. Karplantefloraen er ikkje særleg rik, men det vart funne litt kusymre i fuktsig i aust her. Elles knollerteknapp og skogfiol. Av størst interesse var eit funn av ein krinslav på ei eik i vest, truleg hårkrinslav (EN). Der vart også muslinglav og vanleg blåfiltlav funne på eik. På berghamarar i søraust litt purpurmose og hinnebregne.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i aldersfase, og det er ein del ganske grov furu og eik her (til dels eiketre over 2 meter i omkrets) med lite læger, men nokre furugadd i øvre delar. Ein sti går opp dalen mot aust.

Framande artar: Ingen vart observert innanfor lokaliteten, men gran står nær inntil.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er heilt klart å la lokaliteten få ligge i ro, utan inngrep av noko slag. Særleg flatehogst, fysiske inngrep og innføring av framande bartre er negative, men sjølv forsiktig gjennomhogst av eik og furu er negativt.

Heilskapleg landskap: Det er noko därleg kjent kor mykje gammal eikeskog som finst i området, men truleg er det ganske sjeldsynt.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er middels stor, men verkar generelt artsfattig og med lite spesielt viktige element (som grov gadd, grove læger eller innhole tre). Det er likevel truleg ein del ganske gamle og grove tre her, og nokre kravfulle artar er funne, inkludert sparsam førekommst av ein truleg sterkt truga art. Verdien vert difor sett til viktig - B.

304 Sandnes Sletta

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F07 Gammal lauvskog
Utforming:	F0703 Fuktig kystskeg
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	29.05.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 05.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 29.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordaustsida av Foreknuten, ein liten fjelltopp nokre kilometer nordaust for Hommarsåk, ut mot Høgsfjorden. Lokaliteten omfattar ei ganske bratt liside med innslag av fleire mindre bergvegger og litt skogkledd rasmek. Den vert avgrensa mot uthoggen skog/plantefelt i sør og dels sørøyaust, mot meir kulturprega mark i nordaust og eit ope parti i nord, samt gradvis mot fattigare og meir eksponert skog oppover mot høgda i vest.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Skogen er stort sett fattig, for det meste av blåbærtypen. Bergveggene ser ut til å vere av fattige til svakt intermediære typar.

Artsmangfald: Vanlegaste treslag er nok bjørk og eik, men det er også noko osp her, samt innslag av hassel. Ingen spesielle artar vart funne i feltsjiktet. Derimot er det ein ganske rik flora av fuktrevjande artar mellom lav og mosar på dei mange små bergveggene. Dette inkluderer m.a. mykje hinnemosar, mest småhinnemosar, men kanskje og pigghinnemosar (VU), samt truleg klovemosar. Av lav vart det gjort fleire funn av hovudskoddelav (VU). I tillegg strylav av kyststrygruppa på berg. Mykje vinflekklav og gammalgranlav på ei eik. Elles kan nemnast fleire vanlege subseaniske moseartar, som storstytle.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i sein optimalfase til tidleg aldersfase. Trea verkar ikkje spesielt grove og gamle og det er sparsamt med daudt trevirke.

Framande artar: Det er planta gran nær inntil lokaliteten i sørkant.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er heilt klart å la lokaliteten få ligge i ro, utan inngrep av noko slag. Særleg flatehogst, fysiske inngrep og innføring av framande bartre er negative, men sjølv forsiktig gjennomhogst av t.d. ved er negativt.

Heilskapleg landskap: Fuktige kystskogar med fuktrevjande artar finn ein spreidd i dette landskapet, men dette er nok blant seg vestlegaste på sørssida av Høgsfjorden.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje spesielt stor, men inneheld nokre kravfulle og dels truga artar. Verdien vert difor sett til ein svak svært viktig - A.

305 Sandnes Vomma aust

Naturbase-nummer: (NY)
Naturtype: F02 Gammal fattig edellauvskog
Utfoming: F0201 Eikeskog
Verdi: B (viktig)
Undersøkt/kjelder: 29.05.2011, HFj

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Helge Fjeldstad 13.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 29.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg søraust for Vommavatnet omlag 4km vest for Høle og 12 km aust for Sandnes. Lokaliteten ligg i eit ur- og blokkrikt terrenget under berg i aust og nord. Mykje er skogkledd rasmrk og det er også innslag av meir open ur i lokaliteten. Lokaliteten er avgrensa mot yngre fattig bjørkeskog i vest, furu/bjørkeskog i sør samt berghamrar i aust og nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Skogen er stort sett fattig, for det meste av blåbærtype, men noko svak lågurtmark finst og.

Artsmangfald: Nokre parti er dominerte av lind, men elleser det ei blanding av furu, eik, hassel og boreale lauvtre som bjørk, rogn og osp. Karplantefloraen er ikkje særleg rik, men det vart funne artar som skogfiol, markjordbær, hengeveng og maiblom særleg i nordre del av lokaliteten. Elles er det mest blåbær og innslag av storfrytle på fuktigare stader. Det vart funne 4 hole eiker på frå 30 til 60 cm (diameter i brysthøgde) oppunder berghamrane nord i lokaliteten. Ei stor ask (NT) blei funne litt lengre ned i lia. Osp og ospegadd og læger finst i sørlege delar av lokaliteten. På eik vart det registrert eikebroddsopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i aldersfase, og det er ein del ganske gammal eik og osp her samt lægre av osp og eik.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la lokaliteten få ligge i ro, utan inngrep av noko slag.

Grunngjeving av verdi: Det er noko därleg kjent kor mykje gammal eikeskog som finst i området, men truleg er det ganske sjeldsynt. Lokaliteten har gammal eikeskog med daud ved av eik samt innslag av gammal ospeskog og verdien er sett til viktig – B.

306 Sandnes Dørmålsnuten nord

Naturbase-nummer: (NY)
Naturtype: F07 Gammal lauvskog
Utfoming: F0703 Fuktig kystskog
Verdi: B (viktig)
Undersøkt/kjelder: 30.05.2011, HFj

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Helge Fjeldstad 13.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 30.05.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordsida av Dørmålsknuten omlag 2 km vest for Høle. Lokaliteten omfattar ei ganske bratt nordvendt liside med innslag av fleire mindre bergvegger. Den vert avgrensa mot meir kulturmørga mark i nordaust og meir eksponert skog samt fjell oppover mot høgda i sør.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Skogen er stort sett fattig, for det meste av smyle. Bergveggene ser ut til å vere av fattige til svakt intermediære typar.

Artsmangfald: Vanlegaste treslag er bjørk, rogn og furu, men det er også noko ask (NT) og hassel her. Feltsjiktet var nokså fattig med mykje smyle og artar som gullris, tepperot og gaukesyre men med artar som harerug og skogfiol som tyder på svak lågurtmark. Av mosar veks det raudmuslingmose, gullhårmose og storstylte. Derimot er det ein ganske rik flora av fuktrevjande artar blant lav og mosar på dei mange små bergveggene. Dette inkluderer m.a. mykje hinnemosar, mest småhinnemosar, men kanskje og pigghinnemosar (VU), samt truleg klovemose. Av lav vart det gjort fleire funn av kystkorallav (NT) på berg, samt kattefotlav på bjørk.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i tidleg optimalfase. Trea verkar ikkje spesielt grove og gamle og det er sparsamt med daudt trevirke.

Framande artar: Ingen registrerte

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la lokaliteten få ligge i ro, utan inngrep av noko slag.

Heilskapleg landskap: Fuktige kystsogar med fuktkrevjande artar finn ein spreidd i dette landskapet.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor, men har innslag av fuktkrevjande artar og får verdi viktig – B

307 Sandnes Høle: Kråno sør

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 315 298
Naturtype:	F09 bekkekloft og bergvegg
Utfoming:	F0902 bergvegg
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	29.05.2011, JBJ
Siste feltsjekk:	29.05.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid 29.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Høgsfjorden sør for Kråno og søraust for Selvikvågen, i eit fuktig, nordvendt dalsøkk med skog, små og større bergvegger og steinblokker.

Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen F09 bekkekloft og bergvegg, med bergveggar (utforminga F0902) som biologisk sett mest interessant. Vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, lyngartar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, einer, furu, osp og rogn.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. blåklokke og hinnebregne. Av lav vart det funne kattefotlav *Arthonia leucopellaea*, gammalgranlav *Lecanactis abietina*, lodnelav *Racodium rupestre* og brun korallav *Sphaerophorus globosus*. Av mosar vart det funne m.a. heimose *Anastrepta orcadensis*, tråddraugmose *Anastrophyllum minutum*, småstylte *Bazzania tricrenata*, storstylte *Bazzania trilobata*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, kammoser *Ctenidium molluscum*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, dronningmose *Hookeria lucens*, grannkrekmose *Lepidozia pearsonii*, kysttornemose *Mnium hornum*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, larvemose *Nowellia curvifolia*, purpurmose *Pleurozia purpurea* og kysttvibladmose *Scapania gracilis*, fjordtvibladmose *Scapania nemorea*. Mellom desse er det fleire oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Det er spor etter tidlegare gruvedrift og hogst. Det går ein skogsveg i utkanten av området.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uehdig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han inneheld eit fuktig skogsmiljø med fleire oseaniske artar, men han har få kravfulle artar og fortener truleg ikkje verdi B.

308 Sandnes Høle: Selvik aust

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 307 305
Naturtype:	F09 bekkekloft og bergvegg
Utfoming:	F0902 bergvegg
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	29.05.2011, JBJ
Siste feltsjekk:	29.05.2011

Områdeskildring

Innleining: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige felterbeid 29.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på sørsida av Høgsfjorden vestover frå Selvikvågen, i ei fuktig, nordvendt li med skog, små og større bergvegger og steinblokker. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen F09 bekkekløft og bergvegg, med bergveggar som biologisk sett mest interessant. Det er mykje mosegrodd stein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast ask (NT), bjørk, furu, hassel, hegg, osp, rogn og trollhegg.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. bergmjølke, blåklokke, broddtelg, hinnebregne, kranskonvall, krossved, raggtelg, skogfiol, skogrøyrkvein, svartburkne og tågebær. Av lav vart det funne kystkorallav *Bunodophoron melanocarpum* (NT), kystgrønnever *Peltigera britannica* og vanleg rurlav *Thelotrema lepadinum*. Av mosar vart det funne m.a. bergpolstermose *Amphidium mougeotii*, heimose *Anastrepta orcadensis*, tråddraugmose *Anastrophyllum minutum*, skortejuvmose *Anoectangium aestivum*, småstylte *Bazzania tricrenata*, storstylte *Bazzania trilobata*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, kammoset *Ctenidium molluscum*, vengemose *Douinia ovata*, stivlommemose *Fissidens osmundoides*, trådfloke *Heterocladium heteropterum*, grannkrekmose *Lepidozia pearsonii*, blåmose *Leucobryum glaucum*, kysttornemose *Mnium hornum*, krusfellmose *Neckera crispa*, småhinnemose *Plagiochila punctata*, pururmose *Pleurozia purpurea*, kysttvibladmose *Scapania gracilis* og firtannmose *Tetraphis pellucida*. Mellom desse er det mange oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten har vore beita, og det har vore hogd ved tidlegare.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uehdig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilekapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han inneheld eit regnskogsmiljø med ein skilde kravfulle, oseaniske artar, mellom desse ein raudlisteart.

309 Sandnes Høle: Nonsknuten vest

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 291 302
Naturtype:	F09 bekkekløft og bergvegg
Utforming:	F0902 bergvegg
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	29.05.2011, JBJ
Siste feltsjekk:	29.05.2011

Områdeskildring

Innleining: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige felterbeid 29.05.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på vestsida av Nonsknuten sør for Høle og sørvest for Selviktjørn, i ei fuktig, nordvendt li med skog, små og større bergvegger og steinblokker. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av amfibolitt og glimmergneis (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen F09 bekkekløft og bergvegg, med bergveggar som biologisk sett mest interessant. Det er mykje mosegrodd stein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, furu, rogn og øyrevier.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. hinnebregne. Av lav vart det funne *Arthonia arthonioides*, kattefotlav *Arthonia leucopellaea*, kystkorallav *Bunodophoron melanocarpum* (NT), grå buktkrinslav *Hypotrachyna laevigata* (EN) og skoddelav *Menegazzia terebrata* (VU). Av mosar vart det funne m.a. heimose *Anastrepta orcadensis*, tråddraugmoser *Anastrophyllum minutum*, storstylte *Bazzania trilobata*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, flokepistremose *Cephaloziella divaricata*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, vengemose *Douinia ovata*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, purpurmose *Pleurozia purpurea* og kystvibladmose *Scapania gracilis*. Mellom desse er det mange oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst synest lokaliteten å vera lite påverka, med unntak av beiting.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uheldig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) fordi han inneheld eit velutvikla regnskogsmiljø med fleire kravfulle, oseaniske artar, mellom desse tre raudlisteartar, ein av desse i kategori sterkt truga (EN).

310 Sandnes Høle: Krusafjellet nordvest

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 284 318
Naturtype:	F09 bekkekloft og bergvegg, F07 gammal lauvskog
Utforming:	F0902 bergvegg, F0703 fuktig kystskeg
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	01.06.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 01.06.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på nordvestsida av Krusafjellet like sør for Høle ved Høgsfjorden. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten bør truleg førast til naturtypen F09 bekkekloft og bergvegg, utforminga bergvegg, fordi verdiane delvis er knytt til bergveggene. F07 gammal lauvskog, utforminga F0703 fuktig kystskeg kunne vore eit alternativ særleg om skogen hadde vore litt eldre. Det er mykje mosegrodd stein og vegetasjonen på marka er avvekslande dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, einer, hassel, hegg, osp, rogn og selje.

Artsmangfald: Av planteartar kan nemnast m.a. bergmjølke, blåklokke, brunrot, bråtestorr, fingerstorr, hengjeaks, hinnebregne, kranskonvall, krossved, lundrapp, markjordbær, raggtelg, skogfiol, skogsalsat, stankstorkenebb, tågebær og vivendel. Av lav vart det funne *Arthonia arthonioides*, kattefotlav *Arthonia leucopellaea*, kystkorallav *Bunodophoron melanocarpum* (NT), kystreinlav *Cladonia portentosa*, gammalgranlav *Lecanactis abietina*, muslinglav *Normandina pulchella*, brun skriblelav *Opegrapha rufescens*, kystgrønnever *Peltigera britannica*, lodnelav *Racodium rupestre* og vanleg rurlav *Thelotrema lepadinum*. Av mosar vart det funne m.a. bergpolstermose *Amphidium mougeotii*, heimose *Anastrepta orcadensis*, tråddraugmoser *Anastrophyllum minutum*, skortejuvmose *Anoectangium aestivum*, storstylte *Bazzania trilobata*, gullhårmose *Breutelia chrysocoma*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, kammoser *Ctenidium molluscum*, planskortemose *Cynodontium jenneri*, raspljåmose *Dicranodontium asperulum*, fleinljåmose *Dicranodontium denudatum*, bergljåmose *Dicranodontium uncinatum*, vengemose *Douinia ovata*, kystlommemose *Fissidens dubius*, stivlommemose *Fissidens osmundoides*, hjelmlærremose *Frullania dilatata*, skjørblærremose

Frullania fragilifolia, stridfauskmoser *Herzogiella striatella*, blåmose *Leucobryum glaucum*, kystmose *Loeskeobryum brevirostre*, dvergperlemose *Microlejeunea ulicina*, kysttornemose *Mnium hornum*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, småhinnemose *Plagiochila punctata*, skeijammemose *Plagiothecium cavifolium*, purpurmose *Pleurozia purpurea*, kystbinnemose *Polytrichastrum formosum*, skimmermose *Pseudotaxiphyllum elegans*, kystturnemose *Rhabdoweisia crispata*, fingersaftmose *Riccardia palmata*, kysttvibladmose *Scapania gracilis*, firtannmose *Tetraphis pellucida* og stihoggtann *Tritomaria exsectiformis*. Mellom desse er det mange oseaniske artar. Artar som dvergperlemose, vanleg rurlav og *Arthonia*-artane veks epifyttiske på tre.

Bruk, tilstand og påverknad: Det var spor etter vedhogst og beiting.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uheldig for dei oseaniske artane, og bør også unngåast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi han har eit oseanisk miljø (regnskogsmiljø) med mange oseaniske artar, men så langt berre ein raudlisteart.

311 Sandnes Hommersåk: Vier nordvest

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 214 401
Naturtype:	G05 strandeng og strandsump
Utforming:	
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte
Undersøkt/kjelder:	01.06.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk:	01.06.2011

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skiven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige feltarbeid saman med John Inge Johnsen 01.06.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg inst i ei bukt ved Vier leirstad ved Høgsfjorden nord for Hommarsåk i Sandnes, og grensar til hamn, sjø, steinur, parkeringsplass og veg. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt godt. Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består truleg for det meste av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen G05 strandeng og strandsump. Vegetasjonen er mest i slekt med brakkvasseng, men er relativt dårleg utvikla. Av tre og buskar kan nemnast bjørk, osp, selje og svartor.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. fjæresaualuk, havsivaks, strandkjeks, strandkvann, strandkryp, rustsivaks og tangmelde. Grisnestorr er funnen tidlegare (JIJ).

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten er påverka av fylling (vegbygging, parkeringsplass, hamn) i kantane.

Framande artar: Det vart ikkje observert framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep bør unngåast.

Heilskapleg landskap: Regionalt er det sparsamt med strandenger og strandsumpar m.a. på grunn av liten skilnad mellom flo og fjøre.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten får verdi B (viktig) fordi det er ein liten relativt intakt strandsump med eit avgrensa artsutval.

312 Sandnes Hommersåk: Vier leirstad

Naturbase-nummer:	(NY)
Posisjon:	LL 215 401
Naturtype:	F09 bekkekloft og bergvegg, evt. B04 nordvendte kystberg og blokkmark
Utforming:	F0902 bergvegg, evt. B0402 moserik utforming
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst, treslagskifte

Undersøkt/kjelder: 01.06.2011, JIJ & JBJ
Siste feltsjekk: 01.06.2011

Områdeskildring

Innleining: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i februar 2012, basert på eige felterbeid saman med John Inge Johnsen 01.06.2011.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg i ei lita fuktig, nordaustvendt lauvskogsli med små og større bergvegger og steinblokker, ved Vier leirstad og vest for Djupevika ved Høgsfjorden, nord for Hommarsåk i Sandnes. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god.

Berggrunnen består av augegneis og granitt (www.ngu.no). Lausmassane består av marine sediment. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhører naturtypen B04 nordvendte kystberg og blokkmark, utforminga B0402 moserik utforming, og har dessutan element av F07 gammal lauvskog, utforminga F0703 fuktig kystskog, sjølv om skogen ikkje verkar særleg gammal. Det er mykje mosegrodde stein og vegetasjonen på marka er avvekslende dominert av mosar, gras, urter og bregner. Av tre og buskar kan nemnast ask (NT), bjørk, einer, furu, osp, trollhegg og øyrevier.

Artsmangfold: Av planteartar kan nemnast m.a. geittelg, liljekonvall, tågebær og vivendel. Av lav vart det funne kystreinlav *Cladonia portentosa* og brun koralllav *Sphaerophorus globosus*. Av mosar vart det funne m.a. tråddraugmose *Anastrophyllum minutum*, storstylte *Bazzania trilobata*, pelssåtemose *Campylopus atrovirens*, bergskortemose *Cynodontium polycarpon*, halsbyllskortemose *Cynodontium strumiferum*, krusputemose *Dicranoweisia crispula*, nöttemose *Diphyscium foliosum*, vengemose *Douinia ovata*, skjørblæremose *Frullania fragilifolia*, skuggehusmose *Hylocomiastrum umbratum*, sprikemoldmose *Kindbergia praelonga*, kystband *Metzgeria conjugata*, dvergperlemose

Microlejeunea ulicina, småhinnemose *Plagiochila punctata*, pigghinnemose *Plagiochila spinulosa* (VU), skimmermose *Pseudotaxiphyllum elegans*, kysttvibladmose *Scapania gracilis*, butt-tvibladmose *Scapania scandica* og taglmose *Sphenolobopsis pearsonii*. Mellom desse er det mange oseaniske artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Bortsett frå spor etter vedhogst tidlegare synest lokaliteten å vera lite påverka i seinare tid.

Framande artar: Det vart observert platanlønn. Spreiing av platanlønn er i ferd med å verta eit problem i mange naturtypar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep og treslagskifte bør unngåast. Hogst er uheldig for dei sjeldne oseaniske artane, og bør også unngåast. Framande artar bør ikkje få spreia seg, men fjernast.

Heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av eit fuktig, lav- og moserikt område med mange oseaniske artar i låglandsstrok nær fjordar og større innsjøar i indre del av Rogaland, med spreidde regnskogsprega lokalitetar særleg i nord- og nordaustvendte lier.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) fordi han har eit stabilt oseanisk klima med eit artsutval av mange kravfulle oseaniske artar, deriblant den svært sjeldne pigghinnemosen som berre har nokre få funn på Sørvestlandet. Lokaliteten ligg i den viktigaste regionen for denne arten (Høgsfjorden, Lysefjorden).

Tysvær

401 Tysvær Gauk

Naturbase-nummer:

(NY)

Naturtype:

D18 Haustingsskog

Utforming:

D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustingsskog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)

Verdi:

B (viktig)

Undersøkt/kjelder:

08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige felterbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg under fjelltoppen Gauk eit par kilometer nord for Nedstrand, på vestsida av Vindafjorden. Her er det ei bratt sørvestvendt lisiide med innslag av berghamarar og skogkledd rasmrk. Lokaliteten grensar mot berg og fattigare skog i nord, mot fattigare skog i

nordvest og sørvest (der dels mot bekken) og mest mot plantefelt med gran i søraust. Mykje av marka er ganske godt drenert, og berggrunnen verkar intermediaær.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er mykje svak lågurtskog her, men også grunnlendte parti som i lange periodar har litt vassig. Parti har også betre utvikla lågurtskog og det er tendensar til kjeldepåverka parti.

Artsmangfald: Det veks litt alm (NT) og ask (NT) i lia, samt ei lind og eik i utkanten av lokaliteten og litt hassel. I tillegg boreale treslag som bjørk, furu og rogn. Feltsjiktet er ikkje særleg rikt, men m.a. finst det her myske, skogsalat og skogsvinerot. Lungenever-samfunnet er ganske dårleg utvikla på trea og berre muslinglav vart funne. I tillegg var det einskilde kravfulle skorpelav på gamle styvingstre, og både bleik kraterlav (VU) på alm og truleg *Pachyphiale carneola* (VU) vart påvist på ask.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er dels i sein optimalfase og dels i tidleg aldersfase, med lite daudt trevirke. I tillegg står det nokre eldre styvingstre av alm og ask her, i alt vart ca 20-30 eksemplar telt opp. Til dels har asketrea holrom. Dei ber preg av å ikkje har vore styva på ein del år. Området har sikkert vore del av eit beitemarksområde før, men har neppe vore særleg brukt til dette på ei tid.

Framande artar: Det er planta noko gran inntil på sørsida, og det er også gran i spreieing innanfor sørlege delar av lokaliteten, som dels trugar med å skugge ut edellauvtre.

Skjøtsel og omsyn: Det som hastar mest å fjerna all gran innanfor og nær inntil lokaliteten. Dernest hadde det vore ønskjeleg om at ein tok opp att lauvinga av fleire av dei gamle styvingstrea, samt fekk nydanna nokre fleire. då ville det også vore positivt om ein tynna noko ut i øvrig skog for å få eit meir halvope miljø.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei søraustlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein del av dette.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor eller artsrik, men inneheld fleire verdifulle element i form av gamle styvingstre og truleg førekjem fleire kravfulle og truga artar knytt til desse. Verdien vert difor sett til viktig - B.

402 Tysvær Indre Kvam nord

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D05 Hagemark
Utforming:	D0503 Eikehage
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på Kvam, ca 2 kilometer nordaust for Nedstrand, på vestsida av Vindafjorden. Den omfattar ein sørvestvendt bergskrent med innslag av litt skogkledd blokkmark og rasmark og nokre låge berghamrar. Også så vidt litt av partiet på oversida av skrenten er inkludert i nord. Avgrensinga er mot meir kulturpåverka mark i vest og sør og mot fattigare mark (og dels også meir kulturpåverka) i aust og nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen i lia har preg av svak lågurtmark til svak høgstaude/storbregnemark. På oversida er det fattigare (helst blåbær- og småbregnemark).

Artsmangfald: Viktige treslag er eik, hassel, bjørk, selje og hegg. I feltsjiktet vart det ikkje funne så mykje kravfulle artar. Eit noko uventa funn var av truleg liten praktkrinslav (VU) på ei middels stor eik heilt i nord. Elles artar som kystnever, skrubbenever og vanleg blåfiltlav på steinblokker.

Bruk, tilstand og påverknad: Dette er nok eit ganske sterkt kulturpåverka område, som tidlegare har vore ganske ope med berre spreidde tre. Det er no delvis slutta skog her, mykje i eldre optimalfase, men lite daudt trevirke. Eit par noko grøvre og gamle tre finst, inkludert ei grov, delvis innhol eik. Området ser ikkje ut til å ha vore brukt som beitemark på nokre år.

Framande artar: Ingen observert på eller nær inntil lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er stort sett berre å la lokaliteten få ligge i fred, utan inngrep av noko slag. Særleg fysiske inngrep er negative, samt hogst av middelaldrande og gamle edellauvtre, medan hogst av unge tre har mindre innverknad på verdiane. Ekstensivt beite kan vere positivt, men ein må då unngå beiteskadar på eiketreia.

Heilskapleg landskap: Rundt Kvam finst det ein del restar av det gamle, rike kulturlandskapet, med m.a. førekomst av fleire gamle og grove eiketre.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor eller artsrik. Den inneholder likevel nokre verdifulle element og ein truga art er funne. Verdien vert difor sett til viktig - B.

403 Tysvaer Indre Kvam vest

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F06 Rik sumpskog
Utföring:	F0604 Varmekjær kjeldelauvskog
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på Kvam, ca 2 kilometer nordaust for Nedstrand, på vestsida av Vindafjorden. Den ligg i eit litt småkupert tereng vest for Indre Kvam, langs ein bekke. I praksis ligg lokaliteten på tre ulike terassar med flatare terrenget, med litt brattare lier mellom og rundt, samt at bekkene dannar ei lita kløft i nedre delar. Det er ein del lausmassar i delar av området (men også innslag av små bergvegger m.a.i øvre del) som dels verkar ganske næringsrike. Forutan bekkene er det fleire fuktsig i området.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er eit mosaikkmiljø med nokre ulike naturtypenr. I øvre delar finst litt rik, fuktig edellauvskog (or-askeskog i overgang mot alm-lindeskog). Både i det slake partiet i øvre delar og midtre delar er det ein del areal med rik kjeldelauvskog. I tillegg er det parti med varmekjær høgstauteskog langs bekkene i midtre og nedre delar. Til sist kjem noko fattigare parti med sterkt beitepåverka, truleg svak lågurtskog på meir veldrenerte stader, både lokalt i øvre delar og i nedre delar.

Artsmangfald: I fuktige skogsparti dominerer treslag som ask og mykje svartor, medan det er noko eik på tørrare mark. Der dominerer likevel boreale treslag som bjørk og osp, dessutan er det en litt hasselkratt. Dei veldrenerte partia har eit ganske ordinært feltsjikt. I høgstaudemiljøa langs bekkene veks artar som junkerbregne. Kjeldelauvskogen har stadvis gode førekommstar av slakkstorr (veks også langs bekkene) og kystmaigull, saman med artar som sumphaukeskjegg. Det vart ikkje funne så mykje kravfulle artar på trestammar i området, sjølv om det nok er potensial for interessante lav, berre meir utbreidde artar som grynfiltlav og muslinglav. I feltsjiktet i kjeldeskogen var det lokalt ein del ullmose i øvre delar, ein karakterart for slik skog som er kjent frå berre rundt 5 lokalitetar i fylket.

Krusfellmose vart funne på tre. Mosefloraen i bekkene verkar artsrik, utan at svært kravfulle artar så langt er kjent.

Bruk, tilstand og påverknad: Dette er nok eit ganske sterkt kulturpåverka område, som tidlegare har vore vesentleg meir ope med stadvis berre spreidde tre. Det er no delvis slutta skog her, i sumpskogen er mykje i eldre optimalfase medan det dels er tidleg optimalfase på godt drenert mark, men lite daudt trevirke. Nokre stader er det enno mindre lysningars som vitnar om tidlegare slåtteenger og/eller beitemark (det har nok vore lite beite her dei siste åra, sjølv om det står gjerder fleire stader). I parti står det ein del styvingstre av ask, særleg langs bekkene og i øvre delar. Nokre langs bekkene er delvis innhole. I tillegg vart det registrert eit ti-tals grove, tidlegare styva eiketre innanfor lokaliteten, der nokre var delvis innhole (to i øvre delar og ca 7 i nedre delar).

Framande artar: Det er planta litt gran i nærlieken, men ikkje mykje.

Skjøtsel og omsyn: For å ta vare på verdiane her burde det har vore utarbeidd ein særskilt forvaltingsplan, sidan verdiane er store og av varierande typar. Dels er det viktig å få attende tradisjonell hevd med styving og eit meir ope landskap, men samtidig er det viktig å unngå at dei fuktige kjeldelauvskogene vert skadd. Uansett er fysiske inngrep, drenering og innføring av framande artar svært skadeleg og må unngåast.

Heilskapleg landskap: Rundt Kvam finst det ein del restar av det gamle, rike kulturlandskapet, med m.a. førekommst av fleire gamle og grove eiketre, der dette er ein av dei viktigaste førekommstane.

Tilsvarande område med varmekjær kjeldelauvskog er svært sjeldsynt i Rogaland, og det finst også lite att av det på heile Vestlandet.

Grunngjeving av verdi: Dette er ein middels stor og nokså variert lokalitet. Særleg førekommsten av ganske intakt varmekjær kjeldelauvskog utgjer ein stor og spesiell kvalitet ved lokaliteten. I tillegg er det viktige verdiar knytt til styvingstre av både ask og eik. Samla sett har lokaliteten ein klar verdi som svært viktig - A.

404 Tysvaer Indre Kvam sør 1

Naturbase-nummer: (NY)
Naturtype: D12 Store gamle tre
Utfoming: D1205 Hol eik
Verdi: B (viktig)
Undersøkt/kjelder: 08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på Kvam, ca 2 kilometer nordaust for Nedstrand, på vestsida av Vindafjorden. Lokaliteten omfattar eit eiketre som står i ei ganske slak austvendt li, med gammal, framleis delvis open kulturmark rundt.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det har nok vore kulturmarkseng her før, helst av svak lågurtype.

Artsmangfald: Det vart ikkje funne spesielle artar på eika.

Bruk, tilstand og påverknad: Eiketreet er ganske grovt og delvis innholt. Det har sikkert vore lauva for lang tid tilbake.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Treet bør få stå i fred, utan inngrep av noko slag. Ein bør rydda litt i ei sone på minst 5 og helst 10 meter rundt for å halde landskapet rundt ope.

Heilskapleg landskap: Rundt Kvam finst det ein del restar av det gamle, rike kulturlandskapet, med m.a. førekommst av fleire gamle og grove eiketre.

Grunngjeving av verdi: Det er berre eit einskild eiketre, hittil utan funn av spesielle artar. Men treet er grovt og delvis innholt og får difor verdien viktig - B.

405 Tysvaer Indre Kvam sør 2

Naturbase-nummer: (NY)
Naturtype: D12 Store gamle tre
Utfoming: D1206 Stor eik
Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder: 08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på Kvam, ca 2 kilometer nordaust for Nedstrand, på vestsida av Vindafjorden. Lokaliteten omfattar eit eiketre som står i ei ganske slak austvendt li, med gammal attgroande kulturmark på nordsida og framleis hevdå, open kunstmark på sørsida.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det har nok vore kulturmarkseng her før, av svak lågurtype helst.

Artsmangfald: Det vart ikkje funne spesielle artar på eika, men det vaks så vidt slakkstorr heilt inntil.

Bruk, tilstand og påverknad: Eiketreet er ganske grovt men ikkje innholt. Det har sikkert vore lauva tidlegare. Står inntil eit gjerde.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Treet bør få stå i fred, utan inngrep av noko slag. Ein bør rydda litt i ei sone på minst 5 og helst 10 meter rundt for å halde landskapet rundt ope. Det er særskilt viktig å unngå fysiske inngrep heilt inntil, samt ureining, t.d. at gylle vert spruta oppover trestammen.

Heilskapleg landskap: Rundt Kvam finst det ein del restar av det gamle, rike kulturlandskapet, med m.a. førekommst av fleire gamle og grove eiketre.

Grunngjeving av verdi: Det er berre eit einskild, grovt eiketre, hittil utan funn av spesielle artar. Det får isolert sett verdien lokalt viktig - C, men burde kanskje hatte ein høgare verdi m.a. sidan det står så nær fleire andre verdifulle gamle og grove eiketre.

406 Tysvaer Indre Kvam sør 3

Naturbase-nummer: (NY)
Naturtype: D12 Store gamle tre
Utfoming: D1206 Stor eik
Verdi: C (lokalt viktig)

Undersøkt/kjelder: 08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på Kvam, ca 2 kilometer nordaust for Nedstrand, på vestsida av Vindafjorden. Lokaliteten omfattar eit eiketre som står i ei ganske slak austvendt li, med gammal attgroande kulturmark på nordsida og framleis hevdå, open kunstmark på sørsida.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det har nok vore kulturmarkseng her før, av svak lågurtype helst.

Artsmangfald: Noko grynporelav på treet.

Bruk, tilstand og påverknad: Eiketreet er ganske grovt, men ikkje innholt. Det har sikkert vore lauva tidlegare.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Treet bør få stå i fred, utan inngrep av noko slag. Ein bør rydda litt i ei sone på minst 5 og helst 10 meter rundt for å halde landskapet rundt ope. Det er særsviktig å unngå fysiske inngrep heilt inntil, samt ureining, t.d. at gylle vert spruta oppover trestammen.

Heilskapleg landskap: Rundt Kvam finst det ein del restar av det gamle, rike kulturlandskapet, med m.a. førekommst av fleire gamle og grove eiketre.

Grunngeving av verdi: Det er berre eit einskild, grovt eiketre, hittil utan funn av spesielle artar. Det får isolert sett verdien lokalt viktig - C, men burde kanskje hatt ein høgare verdi m.a. sidan det står så nær fleire andre verdifulle gamle og grove eiketre.

407 Tysvær Indre Kvam sør 4

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D12 Store gamle tre
Utfoming:	D1205 Hol eik
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på Kvam, ca 2 kilometer nordaust for Nedstrand, på vestsida av Vindafjorden. Lokaliteten omfattar eit eiketre som står i ei ganske slak austvendt li, på ei beitemark med spreidde andre tre.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Beitemarka er såpass oppgjødsla at ho er av kunstmarkstype, men av den mest ekstensive utfominga.

Artsmangfald: Det vart ikkje funne spesielle artar på eika.

Bruk, tilstand og påverknad: Eiketreet er ganske grovt og har i tillegg eit stort holrom med ein god del raudmold inni. Det har sikkert vore lauva tidlegare.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Treet bør få stå i fred, utan inngrep av noko slag. Det er viktig å oppretthalde beitet og dermed eit lågvakse feltsjikt og lite buskar og kratt. Det er særsviktig å unngå fysiske inngrep heilt inntil, samt ureining, t.d. at gylle vert spruta oppover trestammen.

Heilskapleg landskap: Rundt Kvam finst det ein del restar av det gamle, rike kulturlandskapet, med m.a. førekommst av fleire gamle og grove eiketre.

Grunngeving av verdi: Det er berre eit einskild eiketre, hittil utan funn av spesielle artar. Men treet er grovt og innholt og har difor ein klar verdi som viktig - B.

408 Tysvær Indre Kvam sør 5

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D12 Store gamle tre
Utfoming:	D1206 Stor eik
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på Kvam, ca 2 kilometer nordaust for Nedstrand, på vestsida av Vindafjorden. Lokaliteten omfattar eit eiketre som står i ei ganske slak austvendt li, på ei beitemark med spreidde andre tre.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Beitemarka er såpass oppgjødsla at ho er av kunstmarkstype, men av den mest ekstensive utformingen.

Artsmangfald: Det vart ikkje funne spesielle artar på eika.

Bruk, tilstand og påverknad: Eiketreet er grovt og har ei vid krone.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Treet bør få stå i fred, utan inngrep av noko slag. Det er viktig å oppretthalde beitet og dermed eit lågvakse feltsjikt og lite buskar og kratt. Det er særsviktig å unngå fysiske inngrep heilt inntil, samt ureining, t.d. at gylle vert spruta oppover trestammen.

Heilskapleg landskap: Rundt Kvam finst det ein del restar av det gamle, rike kulturlandskapet, med m.a. førekomst av fleire gamle og grove eiketre.

Grunngjeving av verdi: Det er berre eit einskild, grovt eiketre, hittil utan funn av spesielle artar. Det får isolert sett verdien lokalt viktig - C, men burde kanskje hatt ein høgare verdi m.a. sidan det står så nær fleire andre verdifulle gamle og grove eiketre.

409 Tysvær Indre Kvam sør 6

Naturbase-nummer: (NY)
Naturtype: D12 Store gamle tre
Utfoming: D1206 Stor eik
Verdi: C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder: 08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på Kvam, ca 2 kilometer nordaust for Nedstrand, på vestsida av Vindafjorden. Lokaliteten omfattar eit eiketre som står i ei ganske slak austvendt li, på ei beitemark med spreidde andre tre.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Beitemarka er såpass oppgjødsla at ho er av kunstmarkstype, men av den mest ekstensive utforminga.

Artsmangfald: Det vart ikkje funne spesielle artar på eika.

Bruk, tilstand og påverknad: Eiketre er ganske grovt og har sikkert vore styva tidlegare. Diverre har det vorte sprøyta gylle oppover trestammen i 2011, noko som er øydeleggjande for førekomensten av eventuelle kraffulle lav og mosar her.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Treet bør få stå i fred, utan inngrep av noko slag. Det er viktig å oppretthalde beitet og dermed eit lågvakse feltsjikt og lite buskar og kratt. Det er særsviktig å unngå fysiske inngrep heilt inntil, samt ureining, t.d. at gylle vert spruta oppover trestammen bør ikkje skje i framtida.

Heilskapleg landskap: Rundt Kvam finst det ein del restar av det gamle, rike kulturlandskapet, med m.a. førekomst av fleire gamle og grove eiketre.

Grunngjeving av verdi: Det er berre prat om eit einskild, grovt eiketre, hittil utan funn av spesielle artar. Det får isolert sett verdien lokalt viktig - C, men burde kanskje hatt ein høgare verdi m.a. sidan det står så nær fleire andre verdifulle gamle og grove eiketre. Sprøytinga av gylle oppover stammen er derimot på å trekke verdien ned.

410 Tysvær Elfarvik 1

Naturbase-nummer: (NY)
Naturtype: D18 Haustingsskog
Utfoming: D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi: A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder: 10.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 10.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved Elfarvik, eit nedlagt bruk på sørssida av Yrkfjorden. Den ligg rett på austsida av bekken som renn forbi gardsbruket, i ei vest- til sørvestvendt lisiide.

Berggrunnen er truleg ganske nærings- og dels kalkrik her, med fyllitt og kanskje innslag av kalkspatmarmor. Lokaliteten går dels ned til bekken og er elles avgrensa av berghamrane i aust og noko fattigare skog i nord (utydeleg grense, det er også svakare kvalitetar lenger nord) og sør (der det er gammal kulturmark).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje av lia har karakter av varmekjær høgstaudeskog, dels i overgang mot rik lågurtskog. I tillegg er det mindre innslag av varmekjær kjeldelauvskog i fuktige parti ned mot bekken. Bergveggene verkar svakt kalkrike.

Artsmangfald: Alm (NT) og ask (NT) er viktige treslag i lia. I tillegg er det litt svartor ned mot bekken. I tillegg osp, bjørk og rogn. Feltsjiktet er middels rikt i lia, med edellauvskogsartar som junkerbregne, skogstorr og myske. I fuktig skog/kjeldeskog i det ganske flate partiet i sørlege del veks det litt ullmose, ein karakterart for varmekjær kjeldelauvskog som berre er kjent frå ei handfull plassar i fylket. Der vaks det elles noko sumphaukeskjegg og kjempesvingel. Her er det også innslag av kystband og krusfellmose. Lungenever-samfunnet er svakt utvikla på dei gamle lauvrea, men noko betre på bergveggene. Av særleg interesse er sparsam førekomst av kystprikklav (VU) på berg, ein sjeldsynt regnskogsart som har få kjente førekomstar i fylket. I tillegg vart m.a. kystnever, vanleg blåfiltlav, buktporelav og rund porelav funne. Vanleg rurlav på hassel.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i aldersfase, i tillegg til at det er 20-25 gamle og dels grove styvingstre av ask (rundt 20) og alm (ein handfull) her. Eit par av almetrea og ein handfull av asketrea er innhole. Dette fører også til litt daudt trevirke. Elles ber lia preg av å ha vore jamnleg utnytta før, men no går det berre litt sau og beitar her.

Framande artar: Ingen vart observert.

Skjøtsel og omsyn: Ein bør vere generelt varsam med inngrep her, men det hadde vore ein fordel med forsiktig styving og opning av skogen, slik at den ikkje vart riktig så skuggefull, samstundes som ein tok vare på og fekk stelt styvingstrea litt. Ekstensivt beite er bra, så sant det ikkje fører til hard nedbeiting av kravfulle artar eller trakkskadar på fuktig mark.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei søraustlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein viktig del av dette.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor, men han er ganske rik, med førekomst av fleire verdifulle element og innslag av fleire sjeldsynte, kravfulle og dels truga artar. Verdien er difor vurdert å vere ein ganske klar svært viktig - A.

411 Tysvær Elfarvik 2

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	10.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 10.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved Elfarvik, eit nedlagt bruk på sørsida av Yrkfjorden. Den ligg i ei nordvestvendt li opp mot nokre åsar eit par hundre meter søraust for garden. Her er det ein del skogkledd rasmek. Eit lite bekkefar kjem ned gjennom nordre del av lokaliteten. Elles er det lite bergvegger innanfor han, og berggrunnen verkar intermediær. Avgrensinga er for ein del plantefelt med gran, samt skog utan styvingstre på alle kantar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er noko småbregneskog her, men også mindre innslag av svak lågurtskog samt svak høgstaudeskog.

Artsmangfald: Dominerande treslag er bjørk, men i tillegg finst spreidd med ask (NT), samt artar som svartor. Feltsjiktet er gjennomgående ganske fattig, men stadvis litt rikare med artar som ramslauk i sørleg del og noen eksemplar av junkerbregne langs eit bekkesig i nord, i tillegg til dronningmose i botnsjiktet. Det vart leita noko etter lav på dei gamle asketrea. Ingen spesielle skorpelav vart funne, medan det var sparsamt med artar i lungenever-samfunnet. Dette inkluderer *Degelia cyanoloma* (VU) på ei ask, samt artar som buktporelav, kystnever og grynporelav. I tillegg vanleg rurlav, krusfellmose og putevrimeose.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er for det meste i sein optimalfase med lite daudt trevirke, men 20-25 styvingstre av ask veks også her. Desse er middels grove og fleire har holrom. Dei ber preg av å ikkje har vore styva på nokre år og to har gått over ende.

Framande artar: Det er planta gran og sitkagran heilt inntil (og plantefeltet har helst øydelagd delar av lokaliteten tidlegare) der trea i kantsona no er i ferd med å skugge ut nærliggande styvingstre. Det vart også observert sekundærspreiing av både gran og sitkagran innanfor lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Ein bør vere generelt varsam med inngrep her, men det hadde vore ein fordel med forsiktig styving av asketrea, samt at ein fekk fjerne noko av bjørka og ikkje minst all grana i og inntil lokaliteten. Ekstensivt beite er bra, så sant det ikkje fører til hard nedbeiting av kravfulle artar eller trakkskadar på fuktig mark.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei søraustlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein del av dette.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er middels stor. Den er ganske artsfattig, men har innslag av ein del verdifulle element i form av gamle styvingstre, der det også veks raudlista tilknytta artar. Verdien vert difor sett til viktig - B.

412 Tysvær Elfarvik 3

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utfoming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	10.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 10.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved Elfarvik, eit nedlagt bruk på sørsida av Yrkfjorden. Den ligg i ein liten, sørvestvendt dal under Litlstøåsen, rundt 500 meter aust for Elfarvik. I den søraustvendt lisida her står det tre gamle styvingstre av ask i ein ganske open skog.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det verkar å vere mest svak til halvrik lågurtmark her i overgang mot småbregneskog.

Artsmangfald: Det er lite tre utanom dei tre asketrea (NT) innanfor lokaliteten. Lenger rundt er det ein blandingskog med mest bjørk og svartor. Det vart ikkje funne mange spesielle artar på marka, men loppestorr i nedkant. Det var heller ingen spesielt sjeldsynte artar på trea, men førekommst av litt mindre kravfulle lav som vanleg rurlav.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen rundt er i eldre optimalfase til tidleg aldersfase. To av asketrea er middels grove, men har samtidig nokre holrom. Dei har ikkje vore styva på ein del år, men ser ut til å vere ganske livskraftige.

Framande artar: Det står litt gran noko sørvest for lokaliteten, men ikkje nær inntil.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er berre å la miljøet få vere heilt i fred. Om det skulle kome opp noko ungskog nær inntil trea, så bør den ryddast vakk for å oppretthalde eit ganske ope landskap.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei søraustlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein del av dette.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er liten og omfattar i praksis berre tre styvingstre av ask. sidan desse har innslag av holrom og står ganske nær andre førekommstar av gamle styvingstre får lokaliteten ein verdi som viktig - B.

413 Tysvær Elfarvik 4

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D12 Store gamle tre
Utfoming:	D1202 Skjøtta/styva
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	10.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 10.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg aust for Elfarvik, eit nedlagt bruk på sørsida av Yrkfjorden. Den ligg i ei svakt forma bukt ned mot sjøen og omfattar berre eit tre i den nordvestvendte lia.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det verkar å vere mest frisk mark her, truleg av svak lågurttype.

Artsmangfald: Lokaliteten er avgrensa til ei ask (NT). På den veks det m.a. ein del av laven *Degelia cyanoloma* (VU).

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen rundt er stort sett i optimalfase med småvaksen skog av særleg bjørk. Asketreet ber preg av å ha vore styva tidlegare, men der dette tok slutt for nokre ti-år sidan. Det er middels grovt og utan synlege holrom.

Framande artar: Ingen observert i nærliken.

Skjøtsel og omsyn: Sjølve treet bør berre få stå i fred, men det hadde vore ein klar fordel om ein tynna kraftig i ei sone på minst 10 meter rundt, for på sikt få ein meir halvopen skog her (og gjerne tok opp styving på nokre eigna ungtre).

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei søraustlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein del av dette.
Grunngeving av verdi: Lokaliteten omfattar berre eit tre, men på det veks m.a. ein sårbar art. Verdien vert difor sett til viktig - B.

414 Tysvær Elfarvik 5

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	B04 Nordvendte kystberg og blokkmark
Utfoming:	B0402 Sørlig, oseanisk moseutforming
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	10.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 10.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg aust for Elfarvik, eit nedlagt bruk på sørssida av Yrkefjorden. Den ligg i ei svakt forma bukt ned mot sjøen. Berggrunnen i området består dels av fyllitt med innslag av kalkspatmarmor, og ut frå bergstruktur og arts mangfald, gjeld det ganske tydeleg her. Lokaliteten er avgrensa av ein berghammer mot sør, aust og dels vest og meir bratt, ordinær lisidevegetasjon mot sjøen i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Berghamrane er tydeleg av kalkrik, fuktig (men ikkje overrisla) type, ikkje intermediaært og heller ikkje rein kalkstein. I nedkant er det preg av noko kalkrik, fuktig lågurtvegetasjon.

Arts mangfald: Av treslag står det litt rogn, furu og bjørk her, og på marka veks m.a. myske og junkerbregne. Artane på bergveggene er meir interessante, med noko gulsildre og grønburkne, samt mosar som holeblygmose og kamrose. Også gullhårmose og dronningmose veks her, samt vanleg rurlav på eit par rognetre.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen rundt er stort sett i ung optimalfase med småvaksen skog.

Området har sikkert vore beita før, men ikkje noko særleg i nyare tid.

Framande artar: Ingen observert i nærleiken.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er ganske sikkert berre å la lokaliteten få ligge i fred utan inngrep. Skulle treslag som skaper mykje skugge (som framande bartre) etablere seg, så bør dei fjernast.

Heilskapleg landskap: Det finst nok hist og her nokre kalkrike bergvegger i dette landskapet, men det er hittil dårlig dokumentert (betre utvikla førekomstar vart registrert på nordvestlege del av Ropeidhalvøya litt lenger aust i 2011, innanfor same berggrunnsformasjon).

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er liten og hittil utan funn av raudlisteartar, men inneholder trass alt fleire kravfulle og mindre vanlege artar. Verdien vert difor sett til lokalt viktig - C.

415 Tysvær Vassenden 1

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utfoming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	10.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 10.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved nordenden av Lysevatnet, vel 5 km nord for Hindarvåg. Den omfattar ein liten dal som ein bekk dannar på veg ned til vatnet, og inkluderer litt av bergknausar og berghamarar inntil. Berggrunnen verkar ganske fattig. Lokaliteten er avgrensa av vatnet i sør og av fattigare beiteskog utan styvingstre i vest, samt dels av kulturmark og dels fattigare skog i nord og aust.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: På knausane er det til dels grunnlendt og fattig blåbærmark til svak lågurtmark. I bekdedalen er det frodigare, truleg noko høgstaudemark (men sterkt kulturpåverka) og kanskje små innslag av kjeldeskog.

Artsmangfald: I bekkedalen er ask (NT) og svartor eit vanleg treslag, medan det på bergknausane er mykje eik. I tillegg boreale treslag som bjørk og rogn. Feltsjiktet er ikkje særleg rikt og ingen spesielle artar vart funne der. På gamle styvingstre av ask i bekkedalen vart både *Thelopsis rubella* (VU) og truleg stammesigd (NT) funne (mykje på ei ask og meir sparsamt på ei anna). Det vart ikkje registrert spesielle artar på eiketre, men desse har potensial for m.a. vedbuande sopp (eikbroddsopp på eit par tre). Lungenever-samfunnet er sparsamt, men omfattar grynfiltlav og kystnever. Også vanleg rurlav på nokre tre.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er dels i eldre optimalfase til tidleg aldersfase, men det er stadvis grove og gamle styvingstre som pregar miljøet. Eit 15-tals styva asketre vart registrert i bekkedalen, til dels med holrom og nokså grove, samt eit ti-tals styva eiketre, særleg på austsida av bekkedalen. Også desse var ganske grove og dels innhole, medan det var lite grov sprekkebork på dei. Området vert framleis noko beita av sau, medan det er ei tid sidan trea vart styva. Bekken verka litt ureina.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det er særleg viktig å unngå styvingstrea vert hogge ned eller at det kjem inn framande bartre her. Det beste hadde vore om ein tok opp att styvinga på dei trea som kan tåle det, samt fekk i gang styving også på ein del unge edellauvtre. Framhald i husdyrbeitet er positivt.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei sør austlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein del av dette.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje spesielt stor, men innehold ein del verdifulle element i form av gamle styvingstre av både eik og ask. I tillegg vart eit par raudlisteartar funne på desse trea, og det er potensial for fleire slike. Verdien er difor ein ganske klar viktig - B.

416 Tysvær Vassenden 2

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utfoming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvre (alm, ask, lind)
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	10.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 08.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 10.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved nordenden av Lysevatnet, vel 5 km nord for Hindarvåg. Den ligg på eit noverande beiteområde, der mykje tidlegare var slåttemark og berre anslagsvis ca 60% av arealet kan reknast som haustingsskog, medan resten er open eng utan særlege naturverdiar. Det kjem ned eit par mindre bekker i nord, som dels dannar grunne kløfter, medan ei lita elv kjem ned i sør, til dels med litt grovsteina mark inntil seg.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Ein del her må nok reknast som kunstmark, både av godt drenert, fuktig og dels våt utforming. I tillegg er det litt attgroande kulturmarkseng, hovudsakleg av lågurtkarakter. Bergveggene verkar ganske kalkfattige.

Artsmangfald: Av treslag er det særleg grunn til å merke seg ein del ask, særleg i nærområdet til dei små vassdraga. I tillegg veks det m.a. bjørk og eik her. Feltsjiktet er ikkje særleg rikt og det vart ikkje funne spesielle artar der, med unntak av kystmaigull langs eit bekkefar. Innslaget av naturengplanter var gjennomgåande lågt ute på dei open engene. På to av dei eldste asketre som står litt i halvskugge langs nordvestlege bekk vart både *Thelopsis rubella* (VU) og bleik kraterlav (VU) funne (sistnemnde berre på det eine treet).

Bruk, tilstand og påverknad: I alt vart det registrert eit par ti-tals styvingstre av ask her, nokre ganske grove. Fleire har fått stå i fred utan styving i lengre tid, men det var også nokre som har vore styva dei siste 10 åra. Området vart beita av storfe og sau under feltarbeidet og engene ber preg av god nedbeiting. Samtidig er det tydeleg mest kunstmark på det flate, lettast drivbare arealet, utan innslag av naturengplanter og ganske sikkert tidlegare gjødsela (helst skjer dette framleis) og jordarbeidd.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det er viktig å oppretthalde eit ope til halvope landskap prega av engsamfunn og spreidde styvingstre. Ungskog bør difor fjernast der den kjem tett opp, men einskilde tre bør sparast for å få opp nye store edellauvtre som helst også vert styva. Det er viktig å unngå hogst og skade på styvingstrea, men dei som tåler det bør ein halde fram styvinga av. Ein bør vere varsam med å gjødsle

nær inntil styvingstrea og sjølvsagt ikkje få gjødsel på trestammane. Det er viktig å halde fram med eit godt husdyrbeite.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei søraustlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein del av dette.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er middels stor og har innslag av ein del verdifulle element i form av gamle styvingstre av ask. Eit par raudlista og dels truga artar vart funne på desse, noko som gjer at den har ein klar verdi som viktig - B, der verdien nettopp er knytt til styvingstrea og ikkje til enga.

417 Tysvær Vassenden 3

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	10.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiting: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 10.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved nordenden av Lysevatnet, vel 5 km nord for Hindarvåg. Den ligg ovanfor Nordåker, eit nedlagt bruk i ein liten sidedal mot nordvest frå vatnet. I den bratte austvendte lia her er det ein del haustingstre, som dels ligg mellom store steinblokker og dels står i jamnare liside. Avgrensinga er dels mot berghamar i vest (der det står styvingstre som ikkje vert haldne i hevd ovanfor), mot naboeigedom med anna forvaltning i sør, mot open beitemark i aust (der sørlege delar har kulturmarkspreng og nordlege delar meir kunstmarkspreng), samt meir ordinær skogsli/beitemark utan styvingstre nord for bekken. Berggrunnen verkar dels litt intermediær, utan at dette kjem fram av berggrunnskartet (som berre syner hard gneis her).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: I mindre parti er det litt varmekjær høgstaudeskog oppunder berghamarne. Elles er det mest sterkt beitemodifisert småbregne- og høgstaudeskog, i overgang mot lågurtskog.

Artsmangfald: Viktige treslag er ask (NT) samt nokre almetre (NT). I tillegg finst boreale treslag som bjørk. Feltsjiktet er ikkje spesielt rikt, men det er innslag av skogfredlaus, junkerbregne, kjempesvingel, skogsvingel, skogstorr og truleg mellomtrollurt i øvre delar. Av størst interesse er likevel lavfloraen som her er ganske rik. Denne omfattar fleire sjeldsynte og truga artar, som kranshinnelav (VU) - eit par funn), prakthinnelav (EN) og kystprikklav (VU) (på ein bergvegg). I tillegg meir vanlege artar som kystnever, lungenever, buktporelav og rund porelav og grynfiltlav. Det er også fleire kravfulle og raudlista skorpelav på trea, inkludert gul pærrelav (NT), bleik kraterlav (VU) og *Thelopsis rubella* (VU) (fleire funn av dei to siste). Til dels mykje vanleg rurlav. Potensialet for fleire raudlista lav er godt. Det er i tillegg eit element av mosar frå lungenever-samfunnet her, med både kveilmose, galleteppemose og krusfellmose. Artsfunna vitnar elles om at dette er ein ganske klar temperert regnskog.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten skil seg ganske betydeleg ut frå dei aller fleste andre haustingsskogane i regionen ved å ha vore nyleg styva (sikkert eit 50-tals tre av ask, samt at det står nokre ti-tals tidlegare styva tre i sørlege del av m.a. alm), samt at beitande sau fører til at feltsjiktet også vert halde i hevd. Siste styving har vore utført for berre få år sidan og det ser ut til å ha vore gjort på ein berekraftig måte som sikrar verdiane som haustingsskog også framover. Det finst riktig nok enno nokre fleire tre som kunne ha vore styva. Mange av trea er for øvrig ganske grove, men få har særlege holrom av noko omfang.

Framande artar: Ingen observert i lokaliteten. Det er planta gran på naboeigedomen i sør.

Skjøtsel og omsyn: Det er svært viktig at neverande skjøtsel held fram. Det finst nok også fleire gamle styvingstre høgare opp i lia som kunne ha vore styva. I tillegg vil det vere ønskjeleg å ta ut enno noko meir av ordinære boreale lauvtre i lia (som bjørk) for å halde landskapet relativt ope. Beite bør også sjølvsagt halde fram.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei søraustlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein av dei viktigaste delane av dette.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er middels stor, men skil seg ut frå dei fleste andre haustingsskogar ved å vere i god hevd og har samtidig uvanleg god førekomst av truga artar. Verdien er difor heilt klart svært viktig - A.

418 Tysvaer Vassenden 4

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D04 Naturbeitemark
Utforming:	D0407 (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	10.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 10.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg ved nordenden av Lysevatnet, vel 5 km nord for Hindarvåg. Den ligg ovanfor Nordåker, eit nedlagt bruk i ein liten sidedal mot nordvest frå vatnet. Her er det opne beitemarker rundt garden og litt oppover i den austvendte lia, medan gamal haustingsskog tek over ovanfor der. Avgrensa lokalitet er den øvre opne bakken som ligg høgst og lengst unna bruket mot sørvest. Den er gradvis avgrensa mot haustingsskogen i vest, mot ein naboeigedom (som er tilplanta og attgroande) i sør og litt gradvis mot meir oppgjødsla kunstmark i aust.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er ganske urterik, og har dels preg av frisk fattigeng (intermediær eng), men kanskje like mykje ei svak lågurteng.

Artsmangfald: Det vart registrert diverse typiske naturengartar som kystgrisøyre, aurikkelsveve, gulaks, tepperot, smalkjempe, kystmaure, blåklokke, svartknoppurt og bråtestorr. Lokaliteten har potensial for beitemarksopp, kanskje også raudlisteartar.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten vert halden godt i hevd med sauebeite. Tidlegare brukshistorie er ikkje sjekka opp, men den ber preg av langvarig, kontinuerlig hevd. Helst har det vore noko slåtteeng her for lang tid tilbake, men preget av beitemark er no dominerande. Det har nok også vore litt gjødsla tidlegare, men truleg ikkje mykje og kanskje helst berre nitrogenhaldig gjødsel.

Framande artar: Ingen observert i lokaliteten. Det er planta gran på naboeigedomen i sør.

Skjøtsel og omsyn: Det er viktig at noverande skjøtsel held fram med god nedbeiting, men det bør ikkje tilførast nokon form for gjødsel her ut over det dyra sjølv bidreg med. Fysiske inngrep, inkludert kjøring med tunge maskinar bør ein unngå. Ein bør også vere varsam med å bruke for tunge beitedyr eller ha for mykje dyr her i våte periodar, for å unngå trakkskadar.

Heilskapleg landskap: Det er truleg svært lite naturbeitemark att i Ryfylke, og dette var ei av svært få som vart funne under kartleggingane i 2011.

Grunnjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor eller artsrik, men i god hevd og med potensial for fleire kravfulle og kanskje raudlista artar. I tillegg ligg den heilt inntil ein haustingsskog av svært stor verdi. Samla sett får den difor ein litt svak verdi som viktig - B.

419 Tysvaer Li 1

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D05 Hagemark
Utforming:	D0503 Eikehage
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	11.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 11.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av Lysevatnet, rundt 2 km nord for Hindarvåg. Den omfattar eit litt småkupert terrenget rundt to mindre bekker som kjem ned den sørvestvendte lia. Bergvegger finst, men ikkje så mykje og det ser ut til å vere noko lausmassar her. Berggrunnen er truleg litt kalkrik, men dette kjem i liten grad fram av vegetasjonen. Lokaliteten er dels avgrensa mot plantefelt med gran i nord og fråver av gamal eik i aust og sør, samt vatnet i vest.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje her er nok svak lågurtmark som er tydeleg beitemodifisert. I tillegg også mindre parti med sterkt beitemodifisert truleg oppghavleg storbregne- og/eller høgstaudemark.

Artsmangfald: Eik er viktig og dels dominerande treslag. I tillegg litt bjørk og i fuktige parti svartor samt førekomst av ask (NT). Eikebroddsopp på ei eik.

Bruk, tilstand og påverknad: Mykje av skogen er i eldre optimalfase med eik i god vekst, men inniblant står det spreidd med ganske grove og gamle, tidlegare styva eiketre, i alt 6-7 eksemplar, samt ei styva ask. Ei eik var nok på rundt 1 meter i omkrets og den og ei anna hadde noko holrom og dels

raudmold. Lokaliteten ber preg av ganske omfattande beite før, men det går lite dyr her no. Det går ein traktorveg gjennom lokaliteten.

Framande artar: Gran er planta i nærleiken, men vart ikkje sett innanfor lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det viktigaste er å unngå hogst av gamle eiketre og også spare ein del av dei yngre trea, samt unngå at framande treslag kjem inn. I tillegg er det ein fordel om det er noko beite av husdyr her.

Heilskapleg landskap: Det finst ein del eik i regionen, og hist og her også hagemarker og haustingsskogar med grove og gamle tre, utan at dette er særleg vanleg. Avgrensa lokalitet er ein av dei større og betre utvikla i så måte.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er middels til ganske stor til å vere eikedominert. Grov og gammal eik finst, men det er få og berre eit par har holrom, og hittil er det ikkje funne spesielt kravfulle artar knytt til desse trea. Verdien vert difor berre sett til viktig - B.

420 Tysvaer Li 2

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1802 Varmekrevjande, tørr, næringsfattig haustingsskog med styvingstre av eik
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	11.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 11.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av Lysevatnet, rundt 2 km nord for Hindarvåg. Tilknytt ein vestvendt liten knaus her, rett ovanfor det nedlagte bruket Øvre Li, står det noko eldre eikeskog. I sør renn ein liten bekk. Lokaliteten er avgrensa av nærområdet til bekken i sør og mot fråvær av gammal eik på andre kantar (dels gardsvegen i aust).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje her er nok svak lågurtmark til blåbærmark som er tydeleg beitemodifisert. Bekken har eit intermediært preg.

Artsmangfald: Eik er viktig og dels dominerande treslag. I tillegg litt bjørk og i fuktige parti svartor. Einskilde tre av hassel, ask (NT) og lind. På eit av eiketre veks eikemusling, ein mindre vanleg eikespesialist på Vestlandet. Også vanleg rurlav vart funne på eik her. I bekken er det til dels god førekommst av flaummos (VU) på steinar og bergflåg.

Bruk, tilstand og påverknad: Det står fleire ti-tals ganske grove, men ikkje innhole, eldre og tidlegare styva eiketre på lokaliteten. 10-15 av dei er innhole, men så mykje raudmold vart det ikkje sett i trea. Bekken verkar ikkje ureina.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det viktigaste er å unngå hogst av gamle eiketre og også spare ein del av dei yngre trea, samt unngå at framande treslag kjem inn. I tillegg er det ein fordel om det er noko beite av husdyr her. Det er svært viktig at bekken ikkje vert ureina eller vatnet fjerna frå han.

Heilskapleg landskap: Det finst ein del eik i regionen, og hist og her også hagemarker og haustingsskogar med grove og gamle tre, utan at dette er særleg vanleg. Avgrensa lokalitet er ein del av desse. Når det gjeld små bekkedrag med sjeldsynte mosar, så vart flaummos også funne i ein bekk litt lenger sør i same li, og det er ikkje usannsynleg at den finst enno fleire plassar i distriktet.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er ikkje så stor, men inneholder ein del verdifulle element og har førekommst av einskilde kravfulle artar, inkludert ein sårbar art. Verdien vert difor sett til viktig - B.

421 Tysvaer Li 3

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	D18 Haustingsskog
Utforming:	D1802 Varmekrevjande, tørr, næringsfattig haustingsskog med styvingstre av eik
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	11.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 11.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av Lysevatnet, rundt 2 km nord for Hindarvåg. Tilknytt ein vestvendt berghammar står det eit par eldre eiketre. Lokaliteten er avgrensa av førekomsten av slike gamle tre.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje her er nok svak lågurtmark som er tydeleg beitemodifisert. Bekken har eit intermediært preg.

Artsmangfald: Eik dominerer. Det vart ikkje funne spesielle artar her, berre vanleg rurlav på eit av trea.

Bruk, tilstand og påverknad: To av eiketrea er ganske grove og gamle og har nok vore styva før. Den eine var litt innhol.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det viktigaste er å unngå hogst av gamle eiketre og også spare ein del av dei yngre trea, samt unngå at framande treslag kjem inn.

Heilskapleg landskap: Det finst ein del eik i regionen, og hist og her også hagemark og haustingsskogar med grove og gamle tre, utan at dette er særleg vanleg. Avgrensa lokalitet er ein del av desse.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er liten og hittil utan funn av særleg kravfulle artar, men inneholder nokre verdifulle element. Verdien vert difor sett til lokalt viktig - C.

422 Tysvær Li 4

Naturbase-nummer:

(NY)

Naturtype:

D05 Hagemark

Utforming:

D0503 Eikehage

Verdi:

B (viktig)

Undersøkt/kjelder:

11.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 11.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av Lysevatnet, rundt 2 km nord for Hindarvåg. I ei bratt sørvestvendt li ned mot vatnet står det eldre eikeskog. Lokaliteten er avgrensa av førekomsten av slike gamle tre (eit utmarksgjerde i sør). Det er ein del mindre bergvegger i lia.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det meste er truleg svak lågurtmark, men det kan også vere overgang mot blåbærmark. Miljøet verkar generelt godt drenert. Bergveggene verkar intermediære.

Artsmangfald: Eik dominerer og det er lite andre treslag. Inne i holrommet til ei eik vart truleg skorpelaven *Opegrapha vermicellifera* (VU) funnen, og det er nok litt potensial for fleire gammalskogsartar her. Elles funn av vanleg rurlav. Det kan vere potensial for kravfulle marklevande sopp knytt til eikeskog her.

Bruk, tilstand og påverknad: 5-6 av eiketrea er middels grove (60-80 cm i diameter), truleg gamle og noko innhole, men gjennomgåande er ikkje skogen så veldig grovvaksen.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la skogen få stå mest mogeleg i fred. Berre litt ekstensivt beite vil vere positivt.

Heilskapleg landskap: Det finst ein del eik i regionen, og hist og her også hagemark og haustingsskogar med grove og gamle tre, utan at dette er særleg vanleg. Avgrensa lokalitet er ein del av desse.

Grunngeving av verdi: Lokaliteten er ikkje så stor, men inneholder nokre verdifulle element og hittil er ein sårbar art funnen, samt at det er potensial for fleire slike. Verdien vert difor sett til viktig - B.

423 Tysvær Li 5

Naturbase-nummer:

(NY)

Naturtype:

D18 Haustingsskog

Utforming:

D1801 Varmekrevjande, frisk, næringsrik haustings-skog med styvingstre av edellauvtre (alm, ask, lind)

Verdi:

A (svært viktig)

Undersøkt/kjelder:

11.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 11.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av Lysevatnet, knapt 2 km nord for Hindarvåg. Den omfattar ein liten bekkeland nedanfor det nedlagte gardsbruket Søre Li, samt ei bratt austvendt li sør for denne. Det er innslag av litt berghamrar i sørlege del, men ikkje mykje. Berggrunnen verkar intermediær til svakt kalkrik. Lokaliteten er avgrensa av fråver av gamle tre i nord, ganske open beitemark i aust, fråver av eldre tre i sør og vatnet i vest.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: I bekkedalen er det dels varmekjær høgstauteskog og dels varmekjær kjeldelauvskog. Sørover i lia vert det meir beitemodifisert lågurtskog, men også der litt høgstaudemark.

Artsmangfald: I bekkedalen dominerer ask (NT), og nokre asketre står også lenger sør. Der er det i tillegg m.a. litt bjørk og hassel. Feltsjiktet er til dels frodig i bekkedalen, m.a. med innslag av slakkstorr, skogstorr og skogfredlaus. På fleire av asketrea vart *Opegrapha vermicellifera* (VU) funne, og det er ein uvanleg god førekomst av arten her. I tillegg vart også *Thelopsis rubella* (VU) og bleik kraterlav (VU) funne på ask her, samt i sørlege del prakthinnelav (EN) og kystnever. I bekken veks det noko flaummos (VU).

Bruk, tilstand og påverknad: Ein del av asketrea (truleg 20-30) ber preg av å ha vore styva, men det dette tok slutt for nokre ti-år sidan (stort sett, meir nyleg styving på nokre tre i kantsona mot beitemarka). Nokre av trea er middels grove og innhole. Bekken verkar lite ureina. Området har nok vore utnytta til beite inntil nyleg, men beitetrykket verkar nokså lågt no.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det er viktig å oppretthalde eit ope til halvope landskap prega av engsamfunn og jamnt med styvingstre. Det er viktig å unngå hogst og skade på styvingstrea, men dei som tåler det bør ein halde fram styvinga av. Dette gjeld også nede i bekkedalen. Det er viktig å halde fram med eit godt husdyrbeite. Bekken må ikkje verte ureina.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei sørøstlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein viktig del av dette.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor, men den inneholder fleire verdifulle element og har ikkje minst god førekomst av fleire truga artar. Verdien vert difor sett til svært viktig - A.

424 Tysvær Li 6

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F06 Rik sumpskog
Utforming:	F0604 Varmekjær kjeldelauvskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	11.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 11.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av Lysevatnet, knapt 2 km nord for Hindarvåg. Den omfattar ei sørvestvendt liside ned mot vatnet ved Furteskjeret. Her er det dels grunnlendt mark, som gjennomgåande er ganske fuktig med små vassig. Lokaliteten er avgrensa av tørrare mark med mykje gran i aust, fattigare mark i sør og nord og vatnet i vest.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje av marka er fuktig og har preg av intermediær til svakt kalkrik kjeldeskog og høgstaude/storbregneskog.

Artsmangfald: Viktige treslag er særleg svartor og litt ask. I feltsjiktet litt slakkstorr og sumphaukeskjegg. Litt orelav på fleire tre.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er for ein stor del i eldre optimalfase, men det er innslag av nokre få eldre styvingstre av ask.

Framande artar: Det er plantefelt med gran tett inntil og dels også litt innanfor avgrensa lokalitet.

Skjøtsel og omsyn: Det er særleg ønskjeleg å få fjerna alt som er av gran i og inntil lokaliteten, men då utan at det vert særleg skadar på marka eller naturleg heimehøyrande treslag her. Elles er nok stort sett det greiaste å la skogen få stå i fred.

Heilskapleg landskap: Kjeldelauvskogar finst hist og her i landskapet, men er ikkje vanlege.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje særleg stor, men det brukar kjeldeskogane heller ikkje å vere. Berre einskilde kravfulle artar vart funne, så lokaliteten får ikkje høgare verdi enn viktig - B.

425 Tysvaer Bjelland aust

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	C (lokalt viktig)
Undersøkt/kjelder:	11.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 11.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg aust/søraust for Bjelland, vel 2 km nordvest for Hindarvåg. Det gjeld ei lita sørvestvendt gryte med steinrik mark i botnen der det tydeleg kjem opp ein del friskt vatn. Lokaliteten er avgrensa ut frå førekomensten av edellauvskogsartar, i praksis mot meir halvope og tørrare mark i sør og vest og mot fattigare og meir blokkrik mark i nord og vest.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er her vurdert å vere varmekjær høgstaudeskog, dvs fuktig alm-lindeskog, men det kan også vere at den burde vore rekna som ein varmekjær kjeldelauvskog.

Artsmangfald: Av treslag veks det her mest ask (NT) og elles m.a. svartor. Feltsjiktet er ganske rikt med ramslauk som dominante art. I tillegg innslag av andre typiske artar som skogfredlaus, junkerbregne og sanikkel. Så vidt funn av krusfellmose.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen innanfor lokaliteten er i eldre optimalfase til tidleg aldersfase, med lite daudt trevirke eller spesielt grove og gamle tre. I sør er det dels meir ope beitemark som vert halden i hevd med sauebeite.

Framande artar: Ingen akkurat på lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er nok stort sett berre å la lokaliteten få ligge i fred, men ekstensivt husdyrbeite treng ikkje å vera nokon ulempe, så sant dyra då ikkje fører til trakkskadar på marka.

Heilskapleg landskap: Kjeldelauvskogar finst hist og her i landskapet, men er ikkje vanlege. Rik edellauvskog er noko vanlegare, men heller ikkje det særleg utbreidd.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten er liten og hittil utan funn av spesielt sjeldsynte eller kravfulle artar. Det får difor verdien lokalt viktig - C.

426 Tysvaer Ringstveitvatnet sør

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	A05 Rikmyr
Utfoming:	A0501 Rik skog- og krattbevokst myr
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	12.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 12.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg søraust for Espevik, like nord for Ringstveit på austsida av Hervikfjorden. Den omfattar eit flatt og myrlendt landskap på sørsida av Ringstveitvatnet. Myra verkar gjennomgåande noko grunn. Bekken frå vatnet renn roleg gjennom lokaliteten. Den er for det meste avgrensa av fastmark på alle kantar. Berggrunnen er i utgangspunktet kalkfattig, men kanskje er det innslag av litt marine avsetningar her.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Av særleg interesse er førekomst av litt middelsrik myr, i form av små felt med slik fastmattemyr i aust (nær bekken som kjem ned der) og litt mjukmatte/lausbotnmyr i vest. Det meste er likevel intermediaær og noko er fattigmyr, og då hovudsakleg fastmattemyr. Litt myrkantvegetasjon er det også.

Artsmangfald: Det er innslag av boreale treslag som furu og bjørk i kantsoner til lokaliteten. Av noko krevjande myrplanter vart det i vest funne m.a. småsevaks, myrsaulauk, særburstor og skogsiv. I rikmyrspartia i aust vaks m.a. engstorr, loppestorr og myrstjernemose. Elles er det sjølvsagt m.a. ein del pors her. Elles artar som trådstorr, mjølkerot, bukkeblad og kystmyrklegg.

Bruk, tilstand og påverknad: Det vart ikkje observert tydelege teikn på utgrøfting eller senking av vatnet og myra, men små endringar kan nok ha skjedd. Det vart heller ikkje funne grøftar i området. Skogen rundt er for det meste i eldre optimalfase, og det går føre seg noko vedhogst her år om anna. Lokaliteten vert beita av storfe.

Framande artar: Ingen akkurat på lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er å la lokaliteten få ligge mest mogeleg urørt. Særleg alle former for grøfting og vasstandsendringar er negative.

Heilskapleg landskap: Det er ikkje så mykje myr i dette landskapet og innslag av rikmyr verkar sjeldan.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er middels stor og har eit ganske intakt preg. Arealet med rikmyr er ikkje stort og ingen spesielt sjeldsynte artar er funne. Samla sett verkar det likevel riktig å gje lokaliteten verdien viktig - B.

427 Tysvær Ringstveit NA

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0106 Gråor-almeskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	12.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 12.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg søraust for Espvik, like nordaust for Ringstveit på austsida av Hervikfjorden. I den bratte vest- til nordvestvendte lia står det her ein del frodig lauvskog i berghamar og på rasmark. Miljøet verkar generelt fuktig, men ikkje særleg kalkrikt (mest intermediært preg). Grensa er generelt noko gradvis og utslekt mot fattigare skog på alle kantar.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er ein god del høgstaudeskog til svak høgstaudeskog (storbregneskog) her. Til dels finst fragment av kjeldeskog i nedre delar. Bergveggene har lokalt litt lungenever-samfunn.

Artsmangfald: Litt alm (NT) og noko ask finst (NT), men ikkje så mykje. Sparsamt med hassel og eit par lindetre, samt noko svartor. Boreale treslag som bjørk og selje er ganske vanlege. Feltsjiktet er gjennomgåande ganske frodig med ein del høgstaudar, inkludert sørlege artar som kystmaigull, junkerbregne og ein del mellomtrollurt. Lokalt også så vidt skogsvingel og skogstorr, samt bergflette. I tillegg slik som krattmjølke, skogsvinerot, trollurt og store bregnar. Av lav vart det m.a. funne litt kystblåfiltlav (VU) på bergvegger, medan det ikkje vart registrert spesielt interessante artar på den gamle alma. Elles artar som grynvrente og muslinglav. Av mosar krusfellmose på berg. Elles vart ein musvåk høyrte varslande, og arten hekkar helst i nærlieken.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er mest i tidleg aldersfase. Lokalt finst litt daudt trevirke men ganske ferskt. Kanskje har den grove alma vore styva tidlegare, men det må ha teke slutt for lang tid attende. Ein traktorveg går i nedkant (attgroande).

Framande artar: Sentralt innanfor lokaliteten har det vorte planta litt gran i to smale felt.

Skjøtsel og omsyn: Det er sterkt ønskjeleg å få fjerna (dvs hogge ned) alt av innplanta treslag i området, der ein særleg legg vekt på å få bukt med grana. Elles er nok stort sett det beste berre å området få ligge i fred.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei søraustlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet utgjer ein del av dette.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er middels stor, ikkje særleg artsrik men med førekommst av einskilde kravfulle og dels truga artar. Verdien vert difor sett til viktig - B.

428 Tysvær Silgjerdselva

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	E03 Kroksjøar, flaumdammar og meanderende elveparti
Utfoming:	E0304 Kompleks med meanderande elveparti, kroksjøar og dammar
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	12.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 12.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. I følgje Artskart (2012) vart det i 2006 gjort registreringar av augnestikkarar i området.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg mellom Silgjerdsvatnet og utlaupet i Hervikfjorden, like aust for Espenvik. Elva renn roleg det fyrste partiet og slynger seg i eit parti gjennom ein lauvskog på litt fine lausmassar (helst mykje sand og grus). Lokaliteten er avgrensa av riksveg 515 i nord, fylkesveg 784 i vest, fastmarkskogsmark i sør og tidlegare beitemark i aust.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det er som sagt ein stilleflytande elv/bekk som renn over grus og dels sand, truleg av intermediær karakter. Skogen inntil er frodig, men prega av tidlegare beite, og har kanskje helst opphavleg hatt preg av storbregneskog, med innslag av flaummarkskog i kantsoner mv til elva.

Artsmangfald: Svartor er dominerande treslag. I tillegg finst så vidt rogn, ask (NT) og bjørk. Ingen spesielle artar vart funne i feltsjiktet, berre artar som blåtopp, bringebær og gauksyre. Det vart søkt litt etter lav på trea, men ingen raudlisteartar vart funne. Litt orelav finst. Det vart funne

kongeaugnestikkar ved Klungtveit i 2006, og ein må tru at det helst var i denne elva funnet vart gjort.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er i eldre optimalfase med lite daudt trevirke. Helst har det vore meir ope her før og sterkare preg av gammal beitemark (eller slåttemark), men det ber no preg av å ha fått ligge i ro i nokre tiår. Bekken verkar ganske rein og lite ureina no, og det er heller ikkje spesielt nitrofil vegetasjon inntil han.

Framande artar: Ingen observert.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er ganske klart å la lokaliteten få ligge heilt i ro, utan inngrep av noko slag. Alle former for fysiske inngrep og endringar av vassføringa eller kvaliteten på vatnet er negative, og det same gjeld også hogst av lauvskogen.

Heilskapleg landskap: Det er ikkje vanleg med låglandsvassdrag som meandrerar seg gjennom lauvskog med intakt preg i dette landskapet.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten kan reknast som middels stor. Ingen spesielt sjeldsynte artar vart funne, men intakte førekommstar av meandrerande vassdrag med skog inntil er så sjeldsynt i regionen at verdien vert vurdert som ein ganske klar viktig - B.

429 Tysvær Nedstrand

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F01 Rik edellauvskog
Utfoming:	F0105 Alm-lindeskog
Verdi:	A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder:	12.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiting: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 12.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Lokaliteten har ganske sikkert vore undersøkt for karplanter av andre botanikarar tidlegare, då det føreligge spreidde funn på m.a. Artskart frå Nedstrand, men det er vanskeleg å føre dei fleste av desse sikkert til akkurat denne lokaliteten (dei kan også ha vore gjort på nærliggande parti, inkludert nedbygde og øydelagte område).

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg inntil den bratte berghammaren på nordsida av tettstaden Nedstrand og dannar ein smal brem mellom berghamrane og bustadfeltet. Den er avgrensa av mindre rik skog og svært smalt skogbelte i nordvest og noko därlegare utvikla skog i aust, men grensene er litt vase i begge retningar. Ut frå berggrunnskartet skal det vere noko amfibolitt her, men kanskje er det enno litt meir kalkrik berggrunn i nedkant av berget, som tydeleg vitnar om ganske næringsrike høye. Det er innslag av litt steinblokker her.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: I skogsmiljøa er det tydeleg eit uvanleg godt lokalklima og god jord, med for det meste veksling mellom rik lågurtskog i veldrenerte parti og rik høgstaudeskog der det er noko fuktigare. Berget er av intermediær til litt kalkrik type.

Artsmangfald: Av treslag er det til dels mykje ask (NT), men også m.a. alm (NT), lind og bergasal finst. I tillegg innslag av mykje kristtorn og litt barlind (VU). Av boreale lauvtre nokre seljetre.

Feltsjiktet er ganske rikt med mange edellauvskogsartar, inkludert skogstorr og falkbregne. Stadvis mykje storfrytle. Elles sanikkel, lundgrønaks, vårmarihand og skogsvingel. Litt blankburkne i berget i aust. Der vaks også kystmaigull i fuktsig. Det finst gamle funn av storrollurt (EN) frå Nedstrand, og det er godt mogeleg arten har vakse her før, men då i partia i nedkant som har vorte øydelagd. I tillegg til dette finst det litt lungenever-samfunn på berghamrane, med noko kystnever og blåfiltlav (kystblåfiltlav eller *Degelia cyanoloma* - begge raudlista som VU), men også lokalt innslag av m.a. skjelporelav (EN). Arten er berre så vidt kjent frå Rogaland tidlegare og det er berre på Bømlo i Sunnhordland det finst noko særleg av den. På ask i austre del vart *Thelopsis rubella* (VU) funne. Per-Olof Lindåhl fann i 1953 *Caloplaca demissa* (VU) på "nedre delen av något skuggiga branta

bergväggar vid berget Kallsheim Kleibergfjeldet", dvs kanskje helst innanfor avgrensa lokalitet. Det er opplagt potensial for fleire kravfulle og raudlista artar innanfor ulike organismegrupper her. Det er lite mosar, men ein del kystband på berget.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogbiletet er noko ruskete, og det gjer det ikkje betre av at bustadtomtene ligg til dels tett opp mot berget. Truleg har vesentlege naturverdiar gått tapt her i nyare tid som følge av nedbygging. Det er innslag av eldre lauvtre og daudt trevirke, men lite som tyder på særleg lauving av trea i moderne tid, sjølv om fleire av asketrea i midtre delar ber preg av tidlegare styving. I aust er det lagt inn ei lita grøft inn i skogen, og det er truleg at mindre areal som no er prega av arbeid med tomtene er inkludert i lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det er svært viktig at det ikkje vert gjort fleire fysiske inngrep innanfor lokaliteten, og at ein også er svært restriktiv med hogst her. På den andre sida bør ein systematisk prøve å fjerne det som kjem inn av innførte framande artar, og også vere restriktiv med kva slags artar som vert planta i hagane inntil, for å unngå ytterlegare spreiing av slike.

Heilskapleg landskap: Områda rundt Vindafjorden, inkludert dei søraustlege delane av Tysvær kommune, har ganske mykje gammal og dels rik, fuktig edellauvskog, både i form av gamle haustingsskogar og av mindre skjøtta skogar. Avgrensa lokalitet er ein av dei som ligg klimatisk absolutt best til, med høgast innslag av sørvestlege artar.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje stor og delvis øydelagd av inngrep i nyare tid. Likevel er den framleis artsrik og med førekommst av fleire sjeldsynte og truga artar. Verdien er difor framleis ein ganske klar svært viktig - A.

430 Tysvær Skorpevatnet nord 1

Naturbase-nummer:	(NY)
Naturtype:	F12 Kystfuruskog
Utfoming:	F1202 Oseanisk lågurt-furuskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	12.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 12.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av den vesle dalen nord for Skorpevatnet, knapt 2 km nordvest for Hindarvåg. Her er det ei lita, men til dels nokså bratt li med ein del små berghamrar. Berggrunnen er litt kalkrik, truleg med mykje glimmerskifer. Lokaliteten er avgrensa mot fattigare skog i sør og aust, mot meir påverka skog på flatare mark i vest og fattigare skog i nord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje av skogen har lågurtpreg, dels svak lågurt og dels tydelegare lågurtmark, men det er også innslag av fattigare blåbærmark her. Berghamrane verkar for det meste intermediære.

Artsmangfold: Furu er eit viktig treslag, men det er også noko lauvtre her, m.a. bjørk og selje. I tillegg er det sparsamt med krisittorn og barlind (VU) samt eit par lindetre i nedre delar og elles litt hassel.

Feltsjiktet er ikkje særleg rikt, men med artar som hinnebregne i nord. På dei små og skifrige berghamrane vart det i nord funne så vidt av dei fuktkrevjande artane kystkoralllav (NT) og småhinnemose. I tillegg artar som bergfleinmose, storstylte, småstylte og raudmuslingmose.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er for det meste i eldre optimalfase med lite daudt trevirke og biologisk gammel tre. Området har nok tidlegare vore mykje brukt til beitemark, men det er lite av dette no med unntak av i nedre delar der det framleis går storfe på beite.

Framande artar: Ingen observert innanfor lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er stort sett berre å la lokaliteten få ligge i fred utan inngrep av noko slag. Unntaket er fjerning av framande artar. Ekstensivt husdyrbeite kan vere positivt, men det er viktig at både husdyr og hjortedyr ikkje skar barlind og krisittorn ved hard beiting.

Heilskapleg landskap: Rike furudominerte skogsmiljø finst det lite av i distriktet, men innover i denne dalen er det noko.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten er ikkje så stor, men har førekommst av eit par kravfulle og dels raudlista artar og potensial for fleire slike. Verdien vert difor sett til viktig - B.

431 Tysvær Skorpevatnet nord 2

Naturbase-nummer:	BN00037936
Naturtype:	F12 Kystfuruskog
Utfoming:	F1202 Oseanisk lågurt-furuskog

Verdi: A (svært viktig)
Undersøkt/kjelder: Øygarden & Vorraa (2004), 12.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 12.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Lokaliteten har tidlegare vore kartlagt av Øygarden & Vorraa (2004) og lagt inn i Naturbase (Nr. BN00037936), men grenser er no endra, verdien heva og skildringa oppdatert.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg på austsida av den vesle dalen nord for Skorpevatnet, rundt 2 km nordvest for Hindarvåg. Her er det ei til dels nokså bratt li med ein del små berghamrar og i indre delar også noko grov blokkmark. Berggrunnen er litt kalkrik, truleg med mykje glimmerskifer.

Lokaliteten er avgrensa mot fattigare skog i sør og aust og dels nord og delvis mot plantefelt med gran i vest. Ut frå tidlegare avgrensing av Øygarden & Vorraa (2004) er det truleg at det også kan vere noko rik furuskog med barlind i brathenget søraust for avgrensa lokalitet.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje av skogen har lågurtpreg, dels svak lågurt og dels tydelegare lågurtmark, men det er også innslag av fattigare blåbærmark og svak høgstaudemark her. Berghamrane og steinblokkane verkar for det meste intermediære.

Artsmangfald: Furu er eit viktig treslag, men det er også noko lauvtre her, m.a. bjørk. Nokre hasselkratt og einskilde tre av ask (NT), lind og eik. I tillegg er det ein del med kristtorn og stadvis bra med barlind (VU). Feltsjiktet er ikkje særleg rikt, men med artar som hengaks, teiebær og markjordbær. I tillegg så vidt junkerbregne og skogsål, og så vidt sanikk i nord. På dei skifriga berghamrane vart det m.a. funne kastanjefiltlav (VU), kystnever, grynfiltlav og prakthinnelav (EN) under ei lind, samt truleg kystturnemose ein anna stad. Elles putevrimose og gullhårmose. Det er klart potensial for fleire kravfulle og dels raudlista artar av lav og mosar her.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er for det meste i ein tidleg aldersfase med lite daudt trevirke og biologisk gamle tre. Området har nok tidlegare vore mykje brukt til beitemark, men det er lite av dette no. Barlindtrea er ikkje særleg grove, baret under ca 2 meter er borte (som følgje av beiting frå hjort helst) og trea er sjeldan over 5-6 meter høge.

Framande artar: Det er til dels tette plantefelt med gran i nedkant, men også innslag av litt i kantsoner innanfor lokaliteten. Det er litt sekundærspreiing av gran fleire stader i området.

Skjøtsel og omsyn: Det beste for naturverdiane er stort sett berre å la lokaliteten få ligge i fred utan inngrep av noko slag. Unntaket er fjerning av framande artar, inkludert gran både innanfor og inntil lokaliteten. Ekstensivt husdyrbeite kan vere positivt, men det er viktig at både husdyr og hjortedyr ikkje skar barlind og kristtorn ved hard beiting.

Heilskapleg landskap: Rike furudominerte skogsmiljø finst det lite av i distriktet, men innover i denne dalen er det noko.

Grunnngjeving av verdi: Lokaliteten er ganske stor til å vere ein rik furuskog og her er det ganske god førekommst av barlind, samt også fleire andre kravfulle og dels raudlista artar. Verdien vert difor sett til svært viktig - A.

432 Tysvær Leirangsøyla

Naturbase-nummer: BN00037933
Naturtype: I05 Poller
Utforming: -
Verdi: B (viktig)
Undersøkt/kjelder: Øygarden & Vorraa (2004), 08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleining: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Lokaliteten har tidlegare vore kartlagt av Øygarden & Vorraa (2004) og lagt inn i Naturbase (Nr. BN00037933), men grenser er no så vidt justert og skildringa oppdatert.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg sør for Leiranger, eit par kilometer sørvest for Hindarvåg. Her er det relativt flatt og noko meir lausmassar enn det som er vanleg for distriktet. Leirangssøyla er truleg ein noko brakk våg med berre eit smal sund ytst, og har samtidig litt strandenger i botnen i nord, medan det er meir strandberg og grøvre lausmassar på sidene mot aust og vest. Indre delar av vågen er grunn.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Sjølve vågen vart ikkje undersøkt i 2011, berre strandengene i nord. Her er det litt flekkar med saltenger;brakkvassenger, til dels kortvaksne og dels litt meir høgvaksne. Det er også innslag av areal prega av naturbeitemark av fattig og fuktig type.

Artsmangfald: Det står ein del svartor langs vågen og opp langs vestre bekk, samt at det veks bjørk på beitemarka. Ved bekken i nordvest står det eit par bestand av havsevaks (også notert av Øygarden & Vorraa (2004). Elles finst det sparsamt med strandengartar. I fuktig beitemark ned mot sjøen veks det m.a. finnsekjegg, myrfiol, duskull, kornstorr, sumpmaure og trådsev. Det er der eit lite potensial for beitemarksopp. Øygarden & Vorraa (2004) nemner ålegras-enger i ytre delar (drivmateriale vart funne i 2011), samt at det er eit smalt belte med strandrug på begge sider av innløpet. I tillegg nemner dei (frå deira undersøkingar 03.07.2002) artar som fjøresaulauk, flaskestorr, gåsemure, hanekam, knopputt, kvitkløver, mjødurt, raudsvingel og strandkryp. Dei fleste av artane vart funne att i 2011, samt ein del rustsevaks dette året, myrsaulauk, musestorr og noko fjørestorr.

Bruk, tilstand og påverknad: Engene vert beita av sau. Både langs vestre og austre bekk ber vegetasjonen preg av noko tilføring av næring, særleg merkbart langs austre bekk der det ligg eit stort fjøs litt lenger oppe. På dei meir grunnlendte knausane mellom bekkene (der det er fornminnefelt) er det derimot klart mindre preg av gjødsling. Ein liten molo ut mot nokre flytebryggar er lagt ut i sjøen.

Framande artar: Ingen framande treslag observert i nordre delar av området i det minste.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg at ureininga som kjem ned med bekken i aust vert redusert. Elles er det viktig å halde fram med eit godt beitetrykk. Fysiske inngrep bør ein unngå i heile området.

Heilskapleg landskap: Intakte strandengsystem og pollar er det lite av i dette landskapet.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er middels stor, men arealet med strandeng og naturbeitemark er ganske lite. Lokaliteten er delvis intakt. Ut frå ei samla vurdering er den under noko tvil fått verdien viktig - B (dette er også i samsvar med tidlegare vurdering).

433 Tysvaer Leirongsåsen

Naturbase-nummer:	BN00037909
Naturtype:	F02 Gammal fattig edellauvskog
Utforming:	F0201 Eikeskog
Verdi:	B (viktig)
Undersøkt/kjelder:	Bakkevik (1974), Øygarden & Vorraa (2004), 08.06.2011, GGa

Områdeskildring

Innleiing: Områdeskildringa er utarbeidd av Geir Gaarder 09.03.2012 med grunnlag i eige feltarbeid 08.06.2011. Undersøkinga vart gjort i samband med supplerande naturtypekartlegging i Rogaland, på oppdrag for Fylkesmannen i Rogaland. Lokaliteten (naturbasenr BN00037909) er tidlegare lagt inn i Naturbase av Øygarden & Vorraa (2004), med grunnlag i Bakkevik (1974) sine undersøkingar av eikeskog i Ryfylke. Lokaliteten har også vore vurdert for vern, sjå m.a. Fylkesmannen i Rogaland (1979) og Korsmo (1975). Både avgrensing, omtale og verdisetting er no oppdatert og endra.

Naturgrunnlag og stad: Lokaliteten ligg nord for Leiranger og på sørøstsida av Silgjerdsvatnet, eit par kilometer vest for Hindarvåg. Her er det ei lita kolle dominert av eikeskog. Det er innslag av små bergvegger her. Berggrunnen verkar nokså kalkfattig. Lokaliteten er avgrensa ut frå førekomenst av eik og det for det meste anna lauvskog (dels prega av attgroande mark) på alle kantar. Tidlegare grense har nok vore basert på framlegg til vern, medan avgrensning av areal med dominans av eik no er nytta.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Skogen er for det meste blåbærskog til svak lågurtskog. Øygarden & Vorraa (2004) vurderte det meste å vere blåbærekjeskog med moderat til sterkt beitepress, men der mindre areal kanskje kunne vere lågurtskog.

Artsmangfald: Eik dominerer heilt og det er berre sparsamt med andre treslag som bjørk og rogn. Det vart ikkje observert spesielle artar på trea eller bakken, sett bort frå eit uvanleg kraftig angrep av nokre sommerfugllarvar. Dei hadde ete opp alt lauvet på eiketre (tydeleg ein eiketilknytta art) og hadde også gått til angrep på bladverk på andre lauvtre og på blåbærlyngen her. Det veks sparsamt med liljekonvall her, noko som kan tyde på svak lågurtskog. Elles song ein bøksongar i området. Øygarden & Vorraa (2004) nemner også funn av kvitryggspett her. Potensialet for kravfulle og raudlista artar er ikkje særleg høgt, til det er skogen for fattig og ung.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen er stort sett i eldre optimalfase til tidlig aldersfase, med tre i god vekst og utan holrom eller grov sprekkebork. Det er fleire restar etter gamle steingjerde her, og ein del spor etter inngrep i sørkant av lokaliteten, som vitnar om uttak av lausmassar og at gamlevegen har gått der.

Framande artar: Ingen framande treslag observert innanfor lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det er særleg viktig å unngå fysiske inngrep samt innføring av framande artar. Ein bør også vere varsam med hard hogst, og framfor alt spare dei grøvste og eldste trea, slik at ein på sikt kan få fram ein gamal eikeskog her.

Heilskapleg landskap: Eik finst både som spreiddståande tre og i mindre holt i dette landskapet, men dette er eit av dei største homogene bestanda.

Grunngjeving av verdi: Lokaliteten er relativt stor til å vere ein eikedominert skog og den er i tillegg fysisk intakt. Men den er ganske fattig og utan gamle og grove tre, og hittil utan funn av spesielt sjeldsynte eller truga artar. Verdien vert difor no ikkje sett høgare enn viktig - B. Den har tidlegare fått høgare verdi som svært viktig - A, men då har verdisettingsmetoden i realiteten vore ein annan enn den som gjeld no (Bakkevik 1974 vurderte dette som den største og best utvikla på Vestlandet).

VURDERING AV KUNNSKAPSGRUNNLAGET

Generelt

Hovudmålet om å kartlegge eit utval verdifulle skogtypar var såpass vidt at vi måtte snevre inn kartlegginga ein del ut over dette. I nokre kommunar var det ganske konkrete lokalitetar eller delområde vi hadde tru på at var verdt å undersøke nærmare. I andre kommunar stod det att større område som verka generelt lovande og samtidig därleg undersøkt.

I praksis førte dette til at innanfor kommunane Gjesdal, Suldal og Tysvær, så utførte vi til dels nokså systematiske søk etter verdifulle naturmiljø, med særleg vekt på skog, innanfor avgrensa delar av kommunane. I dei andre oppsøkte kommunane – Bjerkreim, Hjelmeland, Lund, Soknedal og Sandnes, vart derimot berre ganske avgrensa område undersøkt og eit fåtall lokalitetar funne.

Gjesdal

I Gjesdal har deler av skogane i Frafjordområdet vore undersøkt tidlegare og vart ikkje prioritert no. Elles var det store manglar i data om oseaniske skogar. Dirdal og fjordlia nordover mot Sandnes kommune vart prioritert for meir systematiske undersøkingar her. Her har det vore fleire undersøkingar etter regnskogstilknytta lav og mosar og dette har i praksis, saman med nærliggande areal i Forsand vore eit kjerneområde for mange slike artar i Noreg. Vi la mest vekt på å fange opp det som tidlegare ikkje har vore kartlagt og som kunne vere av interesse i sjølve dalføret. Fjordliane er til dels tungt tilgjengelege, slik at der vart det mest stikkprøver og søk innanfor parti som var mogeleg å kome til frå bilvegane. Vi sjekka også ut fleire skogsmiljø i dalføra sørvest for fjorden, men ein kjem der raskt borti kystlyngheiar og anna kulturmark utan kontinuitet i skog og dermed få aktuelle lokalitetar. Vår vurdering etter kartleggingane i 2011 er at mykje av fjordlia og sjølve Dirdalen no kan reknast som middels godt kartlagt. Vi trur det framleis kan vere ein del verdifulle miljø å finne her, både i skog og meir open mark, men at ein god del av dei mest verdifulle lokalitetane no er fanga opp.

I alt 17 nye naturtypelokalitetar i kommunen er i utgangspunktet ikkje därleg, men i praksis kan ikkje resultata seiast å vere spesielt imponerande. Berre tre av desse har fått A-verdi og dei ligg alle i Dirdal og hadde på førehand artsfunn som sterkt peika i retning av så høg verdi. Gjesdal kommune fortener framleis sin status som ein av dei viktige regnskogskommunane i Rogaland, men dette vart ikkje styrka etter kartlegginga i 2011. Det vart heller ikkje funne særleg mykje andre verdifulle miljø her, men fleire lokalitetar har ein topografi som fører til at dei har vorte kartlagt som bekkekløfter.

Hjelmeland

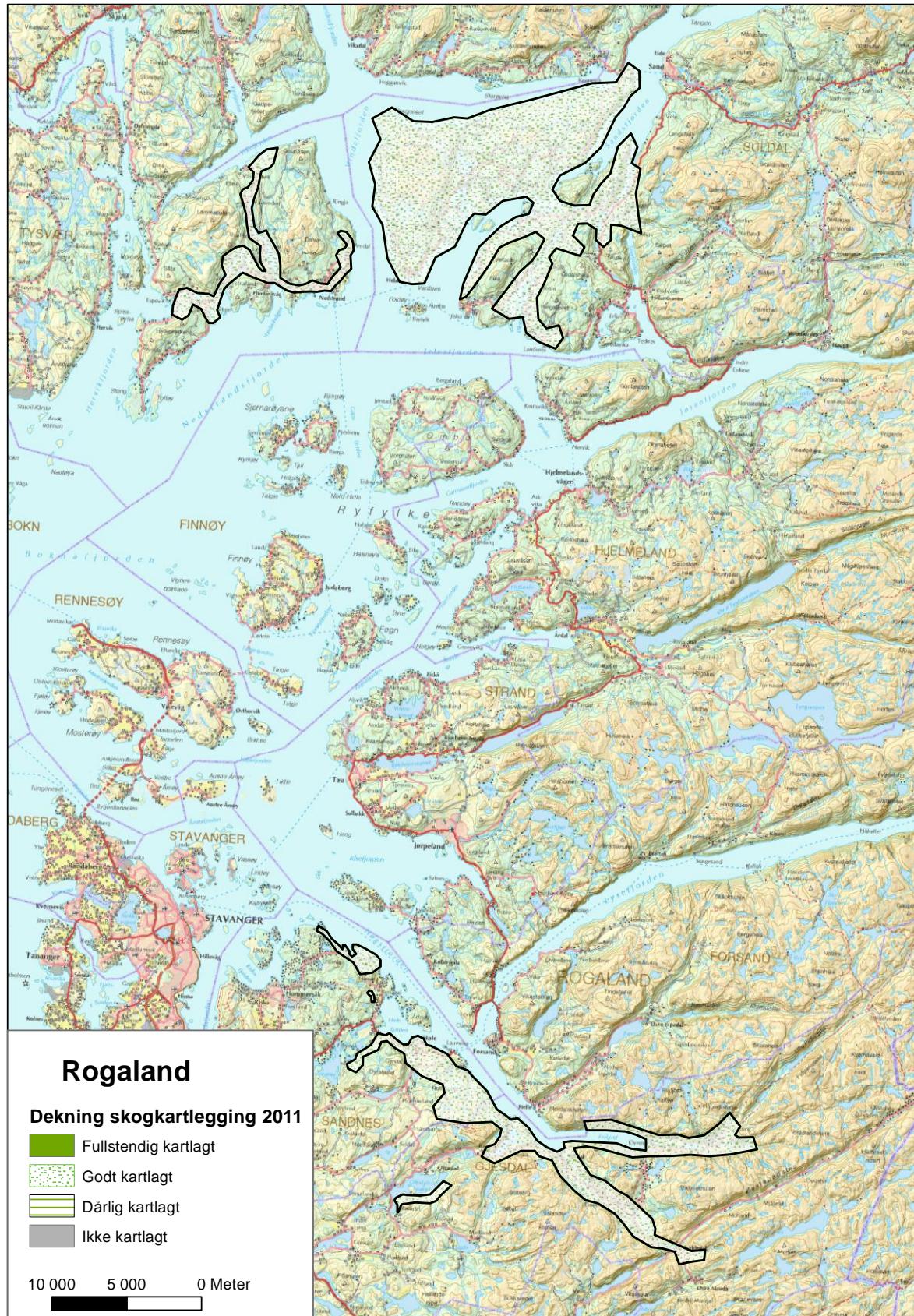
Denne kommunen har vorte undersøkt i fleire omganger dei seinare åra, og vi forventa ikkje å finne så mykje nytt her, sjølv om det også i Hjelmeland opplagt står att ein god del å kartlegge. Vi avgrensa kartleggingane til å sjekke ut eit område sørvest for kommunesenteret, der kartleggingane har vore noko mangelfulle, samt at det m.a. var innslag av ein del rik lauvskog. Kartleggingane i 2011 i kommunen betrer ikkje i vesentleg grad dekningsgraden innanfor nokon del av kommunen, men fyllar att nokre små kunnskapshol lokalt. Tre nye lokalitetar vart funne, der ein har fått A-verdi. Dette var ikkje meir enn vi burde forventa på førehand, når ein tek med i vurderinga kor store naturverdiar som tidlegare er påvist i Hjelmeland, særleg knytta til regnskogsmiljø. Det er også gjort ytterlegare supplerande kartleggingar i Hjelmeland i 2012 av BioFokus (Høitomt mfl. 2013, in prep.).

Lund

I Lund vart det oppsøkt to område, eitt på vestsida av Hovsvatnet (mistanke om svakt oseanisk artsmangfald), og eit ved Rudsalsvatnet (mangefullt undersøkt edellauvskog). Begge desse ”hola” vart truleg nokonlunde tetta.

Bjerkreim

I Bjerkreim vart det etter ønske frå oppdragsgjevar berre undersøkt nokre lokalitetar på begge sider av Ørsdalsvatnet ved hjelp av båt. Eit av måla med dette var å få betre data om nokre område med gammal eik, eit anna siktemål var å undersøkja kor oseanisk dette området er.

Sandnes

Som ei forlenging av undersøkinga i fjordliene i Gjesdal, vart det også gjort litt kartlegging vidare utover fjorden innanfor Sandnes kommune. Eit knippe med lokalitetar vart da også funne her, noko som betrer kunnskapsgrunnlaget om verdifulle skogsmiljø innanfor denne delen av Sandnes kommune. Sidan andre miljø ikkje vart registrert her, er det likevel ikkje grunnlag for å heve dekningsgraden meir generelt. Dei nye skogsmiljøa som vart funne dokumenterer i fyrste rekke at kommunen framleis er generelt ganske dårleg undersøkt.

Det vart kartlagt 12 nye lokalitetar i kommunen i 2011. Tre av desse har fått A-verdi, medan dei fleste andre har vorte rekna som viktige – B. Det er også her, som i Gjesdal, mest fuktige lauvskogsmiljø og bekkekløfter, men også verdifulle skogar med ein del furu. Resultata viser at regnskogane strekkjer seg lenger nordvestover på sørssida av fjorden her, enn kva ein hadde dokumentert på førehand. Lokalitetane er likevel ikkje særleg store eller skil seg spesielt ut samanlikna med nabokommunane i aust. Det er også gjort ytterlegare supplerande kartleggingar i Sandnes i 2012 av BioFokus (Høitomt mfl. 2013, in prep.).

Sokndal

Ved Grov ved Grøsfjellvatnet er det tidlegare gjort mange funn av kravfulle oseaniske artar (m.a. gullprikklav). Vi fekk undersøkt området, som var sterkt påverka av granplantingar. Nokre kravfulle artar vart påvist, men ikkje gullprikklav, og ein naturtypelokalitet vart avgrensa her.

Områda sør og vest for Hauge i Dalane har lenge vore kjent for å ha ein rik og variert lavflora av sørleg-oseaniske arter tilknytta regnskogsmiljø (jfr. Skardåsen/Skarås). Nokre av dei verdifulle regnskogsmiljøa har vore avgrensa som naturtypelokalitetar tidlegare, men langt frå alle. Delområde med godt potensial for verdifulle naturmiljø innan denne kategorien vart derfor undersøkt i 2011. Dei mest verdifulle miljøa er no truleg fanga opp, men framleis må ein sjå på området som ufullstendig kartlagt.

Suldal

Deler av Suldal kommune har hatt brukbar dekning i kartlegging tidlegare, dels gjennom nøkkelmetopundersøkingar på slutten av 1990-talet (Bratli 1998, Gaarder & Haugan 1998), men også via supplerande kartleggingar av ulike slag utover på 2000-talet (Hofton, 2009, Ihlen m.fl. 2009). Dette har særleg vore retta mot midtre og dels indre delar av kommunen, medan det har vore tynnare med kartlegging i vestre delar. Medan nordsida av fjorden her verkar nokså fattig og med berre små areal interessant skog, er det innslag av meir frodige lauvrike skogsmiljø og regnskogsmiljø både på Ropeidhalvøya og på halvøya utanfor Lovrafjorden ut mot Jelsa.

Særleg Ropeidhalvøya vart difor ganske systematisk gjennomsøkt etter verdifulle naturtypar, men også mykja av den andre halvøya innanfor vart forsøkt systematisk undersøkt. Der vart det i tillegg også gjort litt kartlegging på innsida av Lovrafjorden og vidare sørover mot indre delar av Tyssefjorden. Mykje areal vert her difor no vurdert å ha ein middels god dekningsgrad for verdifulle naturtypar. Det står nok framleis att ein del å finne her, m.a. fordi det kan være rikare innslag i høgareliggende delar av områda, og det stadvis er såpass bratt og tungt tilgjengeleg at vi ikkje prioriterte å kartlegge der (båt vil vere ein stor fordel ved seinare kartlegging i fleire delområde). Likevel er mykje no undersøkt, og saman med tidlegare kartleggingar byrjar dekninga i Suldal kommune no truleg å bli relativt god i eit regionalt perspektiv.

Heile 73 naturtypelokalitetar vart kartlagt i kommunen i 2011, noko som må seiast å vere ganske mykje sidan berre mindre delar av kommunen totalt sett vart undersøkt. Dei aller fleste er nye, men ein handfull var kjent på førehand. Resultata er med på å styrke ein oppfatning av at Suldal har store naturverdiar, ikkje minst knytt til rik edellauvskog og boreonemoral regnskog. I alt 15 av lokalitetane har fått A-verdi og nestan alle desse er edellauvskogar og hagemarkar/haustingsskogar med edellauvtre, eventuelt i kombinasjon med regnskogsar. Det vart gjort ein god del interessante artsfunn av ulike raudlisteartar og andre kravfulle artar i tillegg. Fleire lokalitetar/område kan nemnast,

men det er nok særleg grunn til å trekke fram einskilde lokalitetar på vestsida av Ropeidhalvøya, samt meir generelt dei vestre delane av den nordvendte lia på øya (lange, samanhengande fjordlier med få nyare inngrep og mykje interessant skog) og dei rike og fuktige edellauvskogane på begge sidar av Lovrafjorden lenger inne.

Tysvær

Denne kommunen vart på førehand ikkje så høgt prioritert, sidan det har vore litt kartlegging her før, og potensialet ikkje verka spesielt lovande. Den fekk likevel noko høgare prioritet i sluttfasen av våre undersøkingar, noko som også kan forsvarast når ein ser resultata. I praksis vart likevel arealomfanget ikkje særleg stort, både av omsyn til ressursane og at førekomensten av rike og/eller særskilt fuktige skogsmiljø verkar noko konsentrert til einskilde delar av kommunen i sør aust. Dette gjeld særleg dei sørvernte lisidene frå Amdal i aust, via Nedstrand og vestover til Espesvik, samt dalføret nordover forbi Lysevatnet og ut til Yrkefjorden i nord. Her er under litt tvil dekningsgraden no gjennomgåande vurdert å vere middels god, sjølv om det berre var eit hovudfokus på tresette miljø.

Derimot kan det nok vere meir å finne i den nordvendte lia på sørsida av Yrkefjorden. Sjølv om det er meir fattig skog mange stader der, så kan den vere fuktig nok til å kvalitetar, og i ytre, austre delar kan det også vere mogeleg å finne rike skogsmiljø. Det same gjeld den austvendte fjordlia vidare rundt neset ved Gaupåsen, sidan det ikkje vart gjort forsøk på å kartlegge noko i liane nord for Amdal.

Med 33 naturtypelokalitetar (ein handfull av desse var også kartlagt tidlegare) så må ein seie seg fornøgd med tal lokalitetar i det minste. Ein handfull fekk også A-verdi, men det var også ein del som berre fekk C-verdi. Dei kanskje mest uventa funna, både av verdifulle lokalitetar og av artar, vart nok kanskje likevel gjort her i Tysvær under vår kartlegging i 2011. Det er nok særleg grunn til å trekke fram eit knippe med gamle og verdifulle haustingsskogar, samt eit knippe lav og mosar som har få andre funn i Rogaland (men desse er gjerne noko meir talrike i Sunnhordland). Det er nok grunn til å tru at ein kan finne enno ein del meir av verdi i Tysvær, men registreringane i 2011 dekte nok opp eit av dei litt større kunnskapshola i Rogaland om verdifulle naturtypar.

BILETE

Det vart teke bilete frå dei aller fleste av dei undersøkte lokalitetane, av miljøet og/eller artsmangfaldet. Dette materialet skal vere levert til oppdragsgjevar, kobla mot lokalitetsnummer og – namn. I denne rapporten vert berre nokre døme på ulike miljø og artar vist.

Lokalitet 3 – Suldal: Hamnafjell. Baserike (kalkrike) berghamre i regnskogsmiljø. Vekseplass for mange sjeldsynte moseartar. Foto: Torbjørn Høitomt

Lokalitet 3 – Suldal: Hamnafjell. Kløftgrimemose Herbertus aduncus (NT) (små gulraude skot) og hinnebregne Hymenophyllum wilsonii (svartgrøne ytst, raudbrune til svarte innover – veks i forgrunnen) i rikelege mengder på fuktig bergvegg. Foto: Torbjørn Høitomt

Lokalitet 4 – Suldal: Rødne ytre. Skogsli med styva asketre. Foto: Torbjørn Høitomt

Lokalitet 4 – Suldal: Rødne ytre. Flaummosse *Hyocomium armoricum* (VU) er ein sjeldsynt og truga moseart som veks i og inntil bekker og små elver i låglandet i oseaniske delar av Noreg. Foto: Torbjørn Høitomt

Lokalitet 19 – Suldal: Sjøbuholsvågen. Berre eit fåtal havstrandmiljø vart kartlagt av oss. Dels fordi fokuset vart lagt på skog og dels fordi det finst lite havstrand på finkorna sediment i regionen. Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 23 – Suldal: Drengstig 1. Grovt, tidlegare styva almetre. Det vart funne mest styvingstre av ask, men nokre stader finst det også gamle, styva almetre og desse kan ofte vere veksestad for sjeldsynte og truga skorpelav. Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 28 – Suldal: Ersdalen. Her står framleis spreidde styvingstre av ask i ope kulturlandskap, og da tre som har vore styva inntil nyleg. Dette er no sjeldsynt i regionen. Diverre var trea ganske unge og ikkje særleg grove, så få artar av interesse vart funne på dei. Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 40 – Suldal: Barkeland nord. Eit ganske grovt og innholt gammalt eiketre har her vorte spart ved hogsten, men diverre er det planta ung gran nær inntil. Om ikkje den vert rydda vekk i løpet av nokre år vil treet verte skugga ut og vil døy. Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 48 – Suldal: Lovraeidet vest. Frodig edellauvskogsvegetasjon i bratt austvendt li. Vi fann få plassar med slike rike feltsjikt i regionen, og for det meste var det hovudsakleg trea som vitna om at klimaet og jordsmonnet var rikt, medan vegetasjonen på marka var nokså fattig. Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 51 – Suldal: Kubben. Lovrafjorden (her sett fra Kubben mot sør) har mykje frodig og gammal edellauvskog, der det framleis står mange grove styvingstre og lite har vorte planta att med framande bartre. Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 79 – Bjerkreim: Ørsdalsvatnet: Brunesfjellet sør. Dette er ei uret liside ned mot vatnet med mange grove og dels innhole eiker, dels over ein meter i stammediameter, noko som er sjeldan i Rogaland. Foto: John Bjarne Jordal

Lokalitet 83 – Lund: Hovsvatnet vest: Feda. Ein flat sumpskog ved utløpet av elva frå Drangsdalen i Hovsvatnet. Han grensar til Drangsdalen naturreservat på nordsida av elva. Foto: John Bjarne Jordal

Lokalitet 88 – Sokndal: Grov ved Grøsfjellvatnet. Lauvskog med styva alm. Foto: John Bjarne Jordal

Lokalitet 88 – Sokndal: Grov ved Grøsfjellvatnet, her er ein bekk med raudlistearten vasshalemose Isothecium holtii (VU). Foto: John Bjarne Jordal

Lokalitet 203 – Gjesdal: Gulltjørnfjell N. Tjukke mosematter med m.a. mykje raudmuslingmose og ein del av den sørlege regnskogsmosen purpurnoise. Foto: Helge Fjeldstad

Lokalitet 205 – Gjesdal: Kammen nord. Grove, gamle og dels innhole styva asketre i blokkmark. Forutan sjeldsynte og truga oseaniske lavartar kan desse også vere levestad for særmerkte insekt. Foto: Helge Fjeldstad

Lokalitet 206 – Gjesdal: Hegragjeljuvet. Her står det krokete, gamle lindetre i blokkmark. Berggrunnen er fattig, men slike tre kan vere vekseplass for fleire sjeldsynte og truga lavartar. Foto: Helge Fjeldstad

Lokalitet 207 – Gjesdal: Dirdal vest for kyrkja. Skogsinteriør med bekk. Foto: John Bjarne Jordal

Lokalitet 207 – Gjesdal: Dirdal vest for kyrkja. Butturnemose *Rhabdoweisia crenulata* er ein sjeldan og raudlista moseart, her i hengande matter på ein liten berghammar ved ein bekk. Foto: John Bjarne Jordal

Lokalitet 215 – Gjesdal: Dirdalsåna, utløpet. Her ligg ein sumpskog med svartor og ein del høgstauder. Foto: John Bjarne Jordal

Lokalitet 216 – Biletet viser sørlege del av lokaliteten under og nord for Steinknuten. Her er det funne ei lang rekke oseaniske raudlisteartar, dels i høg kategori. Foto: John Bjarne Jordal

Lokalitet 309 – Sandnes: Høle: Nonsknuten vest. Grå buktkrinslav *Hypotrachyna laevigata* (EN) er ein av dei sjeldne og kravfulle oseaniske artane som finst på trestammar her. Foto: John Bjarne Jordal

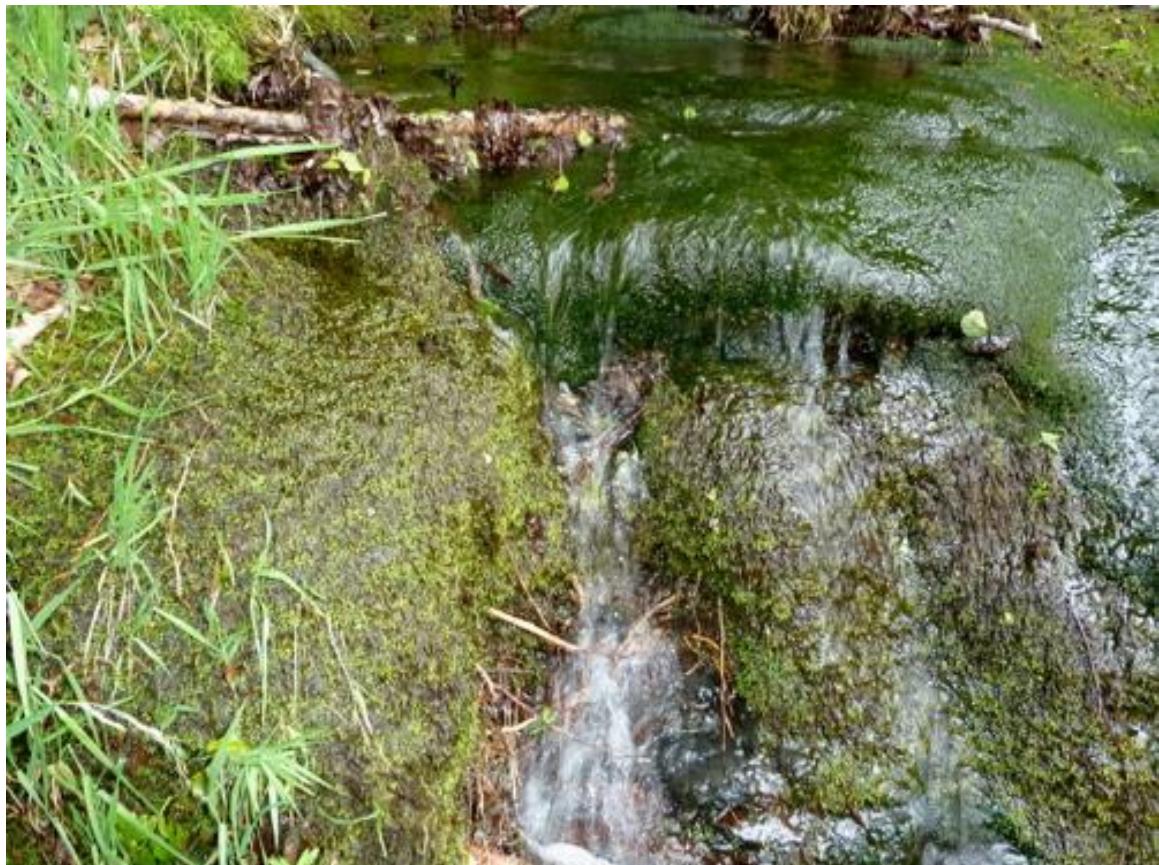
Lokalitet 312 – Sandnes Hommersåk: Vier leirstad. Sør for leirstaden ligg ein liten kolle ut mot Høgsfjorden, og på nordsida av denne er det berg og lauvskog med mange oseaniske artar, m.a. pigghinnemose *Plagiochila spinulosa* (VU). Foto: John Bjarne Jordal

Lokalitet 407 – Tysvær: Indre Kvam sør 4. Grov, kanskje døyande og innhol gammal eik i halvope kulturlandskap (mest beitemark). Slike tre er av særstak stor verdi for arts mangfaldet og det er difor ikkje utan grunn at dei var dei fyrste som fekk status som utvald naturtype i Noreg. Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 410 – Tysvær: Elfarvik 1. Kystprikklav *Pseudocyphellaria norvegica* (VU) på bergvegg i edellauvskog. Dette er ein sørleg regnskogslav som i Noreg veks sparsamt på kysten nord til Stad.
Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 420 – Tysvær: Li 2. Bekk med matter av flaummosse *Hyocomium armoricum* (VU). Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 423 – Tysvær: Li 5. Detaljbilete av ei gamal styva ask, der kanten til eit holrom har fått ein blågrå farve av skorpelaven *Opegrapha vermicellifera* (VU). Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 427 – Tysvær: Ringstveit nord. Kraftige eksemplar av den oseaniske bladlaven *kystblåfiltlav* *Degelia atlantica* (VU) på ein bergvegg. Foto: Geir Gaarder

Lokalitet 429 – Tysvær: Nedstrand. Falkbregne er ei mindre vanleg edellauvskogsplante som ikke er raudlista. Ho verkar litt kalkkrevjande og trivst godt i sørvendte berghamre som her på Nedstrand.
Foto: Geir Gaarder

KJELDER

Lista nedanfor inneholder også kjelder som ikke inneholder stedfesta informasjon fra Rogaland, men som er brukte for å belyse tema i dei generelle delene av rapporten, eller i bestemmingsarbeid, verdisetting, diskusjon m.m.

Skriftlege kjelder

- Artskart 2011. Ei kartteneste fra Artsdatabanken (<http://artskart.artsdatabanken.no/>)
- Bakkevik, T. 1974. Eikeskog i Ryfylke. Plantesosiologiske og økologiske undersøkelser av eikeskoger og beslektede skogstyper på Nedstrand og i omkringliggende distrikter. Hovedfagsoppgave, Botanisk museum, Univ. Bergen.
- Bratli, H. 1998. Floristiske registreringer i fire verneområder i Suldal kommune. Siste Sjanse, rapport 1998-1. 19 s.
- Damsholt, K. 2002. Illustrated Flora of Nordic Liverworts and Hornworts. (2nd ed.). Nord. Bryol Soc, Lund. 842 s.
- DellaSala, D. A. (ed.) 2011. Temperate and Boreal Rainforests of the World. Eco-logy and Conservation. Island Press. 295 pp.
- Direktoratet for naturforvaltning 2007. DN-handbok nr. 13, 2 utgåve.
<http://www.naturforvaltning.no/archive/attachments/02/123/Hndbo001.pdf>
- Fylkesmannen i Rogaland 1979. Fylkesmannen i Rogaland 1979. Utkast til verneplan for edellauvskog i Rogaland fylke. Stavanger. 88 s.
- Gaarder, G. 2008. Oseaniske regnskoger (3 typer). I: Bendiksen, E., Brandrud, T.E., Røsok, Ø. (red.), Framstad, E., Gaarder, G., Hofton, T.H., Jordal, J.B., Klepsland, J.T. & Reiso, S. Boreale lauvskoger i Norge. Naturverdier og udek-ket vernebehov. – NINA Rapport 367. 331 s.
- Gaarder, G. & Haugan, R. 1998. Nøkkelskogstyper i Suldal kommune. Siste sjanse, NOA-rapport 1998-1. 58 s.
- Gaarder, G., Jordal, J. B., Fjeldstad, H. & Johnsen, J. I. 2010. Supplerande kartlegging av naturtyper i Rogaland i 2006. Fylkesmannen i Rogaland miljørapporrt nr. 1-2010.
- Hallingbäck, T., Lönnell, N., Weibull, H., Hedenäs, L & von Knorring, P. 2006. Nationalnyckeln til Sveriges flora och fauna. Bladmossor: Sköldmossor – blåmossor. Bryophyta: *Buxbaumia* – *Leucobryum*. ArtDatabanken, SLU, Uppsala. 416 s.
- Hallingbäck, T., Lönnell, N., Weibull, von Knorring, P., Korotynska, M., Reisborg, C & Birgerson, M. 2008. Nationalnyckeln til Sveriges flora och fauna. Bladmossor: Kompaktmossor – kapmossor. Bryophyta: *Anoectangium* – *Orthodontium*. ArtDatabanken, SLU, Uppsala. 504 s.
- Hjortstam, K., Eriksson, J., Larsson, K.H. & Ryvarden, L. 1973-1987. The Corticiaceae of North Europe, vol 1-8. Fungiflora, Oslo.
- Holien, H. & Tønsberg, T. 1996. Boreal regnskog i Norge – habitatet for trønde-lagselementers lavarter. Blyttia 34 (5): 369-272.
- Hofton T. H. 2009. Naturverdier for lokalitet Hålandsalen, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2008. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.
- Ihlen, P. G., Blom, H. H. & Johnsen, G. H. 2009. Bekkekloftprosjektet – naturfaglige registreringer i Rogaland 2008: Suldal kommune. Rådgivende Biologer AS, rapport 1237. 84 s.
- Jordal, J.B. 2008. Supplerande kartlegging av naturtyper i Rogaland i 2006. Fylkesmannen i Rogaland miljørapporrt nr. 1-2007.
- Jordal, J.B. & Johnsen, J.I. 2008. Supplerande kartlegging av naturtyper i Rogaland i 2007. Fylkesmannen i Rogaland miljørapporrt nr. 1-2008.
- Jordal, J.B. & Johnsen, J.I. 2009. Supplerande kartlegging av naturtyper i Rogaland i 2008. Fylkesmannen i Rogaland miljørapporrt nr. 1-2009.
- Knudsen, H. & Vesterholt J. 2008. Funga Nordica. Agaricoid, boletoid and cyphelloid genera. Nordsvamp, Copenhagen. 965 pp + DVD.
- Korsmo, H. 1975. Naturvernrådets landsplan for edellauvskogsreservater i Norge. Rapport utarbeidet på grunnlag av IBP-CT/Silva's plantesosiologiske undersøkelser i edellauvskog. III. Aust-Agder, Vest-Agder og Rogaland. NLH, Bot. Inst. 60 s. + tillegg
- Krog, H., Østhagen, H. & Tønsberg, T. 1994. Lavflora. Norske busk- og bladlav. 2 utgave. Universitetsforlaget. 368 s.
- Kålås, J. A., Viken, Å., Henriksen, S. & Skjelseth, S. (red.) 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norway

- Lid, J. & Lid, D. T. 2005. Norsk flora. 7. utgåve ved Reidar Elven. Det Norske Samlaget, Oslo. 1230 s.
- Naturbase 2011. www.naturbase.no eller <http://dnweb12.dirnat.no/nbinnsyn/> (Database drifta av Direktoratet for naturforvaltning)
- Ryvarden, L. & Gilbertson, G.L. 1993. European Polypores, vol 1. Fungiflora, Oslo.
- Ryvarden, L. & Gilbertson, G.L. 1994. European Polypores, vol 2. Fungiflora, Oslo.
- Smith, C.W., Aptroot, A., Coppins, B.J., Fletcher, A., Gilbert, O.L., James, P.W. & Wolseley, P.A. The Lichens of Great Britain and Ireland. British Lichen Society, London.
- Tønsberg, T. & Holien, H. 2006. Norsk lavflora. Tapir akademisk forlag, Trondheim.
- Øygarden, A. H. & Vorraa, O. J. 2004. Biologisk mangfold i Tysvær kommune. Utvalgte områder III. Haugaland Naturkompetanse. Rapport på fil, naturtypedata importert i Naturbasen.

OVERSYNKT OVER MILJØRAPPORTAR

- Nr. - 1989: Utkast til verneplan for våtmark i Rogaland. ISBN-82-90914-00-8.
- Nr. 1 - 1989: Registrerings- og kontrollarbeid i Orrevassdraget. Et evaluatingsprosjekt. ISBN-82-90914-01-6.
- Nr. 2 - 1989: Kalkingsplan for Rogaland - november 1989. ISBN-82-90914-02-4.
- Nr. 3 - 1989: Vannkvalitet og fiskebestand i kalkede vann i Rogaland. ISBN-82-90914-04-0.
- Nr. 4 - 1989: Fiskeribiologiske undersøkelser. Stølsvann og Stemmevann i Lund kommune 2.-3. september 1988. ISBN-82-90914-05-9.
- Nr. 1 - 1990: Bly - stål. Intervjuundersøkelse blant jegere på Jæren om bruken av stålhagl 1988 og 1989. ISBN-82-90914-03-2.
- Nr. 2 - 1990: Hjort på Karmøy. Bestandsforhold og forvaltingsspørsmål. ISBN-82-90914-06-7.
- Nr. 3 - 1990: Overvåking av lakseparasitten Gyrodactylus salaris i Rogaland fylke - 1989. ISBN-82-90914-07-5.
- Nr. 4 - 1990: Driftsplan for Skaulen og Seljestad villreinområde. Revidert 1990. ISBN-82-90914-08-3.
- Nr. 5 - 1990: Prøvefiske i Store Stokkavann - juli 1988. ISBN-82-90914-09-1.
- Nr. 6 - 1990: Fiskeribiologiske undersøkelser i Jensavann. Juli 1988. ISBN-82-90914-10-5. ISSN-0802-8427.
- Nr. 7 - 1990: Årsmelding 1989. ISSN-0802-8427.
- Nr. 8 - 1990: Fiskeribiologiske undersøkelser i Brekke- og Holmavassdragene, Karmøy kommune, august 1990. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 1991: Hjorteregistreringer i Maldal-Kviå, Sauda kommune 1990. ISSN-0802-8427.
- Nr. 2 - 1991: Vannkvalitet og fiskebestand i kalkede vann i Rogaland 1990. ISSN-0802-8427.
- Nr. 3 - 1991: Avfallsplan Rogaland. Forprosjekt. ISSN-0802-8427.
- Nr. 4 - 1991: Fiskedød i Årdalselva i 1990 i forbindelse med overlop fra reguleringsmagasiner. ISSN-0802-8427.
- Nr. 5 - 1991: Fiskeribiologiske undersøkelser i fem innsjøer på Jæren, 1990. ISSN-0802-8427.
- Nr. 6 - 1991: Årsmelding 1990. ISSN-0802-8427.
- Nr. 7 - 1991: Fiskeribiologiske undersøkelser i Blåsjømagasinet, Ulla/Førre, Suldal og Bykle kommuner, Rogaland og Aust-Agder fylke. ISSN-0802-8427.
- Nr. 8 - 1991: Miljødataprosjektet. "Målstyrt resipientorientert forvaltning" (MRF). Forprosjekt. ISSN-0802-8427.
- Nr. 9 - 1991: Helsekontroll og smitteforebyggende tiltak ved kultivering av vassdrag i Rogaland. Referat fra kurs arrangert i Stavanger 15. september 1991. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 1992: Årsmelding 1991. ISSN-0802-8427.
- Nr. 2 - 1992: Vannkvalitet og fiskebestand i kalkede vann i Rogaland 1991. ISSN-0802-8427.
- Nr. 3 - 1992: Tetthetsregistreringer av laks og aure i Rogalandvassdrag, 1991. ISSN-0802-8427.
- Nr. 4 - 1992: Fiskeribiologiske undersøkelser i Ulla-Førre-vassdraget, 1991. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 1993: Årsmelding 1992. ISSN-0802-8427.
- Nr. 2 - 1993: Tetthetsregistreringer av laks og aure i Rogalandvassdrag, 1992. ISSN-0802-8427.
- Nr. 3 - 1993: Skogbruk og miljøvern på vestlandet. Referat fra seminar i Stavanger 10. - 11. november 1992. ISSN-0802-8427.
- Nr. 4 - 1993: Kommunal vilt- og fiskeforvaltning. Referat fra seminar i Stavanger 18.-19. februar 1993. ISSN-0802-8427
- Nr. 1 - 1994: Vannkvalitet og fiskebestand i kalkede vann i Rogaland 1992. ISSN-0802-8427.
- Nr. 2 - 1994: Kultiveringsplan for anadrome laksefisk og innlandsfisk i Rogaland. ISSN-0802-8427
- Nr. 3 - 1994: Verneinteresser i Fuglestadvassdraget. ISSN-0802-8427.
- Nr. 4 - 1994: Inngrep og forstyrringar i sentrale deler av Setesdal-Ryfylke villreinområde. ISSN-0802-8427.
- Nr. 5 - 1994: Årsmelding 1993. ISSN-0802-8427.
- Nr. 6 - 1994: Verneinteresser i Håvassdraget. ISSN-0802-8427.
- Nr. 7 - 1994: Tilfeller av landbruksforureining og kontroll av silo- og gjødselanlegg i Rogaland i 1993 vurdert mot tidlegare år. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 1995: Årsmelding 1994 for miljøvernnavdelinga. ISSN-0802-8427.
- Nr. 2 - 1995: Slamplan for Rogaland - Anbefalinger til fremtidige løsninger. ISSN-0802-8427.
- Nr. 3 - 1995: Vasspest - Kartlegging av spredningsfare i Rogaland. ISSN-0802-8427.
- Nr. 4 - 1995: Revidert verneplan for Jærtrendene landskapsvernombåde. ISSN-0802-8427.
- Nr. 5 - 1995: Sanitærutslip i Rogaland- Omfang pr. 1994 og fremtidige krav til rensing. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 1996: Årsmelding 1995 for miljøvernnavdelinga. ISSN-0802-8427.
- Nr. 2 - 1996: Kraftledninger og fugledød på Jæren. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 1997: Oppdrett i Rogaland - Fylkesmannens innspill til en bærekraftig utvikling. ISSN-0802-8427.
- Nr. 2 - 1997: Bruk av bly- og stålhagl til andejakt på Jæren 1995. ISSN-0802-8427.
- Nr. 3 - 1997: Årsmelding 1996 for miljøvernnavdelinga. ISSN-0802-8427.
- Nr. 4 - 1997: Vannkvaliteten i Rogaland - Statusoversikt pr. 1996. ISSN-0802-8427.
- Nr. 5 - 1997: Evaluering av kommunale avfallsplaner i Rogaland. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 1998: Årsmelding 1997 for miljøvernnavdelinga. ISSN-0802-8427.
- Nr. 2 - 1998: Jærtrendene landskapsvernombåde - Fugl og ferdsel. Del 1: Litteraturstudie. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 1999: Årsmelding 1998. Miljøvernnavdelinga. ISSN-0802-8427.

- Nr. 2 - 1999: Overvåking av lakselus på sjøaure i Rogaland sommeren 1998. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 2000: Fiskedød i Håelva, Rogaland - juli 2000. Presentasjon av resultater fra fylkesmannens arbeid. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 2002: Tiltaksplan for opprydning av forurensede sedimenter i Stavanger Havn. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 2003: Forvaltningsplan for freda rovdyr i Rogaland 2003 –2008. ISSN-0802-8427.
- Nr. 2 - 2003: Evaluering av Forskrift for nydyrkning. Effekter på miljøverdiene på Jæren, i Vindafjord og Bjerkreim i Rogaland.
- Nr. 1 - 2006: Forvaltningsplan for rovvilt i region 1. Sogn og Fjordane, Hordaland, Rogaland og Vest-Agder. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 2007: Supplerande kartlegging av naturtypar i Rogaland i 2006. (John Bjarne Jordal). ISSN-0802-8427. ISBN 978-82-90914-11-5. EAN: 9788290914115. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 1 - 2008: Supplerande kartlegging av naturtypar i Rogaland i 2007. (John Bjarne Jordal, John Inge Johnsen). ISSN-0802-8427. ISBN 978-82-90914-12-2. EAN:9788290914122. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 2 - 2008: Evaluering av Naturbase for Rogaland. (John Bjarne Jordal) ISSN-0802-8427. ISBN 978-82-90914-13-9. EAN:9788290914139. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 1 - 2009: Supplerande kartlegging av naturtypar i Rogaland i 2008. (John Bjarne Jordal, John Inge Johnsen). ISSN-0802-8427. ISBN 978-82-90914-14-6. EAN:9788290914146. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 1 - 2010: Forvaltningsplan for Harvalandsvatnet naturreservat, Sola kommune, Rogaland. ISSN-0802-8427.
- Nr. 2 - 2010: Forvaltningsplan for Søylandsvatnet naturreservat, Hå kommune, Rogaland. ISSN-0802-8427.
- Nr. 3 - 2010: Supplerande kartlegging av naturtypar i Rogaland i 2009. (Geir Gaarder, John Bjarne Jordal, Helge Fjeldstad, John Inge Johnsen). ISSN-0802-8427. ISBN 978-82-90914-15-3. EAN: 9788290914153. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 4 - 2010: Naturtypar, biologisk mangfald og bevaringsmål i Jærstrendene landskapsvernområde. ISSN-0802-8427.
- Nr. 5 - 2010: Kulturlandskap og biologisk mangfald på Haugalandet. (Anders Lundberg). ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 2011: Supplerande kartlegging av naturtypar i Rogaland i 2010. (John Bjarne Jordal, John Inge Johnsen). ISSN-0802-8427. ISBN 978-82-90914-16-0. EAN:9788290914160. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 2 - 2011: Forvaltningsplan for Alvevatnet naturreservat, Klepp kommune, Rogaland. ISSN-0802-8427.
- Nr. 3 - 2011: Handlingsplan mot framande og skadelege artar i Rogaland. ISSN-0802-8427. ISBN 978-82-90914-17-7. EAN: 9788290914177.
- Nr. 4 - 2011: Handlingsplan mot framande og skadelege artar i Rogaland. ISSN-0802-8427. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 5 - 2011: Supplerande kartlegging av naturtypar med vekt på klokkesøte i Sokndal i 2010. ISSN-0802-8427. ISBN 978-82-90914-18-4. EAN:9788290914184. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 1 - 2012: Forvaltningsplan for Aksdal naturreservat. Edellauvskog. Tysvær kommune. Rogaland. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 2013: Forvaltningsplan for Smokkevatnet naturreservat. Time kommune, Rogaland. ISSN-0802-8427. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 2 - 2013: Forvaltningsplan for Storamyr naturreservat. Sola kommune, Rogaland. ISSN-0802-8427. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 3 - 2013: Forvaltningsplan for naturreservata Hagavågen, Strandnesbukta og Grannesbukta, Sola kommune, Rogaland. ISSN-0802-8427. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 4 - 2013: Forvaltningsplan for Bjårvatnet naturreservat, Hå kommune, Rogaland. ISSN-0802-8427. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 5 - 2013: Forvaltningsplan for Lonavatnet naturreservat, Klepp og Sandnes kommuner, Rogaland. ISSN-0802-8427.
- Nr. 6 - 2013: Forvaltningsplan for Øksnavadtjørn naturreservat, Klepp kommune, Rogaland. ISSN-0802-8427.
- Nr. 1 - 2014: Supplerande kartlegging av naturtypar i Rogaland i 2011. ISSN-0802-8427. ISBN 978-82-90914-19-1 EAN:9788290914191. (Internettversjon – pdf-format).

OVERSYN OVER MILJØNOTAT

- Nr. 1 - 1990: Prøvefiske i Kollhomtjørn 17.juni 1990. (Espen Enge). ISSN-0803-0170
- Nr. 1 - 1991: Tethetsregistreringer av laks og aure i Rogalandsvassdrag, 1990. ISSN-0803-0170.
Nr. 2 - 1991: El-fiske i tilløpsbekker/elver til Lundevatn. 1991. ISSN-0803-0170.
Nr. 3 - 1991: Prøvefiske i Hagavatn 26. juni 1991. ISSN-0803-0170.
Nr. 4 - 1991: Prøvefiske i Vostervatn - 1991. ISSN-0803-0170.
- Nr. 1 - 1992: Prøvefiske i Riskedalsvatn 1991. ISSN-0803-0170
Nr. 2 - 1992: Ekspansjon av krypsiv (*Juncus bulbosus L.*) i kalkede vann i Rogaland. ISSN-0803-0170.
- Nr. 1 - 1993: Utprøving av Helland-kalkdoserer i Brådlandselva i Frafjord. ISSN-0803-0170.
- Nr. 1 - 1994: Overvåking av krypsiv i fire vann i Rogaland 1992-1994. ISSN-0803-0170
Nr. 2 - 1994: Studietur til Skottland for miljøvernnavdelinga, naturforvaltningsseksjonen
29. august - 2. september 1994. ISSN-0803-0170.
- Nr. 1 - 1995: Tettleiksregistreringar av laks og aure i Rogalandsvassdrag 1994. ISSN-0803-0170.
- Nr. 1 - 1996: Veileder for utfylling av SSB-avløp spørreskjema. ISSN-0803-0170.
- Nr. 1 - 1997: Tethetsregistreringer av laks og aure i Rogalandsvassdrag 1996. ISSN-0803-0170.
- Nr. 1 - 1999: Tettleiksregistreringar av laks og aure i Rogalandsvassdrag 1993. ISSN-0803-0170.
Nr. 2 - 1999: Tettleiksregistreringar av laks og aure i Rogalandsvassdrag 1995. ISSN-0803-0170.
Nr. 3 - 1999: Fiskeundersøkelser i Rogalandsvassdrag 1997. ISSN-0803-0170.
Nr. 4 - 1999: Tettleiksregistreringar av laks og aure i Rogalandsvassdrag 1998. ISSN-0803-0170.
- Nr. 1 - 2001: Tettleiksregistreringar av laks og aure i Rogalandsvassdrag 1999. ISSN-0803-0170.
Nr. 2 - 2001: Fiskebestand i kalka vann i Rogaland 1993. ISSN-0803-0170.
Nr. 3 - 2001: Fiskebestand i kalka vatn i Rogaland 1994. ISSN-0803-0170.
Nr. 4 - 2001: Fiskebestand i kalka vatn i Rogaland 1995. ISSN-0803-0170.
- Nr. 1 - 2004: Tettleiksregistreringar av laks og aure i Rogalandsvassdrag 2000. ISSN-0803-0170.
Nr. 2 - 2004: Tettleiksregistreringar av laks og aure i Rogalandsvassdrag 2001. ISSN-0803-0170.
Nr. 3 - 2004: Tettleiksregistreringar av laks og aure i Rogalandsvassdrag 2002. ISSN-0803-0170.
Nr. 4 - 2004: Fiskebestand i kalka vatn i Rogaland 1999. ISSN-0803-0170.
- Nr. 1 - 2010: Fiskeundersøkelser i tilknytning til forsuring, restbestander og kalking i Rogaland i 2009.
ISSN-0803-0170. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 2 - 2010: Modellberegninger av vannkvalitet i Storåna ved ulike scenarier for slipping av minstevannføring.
ISSN-0803-0170. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 1 - 2011: Forsuringsstatus for Rogaland 2007. ISSN-0803-0170. (Internettversjon – pdf-format).
Nr. 2 - 2011: Fiskeundersøkelser i Rogaland i 2010. ISSN-0803-0170. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 1 - 2012: Fiskeundersøkelser i Rogaland 2011. ISSN-0803-0170. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 1 - 2013: Fiskeundersøkelser i Rogaland i 2012. ISSN-0803-0170. (Internettversjon – pdf-format).
- Nr. 1 - 2014: Fiskeundersøkelser i Rogaland - summarisk rapport over undersøkelsene i 2013. ISSN-0803-0170.